

Giới thiệu Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu

Thể loại: sắc hiệp, hiện đại trọng sinh...

Không cần phải giới thiệu dài dòng, chỉ một từ toàn bộ gom hết đã nói lên tất cả.

Nam chính là Vu Đồng nhưng hẳn lại nản lòng thoái chí lựa chọn tự sát cũng bởi vì người thân cuối cùng qua đời, nhưng bất ngờ lại gặp phải một vị đại năng giả thời kỳ thượng cổ thu hắn làm đệ tử. Vị sư phụ có được của thánh nhân thực lực đã trợ giúp hắn quay về năm hắn hai tuổi. Bởi vì sư phụ hắn vốn là do khí tức thuận dương trong thiên địa biến thành nên làm cho hắn đối với phụ nữ có một sức hấp dẫn mạnh mẽ, điều này làm cho hắn sau khi sống lại rất phong lưu, vợ và người yêu nhiều đến không thể đếm được!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Gặp hoàn cảnh kì lạ

Khi mà biết được tin tức mẹ hắn bị tai nạn xe cộ qua đời thì Vu Đồng còn đang chém gió nói chuyện phiếm cùng các đồng nghiệp. Vu Đồng để điện thoại xuống trong chốc lát không thể tin được sự thật này, trước giờ hắn hận nhất là bị người khác lừa, hắn cũng rất hy vọng cuộc gọi này chỉ là bệnh viện đang lừa hắn! Hắn đưa tay cầm lấy cuốn lịch trên bàn nhìn thật kĩ, nhưng mà dù nhìn thế nào thì phía trên ngày vẫn không đổi là ngày cá tháng tư ngày 1 tháng 4.

Vội vàng lấy xe chạy đến bệnh viện thành phố, Vu Đồng đứng ở bên trong nhà xác nhìn mặt mẹ hắn lần cuối. Mẹ hắn mới chưa được 50 tuổi nhưng trên đầu mái tóc đã lốm đốm bạc, khuôn mặt lúc trẻ xinh đẹp cực kì giờ đây đã hiện đầy nếp nhăn. Vu Đồng khóc lên thật to, hắn đã từng cho rằng mình rất kiên cường. 26 năm trước, bố của hắn đã sớm bỏ lại hắn cùng mẹ cũng là do bị tai nạn xe cộ chết tiệt, lúc đó Vu Đồng chỉ mới 2 tuổi cũng không biết cái gì là đau buồn. 26 năm qua đi, mẹ hắn vẫn luôn từ chối rất nhiều người theo đuổi, một mình nuôi hắn lớn lên. Từ nhỏ Vu Đồng đã thề rằng hắn sẽ cố hết sức để giúp cho mẹ sống những ngày tốt lành. Năm nay hắn đã 28 tuổi nhưng vẫn không có tâm tình tìm bạn gái làm cho mẹ hắn rất lo lắng. Hắn cũng không có nhiều bạn bè, khi còn đi học thì có không ít nhưng khi vừa bước vào xã hội thì tình bạn trong sáng ấy lập tức trở nên phức tạp, để cho hắn rất không thoải mái rồi dần dần trở nên bất hòa. Tuy nhiên hắn lại làm quen được vài người mạng trên bạn cũng không tệ, công việc tương đối tốt mà hắn đang làm cũng là nhờ một trong số đó tìm giúp hắn.

Người gây ra tai nạn cũng không thừa dịp chạy trốn, chính người đó đã đưa mẹ hắn đến bệnh viện nhưng lúc ấy người đã tắt thở, bệnh viện cũng không có khả năng làm được gì. Vu Đồng cũng không có làm khó người gây ra tai nạn, hắn chỉ thu một chút bồi thường cho cô.

Rất nhanh, tang lễ của mẹ hắn đã hoàn tất. Vu Đồng hiện cũng không có họ hàng thân thuộc gì cả, còn về tại sao, khi còn nhỏ hắn cũng đã từng hỏi nhưng mẹ hắn không nói gì đến sau khi lớn lên mẹ hắn cũng không nói, Vu Đồng cũng không có hỏi lại vì hắn tin tưởng rằng dựa vào đôi tay của mình nhất định có thể làm cho mẹ hắn có một cuộc sống khá giả. Nhưng sự thật không như là mơ, hắn tốt nghiệp đại học 5 năm cũng chưa thực hiện được nguyện vọng của mình, mà bây giờ khi mà hắn rút cuộc có cơ hội thực hiện thì mẹ hắn đã bỏ hắn mà đi rồi.

Vu Đồng trầm tư ngồi bên rìa một sườn núi, nơi này cũng không phải là tuyến đường chính lên núi, là do hắn thừa dịp hướng dẫn viên du lịch không chú ý đã trốn ra đến mà bây giờ không phải là mùa du lịch phát triển nhất nên cũng không có ai phát hiện ra hắn.

Cũng không biết qua bao lâu, Vu Đồng đang ngồi bỗng đứng mạnh lên, hai tay bưng hủ đựng tro cốt lảo bảm nói: - Mẹ, con trai đã mang người tới Hoàng Sơn rồi, mẹ thấy phong cảnh nơi này có được chưa? Con trai trên đời này cũng không còn gì để lo lắng nữa, con vĩnh viễn ở chỗ này cùng người được không?

Nói xong, hắn nhắm thật chặt hai mắt bưng hủ đựng tro cốt nhảy xuống sườn núi.

Có lẽ là một giây mà cũng có lẽ là một thế kỷ, Vu Đồng đang rơi xuống cảm thấy thân thể chấn động sau đó cái gì cũng không biết, lảo vào hôn mê. Sau khi tỉnh dậy, Vu Đồng đưa mắt nhìn xung quanh trong lòng thì cảm thấy kì quái bèn tự hỏi: - Trên đời này thật sự có âm phủ sao? Nơi này chính là âm phủ sao? Quang cảnh nơi đây cũng không đến nỗi tệ lắm, có phải mẹ cũng ở đây hay không? - Nghĩ tới đây, Vu Đồng vội vàng đứng dậy chạy thật nhanh về con đường nhỏ phía trước. Hắn nghe nói đến âm phủ sẽ được đưa đi đâu thai cho nên phải nhanh lên đuổi kịp mẹ hắn để cho người không được đi chuyển thế, mà coi như đầu thai cũng phải cùng một chỗ cùng một gia đình, anh em cũng được hoặc chị em cũng tốt chỉ cần hai người được ở cùng một chỗ.

Đường nhỏ này giống như là dài vô hạn, những cũng để Vu Đồng cảm thấy yên tâm vì nó không có xiềng xích như hắn tưởng tượng.

Hắn đâm đầu chạy về phía trước khoảng một ngày nhưng lại không thấy mệt mỏi, hắn đoán là sau khi thành quỷ thể chất cũng không như lúc trước. Đang chạy, Vu Đồng cũng thấy một chỗ khác biệt, phía trước hắn không xa có một ngôi đền nhỏ, có một ông lão ngồi đó đưa lưng về phía hắn.

Vu Đồng vội vàng chạy tới, chấp tay hỏi: - Chào ông, xin hỏi ông đã ngồi đây bao lâu rồi?

Ông lão vẫn không hề động, khẽ thở dài nói: - Ta cũng nhớ không rõ, chắc là hơn một trăm năm đi. - Nghe giọng nói vẫn rất trẻ tuổi.

- Dạ, xin hỏi ông có thấy một người phụ nữ khoảng năm mươi tuổi đi ngang qua đây không, khoảng 4 ngày trước? - Vu Đồng có chút lo lắng hỏi.

- Ông lão kia nói: - Không có, hơn một trăm năm qua thì người là người duy nhất có duyên tới nơi này, cũng là người đầu tiên từ xưa đến nay từ bên ngoài đến chỗ này của ta.

- Người đầu tiên? - Vu Đồng đang định chạy về phía trước tiếp tục tìm thì nghe được câu nói của ông lão đứng lại: - Không thể nào? Mỗi ngày đều có rất nhiều người chết, sao mà ta là người thứ nhất tới được?

Ông lão thờ dài: - Người không phải cho rằng người chết đều có cơ hội đến chỗ này của ta đấy chứ?

Vu Đồng ngạc nhiên hỏi: - Nơi này không phải là âm phủ sao? Người chết đều không đến nơi này sao?

Ông lão bắt cười, nói: - Nơi này không phải là cái gì âm phủ mà là không gian riêng của ta, ngay cả người hầu của ta cũng không thể vào được. Thật không nghĩ tới người đánh bậy đánh bạ lại vào được đây, thôi thì gặp nhau là có duyên, chàng trai trẻ có hứng thú ngồi xuống nói chuyện với ta một lát hay không?

Vu Đồng vội vàng la lên: - Sao ta lại vào không gian của ông rồi, nhanh đưa ta ra ngoài ta muốn đi âm phủ tìm mẹ của ta!

Ông lão nói: - Dù ta có đưa ngươi đi ra ngoài thì ngươi cũng không đến được âm phủ bởi vì ngươi còn chưa chết. Hơn nữa dù ngươi có chết cũng vô dụng, con người sau khi chết linh hồn đến âm phủ sẽ lập tức bị mang đến nơi khác nên cho dù ngươi đến cũng sẽ không tìm được người!

Nghe xong, Vu Đồng đứng sững tại chỗ.

Ông lão tiếp tục nói: - Nào, chàng trai trẻ ngồi xuống trò chuyện cùng ta, đã mấy trăm năm nay không có người nói chuyện rồi. Ngươi cứ coi như ta là một người sắp chết, đem hết những điều ngươi không hài lòng nói cho ta nghe không chừng ta có thể giúp ngươi tìm được phương pháp xử lý.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Trò chuyện

Thờ dài, Vu Đồng cũng không cho là ông lão nói thật chỉ là bản thân cảm thấy hy vọng tìm mẹ đã thất bại. Hơn nữa, hần nhìn ông lão này cũng đáng thương, hơn một trăm năm không có người nói chuyện nên ngồi xuống, nói: - Được rồi!

Ông lão nghe hần đồng ý chậm rãi xoay người lại, Vu Đồng nhìn thấy gương mặt của hần liền giật mình, này giờ hần cho là một ông lão nhưng giờ nhìn lại thì người này chỉ sắp si tuổi của hần. Mặt như ngọc, đẹp trai mang theo một loại khí thế oai hùng. Tuy hần cũng được coi là đẹp trai nhưng so với người trước mặt thì thật không đáng để nhắc tới.

Vu Đồng không có ý tứ cười cười nói: - Thật xin lỗi, ta không nghĩ ngươi còn trẻ tuổi như thế mà ta vừa rồi gọi ngươi là ông lão, xin hỏi người anh em xưng hô như thế nào?

Người nọ khẽ mỉm cười nói: - Ngươi gọi ta là ông lão cũng không sai, ta năm nay cũng đã hơn một trăm vạn tuổi rồi, còn về tên gọi ngươi cứ gọi ta là Hoan Hi là được.

Nói xong đưa tay xoay người uống éo vòng eo, từ một thân thể có vẻ hơi gù trong nháy mắt trở nên cao ngất: - Hơn một trăm năm chưa hề động đậy thật là thoải mái, đứng rồi chàng trai trẻ tên của cậu là gì?

Vu Đồng ngây ngẩn cả người, không phải đang khoác lác đấy chứ? Hơn 10 vạn tuổi? Con người từ loài vượn tiến hóa đến giờ mới trải qua bao nhiêu năm?

Hoan Hi thấy Vu Đồng có vẻ không tin, cười nói: - Cậu không cần phải nghĩ lung tung, trò chuyện một lát cậu sẽ tin lời ta nói mà thôi. Hay là trước hết nói cho ta nghe tên của ngươi, còn nữa, tại sao lại một lòng tìm đường chết thật nhiều người muốn sống lâu còn không được.

Vu Đồng không hoài nghi nữa, đối với Hoan Hi nói: - Cũng tốt, tên của ta là Vu Đồng, còn về tại sao muốn tìm cái chết thì phải nói đến thất bại cả đời của ta. - Sau đó, Vu Đồng kể lại chuyện của mình cho Hoan Hi nghe.

Hoan Hi nghe xong gật đầu: - Xem ra cậu là không có hứng thú đối với việc tìm người yêu à. Chuyện này ngược lại là cùng ta có chút tương tự, chàng trai trẻ không biết có muốn nghe chuyện tình của ta hay không?

Vu Đồng gật đầu nói: - Mời nói!

Hoan Hi thờ dài một tiếng, có chút hơi cuối đầu xuống rơi vào trầm tư, một lát sau một âm thanh vang lên: - Ta cùng với một số người đã tồn tại từ trước

khi vũ trụ này được sinh ra rồi, chúng ta mỗi người đều có một lực lượng mạnh mẽ không gì sánh được cùng một chỗ thay đổi thế giới này, cùng nhau chung sống hòa bình. Nhưng về sau, mọi người chậm rãi nổi lên một ít tranh chấp rồi dần dần thành lập từng liên minh nhỏ không ngừng xảy ra mâu thuẫn, mà những mâu thuẫn này ngày càng nghiêm trọng. Cuối cùng, hơn mười vạn năm trước bọn họ đã xảy ra một cuộc chiến lớn, trận chiến ấy đã làm cho xa hội loài người thật vất vả xây dựng nên phải hủy không còn chút gì làm cho lịch sử thế giới lại trở về trạng thái ban đầu. Mà ta, vốn không muốn cùng bọn họ tranh chấp mà chỉ muốn sống hạnh phúc cùng với vợ con nên đã dẫn theo họ cùng với những người hầy rồi xa chiến trường. Không nghĩ tới, về sau bọn họ càng đánh càng cảm giác lực lượng của mình suy yếu lo sợ ta sẽ phát triển an toàn nên đem chiến trường chuyển đến phía ta. Vì bảo vệ cho gia đình ta không thể không đánh với bọn họ một trận, cuối cùng bản thân ta bị trọng thương lâm vào hôn mê sâu. Về sau những thần tộc nói cho ta biết, sau khi ta hôn mê, đám đại năng kia cũng không phân thắng bại đa số tan thành mây khói chỉ còn một số ít còn giữ lại một tia tàn hồn, mà sau ngày các người coi là thánh nhân. Mà ta hôn mê lần này đã hơn mười vạn năm, những ái thể của ta vì muốn cứu ta tình lại đều đã dâng ra toàn thân thần lực, một người tiếp một người đều tan thành mây khói rồi.

Nói đến đây, nước mắt hần đã chảy đầy mặt: - Nhưng mà sao các nàng lại không biết là, đã không còn các nàng thì ta tình lại còn ý nghĩa gì? Cho nên sau khi ta tình lại trong một trăm năm này luôn suy nghĩ rằng có phải hay không nên biến mất trên đời này giống như các nàng.

Vu Đồng có chút khiếp sợ, có chút đồng cảm mà cũng có chút không hiểu, hỏi: - Trong truyền thuyết, thánh nhân không phải đều là không có tình cảm sao/ Người làm sao lại có tình cảm phong phú như vậy? Còn có, người vì sao không tìm những thánh nhân kia báo thù, người hôm nay như vậy không phải là do bọn họ gây ra hay sao?

Hoan Hi cười lạnh nói: - Những thánh nhân kia đương nhiên không có cảm tình, bọn họ chẳng qua chỉ là một cái trong số hàng tỉ phân thân của các đại năng kia mà thôi, phân thân thì làm sao có thể có cảm tình? Nhưng vạn vật trên thế gian đều có tình cảm của mình, từng cành cây ngọn cỏ đều giống như vậy. Về chuyện người nói báo thù thì càng không cần phải nói rồi, dù sao bọn họ dẫn đường cho con người một lần nữa phát triển cũng coi như là có chút công lao rồi. Hơn nữa, bản thể của bọn họ đã tan thành mây khói, ta cần gì phải hạ thân phận cùng những cái phân thân không có tình cảm so đo?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Bái sư

Vu Đồng nghe xong Hoan Hi nói không khỏi tắc lưỡi, Hoan Hi rõ ràng lợi hại hơn so với những thánh nhân trong truyền thuyết cả vạn lần, điều này cũng quá khó tin đi? Nhưng Vũ Đồng cũng không hề nghi ngờ lời Hoan Hi nói, dù sao thì người ta cũng không có lý do gì để gạt mình, bản thân cũng không có gì đáng giá cho người ta lừa gạt.

Hoan Hi đơn giản kể lại ngắn gọn cuộc đời mình xong thì im lặng một lúc lâu, sau đó mới quay sang Vu Đồng hỏi: - Lão đệ có tính toán gì cho sau này chưa?

Vu Đồng lắc đầu nói: - Còn có thể tính toán cái gì nữa bây giờ? Ta đối với thế giới này thật sự đã không còn gì lưu luyến rồi.

Hoan Hi nói: - Ta và người cũng coi như có duyên không bằng ta truyền cho người một ít năng lực, mặc dù không lớn nhưng cũng đủ để hoành hành tại thế giới này. Người còn trẻ tuổi cứ như vậy chết đi thì quá đáng tiếc còn không bằng tự mình hô phong hoán vũ một lần chẳng phải rất sung sướng sao?

Mặc dù Hoan Hi nói ra rất hấp dẫn nhưng Vu Đồng vẫn không không để ý đến, lắc đầu nói: - Ta cho dù có trở thành người mạnh nhất của thế giới này thì có thể như thế nào? Có thể làm cho mẹ của ta sống lại hay sao? Hoan Hi lão huynh, người lợi hại như vậy có thể giúp ta đi đến âm phủ điều tra thoáng một chút hương di của mẹ ta hay không?

Hoan Hi Lắc đầu, nói: - Thật xin lỗi, cái này ta không giúp gì được cho người rồi. Khi hồn phách của con người đến âm phủ thì sẽ lập tức bị mất biểu cảm cùng trí nhớ, mà âm phủ cũng sẽ không giống như trong truyền thuyết của các người ghi chép từng người đã chết trong sổ sinh tử, trừ khi là hỏi từng người nhưng âm phủ đâu chỉ có hàng tỉ linh hồn, nếu mà thật sự có hỏi được cũng phải mất vài năm rồi!

Nói đến đây, nhìn thấy Vu Đồng mặt xám như tro, lại nói tiếp: - Thế gian này ngoại trừ tình thân còn có rất nhiều vật trân quý khác, nói ví dụ như tình bạn, tình yêu chẳng lẽ đối với mấy cái này cậu đều không lưu luyến chút nào hay sao?

Vu Đồng lắc đầu nói: - Tình bạn? Ta đã rõ ràng trên đời này làm gì có cái gì gọi là tình bạn chân chính? Nếu có liên quan đến lợi ích lập tức liền sẽ trở mặt lẫn nhau, lợi dụng, nịnh bợ, xu nịnh làm cho người ta sinh lòng chán ghét. Nhìn như là tình bạn rất chắc chắn nhưng chỉ cần trong quan hệ có hơi chút bất đồng dù chỉ là rất nhỏ thì lập tức loại tình bạn này cũng không còn chút nào cả, đối với những này ta đều nhìn thấu rồi. Còn về tình yêu, trước kia ta cũng đã từng có nhưng cũng chỉ là trong quá khứ, từ này về sau là không còn nữa rồi.

Hoan Hi mỉm cười, nói: - Người không phải là không có tình yêu, mà là người đối với nó đòi đi thành một cái khác. Nói như thế này, người đối với mẹ của người không muốn rời xa tại sao lại mãnh liệt như vậy?

Vu Đồng sững sờ: - Người có ý tứ gì?

Hoan Hi cười nói: - Người đem tình yêu chuyển thành tình thân, tình cảm người đối với mẹ của người là tình thân kết hợp với tình yêu, nói cách khác là người đã yêu mẹ của người.

Vu Đồng lập tức giận dữ: - Người nói vậy, ta đối với mẹ của ta chỉ có tôn trọng!

Hoan Hi chỉ mỉm cười, cũng không có cùng hấn cãi nhau, đợi con giận của hấn dần hạ xuống rồi mới tiếp tục nói: - Cứ cho là ta nói không đúng cũng không phải tranh cãi nữa. Hay là trước hết nói tình bạn, người vừa mới nói có chút phiền diện đi? Chẳng lẽ cả đời người sẽ không gặp được người bạn chính thức đối tốt với người hay sao?

- Hiện tại thì ta không có. Vu Đồng lắc đầu: - Nhưng mà trong lúc đang đùa giỡn ta đã kết giao với vài người bạn không tệ, nhưng bọn hấn không biết tình huống thật sự của ta mà ta cũng không nghĩ bọn họ sẽ vì cái chết của ta mà cảm thấy buồn.

Hoan Hi gật đầu: - Xem ra người thật sự đã không còn gì lo lắng rồi.

Nói đến đây, Hoan Hi đột nhiên đứng lên toàn thân tỏa ra khí thế ngập trời, nói với Vu Đồng: - Chẳng trai trẻ, sau khi nói chuyện cùng với người cuối cùng ta đã nghĩ thông suốt rồi. Đối với cõi đời này ta thật sự đã không còn gì hối tiếc nữa, ta đã quyết định muốn cùng với những ái thể của ta biến mất ở trên thế giới này. Chẳng trai, người có bằng lòng bái ta làm thầy, kế thừa tất cả lực lượng của ta hay không?

Kế thừa tất cả lực lượng của Hoan Hi, không phải là nói hấn so thánh nhân còn mạnh hơn hay sao? Mặc dù có chút động tâm nhưng Vu Đồng vẫn lắc đầu nói: - Người cũng vừa nói rồi, tình huống của ta và người giống nhau, người không còn gì luyến tiếc ta chẳng phải cũng giống như vậy hay sao? Muốn lực lượng của người lại dùng để làm gì?

Hoan Hi lại mỉm cười nói: - Người và ta khác nhau đấy, các ái thể của ta đã tan thành mây khói không còn trên cõi đời này nữa mà người thì không giống vậy, người nếu như có lực lượng của ta thì âm phủ địa phủ không phải để người dễ dàng đi qua hay sao? Đến lúc đó người đi âm phủ từ từ tìm kiếm, sớm muộn gì cũng có một ngày người tìm được người yêu của người!

Vu Đồng vừa nghe cảm thấy có lý, quỳ trước Hoan Hi dập đầu xuống: - Bái kiến sư phụ, xin người nhận của đồ nhi một lạy.

Hoan Hi nhìn Vu Đồng đang quỳ rạp trước người lộ ra vẻ mỉm cười, lấy tay vuốt nhẹ đỉnh đầu của hấn nói: - Đồ nhi mau đứng dậy, người là người có tình ta và người không cần dùng cái này đại lễ.

Vu Đồng đứng dậy, Hoan Hi ra hiệu bảo hấn ngồi xuống bên cạnh, nói: - Giờ người đã là đệ tử của ta bây giờ ta sẽ nói cho người lai lịch của ta. Vì sư chính là trong lúc vũ trụ hình thành từ thiên địa chí dương mà sinh ra, danh hiệu là Hoan Hi Đại Đế, là một trong mười hai vị đại năng giả của trời đất. Trong trận chiến mười vạn năm trước, ngoại trừ vi sư, mười một vị đại năng khác đều đã vẫn lạc, chỉ có bốn năm vị lưu lại một phân thân, không nói vi sư chính là nhưng người hầu kia của ta cũng dễ dàng đánh bại những phân thân đấy nên từ nay về sau thiên hạ to lớn người đều có thể đi ngang được không cần sợ bất kì kẻ nào! Nhưng mà công pháp này của vi sư cũng có một khuyết điểm đó là do trong cơ thể dương khí quá nhiều nên cần phải cùng âm khí kết hợp nhiều mới có thể giảm bớt một ít, năm đó vi sư nạp thiếp hơn một ngàn người nhưng vẫn có chút không đủ cho nên sau khi người có được năng lực của vi sư thì không có khả năng chỉ yêu một người được trừ phi người không phải thật lòng bảo vệ người yêu của người. Bây giờ vi sư truyền thụ cho người khẩu quyết trước đợi sau khi người gặp qua người hầu của ta, vi sư sẽ đem toàn bộ thần lực đều truyền cho người.

Mất trọng vẹn hơn một tháng Vu Đồng mới học xong mấy ngàn loại khẩu quyết, nhưng Hoan Hi vẫn lắc đầu bởi vì Vu Đồng học được chỉ là một hai phần mười. Cuối cùng Hoan Hi Đại Đế không có kiên nhẫn đã đem các loại khẩu quyết đều niệm phong lại trong thức hải của hấn.

Sau khi chuẩn bị xong, Hoan Hi Đại Đế đối với Vu Đồng nói: - Còn lại những phương pháp sử dụng vi sư cũng đã phong ấn vào thức hải của người, người có thể xem lại bất cứ lúc nào, nên nhớ những cái này cùng những khẩu quyết người vừa học không giống nhau, vừa học xong không thể sử dụng thuận buồn xuôi gió. Thứ hai, nếu chẳng may gặp sự việc khẩn cấp cũng không có nhiều thời gian cho người xem xét từng cái cho nên người từ bây giờ phải siêng năng luyện tập. Bây giờ ta sẽ gọi bọn người hầu của ta tới, đợi sau khi bọn hấn nhận người là thiếu chủ vi sư liền sẽ đi.

Hơn một tháng này ở chung, tình cảm của Vu Đồng cùng Hoan Hi Đại Đế đột nhiên tăng mạnh, lúc này hấn lại không bỏ được sư phụ rồi đi, không khỏi nói: - Sư phụ, người...

Hoan Hi Đại Đế cắt lời hấn: - Đồ nhi người không cần nói nữa, ý của vi sư đã quyết!

Vu Đồng thấy hấn cũng đã quyết định sắc mặt có chút đau thương lui sang một bên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Quay lại 26 năm trước

Không lâu sau, có hơn mười bóng người xuất hiện ở trước người hai thầy trò. Những người này đều có bộ dáng trung niên, ba mươi sáu người xếp thành bốn hàng mỗi hàng chín người đồng loạt hướng Hoan Hi Đại Đế quỳ xuống, một người cầm đầu nói: - Thiên, Địa, Huyền, Hoàng ba mươi sáu thần thị tham kiến Đại Đế!

Hoan Hi Đại Đế khẽ gật đầu, đối với bọn hấn đưa tay nói: - Các người đứng lên đi, đây là đệ tử của ta cũng là thiếu chủ của các người!

Chúng thần thị lại hướng về phía Vu Đồng hành lễ, sau đó Hoan Hi Đại Đế đối với người cầm đầu nói: - Thiên Nhất à, những năm gần đây khổ cực các ngươi một mực trông coi bản tôn.

Chúng thần thị vội vàng lắc đầu, Thiên Nhất nói: - Tính mạng của chúng ta đều là do đại đế sáng tạo nên, đại đế sao có thể cùng chúng ta đối đãi khách khí?

Hoan Hi Đại Đế nói: - Đúng vậy, ta đã sáng tạo ra các ngươi, tuy nhiên bề ngoài là chủ tớ nhưng ta luôn xem các ngươi là con ta vậy, bây giờ ta muốn đi từ nay về sau nhớ rõ phải phụ giúp thiếu chủ thật tốt.

Đám người Thiên Nhất lắp bắp kinh hãi, vội vàng hỏi: - Đại Đế, ngài là muốn đi đâu?

Hoan Hi Đại Đế sắc mặt có chút bị thương, ngẩn đầu nhìn trời nói: - Kể từ sau khi biết đám chủ mẫu của các ngươi đều ra đi ta trên đời này đã không còn vương bận gì nữa, về sau các ngươi hãy đi theo thiếu chủ ta muốn đi theo các nàng rồi!

Chúng thần thị đều quỳ dưới đất khóc rống lên nhưng không ai khuyên can bởi vì bọn hắn biết sớm muộn cũng có ngày này. Hơn trăm triệu năm qua, bọn hắn đi theo hầu hạ đại đế làm sao lại không biết tính cách của hắn.

Thiên Nhất nói: - Đại Đế, chúng ta từ lúc sinh ra đến nay đều đi theo Đại Đế, bây giờ đại đế phải đi thỉnh ngài mang theo chúng ta cùng đi theo!

Hoan Hi Đại Đế trầm mặt xuống, quát: - Hồ đồ! Các ngươi theo ta đi rồi đồ nhi này của ta do ai chiếu cố?

Thiên Nhất nói: - Thiếu chủ kế thừa toàn bộ năng lực của ngài cũng không cần chúng ta phải chiếu cố, Đại Đế, thỉnh ngài mang chúng ta đi theo!

Hoan Hi Đại Đế gặng dữ nói: - Không cần nói nữa, ta đi chuyến này vẫn có một đường sống cơ hội, nếu như việc này của ta làm xong ổn định thì ta sẽ cùng các ngươi gặp lại. Các ngươi mà còn ngoan cố không thay đổi, ta cùng các ngươi từ nay trở đi ân đoạn nghĩa tuyệt.

Chúng thần thị không dám nói gì thêm nữa, Hoan Hi Đại Đế nhìn Vu Đồng nước mắt đầy mặt đang đứng một bên cùng hắn ra một chỗ hơi xa, cười nói: - Đồ nhi, việc gì phải làm bộ đáng khóc lóc giống con gái thế này?

Vu Đồng có chút nghẹn ngào, nói: - Sư phụ, đệ tử chỉ là đang nghĩ con và người hai thầy trò ta từ nay sẽ không còn gặp nhau nữa rồi.

Hoan Hi Đại Đế cũng thôi dài một tiếng cuối đầu im lặng, bỗng nhiên cười nói: - Cũng chưa chắc đã như vậy không biết chừng sau này ta và ngươi còn có thể gặp lại, tuy nhiên đến lúc đó ngươi cũng đừng bắt ngờ quá đấy!

Vu Đồng vui mừng vội vàng hỏi lại: - Những lời sư phụ nói là thật sao ạ?

Hoan Hi Đại Đế mỉm cười: - Vì sư từ trước đến nay nói một không nói hai, nếu ngươi còn không tin có thể đi hỏi Thiên Nhất, bọn hắn là người hiểu rõ vì sư nhất.

Vu Đồng cao hứng trở lại, Hoan Hi Đại Đế nói tiếp: - Vì sư hỏi ngươi một câu, nếu như ngươi tìm được mẹ ngươi thì ngươi sẽ đối với nàng như thế nào?

Vu Đồng về mặt kiên định, trả lời: - Ta sẽ giúp mẹ ta sống lại sau đó trở thành một người con trai có hiếu, sử dụng hết khả năng của mình để giúp người có cuộc sống hạnh phúc!

Hoan Hi Đại Đế mỉm cười, nói: - Điều đó thì vì sư tin tưởng ngươi có thể làm được nhưng có điều này ta muốn nói cho ngươi. Cái ngươi nhìn thấy chỉ là bề ngoài chứ không phải là bản chất của đồ vật. Tính thân của vật chất trước giờ toàn bộ là vì thỏa mãn thân thể mà cái thỏa mãn này lại phân biệt thành nhiều loại nữa.

Vu Đồng hỏi: - Không phải quan trọng nhất đối với con người là vật chất cùng tinh thần hay sao?

Không để Vu Đồng hiểu rõ ràng, Hoan Hi Đại Đế nói tiếp: - Vì sư bây giờ cũng không tiện nói tỉ mỉ cho ngươi chính bản thân người từ từ mà tìm hiểu đi. Lại đây, bây giờ vì sư sẽ bắt đầu truyền công lực cho ngươi.

Chỉ trong một thời gian ngắn, quá trình truyền công đã hoàn thành. Sau khi lực lượng của Hoan Hi Đại Đế biến mất, thế giới độc lập này cũng bắt đầu vỡ vụn, ngay khi Vu Đồng hướng mắt nhìn xung quanh thì phát hiện mình vẫn còn đang ở Hoàng Sơn mà trên đầu là vách núi mà hắn đã nhảy xuống. Lúc này, hắn cùng Hoan Hi Đại Đế đứng trên một thân cây còn chúng thần thị thì đang bay lơ lửng xung quanh bọn hắn. Hoan Hi Đại Đế mỉm cười tiện tay ném một nhánh cây ngắn bằng ngón tay út xuống. Mặc dù bây giờ biết mình cũng có năng lực như vậy, nhưng Vu Đồng vẫn không thể tin được cái không gian rộng lớn như không có giới hạn lúc trước lại được giấu bên trong một đoạn cây không lớn bằng ngón chân cái.

Ra hiệu cho ba mươi sáu thần thị lại gần, Hoan Hi Đại Đế cười nói: - Để cho một chút lực lượng cuối cùng ấy của ta tiễn các ngươi một đoạn đường. Đồ nhi ngươi hãy nhớ kỹ, chỉ cần có thể bảo vệ cho bản tâm không đổi thì không có bất kì quy củ gì trở buộc được ngươi!

Nói xong, Hoan Hi Đại Đế vung tay lên lập tức tất cả mọi thứ biến mất trước mặt hắn, còn Hoan Hi Đại Đế thì trong nháy mắt tan biến thành hư vô.

Giật mình tỉnh lại, Vu Đồng phát hiện mình còn đang nằm trên một cái giường nhỏ, hắn cảm giác toàn bộ thế giới đều có chút không giống với lúc trước. - Không! khoảng đã! - Hắn bỗng vươn tay ra trước nhìn nhìn, nhỏ nhỏ đây, non nớt đây, lại còn mập mập nữa, đây là ta sao? Vu Đồng trong lòng không hiểu chuyện gì xảy ra, tại sao ta lại trở nên nhỏ như thế này?

Vu Đồng đưa mắt nhìn xung quanh, đây là một căn phòng lớn trên vách tường được bao phủ bằng một lớp vôi trắng có nhiều chỗ còn bị bong ra từng mảng, đây đúng là nói đó, nhưng cơ thể ta làm sao vậy? Vu Đồng trong lúc nhất thời nghĩ mãi mà không hiểu, còn sư phụ ở nơi nào? Toàn bộ trái đất cũng không cảm nhận được hơi thở của sư phụ, nhưng hắn cũng đã hiểu rõ một chuyện. Hiện tại hình như là năm tám mươi tám, lúc hắn hai tuổi, chẳng lẽ mình xuyên không về tới năm tám mươi tám? Vu Đồng trước kia trong lúc rảnh rỗi cũng đọc qua không ít tiểu thuyết xuyên không, võng lạc, nhân vật chính trong truyện cũng là sống lại khi còn bé, chẳng lẽ mình cũng giống như vậy? Có thể chuyện này là do sư phụ làm, nhưng mà nghĩ kỹ lại cũng không đúng, nếu sư phụ đã có năng lực như vậy thì tại sao không trở về mười vạn năm trước lúc đại chiến chưa kết thúc để mà ngăn cản bi kịch của mình?

Vu Đồng thả ra thần thức khổng lồ của mình trong nháy mắt bao trùm toàn bộ vũ trụ, nhưng vẫn không tìm được hơi thở của sư phụ. Vu Đồng đột nhiên cảm thấy chóng mặt xém chút nữa là ngất xỉu, hắn vội vàng đem thần thức thu lại, lúc này hắn mới phát hiện lực lượng của mình cũng trở nên yếu ớt hơn rất nhiều, so với trước kia yếu hơn cả trăm lần. Không nghĩ tới, mình miễn cưỡng dò xét toàn bộ vũ trụ sẽ làm nguyên khí của mình tổn thương nặng như thế này. Bây giờ muốn khôi phục lại sợ còn phải rất lâu mới được. Rơi vào đường cùng, hắn buộc phải hỏi ba mươi sáu thần thị xem bọn hắn có biết được gì hay không.

Thả ra thần thức, rất nhanh hắn đã tìm được ba mươi sáu thần thị ở sâu trong dãy núi Côn Luân, bọn họ vẫn chưa tỉnh lại. Vu Đồng thả ra một phân thân giúp bọn người thần thị tỉnh dậy. Nhưng chúng thần thị cũng là không biết chuyện gì xảy ra, nghe Vu Đồng nói tìm toàn bộ vũ trụ nhưng vẫn không phát hiện được hơi thở của sư phụ, chúng thần thị đều là vẻ mặt đau khổ.

Thiên Nhất là người được tạo ra đầu tiên thời gian hắn đi theo Hoan Hi Đại Đế là lâu nhất, suy nghĩ một lát, nói: - Ta nhớ trước kia Đại Đế từng nói qua là hắn nắm giữ một loại cấm thuật có thể thay đổi thời gian, nghĩ lại rất có thể đã dùng cấm thuật đó đưa chúng ta về hai mươi sáu năm trước.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Bắt đầu kiếm tiền

Vu Đồng cũng từng nghĩ như Thiên Nhất nói những nghĩ lại vẫn không rõ, hỏi: - Nếu sư phụ đã có thể sử dụng loại cấm thuật này thì tại sao không trở về mười vạn năm trước? Khi đó cuộc đại chiến vừa chấm dứt, trở về không phải là càng tốt hơn hay sao?

Thiên Nhất đột nhiên chảy nước mắt: - Đây là cấm thuật đầu phải muốn dùng là dùng được, ta nghe đại đế từng nói nếu mà sử dụng lại cấm thuật này thì sẽ làm cho người thi triển bị hồn phi phách tán, triệt để tiêu tán ở thế giới này kể cả quá khứ tương lai thì người này giống như chưa từng tồn tại.

Vu Đồng ngăn cả người, hắn biết sư phụ đối với mình tốt nhưng không ngờ so với mình tưởng tượng thì còn lớn hơn nhiều lắm, lắm lắm nói: - Sư phụ, tội gì người phải làm như vậy? Đồ nhi cho dù là đem toàn bộ âm phủ tìm qua một lần, lãng phí thời gian trăm năm cũng không muốn người rời đi đâu. Người còn nói ngày sau nhất định sẽ còn gặp lại, chẳng lẽ là người đang lừa gạt đồ nhi hay sao?

Hắn thì thảo tự nói thì bị Thiên Nhất nghe được, kích động lên hỏi lớn: - Thiếu chủ, điều người vừa nói có phải là sự thật không? Đại Đế thật sự đã từng nói sẽ có ngày gặp lại người hay sao?

Vu Đồng bị phản ứng của Thiên Nhất làm hoảng sợ nhưng vẫn gật đầu nói: - Đúng thật là như vậy, sư phụ đã nói như vậy với ta nhưng hiện tại xem ra nhất định là người đang an ủi ta.

Chúng thần thị tự nhiên cao hứng trở lại, Thiên Nhất nói: - Thiếu chủ, có thể người ở cùng với Đại Đế thời gian không lâu nên không hiểu được tính cách của người, Đại Đế từ trước đến nay nói một không nói hai chưa nói suông bao giờ. - Chúng thần thị cũng gật đầu phụ họa.

Thấy bọn họ nói chắc chắn như vậy, Vu Đồng trong lòng cũng sinh ra một tia hy vọng, nhưng vẫn có chút không xác định, thờ dãi: - Người cũng vừa nói, sư phụ dùng chính là cấm thuật, sau khi sử dụng sẽ tan thành mây khói, hơn nữa ta tìm trong toàn bộ vũ trụ cũng không tìm thấy hơi thở của sư phụ...

Còn chưa nói hết câu đã bị Thiên Nhất tranh nói: - Đại Đế đã nói như vậy thì khẳng định là có thể rồi, dùng thần thông của Đại Đế không gì là không làm được! Chỉ có điều, không biết bao giờ mới đến ngày có thể gặp lại. Từ giờ trở đi thiếu chủ có dự định gì không?

- Dự định? - Vu Đồng giật mình nghĩ lại, hắn lúc trước chỉ đơn giản là muốn đi âm phủ tìm mẹ của mình, không nghĩ tới sư phụ đã đem hắn trở về hai mươi sáu năm trước. Những chuyện trước kia muốn làm bây giờ đã không cần nữa, Thiên Nhất hỏi như vậy làm cho hắn cảm giác mê mẩn, bây giờ sống lại rồi phải làm gì cho tốt bây giờ? Làm thương nhân sống an ổn với mẹ hay là trở thành người đứng đầu thế giới? Làm cho chính trị rồi âm thầm không chế các quốc gia khác? Hay là dứt khoát làm cho quân đội, đánh khắp thế giới, thống nhất thế giới? Dùng bản lĩnh của hắn bây giờ muốn làm những chuyện này không có gì khó khăn nhưng mà hắn hiện tại không có gì hứng thú.

Suy nghĩ một lúc, Vu Đồng lại hỏi ngược lại: - Cái này ta còn chưa nghĩ ra, vậy còn các người, các người dự định làm gì tiếp theo?

Thiên Nhất gãi gãi đầu: - Chúng ta cũng chưa nghĩ tới, trước kia chỉ một lòng đi theo Đại Đế cũng không biết mình muốn làm gì.

Vu Đồng cười nói: - Vậy bây giờ có cơ hội rồi đây, các người muốn làm gì thì làm như vậy đi, nhưng mà cũng không nên làm ra chuyện gì lớn quá. Dùng năng lực của các người muốn đem trái đất hủy diệt chỉ sợ vài giây là xong, ta cũng không muốn từ nay về sau không có chỗ ở đâu.

Thiên Nhất nói: - Cũng tốt, vậy thì để cho chúng ta tự làm việc mình yêu thích, nhưng mà còn thiếu chủ người dự định làm gì?

- Ta? - Vu Đồng ngây ngẩn suy nghĩ, bây giờ thân thể mới có hai tuổi nếu như làm chuyện lớn quá sợ không hợp thói thường nhưng mà không làm gì thì mẹ muốn vượt qua thời gian gian khổ này sợ là không được. Xem ra phải giữ lại vài người bên cạnh âm thầm trợ giúp nhà mình, hần liền hỏi: - Các người có ai muốn buôn bán không?

- Ta. - Thiên Nhất, Thiên Ngũ, Địa Nhất, Địa Thất, Huyền Tam, Hoàng Tứ, Hoàng Lục, Hoàng Cửu vài người đồng thời nói.

Vu Đồng nói: - Vậy thì các người cử một người ở bên cạnh ta, bản thân ta hiện giờ không thể làm gì nhưng nhà ta thì vẫn cần một ít trợ giúp.

Mấy người đều muốn ở lại bên người Vu Đồng, mặc dù bọn họ đối với Vu Đồng còn chưa có cảm tình nhưng đại để đã nói nên bọn họ sẽ phụ tá Vu Đồng thật tốt. Thảo luận xong, cuối cùng ba mươi sáu thần thị quyết định Lão đại Thiên Nhất sẽ ở lại bên cạnh Vu Đồng. Hần sẽ dùng tên giả là Trịnh Phong, còn lại những người khác cùng đều tự nghĩ cho mình một cái tên.

Bản bạc xong, mọi người đều hướng một phương hướng bay đi. Ba mươi sáu thần thị tinh cảm vô cùng tốt, ở trái đất nhỏ bé này bình thường bọn họ chỉ cần dùng thần thức để trao đổi, còn muốn gặp mặt thì cũng chỉ là chuyện đơn giản.

Sau khi cùng mọi người chia tay, Thiên Nhất về tới thành phố mà gia đình Vu Đồng đang ở, hần cũng thu hồi phân thân, thân thể nho nhỏ nằm ngay ngắn trên giường. Không nghĩ tới sự phụ sẽ đem mình đưa về hơn hai mươi năm trước, bây giờ đang là mùa hè mà ngày giỗ bố hần vào mùa xuân. Vì sao sự phụ không đưa ta về thời điểm bố chưa gặp chuyện không may, như vậy mình có thể ngăn cản bị kịch kia rồi, mẹ cũng không phải thương tâm như bây giờ.

Đối với cha mình, Vu Đồng cũng không có tình cảm gì đặc biệt. Thật ra, hần cũng không nhớ gì về cha hần cả, muốn ngăn cản thảm kịch cũng chỉ vì để cho mẹ hần bớt thương tâm mà thôi. Bây giờ mẹ hần cũng không có việc làm, hần nhớ là lúc mình 3 tuổi mới bị đưa vào nhà trẻ, sau đó thì mẹ mới đi ra ngoài tìm việc làm cũng không biết Thiên Nhất khi nào thì mới có thể giúp mẹ hần lúc tìm việc làm.

Đối với việc này Vu Đồng rất là đau đầu, hần không muốn cho mẹ đi làm việc chỉ muốn mẹ ở nhà hưởng hạnh phúc, lúc không làm thì đi ra ngoài dạo phố. Nhưng mà cần thận nghĩ lại, như vậy cũng không giống như có thể làm cho mẹ chính thức hạnh phúc, vui vẻ, bởi vì hần biết rõ mẹ của mình tuyệt đối không phải là loại người có thể ngồi im. Nhưng cho mẹ làm việc gì mà tốt bây giờ? Hần không thể để cho mẹ làm những công việc quá mức nặng nhọc càng không thể để cho mẹ làm những công việc đau đầu suy nghĩ.

Suy nghĩ nửa ngày cũng không nghĩ ra, cũng không thể để cho mẹ phải làm mua bán nhỏ chứ? Mua bán nhỏ! Đúng rồi! Hần biết rõ mẹ hần thêu rất đẹp, sao không để cho người bình thường thêu một ít xong lại để cho Thiên Nhất mua lại với giá cao. Đúng vậy, ý tưởng này cũng được đấy, nhưng mà cũng không thể để mẹ cả ngày chỉ thêu không. Vu Đồng lúc này cũng không nghĩ ra được biện pháp giải quyết tốt nên đành phải liên lạc Thiên Nhất.

Thiên Nhất nghe xong, lập tức nói: - Thiếu chủ không cần lo lắng chuyện này, hiện tại hàng mỹ nghệ dân tộc còn chưa được coi trọng nên mỗi tháng ta chỉ có thể mua một số lượng rất ít. Dù sao thì cũng không có người khác mua, đến lúc đó chỉ cần thiếu chủ làm nũng cuống lấy mẹ của ngài làm cho người không có thời gian làm việc bên ngoài. Ta lại tăng giá tiền lên cao một chút đến lúc đó các người không cần phải lo cơm ăn áo mặc nữa thì mẹ của ngài cũng sẽ không cần phải vất vả đi làm nữa.

Biện pháp này nghe cũng được, Vu Đồng suy nghĩ rất nhanh liền cho phép rồi hỏi Thiên Nhất: - Người chuẩn bị những thứ gì? Bây giờ buôn bán ma túy trong nước rất dễ nhưng vẫn còn có chút khó khăn đấy. Người đã nghĩ ra cách để kiếm món tiền lời đầu tiên chưa?

Thiên Nhất cười nói: - Chúng ta còn cần món tiền đầu tiên sao? Mấy ngày nữa ta cùng với bọn người Thiên Ngũ đi đến một ít quốc gia lớn, ở đó kiếm ít tiền sau đó thao túng mấy cái sông bạc không phải tiền vào thật nhiều hay sao?

Vu Đồng cười khò, đúng là thói quen dùng thân phận người bình thường lo lắng. Thiên Nhất bọn họ là người bình thường sao? Đương nhiên là không. Biện pháp của bọn hần rất đơn giản, ngăn đánh bạc ở một ít quốc gia đều bị các tập đoàn khổng lồ mà những tập đoàn đó không có một người nào là người tốt, không lấy tiền từ bọn hần thì còn đi đâu nữa? Mà vẫn không cần phải lo lắng bọn hần dám quyết nợ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Tàn vận quốc sắc thiên hương

Thiên Nhất nói tiếp: - Hơn nữa tên công ty cùng với nơi bắt đầu phát triển cũng đã xác định xong rồi, công ty tên là Vinh Hằng, ban đầu hoạt động ở trong nước, hơn nữa ta cũng chuẩn bị mở một chi nhánh ở một quốc gia nhỏ, mà quốc gia này đối với vốn đầu tư từ bên ngoài cũng hỗ trợ thật nhiều. Thiên Ngũ cũng truyền tin về nói đang chuẩn bị xưng bá nước Mỹ, công ty gọi là Cự Long. Công ty của Địa Nhất gọi là Mộng Tường, hần chuẩn bị phát triển tại châu Âu. Địa Thất thì giống như Địa Nhất cũng phát triển ở châu Âu, công ty gọi là Thiên Vân. Về phần bọn người Huyền Tam thì đi đến một số nơi không phát triển phối hợp xây dựng lực lượng vũ trang, đến lúc đó bọn họ phối hợp với nhau chỉ sợ là phát triển còn nhanh hơn chúng ta nữa.

Vu Đồng nghe xong nửa ngày cũng không biết bọn họ định làm cái gì, liền hỏi: - Như thế nào ta nghe người nói xong vẫn không hiểu các người định phát

triển công ty chuyên về gì hết vậy?

Thiên Nhất cười nói: - Chúng ta đều chuẩn bị phát triển toàn diện, tất cả ngành sản xuất nào có thể kiếm tiền chúng ta đều sẽ chen một chân vào. Ta cam đoan với thiếu chủ không đến mười năm toàn thế giới khi nghe đến tên ngài sẽ run lên ba lần! Lại phối hợp với các huynh đệ làm chính trị, quân sự, đến lúc đó toàn bộ thế giới sáu mươi phần trăm quyền lực sẽ nằm trong tay ngài!

Vu Đồng cười khổ, hần căn bản không nghĩ qua muốn làm những cái này, không nghĩ tới đám người thần thị lại làm lớn chuyện rồi, đối với Thiên Nhất nói: - Các ngươi cũng không cần phải như vậy. Lấy thực lực của chúng ta còn cần những vật này sao? Các ngươi tùy tiện chơi đùa là được rồi.

Thiên Nhất cười nói: - Không phải là không cần phải, dù sao chúng ta cũng không một mối, hơn nữa những vật này đôi khi cũng rất có ích đấy. Nói ví dụ như, có một nhà giàu hoặc một tên công tử bột làm người tức giận, ngươi cũng không thể tự mình thu thập bọn họ được đúng không? Đến lúc đó, chúng ta dùng tiền để cha của hắn, làm cho nhà hắn tán gia bại sản, đến lúc đó không phải là rất đã ghiền hay sao? Ở thời đại trước của chúng ta những việc như thế trong nước rất được ưa chuộng là đẳng khác, cái này gọi là... gọi... đúng rồi, ta nhớ ra rồi, gọi là "trang bức"!

Vu Đồng mắt tròn trắng, thì ra bọn họ cố gắng nắm giữ các loại tài nguyên chính là để bản thân có thể trang bức người khác.

Bất đắc dĩ chặt đứt liên lạc cùng Thiên Nhất, Vu Đồng lại nghĩ đến bản thân, mình hiện tại mới hai tuổi muốn lớn lên còn phải đợi hơn mười năm nữa... Haizz.

Đang suy nghĩ miên mang hần chợt nghe bên ngoài truyền đến tiếng bước chân. Ngay sau đó, cửa bị người mở từ bên ngoài, một người phụ nữ trẻ đi vào.

Vu Đồng ngơ ngác nhìn cổ gái trước mắt, không sai chính là cô gái, so với Vu Đồng khi còn sống còn trẻ hơn rất nhiều, Vu Đồng biết rõ đây là mẹ mình năm này vừa mới hai mươi ba tuổi, tên là Tần Vận!

Tần Vận mặc trên người một bộ áo sơ mi màu trắng được làm bằng bằng sợi tổng hợp, bộ ngực nhô lên cao vút, vòng eo lại bé xiu như liễu trong gió, bên dưới mặc một cái quần dài màu xanh lục, quần mà thường hay dùng trong quân đội, cái mông đầy đặn làm cho chiếc quần cảm giác chật hơn, đôi chân thon dài tuy phải chịu đựng áp lực lớn từ cặp mông đó nhưng vẫn y nguyên đứng thẳng tắp. Tuy rằng chỉ mặc một bộ quần áo bình thường không có gì nổi bật nhưng lại không thể che lại dáng người hoàn hảo của người, trên mặt tuy có một tia tiêu tụy nhưng cũng không ảnh hưởng đến vẻ đẹp quốc sắc thiên hương của nàng. Hơn nữa, cũng chính là vẻ nhân nhật tiêu tụy này mà làm nàng càng thêm một phần điềm đạm, đáng yêu, mảnh mai động lòng người. (Đây là người ta mới hai tuổi thôi đấy, mấy ông FA ráng xếp hàng mà học tập người ta đi ^^)

Vu Đồng tuy rằng biết rõ mẹ mình là một đại mỹ nhân trong vạn người không có một nhưng như thế nào cũng không ngờ được lúc còn trẻ nàng lại đẹp đến trình độ như thế này. Ngẩng ngốc nhìn Tần Vận so với mình còn nhỏ hơn, trong nội tâm Vu Đồng lại sinh ra một cảm giác khác thường, tim không khỏi đập nhanh hơn rất nhiều. Chẳng lẽ đúng như lời sư phụ nói, ta đối với mẹ ngoài trừ tình thân còn có loại tình cảm khác? Vu Đồng bị ý nghĩ này của mình làm cho hoảng sợ, vội vàng dùng sức lắc đầu muốn đem ý nghĩ này ném đi ra.

Tần Vận vừa rồi nhân lúc con trai ngủ trưa đi ra ngoài muốn tìm xem có công việc gì thích hợp vừa làm vừa có thể mang con trai theo được, nhưng đi lòng vòng hơn hai giờ vẫn không tìm được gì. Mấy tháng trước, chồng nàng qua đời ngoài ý muốn, một mình nàng phải gánh vác cái nhà này, vừa về đến nhà thấy con trai đang nằm trên giường dùng sức lắc đầu lại càng hoảng sợ vội vàng chạy tới bế lên, có chút lo lắng nói: - Cùng cùng, con làm sao vậy, không được làm mẹ sợ!

Nói xong nàng nhìn không được khóc lên, sau khi chồng qua đời, nàng đem tất cả tình cảm đặt trên người con trai đối với nàng bây giờ đứa con trai này là tất cả, hiện tại thấy con trai như vậy làm sao nàng lại không nôn nóng được.

Vu Đồng đem cái đầu nhỏ dụi vào bộ ngực mềm mại của Tần Vận. Bây giờ trong đầu hắn chỉ có cảm giác yên bình, mấy cái ý nghĩ đen tối đều bị hấn vút lên trên chín tầng mây, nhỏ giọng an ủi: - Mẹ, con không sao đâu người đừng khóc! Vừa rồi con lắc đầu chơi.

Tần Vận nhìn kĩ sắc mặt Vu Đồng, sau khi xác nhận là không có việc gì mới yên lòng, nhưng có chút kì quái con trai nói chuyện sao lại rõ như vậy được? Đứa con trai này của nàng mặc dù không bị coi là đần độn nhưng cũng không có chỗ nào hơn người. Lúc này buổi trưa mới chỉ có thể nói ra vài từ đơn giản, sao mới một lát không gặp lại có thay đổi lớn như vậy?

Tuy có hơi kì quái nhưng đối với chuyện này Tần Vận vẫn rất vui mừng, yêu thương hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của con trai vài cái, mỉm cười hỏi: - Cùng cùng, nói cho mẹ nghe con học ai nói chuyện vậy nha?

Vu Đồng có chút mờ hồ, hần vừa rồi quên mất mình bây giờ mới hai tuổi nhưng mà lỡ nói rồi cũng không thu lại được đành phải kiên trì nói: - Mẹ, con vừa rồi nằm mơ, một giấc mơ thật dài, trong giấc mơ con học xong rất nhiều thứ.

Tuy rằng nghe con trai nói có chút khó tin nhưng ngoại trừ cái này nàng cũng không có cách giải thích nào khác, Tần Vận đành phải tạm thời tin tưởng không đề ý đến chuyện này nữa, khẽ cười hỏi: - Cùng cùng, con đói bụng chưa?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đến nhà trẻ

Vu Đồng bây giờ là thánh nhân thân thể làm sao có thể đói được? Nhưng hần vừa rồi đã để lộ ra chỗ không bình thường nên từ giờ cần phải cẩn thận hơn. Hần không muốn lừa Tần Vận nhưng sợ nói ra sự thật thì nàng sẽ không chấp nhận được nên chỉ có thể để sau này từ từ tìm cơ hội rồi nói với nàng cũng không muộn, nghĩ vậy nên hần vội vàng gạt đầu nói: - Đúng là có chút đói bụng.

Nói xong mắt hần nhìn chăm chăm vào bộ ngực cao ngất, trong lòng thì kích động không thôi: Chẳng lẽ, có thể... Nhưng hần kịp dừng lại, ở trong lòng hung hăng đánh vào cái miệng vài cái.

Kỳ vọng của Vu Đồng cũng không thực hiện được, Tần Vận thả hần xuống đi về phía phòng bếp, Vu Đồng suy nghĩ một chút làm có đứa nhỏ hai tuổi nào không làm nũng? Thế là hần bước từng bước nhỏ theo thật sát phía sau Tần Vận, ngửa đầu nhìn cái eo thon đang lắc lư nhẹ nhàng cùng với cặp mông đầy đặn của Tần Vận, trong lòng Vu Đồng bỗng hiện lên một chút suy nghĩ đen tối. Hần cuối đầu, không rõ vì sao khi bản thân gặp lại mẹ lúc còn trẻ lại sẽ biến thành như vậy, xem ra lời nói của sư phụ đúng là có thể! Thực tế hần cũng không biết hần bị như vậy ngoại trừ đối với Tần Vận có loại tình cảm đặc thù thì phần lớn nguyên nhân là do môn công pháp của Hoan Hi Đại Đế đã tác động lên hần. Bởi vì Hoan Hi Đại Đế là do thuần dương chi khí biến thành nên công pháp do hần sáng chế là đều là công pháp song tu chí cao.

Tần Vận bế Vu Đồng ngồi gần một cái bát lớn chứa đầy mạch vú tinh, tại thời đại này, sữa bột còn chưa có nhiều nên mạch vú tinh chính là đồ vật cao cấp rồi. Mà chính nàng lại lấy ra vài cái bánh bao đã có chút cứng cùng với một đĩa dưa muối nhỏ đem về phòng ngủ. Nhà của Vu Đồng hiện tại chỉ là một gian nhà nhỏ, một cái bếp sơ sài, đến phòng vệ sinh cũng không có nên ăn cơm hay làm cái gì đều ở trong phòng ngủ.

Tần Vận ngồi xuống trước bàn, Vu Đồng bò tới trên đùi của nàng. Ngồi ở trong ngực Tần Vận hần có cảm giác rất thoải mái, cảm lấy cái chếp uống một hộp nhỏ rồi đem cái chén bỏ vào trong tay Tần Vận, ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt của nàng, nói: - Mẹ, con không thích uống cái này, cùng cùng bây giờ đã lớn rồi muốn ăn bánh bao, như vậy mới có thể lớn nhanh lên được! - Nói xong hần cầm lấy một cái bánh bao rồi lấy dưa muối bắt đầu ăn từng ngụm.

Tần Vận nhìn con trai nhỏ đang bắt chước người lớn bụng chén lên uống nhẹ một ngụm, nàng chỉ thấy trong miệng ngọt ngào, cổ họng bỗng cảm thấy nghẹn ngào nước mắt bắt đầu trào ra.

Buổi tối, Vu Đồng nằm trong ngực Tần Vận, đầu hần dựa vào trong bộ ngực mềm mại của nàng. Một đêm nay hần ngủ rất ngon, hần cũng không nhớ đã bao lâu không có giấc ngủ ngon như vậy rồi.

Trong vòng một tháng tiếp theo, Vu Đồng mỗi ngày đều nằm tại trong ngực Tần Vận, cuộc sống gia đình tạm thời trôi qua rất hạnh phúc. Hần trong lúc vô tình còn làm lộ ra một ít bản lĩnh "cực kì cao thâm", hần rõ ràng học xong tất cả các bài toán trong một đêm. Hần cũng không biết cũng vì vậy mà Tần Vận đã đưa ra một cái quyết định ngoài ý liệu của hần.

Tối hôm đó, cũng như bình thường, Vu Đồng nằm trong ngực Tần Vận nghe nàng kể về một ít chuyện xưa. Những truyện xưa này mặc dù có chút ngây thơ nhưng Vu Đồng lại rất thích nghe. Hần thích nghe không phải là chuyện xưa mà là nghe tiếng lòng của mẹ hần bao gồm sự yêu thương vô bờ mà Tần Vận dành cho hần.

- Ngày mai mẹ đưa cùng đi nhà trẻ được không? - Đang kể chuyện xưa, Tần Vận đột nhiên dừng lại hỏi Vu Đồng, Vu Đồng sửng sốt. Hần nhớ rõ lúc mình ba tuổi tức là năm sau thì hần mới đi nhà trẻ, làm sao bây giờ mà Tần Vận đã nói ra rồi?

Tần Vận ôn nhu nói: - Cùng cùng nghe mẹ nói. Hiện tại chúng ta tiền đã không còn nhiều lắm rồi nếu mà mẹ còn không đi làm thì từ này về sau cuộc sống mẹ con ta sẽ khó khăn lắm. Hơn nữa, mẹ còn muốn để dành chút tiền để sau này cùng cùng lớn lên được học ở trường học tốt nhất, mẹ còn kiếm thêm cho cùng cùng một người vợ tốt nhất nữa, sau này mẹ còn trông cậy vào cùng cùng báo hiếu cho mẹ nữa chứ.

Vu Đồng lớn tiếng nói: - Không được, con không cần có tiền đồ, cũng không cần tìm vợ, chỉ cần luôn luôn ở một chỗ với mẹ thôi!

Tần Vận mỉm cười: - Đứa con ngốc, tương lai con là một nam tử hán đấy, nam tử hán làm sao lại không có tiền đồ? Hơn nữa nam tử hán cũng cần phải có vợ!

Vu Đồng nói: - Cùng cùng muốn làm nam tử hán, phải có tiền đồ, nhưng cùng cùng không muốn tìm vợ, con muốn mẹ, con muốn vĩnh viễn ở một chỗ cùng với mẹ.

Tần Vận bất đắc dĩ cười cười: - Được rồi, mẹ vĩnh viễn sẽ ở cùng với cùng cùng. Nhưng mà cùng cùng muốn có tiền đồ thì phải đến trường, ngày mai mẹ sẽ dẫn cùng cùng đến nhà trẻ, được không?

Vu Đồng vẫn náo loạn không đồng ý, Tần Vận tức giận nói: - Cùng cùng, con còn muốn như thế nào nữa, muốn làm mẹ tức chết phải không?

Vu Đồng cái gì cũng không sợ chỉ sợ Tần Vận buồn nên đành phải đau khổ chấp nhận rồi việc đó cứ vậy mà đi xuống.

Ngày thứ hai, Tần Vận đưa Vu Đồng đến nhà trẻ. Vốn là nhà trẻ nói Vu Đồng còn nhỏ quá nên không nhận nhưng nhờ Tần Vận năn nỉ mãi cộng với biểu hiện hơn người của Vu Đồng nên hiệu trưởng trường đó mới chịu đáp ứng.

Sắp xếp cho Vu Đồng xong xuôi, Tần Vận đi tới nhà máy dệt, một người đàn ông khoảng ba mươi tuổi có tướng mạo hèn mọn, bĩ ỉu cũng chính là chủ nhiệm của xưởng dệt này. Hần ta rất nhiệt tình tiếp đãi nàng nhưng ánh mắt của hần lại để cho Tần Vận có chút bất an. Nhưng việc nàng có thể ở lại làm việc trong xưởng cùng người này có quan hệ rất lớn nên Tần Vận đối với hần cũng tương đối cảm kích, cho nên nàng cũng không có nghĩ nhiều liền đi theo hần tới xưởng. Vị chủ nhiệm đó cũng chỉ là sắp xếp xong xuôi công việc cho nàng liền đi ra mà cũng không nói gì thêm.

Bên phía Tần Vận thì coi như tạm được nhưng còn Vu Đồng đang lâm vào trong nước sôi lửa bỏng. Lúc này, hắn đang ở cùng với một đám con nít xấu xa, những đứa nhỏ đều đã năm tuổi thấy hắn còn nhỏ nên xúm lại bắt nạt, làm cho Vu Đồng cảm thấy dờ khóc dờ cười. Hết cách, hắn phải tránh xa bọn chúng biểu hiện ra bộ dáng ta đây "người lớn không thèm chấp con nít". Nhưng mà trong mắt của những đứa trẻ xấu xa kia thì chính là một đứa nhu nhược ngây thơ.

Sáu giờ tối, Tần Vận đến đón Vu Đồng về, sau khi về nhà hắn thật là không thể nào vui lên nổi giả vờ bộ dạng đại khờ kể cho Tần Vận nghe những chuyện hôm nay trong nhà trẻ. Hắn kể cảnh ngộ mình gặp khi bị đám lớn hơn bắt nạt, nhưng không ngờ lại làm cho việc hắn giả vờ làm con nít thành công trong mắt Tần Vận.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Nghỉ việc

Rất nhanh đã đến thứ bảy, ở nhà trẻ của Vu Đồng mỗi tuần được nghỉ một ngày rưỡi nên trưa hôm nay Tần Vận đã đến nhà trẻ để đón hắn. Bởi vì không thể về nhà nên Tần Vận đành phải mang theo hắn đến xưởng dệt. Mặc dù, nội quy xưởng dệt không cho phép mang con nít theo nhưng tất cả mọi người đều hiểu rõ chỉ cần không xảy ra sự cố gì thì cũng chẳng ai thèm quan tâm đến cái quy định đầy bao giờ. Trước giờ cũng nhiều người mang theo con nhỏ đến làm nhưng cũng không có ai nói gì.

Vu Đồng đi theo Tần Vận tới xưởng, mắt nhìn nhìn những máy móc thô sơ thảm than trong lòng, thật quá lạc hậu! Nhà máy dệt này cũng được coi là đứng đầu cả nước đấy những mà chẳng những máy móc cũ kỹ, lúc làm việc lại còn không thuận tiện. Vu Đồng nghĩ thầm, nếu như Tần Vận muốn làm việc lâu dài ở chỗ này không bằng đợi Thiên Nhất phát triển mua lại nhà máy này, hắn cũng không muốn nằng bị ủy khuất. Trong lòng hắn đã xem như mình là chủ nhà còn Tần Vận mới là đứa nhỏ cần hắn quan tâm chăm sóc.

Vu Đồng im lặng ngồi một bên, mắt không nháy một cái nhìn Tần Vận làm việc, hắn thấy cho dù lúc nàng đang làm việc cũng là một siêu mỹ nhân. Lúc này trong đầu Vu Đồng nghĩ ngờ mẹ của mình trước đây chính là một thiên kim tiểu thư giàu có, điểm này thì nhìn cách nàng cư xử hằng ngày rất dễ nhận ra. Nhưng hắn cũng không hiểu, nàng là một tiểu thư tại sao lúc trước lại cưới một người nghèo như bố hắn, hằng ngày phải làm những công việc nặng nhọc như này. Mà từ trước đến giờ cũng không có người thân liên lạc, càng không có ai tìm đến nàng bao giờ.

Vu Đồng mắt đang lim dim chuẩn bị ngủ bỗng nghe một âm thanh bên cạnh nói: - Tiểu Tần à, đứa bé này là con của ngươi sao?

Vu Đồng quay đầu nhìn lại thì thấy một người đàn ông khoảng ba mươi tuổi đáng vẻ hèn mọn, bí ối đứng ở bên cạnh. Hai mắt hắn có chút ham mê nữ sắc nhìn Tần Vận làm cho Vu Đồng hận không thể lập tức móc hai mắt của hắn ra.

Tần Vận dừng việc đang làm lại, hướng người đàn ông kia nói: - Đúng vậy, Trương chủ nhiệm, đây là con ta. Hắn tên là Vu Đồng, hôm nay được nghỉ buổi chiều ở nhà trẻ nên ta mang theo hắn đến đây.

- Ngươi không biết quy định trong xưởng sao? - Trương chủ nhiệm trừng mắt lên, nói: - Tại nơi làm việc không thể dẫn người khác vào, ngươi đi đến phòng làm việc của ta một lát. - Nói xong xoay người đi, Tần Vận còn chưa có cơ hội giải thích.

Tần Vận có chút thấp thỏm bất an ôn lấy Vu Đồng đi theo sau lưng Trương chủ nhiệm về phòng làm việc của hắn.

Nhắc đến Trương chủ nhiệm, hắn thêm thường Tần Vận đã không phải ngày một ngày hai nhưng do lúc trước Tần Vận đã có chồng mà hắn nghe nói chồng nàng rất lợi hại nên hắn không dám làm gì nàng. Nhưng sau khi chồng của Tần Vận bị tai nạn xe cộ qua đời, Trương chủ nhiệm liền cảm giác cơ hội của mình đã đến, mấy lần hội nghị trong xưởng đều nói lên vấn đề Tần Vận bỏ việc nhưng đều bị hắn đè xuống. Hắn là đang đợi Tần Vận quay lại đi làm, lúc đấy thì hắn sẽ có cơ hội. Mấy ngày hôm trước, ước nguyện của hắn cuối cùng đã thành hiện thực. Tần Vận đã thật sự quay lại làm việc mà so với trong tính toán của hắn thì còn sớm hơn rất nhiều, điều này làm cho hắn rất là mừng rỡ. Nhưng thật không ngờ, Tần Vận tuy đối với hắn có cảm kích nhưng đối với sự nhiệt tình của hắn thì vẫn không phản ứng chút nào. Mấy lần hắn có ý tiếp cận đều bị nàng kiếm cớ né tránh, hơn nữa Tần Vận làm việc rất chăm chỉ nên hắn muốn tìm cơ hội gọi nàng vào văn phòng cũng không được. Hôm nay, một thủ hạ của hắn đã đưa cho hắn một cái tin tức tốt đó là Tần Vận mang theo con trai đến xưởng. Hắn liền lập tức nghĩ tới quy định trong xưởng này, liền quyết định mượn việc này để nói chuyện của mình.

Đến văn phòng, khuôn mặt đang tức giận của Trương chủ nhiệm lập tức trở nên tươi cười chân thành, nói Tần Vận ngồi xuống xong rồi tự mình đi lấy nước, sau khi quay lại liền ngồi ở bên cạnh nàng. Đầu tiên, hắn nhìn Vu Đồng nói: - Thật là một đứa trẻ đáng yêu, nói cho Trương thúc thúc con tên gì?

Vu Đồng biết rõ bây giờ mẹ hắn đang làm việc dưới tay hắn nên không muốn tìm phiền phức cho nàng đành phải chống lại sự chán ghét đối với hắn nói: - Chào Trương thúc thúc, con tên là Vu Đồng.

Trương chủ nhiệm mặt cười như hoa: - Thì ra tên con là Vu Đồng, thật là một đứa bé ngoan. Lại đây, ôm thúc thúc một cái được không?

Vu Đồng giả bộ xấu hổ rút vào trong ngực Tần Vận. Trương chủ nhiệm làm như không thấy, ngồi ngay ngắn lại ho nhẹ một tiếng nói: - Tiểu Tần à, ta nghe nói mấy tháng trước nhà ngươi xảy ra chuyện, không biết đã xử lý tốt chưa?

Tần Vận cười nhạt: - Cảm ơn chủ nhiệm quan tâm, ta đã xử lý tốt cả rồi.

Trương chủ nhiệm lại nói: - Haizz... Đối với chuyện của ngươi ta cũng rất đồng tình. Vài ngày trước còn muốn giám đốc xưởng xử lý đi qua thăm ngươi một chút nhưng mà không nghĩ tới giám đốc không đồng ý. Thật ra cũng không thể trách hắn, dù sao nhà máy lớn như vậy hắn cũng không thể quan tâm đến tất cả mọi người được. Tiểu Tần, ngươi sẽ không có ý kiến gì chứ?

Tần Vận mỉm cười nói: - Đương nhiên sẽ không, chủ nhiệm có thể nhớ đến ta đã làm ta rất cảm kích rồi.

- Tiểu Tần à, hình như năm nay ngươi mới hai mươi ba tuổi phải không? - Nghe Trương chủ nhiệm hỏi vậy, Tần Vận chỉ gật đầu, hắn lại nói tiếp: - Ngươi còn trẻ như vậy còn phải nuôi con nhỏ chỉ sợ cuộc sống sau này sẽ rất khó khăn đấy. Đối với chuyện từ nay về sau ngươi có từng nghĩ tới chưa?

Tần Vận đối với câu hỏi của hắn có chút khó hiểu: - Từ nay về sau? Ta từ nay về sau cứ như vậy thôi, bây giờ ta cũng không muốn gì khác chỉ nghĩ làm sao nuôi con trai lớn lên thật tốt để hắn sau này có tiền đồ thì ta đã thật vui rồi.

Trương chủ nhiệm gật đầu: - Ta nhìn đứa nhỏ này rất thông minh chắc chắn sau này có tiền đồ đấy. Nhưng mà Tiểu Tần à, bây giờ ngươi còn trẻ như vậy sao ngươi lại không nghĩ tới tìm một người nữa?

Tần Vận lắc đầu nói: Không cần, ta có con ta là đủ rồi. Hơn nữa, ta tin tưởng bằng sức của mình có thể nuôi hắn thật tốt.

Trương chủ nhiệm thấy Tần Vận không đáp ứng hắn nên nói chuyện cũng không vòng vo nữa: - Tuy là nói như vậy, nhưng ngươi một người nói chung vẫn rất cô độc. Nói thật, ta rất ưa thích đứa bé này mà người cũng biết ta đã ly hôn bảy tám năm nay, cũng không có con của mình. Tiểu Tần à, không biết ta có cơ hội cùng người chăm sóc đứa nhỏ này hay không?

Tần Vận vẫn lắc đầu: - Thật xin lỗi Trương chủ nhiệm, ta cảm thấy một mình ta nuôi con ta đã rất tốt rồi, mong ngài về sau đừng nhắc đến chuyện này nữa.

Trương chủ nhiệm lúc này cũng đã không còn kiên nhẫn, nói: - Tiểu Tần, ngươi cũng phải hiểu rõ rằng, ta có thể cho người ở lại trong xưởng thì để người rời khỏi đây cũng chỉ là một việc rất dễ dàng. Người thật sự không suy nghĩ một chút sao?

Tần Vận ôm Vu Đồng đứng lên nói: - Trương chủ nhiệm, ta rất cảm kích việc ngài giữ lại ta, cho dù ngài đuổi việc ta cũng sẽ không trách ngài nhưng mong ngài không cần dùng chuyện này để uy hiếp ta!

Trương chủ nhiệm giận đỏ bừng mặt, lớn tiếng nói: - Được! Đây là ngươi nói, bây giờ ta tuyên bố ngươi chính thức bị đuổi việc!

Tần Vận cơ thể rung lên, không nói gì nữa ôm Vu Đồng đi ra khỏi phòng làm việc của hắn. Quay lại chỗ làm việc thu dọn đồ đạc, nàng cũng không nói gì với người khác mà xoay người rời đi.

Tần Vận vừa đi, Trương chủ nhiệm ra tới xưởng tuyên bố quyết định đuổi việc Tần Vận, sau đó vội vã đi chỗ khác. Vừa rồi, khi hắn gọi Tần Vận vào phòng, mọi người trong xưởng đều náo loạn một trận. Nói gì đều có, có người mắng Trương chủ nhiệm lòng muông dạ thú, có người mắng Tần Vận không biết tự ái, đương nhiên cũng có người hâm mộ, nam thì hâm mộ Trương chủ nhiệm, nữ hâm mộ Tần Vận. Nhưng không ngờ, bọn hắn còn chưa mắng xong đã thấy Tần Vận đi ra, hơn nữa thu dọn đồ đạc rồi rời đi. Mọi người chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì Trương chủ nhiệm đã kịp thời nói cho bọn họ: Ta Trương chủ nhiệm bức bách Tần Vận không thành công nên quyết định đuổi việc nàng! Phần lớn người ở đây đối với Tần Vận rất là bội phục nhưng cũng có người đang mắng Tần Vận ngu ngốc, không biết nắm chắc cơ hội.

Sau khi ra khỏi xưởng, Trương chủ nhiệm nhanh gọi cho đệ đệ của hắn đang làm công an trưởng ở khu này nhờ tìm giúp hắn hai người. Sau khi cúp điện thoại, hắn liền bước nhanh vào nhà máy, giả vờ đang ở chung với mọi người.

Nói đến Tần Vận, sau khi ôm Vu Đồng rời đi nàng dâng lên một chút thương cảm, cũng không phải là nàng đối với nhà máy này có cảm tình gì mà là không biết sau này phải làm gì, cuộc sống sau này của mẹ con nàng sợ là càng khó khăn. Mặc dù trước kia còn để dành một ít nhưng nếu không nhanh tìm được công việc thì chỉ sợ "miệng ăn núi lở" mà thôi.

Vu Đồng thấy nàng không vui, liền hỏi: - Mẹ, người làm sao vậy?

Tần Vận cười khổ một cái: Cùng cùng, bây giờ mẹ không có công việc sợ là có chút khó khăn.

Vu Đồng lại cười: - Thật là tốt quá, mẹ không cần đi làm thì từ nay có thể ở nhà với con rồi, con không muốn đi nhà trẻ nữa có được hay không? Từ nay về sau mẹ ở nhà cùng với con.

Tần Vận không nghĩ tới con trai sẽ nghĩ như vậy, nhìn lại khuôn mặt tươi cười, nàng nghĩ lại cũng đúng, bản thân mình làm tất cả không phải là vì đứa con này sao? Nghĩ tới đây nàng cũng buông xuống phiền muộn, cả người thoải mái ôm Vu Đồng đi dạo một vòng qua chợ thức ăn, mua thật nhiều đồ ăn xong mới đi về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Âm phủ

Khi nàng đi đến một cái hồ nhỏ cách nhà cũng không xa, Tần Vận phát hiện Trương chủ nhiệm đang đứng tại phía trước con đường trên mặt cười dâm dăng đang nhìn mình. Tần Vận càng hoảng sợ vội vàng xoay người chạy về phía sau nhưng không ngờ sau lưng lại đi ra hai tên lưu manh chặn lại. Trương chủ nhiệm bộ dáng như đã nắm chắc thắng lợi trong tay, cười dâm tà nói: - Tiểu Tần à, không phải ngươi mới vừa nói ngươi sẽ không lo lắng nữa sao?

Tần Vận lạnh mặt nói: - Trương chủ nhiệm, vừa rồi ta đã nói ra rằng là ta không có ý tứ kia, ngươi không cần phải cố gắng nữa.

Trương chủ nhiệm cười lạnh một tiếng nói: - Cái đó thì không thể nói trước, ta chỉ có thể sử dụng thủ đoạn không bình thường thôi. - Nói xong đi về phía Tần Vận.

Tần Vận thấy hắn đi về phía mình lập tức khẩn trương, giận dữ nói: - Họ Trương kia, ta cảnh cáo ngươi, đây là khu dân cư nếu ngươi dám làm bậy ta sẽ hét lên đấy, nếu mà để người khác thấy được thì ngươi xong rồi!

Trương chủ nhiệm không nói gì chỉ là hướng hai tên lưu manh kia nháy mắt, một tên trong đó bước lên một bước đoạt lấy Vu Đồng trong ngực nàng, xoay người giao cho Trương chủ nhiệm. Trương chủ nhiệm một tay mang theo Vu Đồng, nghe rằng cười nói: - Ngươi luôn miệng nói là vì con trai, bây giờ con trai ngươi đang ở trong tay của ta, bây giờ ta hỏi ngươi ngươi có đáp ứng hay không? Nếu còn không đáp ứng, ta liền đem hắn... - Nói xong, hắn đem Vu Đồng giao lên.

Tần Vận sắc mặt trắng bệch, muốn nhào tới giành lại con trai nhưng lại sợ chọc giận đôi phương để hắn đem con trai ném xuống đất. Vu Đồng oa oa khóc lớn nhưng trong lòng thì giận không kiềm được, hắn âm thầm quyết định nhất định phải cho tên mất dạy này vĩnh viễn không được siêu sinh! Tần Vận lạnh lùng nói: - Họ Trương kia, ngươi là đồ súc sinh, nếu ngươi dám làm tổn thương con ta thì ta có thành quỷ cũng không bỏ qua cho ngươi!

Thấy Tần Vận cũng đã nhượng bộ, Trương chủ nhiệm đắc ý, mỉm cười nói: - Tiểu Tần à, như vậy là ngươi không đứng rồi, sao mà bây giờ còn có vũ mê tín phong kiến như thế? Trên đời này nếu thật là có thần tiên quỷ quái thì ta đây làm chuyện hư hỏng như vậy sao không bị thiên lôi đánh chết?

Vu Đồng đang suy nghĩ không biết nên dùng cách gì mà thần không biết quỷ không hay giáo huấn tên mất dạy này thì nghe được lời hắn nói, hai mắt liền tỏa sáng.

Vì vậy, Trương chủ nhiệm vừa nói xong, trên bầu trời đột nhiên ư ư, chỉ nhìn thấy một đám mây đen che tại trên đầu bọn hắn, ngay sau đó tầng mây sáng lên, một tia sét to như thùng nước từ trên trời giáng xuống vừa vặn trúng ngay đầu Trương chủ nhiệm, trong nháy mắt đem hắn đốt thành một đồng than mà Vu Đồng đang ở trong tay hắn thì không có việc gì.

Hai tên lưu manh kia sợ đến mức xem chút nữa tiểu trong quần, cũng không quan tâm Trương chủ nhiệm đã biến thành đồng than liền hét chói tai rồi chạy vội đi. Tần Vận cũng kinh ngạc chưa tỉnh lại, vội vàng ôm lấy Vu Đồng bước nhanh về nhà.

Vu Đồng nằm trong ngực Tần Vận đã ngừng khóc nhưng hắn vẫn không buông tha cho tên họ Trương đấy, hắn tạo ra một phân thân trong nháy mắt đuổi theo linh hồn tên họ Trương xuống âm phủ.

Tên họ Trương đó dần dần theo bản năng đi xuống âm phủ, hắn bị một lực lượng mặc dù yếu ớt nhưng lại không thể chống lại kéo đi về phía trước. Bỗng nhiên, hắn chợt phát hiện tốc độ của mình nhanh hơn rất nhiều mới nhìn xung quanh thì thấy một đứa bé bay bên cạnh mình, khi nhìn kỹ lại thì đó đúng là đứa con trai của Tần Vận. Hắn cười ha hả nói: - Tần Vận ơi là Tần Vận, cho dù ngươi làm cho lão tử bị trời phạt thì sao chứ? Lão tử cũng đã sống ba bốn mươi năm, cái gì cần hưởng thụ cũng đã hưởng thụ đủ cả rồi, bây giờ đứa con trai mới hai tuổi của ngươi cũng chết theo lão tử. Ha ha. Ta xem ngươi sau này sẽ sống như thế nào?

Vu Đồng chỉ lạnh lùng nhìn hắn một cái, tuy rằng không nói gì nhưng lửa giận trong lòng lại càng tăng vọt.

Chỉ một lát sau, một người một quỷ đã đến âm phủ. Mấy tên tiểu quỷ câu hồn đang chuẩn bị mang hai người họ đi thì bị Vu Đồng một chân đá bay, Vu Đồng ban đầu còn muốn dựa vào lễ nghi để đến gặp Diêm Vương dù sao thì người ta cũng là chỉ nhân của một giới. Hắn mặc dù lực lượng không mạnh bằng Vu Đồng nhưng có thể không đắc tội thì cố gắng không đắc tội là được. Nhưng sau khi bị tên họ Trương chọc giận hắn đã mất đi kiên nhẫn, sau khi đá bay tên tiểu quỷ kia, Vu Đồng thì triển thần thức bao phủ lên toàn bộ âm phủ, lúc này toàn bộ âm phủ đang chịu một lực lượng áp lực khổng lồ.

Lúc này, Diêm Vương cũng đang dò xét khắp nơi trong âm phủ, công việc của hắn ở đây cũng rất rảnh rồi bất kỳ linh hồn nào sau khi chết đến âm phủ đều bị đưa đến trước Kinh Thiên Địa. Tất cả việc làm tốt xấu khi còn sống của linh hồn này đều sẽ hiện ra trên kinh đó, sau đó dựa vào mức độ tội nặng hay nhẹ mà có hình phạt khác nhau, Diêm Vương cũng thích nhất công việc dò xét này, vì việc này giúp hắn thể hiện uy phong của mình. Diêm Vương đang đắc ý đột nhiên có một hồi áp lực thật lớn đè lên người mình, hắn hoảng sợ, vội vàng tìm hiểu nguồn gốc của áp lực đó từ đâu đến.

Lúc đó ở bên ngoài, tên họ Trương thấy Vu Đồng một cước đá bay tên tiểu quỷ trong lòng lại càng hoảng sợ, không nghĩ tới đứa nhỏ này lại lợi hại như vậy rõ ràng cso thể đá tên tiểu quỷ ngã lăn. Nhưng trong lòng hắn càng nhiều hơn là cười hả hê, theo hắn nghĩ đứa nhỏ này gây họa lớn như vậy nhất định sẽ bị trừng phạt thật nặng. Hắn nhích nhích người muốn cách xa Vu Đồng một chút nhưng không ngờ hắn muốn động một chút cũng không được, sợ hãi nghĩ đến không phải đứa nhỏ này đang làm liên lụy đến ta đấy chứ? Mà nghĩ lại cũng đúng, hắn đối với hai mẹ con hai người như vậy, lại còn liên lụy chết cùng với hắn, nó mà không hận mình mới lạ? Tên họ Trương đang suy nghĩ miên man bỗng thấy một người mặc áo bào màu vàng đi về phía mình. Khi còn sống hắn vốn chính là loại người hay nịnh hót, cuối người trước người khác, hắn mặc dù cũng không biết người đang đến là ai nhưng vẫn cúi đầu. Trong truyền thuyết, âm phủ là do mười vị Điện Diêm La quản lý nhưng nghĩ đến mười Diêm La sẽ không vì một tên tiểu quỷ bị đánh mà đến, mà phía dưới Diêm La là Phán Quan nên hắn đoán người mới đến này là một Phán Quan. Vì vậy không đợi người đó đến gần, hắn đã lớn tiếng nói: - Tiểu nhân bái kiến Phán Quan đại nhân!

Chương 10: Kính thiên địa

Người mặc áo bào màu vàng đỏ không để ý đến tên họ Trương mà bước nhanh về phía trước mặt Vu Đồng, cuối người hành lễ nói: - Không biết thượng tiên đại giá quang lâm, tiểu tiên đang ở địa phủ kiểm tra các nơi nên không thể nghênh đón từ xa, kính xin thượng tiên không trách tội.

Vu Đồng chỉ là gạt đầu nhẹ một cái còn tên họ Trương thì càng sợ hãi, hắn không nghĩ tới bản thân đã đánh giá cao người này nhưng vẫn còn đem người ta gọi nhỏ lại, không biết Diêm Vương có mang thù hằn hay không? Càng làm hắn lo lắng hơn là đứa trẻ này không ngờ còn là một thượng tiên. Ngay cả Diêm Vương cũng đối với hắn hành lễ, nếu mà nó thật sự báo thù mình thì... Nghĩ tới đây, tên họ Trương sắc mặt trở nên tái nhợt.

Vu Đồng cùng với Diêm Vương sau khi khách sáo một phen liền đối với Diêm Vương nói ra lý do mình đến đây: - Ta là dẫn hắn đến đây đây, thuận tiện ta cũng có một yêu cầu có chút quá đáng.

Diêm Vương còn tưởng rằng Vu Đồng là muốn bảo hộ người này nên trong lòng thầm thở dài một hơi, sau đó đối với tên họ Trương cũng khách khí hơn, mỉm cười nói: - Nếu ngài đã nói như vậy không bằng trước tiên để cho vị này đi tới trước Giương Thiên Địa để chúng ta quyết định!

Trước kia, những chuyện như thế này cũng xảy ra không ít lần, có thật nhiều thần tiên cũng đối với hắn yêu cầu trợ giúp hậu nhân của bọn hắn. Diêm Vương cũng không đặc biệt được với những người đó nên đều đáp ứng. Kính Thiên Địa chẳng qua là một cái sân khấu để các linh hồn đi ngang qua. Hơn nữa, trong lòng hắn cũng có một ý nghĩ muốn nhìn xem vị thượng tiên này thuộc đẳng cấp nào mà có thể gây cho hắn áp lực lớn như vậy.

Chỉ một lát, bọn người đã đi đến trước một cái gương cực lớn, cái gương này cao khoảng mười trượng, dài hơn trăm trượng. Có không ít linh hồn đang bị tiểu quỷ dắt đi qua phía trước mặt kính, trong gương đều chiếu ra bóng dáng của các linh hồn đó chỉ có điều là màu sắc không giống nhau, có nhiều màu trắng, có nhiều màu đen mà cũng có nhiều linh hồn không có màu.

Diêm Vương giải thích nói: - Thiên Địa Kính này là có thể chiếu ra cuộc đời của mỗi người, làm càng nhiều việc thiện, việc tốt thì màu trắng càng đậm. Ngược lại, làm càng nhiều việc xấu, việc ác thì màu đen càng nhiều. Mà những linh hồn mà không có màu thì là người không thiện không ác!

Hắn đứng bên cạnh giải thích nhưng trong lòng thì hoảng sợ không thôi bởi vì Vu Đồng đứng trước kính nhưng rõ ràng một chút phản chiếu trong kính cũng không có. Hắn nhớ rõ, lần trước có một vị Tử Phủ Kim Tiên đến phủ của hắn đi dạo hắn liền thử Kính Thiên Địa này. Vị tiên kia bóng dáng mặc dù rất nhạt nhưng có thể nhìn được mà bị thượng tiên trước mặt này rõ ràng một chút bóng dáng cũng không có, điều này nói rõ là người trước mặt này so với vị Tử Phủ Kim Tiên kia còn mạnh hơn, không lẽ hắn là một vị thánh nhân?

Diêm Vương trong lòng sợ hãi, bên ngoài thì càng nói chuyện cẩn thận hơn: - Thượng tiên, vị tiên sinh này khi còn sống làm không ít việc ác, nếu mà ta bỏ qua tất cả các tội này sợ là...

Vu Đồng nhìn vào kính, đúng vậy, bóng dáng của tên họ Trương đen đậm như mực, đen hơn nhiều so với những linh hồn mấy người vừa mới đi qua, lập tức cười nói: - Như vậy không phải tốt hay sao? Người này là loại người tội ác tày trời, Diêm Vương liền đẩy hắn xuống mười tám tầng địa ngục cho hắn vĩnh viễn không được siêu sinh!

Diêm Vương lại tưởng là Vu Đồng nói mát nên sắc mặt có chút khó coi nói: - Việc này... Thượng tiên, hắn xác thực là làm quá nhiều việc ác, nếu bây giờ ta tha tội cho hắn chỉ sợ tiểu tiên không chịu nổi trách nhiệm này!

Vu Đồng điều chỉnh lại sắc mặt của mình nói: - Ai bảo ngươi phải tha tội cho hắn? Người này ý vào trong tay có chút quyền lực bắt nạt cô nhi quả mẫu như ta. Lần này ta mang hắn đến chính là muốn Diêm Vương đưa hắn xuống mười tám tầng địa ngục, không được siêu sinh!

Nghe Vu Đồng nói như vậy, Diêm Vương chẳng những không mừng, ngược lại càng là toát ra mồ hôi lạnh, nếu như là bảo hắn giảm nhẹ xử phạt thì hắn còn có thể làm được nhưng để hắn xử phạt nặng thêm cho một người thì hắn quả thật không dám, cúi đầu nói: - Cái này... Chỉ sợ không được, người này tội không đáng như vậy, tiểu tiên cũng không dám làm như vậy.

Chương 11: Kiếp nạn qua niềm vui đến

Sắc mặt Vu Đồng lập tức trở nên khó coi khi hắn đang chuẩn bị nói gì thì chợt nghe từ xa xa truyền đến một tiếng "A di đà phật". Quay đầu nhìn lại thì thấy một lão hòa thượng đang từ xa đi đến, nháy mắt sau đã đứng trước mặt bọn người Vu Đồng, hai tay chấp trước ngực nói: - Chào vị huynh đệ này,

lão tăng là Địa Tạng.

Vu Đồng đối với vị bồ tát từ bị vẫn rất thành kính, lập tức hoàn lễ nói: - Ta là Vu Đồng đến âm phủ làm ít chuyện, không nghĩ tới lại ảnh hưởng đến bồ tát thật là xin lỗi.

Địa Tạng Vương đối với Diêm Vương nói: - Sự việc Vu đạo hữu muốn làm ông nhất định phải giúp người ta thật tốt đấy.

Diêm Vương tỏ vẻ khó xử: - Chuyện này, nhưng mà bồ tát, vị thượng tiên này muốn đưa một người xuống mười tám tầng địa ngục, vĩnh viễn không được siêu sinh, nhưng mà tội của người này không nặng đến mức độ này cho nên...

Địa Tạng Vương lại cười, nói: - Người này nghiệp chướng nặng nề, mặc dù xử phạt có hơi nặng nhưng cũng không phải là không thể, người liền làm theo lời vị đạo hữu này đi.

Diêm Vương thấy Địa Tạng Vương cũng đã lên tiếng nên thuận thể đồng ý, Vu Đồng cảm ơn đối với Địa Tạng Vương rồi quay người rời đi. Đội Vu Đồng đi, Diêm Vương phân phó cho bọn tiểu quy đem Trương chủ nhiệm bắt xuống, quay lại hỏi Địa Tạng Vương với bộ mặt khó hiểu: - Bồ tát, không phải người thường nói với chúng ta không thể làm việc ác hay sao? Tại sao hôm nay lại...

Địa Tạng Vương thờ dài: - Ta là vì sợ chọc giận hán, huống hồ tội nghiệt của người kia cũng không nhẹ xử phạt như thế cũng không quá.

Nhìn thấy Diêm Vương khó hiểu, tiếp tục nói: - Vị Vu đạo hữu này quá mạnh, vừa rồi tuy chỉ là một phân thân của hán nhưng pháp lực lại không thấp hơn ta, nếu là bản tôn của hán thì người có thể nghĩ rồi đấy. Hơn nữa, nếu như chúng ta chọc giận hán chỉ sợ sẽ mang tới cho tam giới một trận đại kiếp nạn trước nay chưa từng có.

Diêm Vương nghe Địa Tạng Vương nói mà sợ đến mức mồ hôi ướt hết lưng, hán biết vị Địa Tạng Vương này tạm thời chưa thành thánh nhưng pháp lực so với thánh nhân cũng không kém chút nào, mà hán lại nói phân thân của người kia lại không yếu hơn hán, vậy thực lực chân thật của người này sẽ mạnh đến mức nào nữa? Mạnh hơn cả thánh nhân vậy mà bản thân vừa rồi còn dám chọc giận hán. Nghĩ đến đây, Diêm Vương sắc mặt trở nên khó coi.

Địa Tạng Vương thấy Diêm Vương bị dọa sợ như vậy liền cười nói: - Người cũng không cần phải lo lắng như vậy, ta xem vị đạo hữu này cũng không phải là người không giảng đạo lý. Hán mặc dù cường đại nhưng chắc chắn sẽ không tùy tiện tức giận, người phải nhớ kỹ tận hết sức thỏa mãn hán chỉ cần không trái với nguyên tắc là được.

Diêm Vương lúc này mới yên tâm hơn một chút trong lòng thì âm thầm quyết định, chỉ cần Vu Đồng nói hán làm thì hán sẽ làm theo không quan tâm cái gì nguyên tắc hay không nguyên tắc.

Quay lại Tần Vận, sau khi nâng ôm Vu Đồng về nhà hơn nửa ngày cũng chưa bình tĩnh lại được, chẳng lẽ trên đời này thật sự có thần tiên? Nhưng mà cũng may, nếu thật sự có thần tiên thì hôm nay thần tiên đã giúp nâng đỡ. Nhìn xem Vu Đồng đang nằm trong ngực lo sợ hán sẽ bị dù sợ, nâng liền vỗ nhẹ vào lưng, khẽ cười nói: - Vừa rồi cũng cùng rất sợ hãi phải không?

- Dạ. - Vu Đồng gật gật cái đầu nhỏ: - Trương thúc thúc kia thật xấu xa nhưng mà pháo hoa thật đẹp! Me biết ai phóng pháo hoa đó không?

Tần Vận thấy con trai chỉ bị tên họ Trương hù mà không bị tia sét kia ảnh hưởng thì trong lòng cũng an ủi phần nào, nâng chọc cho Vu Đồng cười, Vu Đồng vừa cười vừa tức giận. Lúc này hán dùng thần thức bám theo hai tên lưu manh kia thì thấy bọn chúng rõ ràng chạy vào sở công an. Vu Đồng nghe bọn hán nói chuyện một lúc mới hiểu được, thì ra sở trường đồn công an này là đệ đệ của Trương chủ nhiệm kia, hai tên lưu manh đó là hán thả từ trong tù ra. Hán đáp ứng với chúng nên giúp ca ca của mình làm tốt công việc thì sẽ được ra tù sớm.

Hai tên lưu manh sau khi trở về lên đem chuyện xảy ra nói với vị sở trường này nhưng hán đương nhiên là không tin. Sau khi đem hai tên lưu manh này nhốt lại vào tù hán quyết định tự mình đi một chuyến, thứ nhất là giúp cho ca ca của mình hả giận, hai là có thể có một chút tiền lời. Hán cũng biết rõ ca ca của mình đã chết rồi nhưng về chuyện chết như thế nào thì hán không biết, hán cũng sẽ không tin hai tên lưu manh kia nói thần nói quỷ. Nếu nói về làm chuyện xấu thì hán so với ca ca của mình còn nhiều hơn, ông trời mà muốn sét đánh thì nên đánh hán trước mới đúng. Vì vậy, hán liền dẫn theo một tên cảnh sát đi đến nhà Tần Vận chuẩn bị bắt nâng trở về với tội giết người. Hán làm vậy cũng là vì ca ca đòi một cái công đạo, hơn nữa nghe hai tên lưu manh kia kể thì Tần Vận đẹp như tiên nữ nên hán cũng có vài phần tâm tư khác.

Vu Đồng sau khi biết ý định của hán thì càng giận dữ, Tần Vận hôm nay bị dọa sợ một trận Vu Đồng làm sao có thể để cho nâng hoảng sợ lần nữa. Vì vậy, đám mây đen trên bầu trời còn chưa tan hết thì một lần nữa đã bao phủ cả tòa thị trấn, tên Trương sở trường cùng với tên cảnh sát vừa mới đi ra khỏi cửa liền bị sét đánh thành tro hồn phi phách tán.

Màn đêm buông xuống, Tần Vận vì còn nhớ đến việc ban ngày nên ngủ không được, Vu Đồng đành phải dùng an thần chủ lên người nâng lúc này nâng mới ngủ được. Sáng hôm sau, khi Tần Vận tỉnh lại sự khiếp sợ hôm qua đã giảm đi nhiều nên cũng không làm ảnh hưởng gì đến nâng nữa.

Thứ hai, Tần Vận cũng không đưa Vu Đồng đi nhà tề nữa, hán đã thuyết phục nâng không đến nhà trẻ mà sau này trực tiếp vào lớp một học luôn. Buổi sáng, hai mẹ con đang chơi trong nhà đột nhiên có tiếng gõ cửa. Tần Vận có chút kì quái, nâng ở nơi này không có người quen, xung quanh cũng chỉ có một nhà hàng xóm nhưng đã dọn đi từ năm ngoái, sẽ là ai tìm mình đây chứ?

Nâng ra mở cửa, nhìn thấy một người phụ nữ khoảng hơn ba mươi tuổi đứng trước cửa, nhìn thấy Tần Vận xong mỉm cười nói: - Chào cô, cho hỏi cô có phải là Tần phu nhân không?

Tần Vận hơi giật mình, sau đó lui ra một bên mời nâng vào nhà, người phụ nữ kia đầu tiên là trêu đùa với Vu Đồng một lúc sau đó mới nói với Tần Vận: - Tần phu nhân, chuyện là như thế này, ta là một tên nhân viên của công ty Vĩnh Hằng, giám đốc của chúng ta thì rất thích tranh thủ trong nước mà mấy

ngày trước ta nghe được Đại Ngũ tiên sinh nói Tần phu nhân thêu rất đẹp nên cố ý đến đây xem thử. - Nói xong nàng lấy mười bản vẽ đưa cho Tần Vận xem - Không biết người có thể thêu loại tranh như thế này không?

Tần Vận đối với lời nói của nàng cũng không hề hoài nghi, tại thành phố này không có nhiều người biết mình biết thêu mà Đại Ngũ lại chính là người hàng xóm vừa mới chuyển đi năm ngoái của nàng. Vì vậy, nàng liền nhận lấy bản vẽ nhìn qua, các họa tiết trên bản vẽ này rất tinh xảo nếu như không có bản lĩnh thêu tranh giỏi chỉ sợ rất khó thêu được nhưng ảm lại không làm khó được Tần Vận, nàng khẽ mỉm cười nói: - Ta có thể thử xem sao?

Người phụ nữ gật đầu, Tần Vận lấy ra quyển thêu cùng với khối lụa, tay phải của nàng cầm kim thêu bắt đầu nanh chóng luôn chỉ vào. Chỉ chốc lát sau, một bức tranh thêu đã được hoàn thành, người phụ nữ nhận lấy bức tranh nhìn nhìn, khen: - Thật đẹp! Cùng với bức tranh giống nhau như đúc, Tần phu nhân có thể cùng chúng ta làm hộp đồng này được không? Mười bức vẽ này ta để lại đây, người thêu mỗi tấm một bức cuối thánh ta sẽ quay lại lấy, một bức ta sẽ trả cho người hai trăm nguyên, người thấy có được không?

Tần Vận bị lời nàng nói làm sợ ngây người, mỗi bức hai trăm? Như vậy cũng quá nhiều đi? Nàng lúc trước làm việc cho nhà máy dệt một tháng cũng chỉ nhận được hai trăm nguyên tiền lương, bây giờ một bức thêu nàng được hai trăm, mười bức chính là hai ngàn nguyên. Mười bức tranh này, nàng chỉ cần dùng thời gian hai ngày là có thể thêu xong nên lập tức vội vàng gật đầu đồng ý.

Đội người phụ nữ kia vừa đi, Tần Vận ôm lấy Vu Đồng hôn lên mặt hân một cái, cười nói: - Cùng cùng, từ này về sau mẹ sẽ ở nhà chơi với con, con có vui không?

Vu Đồng nhìn thấy mẹ bộ dáng vui vẻ như vậy đối với Thiên Nhất rất là hài lòng, cũng cười khanh khách nói: - Con đương nhiên là vui!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Mười năm sau

Thời gian qua mau, mới đó mà đã trôi qua mười năm. Bây giờ Vu Đồng đã mười hai tuổi, nghe theo lời Tần Vận năm hán sáu tuổi đã bắt đầu đi học lớp một. Hân bây giờ đã tốt nghiệp tiểu học hết hè này hân chính thức đã trở thành một học sinh trung học rồi.

Mười năm qua, trên mặt Tần Vận cũng không lưu lại một vết nhăn nào tuy nàng đã ba mươi tuổi nhưng nhìn từ ngoài vào vẫn không khác gì một cô gái hai mươi tuổi, nàng so với mười năm trước càng có vẻ trẻ trung hơn. Ở trong mười năm này, Tần Vận cũng không rảnh rỗi, lúc Vu Đồng đi học tiểu học thì nàng cũng được nhận vào công ty Vĩnh Hằng làm việc và trở thành một quản lý ngành trang phục của công ty, công việc này đối với nàng cũng được coi là nhàn rỗi. Nhưng điều làm cho nàng khó hiểu chính là những người chức cao trong công ty đối với nàng đều có chút tôn kính, cho dù là giám đốc chi nhánh hay những người khảo sát thị trường gặp nàng đều có chút cung kính. Vì vậy, nàng khi rảnh rỗi cũng tìm hiểu bọn người nói chuyện thì nghe được rằng mình cùng với Tổng giám đốc Trịnh Phong có quan hệ mập mờ. Đối với những chuyện này, Tần Vận chỉ là cười cho qua, nàng còn chưa thấy mặt Trịnh Phong bao giờ thì làm sao có thể có quan hệ mập mờ được?

Ba mươi sáu thần thị cũng đã hoàn thành mục tiêu lúc trước. Thiên Nhất (tên là Trịnh Phong) cùng với tám người khác thành lập tập đoàn kinh doanh hiện tại đã xếp hạng thứ tám thế giới, ngay cả những gia tộc lâu đời ở châu Âu cũng khó có thể nhìn theo bóng lưng của hân. Những người khác tại các phương diện khác cũng có những thành tựu lớn, vài quốc gia lớn trên thế giới cũng đã bị họ âm thầm khống chế. Những người yêu thích quân sự đều đã thành lập một đội quân tư nhân cực kì mạnh. Hại tại, Vu Đồng giống như Thiên Nhất đã nói lúc trước, chỉ cần hô lên một tiếng thì cả thế giới đều phải rung rẩy ba lần.

Vu Đồng mặc dù không có ý định trở thành người tốt giúp dân giúp nước nhưng những năm nay trong lúc vô ý cũng đã vì quốc gia làm nhiều việc. Trên thế giới, tất cả những người có được chức vị cao đều biết có một đám người vô cùng lợi hại bảo vệ Z Quốc. Z Quốc hiện tại cùng với kiếp trước của hân khác nhau rất lớn, khủng hoảng kinh tế cũng không diễn ra cũng không có phát sinh sự kiện gì lớn. Vu Đồng cũng âm thầm can thiệp không cho trận Đại Hồng Thủy cuốn sạch Z Quốc.

Hôm nay, Vu Đồng có tiết kiểm tra trên lớp. Tần Vận vì vậy mà về nhà sớm để chuẩn bị cho con trai một bữa tối phong phú. Sau năm trước, Tần Vận đã mua một căn nhà nhỏ gồm hai phòng để ở, nhưng căn nhà cũ lúc trước hai người ở cũng không bị bán đi, đồ vật trong nhà vẫn không hề động vào.

Ngồi trước bàn ăn, Tần Vận đang suy nghĩ chuyện của con thì nghe thấy tiếng mở cửa, Vu Đồng chạy nhanh đến, lớn tiếng nói: - Mẹ ơi con về rồi!

Vu Đồng lớn lên cũng coi như là đẹp trai, mới mười hai tuổi đã cao một mét bảy bằng với Tần Vận, cơ bắp trên người cũng rất cân xứng, giọng nói cũng không còn trẻ con như trước.

Tần Vận mỉm cười, ôn nhu nói: - Con nhanh vào rửa mặt rồi ra ăn cơm, bài kiểm tra hôm nay của con thế nào?

Vu Đồng nhanh chóng chạy vào nhà vệ sinh rửa mặt xong lại chạy ra, ngay cả mặt cũng chưa lau liền ngồi xuống ghế lấy đĩa gấp thức ăn bỏ vào miệng vừa nhai vừa nói: - Kiểm tra đương nhiên không có vấn đề gì rồi. Vẫn là mẹ làm thức ăn ngon nhất, buổi trưa con ăn ở căn tin trong trường chỉ ăn vài miếng đã không ăn nổi nữa. - Nói xong lại vội đầu ăn tiếp.

Tần Vận yêu thương nhìn Vu Đồng đang ngồi ăn, vươn tay lấy hạt com còn dính bên miêng con trai lấy xuống, ôn nhu nói: - Ngon thì con ăn nhiều một

chút, con đang trong giai đoạn phát triển phải ăn nhiều thì mới lớn nhanh được, từ nay không được bỏ ăn nữa cho dù ăn không ngon lắm cũng phải ăn cho no.

- Dạ!- Vu Đồng gật đầu đáp ứng. Hắn mặc dù không cần ăn cơm nhưng lại rất thích ăn những đồ mà Tần Vận nấu, mười năm qua hắn cũng đã quen không ăn là có chút khó chịu.

Tần Vận ăn rất ít đã no, Vu Đồng ăn hết tất cả thức ăn còn lại sau đó nằm tựa lên ghế dựa hai tay vuốt bụng, thở dài: - Thật sự là ăn ngon, no chết ta rồi.

Tần Vận buồn cười ôm lấy hắn, có chút hờn dỗi nói: - Con nha, dù thức ăn ngon cũng không thể một lúc ăn nhiều như vậy, ăn uống nhiều quá cũng không tốt đấy có biết không?

- Dạ! Con biết rồi! - Vu Đồng gật đầu, nhìn thấy Tần Vận đang chuẩn bị thu dọn chén đĩa vội vàng đứng lên nói: - Mẹ, giờ con đã lớn rồi có thể giúp người làm việc. - Nói xong không đợi Tần Vận từ chối, đoạt lấy đồng bát đĩa trong tay nâng đi vào phòng bếp.

Thấy Vu Đồng làm việc, Tần Vận ngăn người tại chỗ. Đúng vậy, con trai cũng đã lớn dần rồi, bây giờ đã cao bằng mình, vài năm nữa cũng nên tìm bạn gái cho hắn sau đó còn kết hôn sinh con tạo lập gia đình của mình. Đến lúc đó đã có người thay mình chăm sóc hắn. Nghĩ vậy, Tần Vận lại sinh ra một cảm giác mất mát.

Vu Đồng rửa chén xong đi ra nhìn thấy Tần Vận sững sờ ngồi trên ghế sa lon, sắc mặt có chút không tốt liền chạy lại ngồi xuống với nàng, hai tay ôm eo nhỏ của nàng, hỏi: - Mẹ làm sao vậy? Có phải mẹ gặp chuyện gì không vui không?

Tần Vận phục hồi lại tinh thần, cười nhạt nói: - Không có gì, mẹ rất khỏe.

Vu Đồng làm sao chịu tin dùng hai tay ôm Tần Vận làm nũng. Tần Vận thấy không có cách nào đành thở dài nói: - Mẹ đang nghĩ con bây giờ cũng lớn rồi, qua vài năm nữa chỉ sợ không ở cùng một chỗ với mẹ nữa.

- Không! Sẽ không! - Vu Đồng ôm sát nàng: - Ta sẽ không rời xe mẹ đâu, chúng ta sẽ mãi mãi ở cùng một chỗ.

Tần Vận nở nụ cười: - Đứa con ngốc, sau này con còn phải kết hôn sinh con nữa, sao có thể mãi mãi cùng một chỗ với mẹ được? Đến lúc đó mẹ cũng đã già rồi, chỉ có thể giúp con trông con nhỏ thôi.

- Con không cần kết hôn cũng không cần sinh con, con chỉ muốn từ nay về sau được ở cùng một chỗ với mẹ mà thôi! - Vu Đồng vẫn không nghe lời nàng nói.

- Con còn nói những lời ngu ngốc đó nữa! Tần Vận gõ trên đầu hắn một cái: - Con là đại nam nhân sao có thể không kết hôn sinh con được? Sau này con sẽ gặp người con gái mà con yêu thích, sau đó cùng nàng yêu nhau, kết hôn sống cùng nhau qua hết cả đời này.

Nói xong, trong lòng Tần Vận lại có chút buồn, con trai mình sau này sẽ gặp người con gái như thế nào? Có thể hay không rất đẹp, rất hiền diệu? Tưởng tượng đến bạn gái của con trai sau này, Tần Vận ở trong lòng có một chút ghen tuông.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Mẹ gả cho con được không?

Vu Đồng lại cười hắc hắc: - Mẹ, con đã có người yêu mến rồi!

- Hả? - Tần Vận giật mình, con trai mới có mười hai tuổi sao đã có loại suy nghĩ này? Liền hỏi lại: - Đó là ai vậy? Có phải bạn học của con hay không?

Vu Đồng cười cười nói: - Đương nhiên không phải, người mà con yêu thích là mẹ đấy, đợi con lớn lên mẹ gả cho con được không? Chúng ta sẽ cùng kết hôn rồi sinh con! - Hắn nói xong liền hôn lên má Tần Vận một cái.

Nghe lời con nói Tần Vận giật mình ngăn người mãi đến khi hai môi Vu Đồng hôn lên má nàng thì nàng mới kịp phản ứng, khuôn mặt bỗng trở nên đỏ ửng vội vàng đứng dậy, có chút bối rối nói: - Mẹ, mẹ đi tắm rửa! - Nói xong nàng chạy nhanh ra phòng khách.

Tần Vận đi, Vu Đồng trong lòng lại có cảm giác khác thường, hắn không rõ tại sao mình lại nói ra những lời như vậy, không lẽ thật sự như lời sư phụ đã nói? Không, sẽ không như vậy! Tần Vận là mẹ của mình, đối với mẹ mình chỉ có sự tôn kính, đúng rồi chính là như vậy! Vừa rồi chỉ là nói đùa mà thôi! Tự thuyết phục mình xong Vu Đồng trong lòng mới yên tĩnh lại không nghĩ lung tung nữa, mở ti vi lên xem.

Tần Vận tắm rửa xong đi ra thấy Vu Đồng đang ngồi xem ti vi, đỏ mặt nói: - Mẹ đi ngủ trước, con một lát nữa tắm rửa rồi cũng ngủ sớm đi! - Nàng nói xong liền đi vào phòng ngủ của mình.

Nằm trên giường rộng của mình, trong đầu Tần Vận rối loạn, bản thân mình hôm nay bị làm sao vậy? Sao lại bởi vì câu nói của con trai mà trở nên bối rối

như vậy, đáng lẽ ra mình phải nói cho nó biết chúng ta là mẹ con không thể cùng nhau kết hôn sinh con được! Đúng vậy, mình phải nói cho hắn biết! Hắn sau này sẽ gặp được người con gái mình yêu mà không phải là người mẹ này!

Vu Đồng xem ti vi một lát cảm thấy không có gì thú vị liền đi tắm rửa qua loa một chút xong mặc quần lót đi vào phòng ngủ. Vu Đồng nằm xuống giường, hắn xoay người ôm vòng eo nhỏ nhắn của Tần Vận. Nhà mới mặc dù có hai phòng ngủ nhưng từ nhỏ Vu Đồng đã ngủ cùng một giường với Tần Vận mà nàng cũng không cảm thấy có gì không ổn nên cũng không để ý.

Tần Vận cũng xoay người nằm nghiêng lại duỗi cánh tay ôm lấy vòng eo đang ngày càng lớn dần của con trai, hai người mặt đối mặt, nàng ôn nhu nói: - Cùng cùng à, hôm nay mẹ muốn nói cho con biết một đạo lý, chúng ta là mẹ con nên không thể cùng nhau kết hôn được, sau này con sẽ gặp được người con gái mà con yêu thích, đến lúc đó con sẽ hiểu.

- Vâng, con biết mà mẹ. - Vu Đồng tựa đầu vào ngực Tần Vận, lẩm bẩm nói: - Con mệt quá, con ngủ trước đây.

Vu Đồng rất nhanh đã chìm vào giấc ngủ nhưng Tần Vận trần trọc thật lâu vẫn không thể ngủ được. Lúc này, nàng đang mặc trên người một bộ đồ ngủ mỏng, còn Vu Đồng cũng chỉ mặc một chiếc quần lót, hai người đang ôm nhau ngủ. Lúc trước thì nàng không thấy có gì nhưng hôm nay nghe con trai nói vậy lại làm cho Tần Vận không thể bình tĩnh lại được. Con trai đang nằm sấp trước ngực mình, đồ ngủ rộng thùng thình bị hắn làm hở ra một phần lớn da của nàng, hơi thở của con trai phun trên đầu ngực trần trụi non mịn của mình làm nàng có chút ngứa ngáy. Tần Vận trong lòng dâng lên một tia khát vọng

Tần Vận bị loại khát vọng này làm cho hoảng sợ nên vội vàng đem loại suy nghĩ này đuổi đi ra khỏi đầu mình, cố gắng nghĩ đến những chuyện khác. Nhưng mà càng như vậy thì trong đầu nàng càng hỗn loạn, không có cách nào chìm vào giấc ngủ. Không biết qua bao lâu, Vu Đồng đang ngủ bỗng nhiên giật giật cơ thể, đôi môi hôn lên bộ ngực đầy đặn trắng nõn của Tần Vận một cái, một chân hắn khoát lên người nàng.

Tần Vận cảm thấy có một đồ vật nóng nóng chạm lên bụng mình, ma sát nhẹ vài cái làm cho loại khát vọng vừa rồi vừa dịu xuống một chút lại dâng lên càng mãnh liệt hơn. Không hiểu thân xui quý khiến thế nào mà Tần Vận lại dùng hai tay ôm chặt Vu Đồng lại để vật kia dính chặt trên bụng của mình! Trời ơi! Tần Vận trong lòng giật mình, trước giờ nàng không chú ý qua, không thể tưởng tượng được con trai mới mười hai tuổi mà đã "lớn" như vậy, rõ ràng không nhỏ hơn chút nào so với người đã trưởng thành.

Dưới háng cảm giác nóng lên, Tần Vận phát hiện mình không khống chế được chảy ra một ít chất lỏng, trong lòng nàng ngượng ngùng như lại có một cảm giác kích thích trước nay chưa từng có. Vụng trộm nhìn khuôn mặt con trai đang ngủ say, Tần Vận khuôn mặt đỏ lên đem cơ thể mình nhích lên một chút để cho cái vật cứng rắn, nóng nóng của Vu Đồng lại sát chỗ đang ướt ướt của mình, nàng nhìn không được hơi uốn éo cái hông để cho chúng nó ma sát lẫn nhau vài cái, trong bụng nàng dâng lên một loại khoái cảm mãnh liệt. Tần Vận không dám cử động nữa mắt liếc nhìn con trai một cái thật sâu, hai tay ôm chặt Vu Đồng đang ngủ say áp vào trước ngực mình, trong lòng thì như có kì tích yên tĩnh trở lại lập tức cũng chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Trở lại chốn cũ

Tần Vận đi vào giấc mơ, ở trong mơ nàng cảm giác cái đồ vật to cứng của con trai đang tiến vào trong cơ thể mình làm cho nàng rất thoải mái đồng thời cũng rất sợ hãi, cũng có một loại cảm giác kích thích mãnh liệt. Loại cảm giác kích thích này ngày càng mạnh hơn, Tần Vận dần dần trở nên không kiềm chế được, trong giây lát cơ thể nàng cứng đờ cảm giác sáng khoái khi đạt đến đỉnh phong sau đó nàng giật mình tỉnh dậy.

Sau khi tỉnh lại, Tần Vận phát hiện mình cùng con trai thay đổi tư thế ngủ, đôi thành nàng đem một chân khoát lên trên người con trai hơn nửa bản thân còn liều mạng uốn éo vòng eo để bên dưới của hai người không ngưng va chạm nhau. Cảm giác sáng khoái vừa rồi là từ chỗ này tới sao, Tần Vận mắc cỡ xém chút nữa không dám mở mắt ra, vụng trộm liếc con trai một cái thấy hắn đang còn ngủ say, nàng lúc này mới yên tâm nhẹ nhàng nhích cơ thể xoay người lại. Nàng cảm giác ở giữa hai chân nhót nhót khó chịu bèn ngồi dậy nhìn xuống dưới thì thấy quần lót của mình đã ướt đẫm, không những vậy trên áo ngủ của nàng cũng dính không ít vết nước, sắc mặt trở nên đỏ ửng. Sau đó, nàng lặng lẽ bước xuống giường cố gắng chống cơ thể đang như nhũn ra đi vào phòng tắm tắm rửa.

Trở lại phòng ngủ, Tần Vận nhìn khuôn mặt còn có chút non nớt của con trai gần người, trải qua cuộc nói chuyện tối hôm qua cùng với sự việc ngày hôm nay, nàng cũng không rõ bản thân mình đối với con trai cuối cùng là cảm giác gì. Mặc dù vẫn giống như lúc trước yêu thương nhưng lại giống như có thêm một ít tình cảm đặc biệt khác, loại cảm giác đặc biệt này để cho trong lòng nàng rối loạn, nàng không dám suy nghĩ nữa sợ con trai biết sẽ coi thường người mẹ này. Nàng lại nhìn thoáng qua chỗ đang phồng lên giữa hai của con trai để nàng càng thêm rõ ràng con trai đã lớn rồi, sau này đánh phải có chút cảm kích. Mặc dù không nở nhưng nàng vẫn quyết định từ nay trở đi không ngủ cùng phòng với con trai nữa.

Tần Vận làm đồ ăn sáng xong gọi Vu Đồng ba lần hắn mới chậm chạp xuống giường, rửa mặt xong hắn ngồi xuống bàn lấy đồ ăn sáng nhét vội vào miệng vừa nhai vừa nói: - Chào mẹ con đi học.

Tần Vận buồn cười nhìn hắn: - Đi học? Không phải hôm nay con được nghỉ hè hay sao?

Vu Đồng sững sờ, sau một lát mới kịp phản ứng: - Đúng rồi thế mà con quên mất, giờ con lên phòng ngủ nữa nhé! - Nói xong, hắn đang chuẩn bị chạy vào phòng ngủ thì bị Tần Vận gọi lại.

- Cùng cùng ngồi xuống đây mẹ có chuyện muốn nói với con. - Tần Vận nói xong lại nhớ đến chuyện lúc sáng hai má trở nên đỏ hơn.

Vu Đồng ngồi xuống, hỏi: - Có chuyện gì vậy mẹ?

Tần Vận do dự một chút rồi nói: - Mẹ muốn nói là con cũng đã lớn rồi, từ nay về sau đừng cùng ngủ chung với mẹ nữa.

Vu Đồng cũng đã sớm cảm thấy không thoải mái, công pháp mà hần tu luyện vòng làm cho dục vọng của hần rất mạnh, mặc dù mới mười hai tuổi nhưng khả năng về chuyện ấy đã sớm phát triển mạnh rồi. Mỗi ngày ôm Tần Vận ngủ đã khiến hần kiềm nén không được cho nên mặc dù không muốn nhưng vẫn gập đầu nói: - Vậy được rồi, con đi vào dọn dẹp tối nay con sẽ chuyển qua phòng bên cạnh ngủ. - Hần nói xong còn lén lén nhìn xuống dưới bụng của mình.

Tần Vận nhìn thấy hành động của hần còn tưởng rằng hần vì cơ thể thay đổi mà ngại ngủ nên có chút nghịch ngợm cười nói: - Còn có, mấy ngày nữa là đến sinh nhật con rồi, đến lúc đó mẹ sẽ xin nghỉ vài ngày đưa con đi chơi, con muốn đi chơi ở đâu?

Vu Đồng gãi gãi đầu: - Con cũng không biết nên đi đâu nhưng mà chỉ cần ở cùng với mẹ thì nơi nào cũng được.

Tần Vận cười cười không nói gì nữa, chuẩn bị một ít đồ rồi đi làm. Vu Đồng rảnh rồi không có việc gì nên đi vào gian phòng bên cạnh dọn dẹp sạch sẽ, buổi tối tắm rửa xong liền trực tiếp qua phòng bên kia. Một đêm này, hai người đều không thể ngủ ngon, có cảm giác như vừa bị mất cái gì đó làm cho trong lòng cảm thấy trống trải, mất mát.

Rất nhanh đã đến ngày sinh nhật của Vu Đồng, Tần Vận đã xin nghỉ từ hôm qua, mẹ con hai người từ sáng sớm đã thu dọn xong đồ đạc chuẩn bị xuất phát đi đến Hoàng Sơn. Tần Vận đã sớm muốn đi đến đó nhìn ngắm ngọn núi nhưng công việc bẽ bộn nên vẫn chưa có thời gian đi. Làn này, nàng cuối cùng cũng đạt được ước nguyện, hơn nữa cuối ngày chính là sinh nhật của Vu Đồng, nàng nghĩ đến lúc đó tặng quà sinh nhật lần thứ mười ba cho Vu Đồng ở trên đỉnh núi.

Ở thời đại này các phương tiện giao thông vẫn còn rất lạc hậu, máy bay thì không có mà hai người càng không muốn chen chúc trên xe lửa nên chỉ có thể ngồi xe hơi. Đi quãng đường bốn trăm dặm mất gần bảy giờ đồng hồ, lúc đến được chân núi đã hơn ba giờ chiều. Hai người không còn cách nào khác đành ở lại dưới chân núi một đêm đợi sáng ngày mai bắt đầu lên núi.

Mặc dù thời đại này rất nhiều phương tiện giao thông vẫn chưa có nhưng có những cái mà mười năm sau không cách nào so sánh được đó là phong cảnh nơi đây được bảo tồn hoàn hảo, không bị các công ty du lịch thay đổi nên vẫn còn giữ được nét hoang sơ, quang cảnh hiện tại so với lúc Vu Đồng còn sống đẹp hơn rất nhiều.

Trên đường đi, hai người cứ đi một đoạ lại ngừng một chút để nghỉ ngơi ngắm nhìn không ít cảnh đẹp, Vu Đồng còn mang Tần Vận đi đến chỗ vách núi mà trước kia hần nhảy xuống. Tần Vận thấy vách núi này không có chỗ nào đặc biệt nên đối với việc tại sao Vu Đồng lại mang nàng đến đây có chút khó hiểu. Vu Đồng trong lòng thì đang than thở, vận mệnh của mình và Tần Vận thay đổi đến giờ bắt đầu chính là từ nơi đây, chỉ có một điều đang tiếc là vị đại thần thượng cổ đã thay đổi vận mệnh của họ đã không biết ở đâu, sợ là lạnh ít dữ nhiều.

Bỏ qua những suy nghĩ không vui trong đầu, Vu Đồng tiếp tục trèo lên cùng Tần Vận. Cuối cùng, lúc năm giờ chiều hai người đã leo đến nơi cần đến, phong cảnh ở đây rất đẹp bên trên có bầu trời rộng lớn, dưới chân có những dãy núi chạy dài liên miên không dứt, xung quanh xương mù làm cho nơi đây càng thêm huyền ảo. Tần Vận để hai tay trước miệng làm giống một cái loa há miệng hô to như một cô gái nhỏ nghịch ngợm.

Nhìn thấy Tần Vận vui vẻ như vậy làm cho Vu Đồng trong lòng rất là sung sướng, đi lên nhẹ nhàng ôm vòng eo nhỏ của nàng, nói khẽ: - Chúng ta hôm nay ngủ lại ở chỗ này được không mẹ? Nghe nói buổi tối ngắm trăng ở chỗ này sẽ có cảnh tượng rất đẹp hơn nửa ngày mai chúng ta có thể xem được mặt trời mọc.

Tần Vận rất động tâm nhưng có chút chần chờ, nói: - Chỗ này có cho người ta ở lại qua đêm sao?

Vu Đồng mỉm cười, đã tính trước mọi việc, nói: - Mẹ yên tâm đi, bọn họ sẽ đồng ý!

Quả nhiên, bọn họ ở chỗ này cũng không có nhân viên nào đến đuổi bọn họ xuống núi, đương nhiên tất cả những việc này là do Vu Đồng sử dụng một ít thủ đoạn mới có.

Mặc dù âm lịch hôm nay đã là ngày mười tám, mặt trăng cũng khoảng tám giờ mới bay lên hơn nửa cùng không tròn nhưng Tần Vận vẫn nhìn rất mê muội, ở trên đỉnh núi ngắm trăng đúng là có cảm giác khác biệt.

Nhìn trăng sáng trên bầu trời làm cho trong lòng Tần Vận cảm thấy yên ổn lại tăng thêm ban ngày mệt nhọc đã nằm ngủ trong ngực Vu Đồng lúc nào không hay biết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Hiểu lầm

Hôm nay, biểu hiện của Tần Vận không giống ngày xưa, Vu Đồng ngay cả kiếp trước cũng chưa bao giờ thấy nàng như vậy. Trong lòng của hắn, Tần Vận luôn là người con gái điềm đạm hiền lành, không ngờ nàng còn có bộ dạng hoạt bát đang yêu như vậy. Vu Đồng nhìn khuôn mặt Tần Vận đang ngủ giống như một cô gái hồn nhiên ngây thơ làm hắn có chút ngây dại.

Ngủ một giấc này, Tần Vận ngủ rất thoải mái, mặc dù là ngủ ngồi nhưng nàng không có cảm giác khó chịu một chút nào, mặc dù trên đỉnh núi nhưng không có chút lạnh nào Vu Đồng bảo vệ nàng thật quá tốt. Đến lúc Vu Đồng nhẹ nhàng lay động Tần Vận mới tỉnh lại, đôi mắt mê người của nàng mở ra có chút mê mang nhìn Vu Đồng.

Vu Đồng cười nói: - Mặt trời sắp mọc rồi, mẹ có muốn ngắm bình minh không?

Tần Vận dùng sức lắc đầu làm cho mình tỉnh táo hơn một chút, Sau đó lại ghé đầu vào trong lồng ngực của Vu Đồng. Hai người của như vậy dựa sát vào nhau, yên lặng chờ đợi.

Rất nhanh, ở phía chân trời xa xa phía đông hiện lên một tia sáng hồng, sau đó, cả mặt trời như một quả cầu lửa đỏ rực bay ra từ trong sương mù, dần dần dâng lên. Tần Vận giật mình không ngờ chỉ là mặt trời mọc bình thường không ngờ sẽ đẹp như vậy, há to cái miệng nhỏ nhắn trong mắt lộ ra vẻ si mê.

Vu Đồng cuối đầu nhìn đôi môi anh đào ướt át của Tần Vận, càng nhìn càng yêu thích, hắn nhìn không được nữa cuối thấp người xuống, đôi môi đặt lên trên cái miệng nhỏ nhắn hồng nhuận của Tần Vận, hôn một lúc hắn đưa đầu lưỡi mình vào miệng nàng.

Tần Vận đầu tiên là sững sờ, sau đó trong mắt lại lộ ra vẻ si mê, nhưng lần này không phải là si mê cảnh mặt trời mọc nữa. Hai tay nàng ôn lấy cổ Vu Đồng rất nhiệt liệt đáp trả lại.

Hôn nhau một lần nay trong vện thời gian ba phút, đến lúc không thờ nổi nữa nàng mới giật mình bừng tỉnh. Nàng dùng một tay đẩy Vu Đồng ra, khuôn mặt đỏ bừng tung ngum tung ngum thở gấp cuối đầu xuống không dám nhìn Vu Đồng.

Vu Đồng không dám lỗ mãng đành phải yên lặng ngồi bên người Tần Vận.

Một lúc lâu sau, Vu Đồng nhìn mặt Tần Vận không còn đỏ nữa, hơn nữa nàng cũng ngẩng đầu nhìn xem bốn phía, mới liều mình hỏi một câu: - Mẹ, vừa rồi đẹp không?

Khuôn mặt Tần Vận thoáng cái lại đỏ bừng lên, nàng nỉu nói: - Tiểu bại hoại, không được nghĩ lung tung, vừa rồi chỉ là ngoài ý muốn, biết không?

- Điều gì ngoài ý muốn vậy mẹ? – Vu Đồng sững sờ hỏi: - Mẹ không thấy cảnh mặt trời mọc vừa rồi rất đẹp hay sao?

Lúc này, Tần Vận mới biết hắn hỏi chính là mặt trời mọc, tâm hồn thiếu nữ vừa thẹn vừa giận không thêm để ý đến hắn nữa. Vu Đồng lại nói: - Con nghe nói xem mặt trời mọc ở trên biển sẽ có cảm giác khác, khi nào có thời gian hai mẹ con ta đi bờ biển ngắm mặt trời mọc tiếp được không?

Hiện tại, mặt trời vừa mới mọc, Tần Vận không khỏi nghĩ đến cảm giác mát hồn vừa rồi nhưng con trai giống như cũng không có ý thức được điểm này, nhưng tại sao lúc hắn nói muốn xem cảnh mặt trời mọc trên biển có chút xấu xa? – Được rồi, khi nào có thời gian mẹ sẽ dẫn người ra biển.

Tần Vận đáp ứng nhưng trong lòng lại thầm hờn dỗi: - Tiểu bại hoại, tiểu sắc lang.

Buổi trưa, Vận mang theo Vu Đồng đến giữa sườn núi, hai người ngừng lại trên một mảnh cỏ rộng lớn, nàng lấy ra không ít đồ ăn mang theo tổ chức sinh nhật cho Vu Đồng, sau đó xuống núi về phòng khách sạn mà họ đã thuê hôm trước.

Vu Đồng không hiểu Tần Vận tại sao phải xuống núi, hỏi: - Mẹ, trên núi chơi không được sao? Tại sao chúng ta phải xuống núi?

Tần Vận nói: - Trên núi chơi vui nhưng chúng ta không thể ngủ ở trên núi được, hôm nay chúng ta nghỉ ngơi ở đây một đêm sáng mai chúng ta lại lên núi.

Vu Đồng nói: - Ngày mai chúng ta ở lại trên núi không xuống được không? Còn có thật nhiều ngọn núi chưa đi, chúng ta tìm một chỗ thật đẹp buổi tối ở lại đó, sáng có thể ngắm mặt trời mọc!

Nghe hắn nói về chuyện ngắm mặt trời mọc, hai má Tần Vận lại đỏ lên, có chút bối rối nói: - Không được, trên núi gió quá lớn, buổi tối cũng lạnh nếu ở qua đêm ở đó sẽ bị bệnh. – Nói xong, nàng không để ý tới Vu Đồng, cầm theo laptop đi về phòng của mình.

Mấy ngày tiếp theo, hai người đến những nơi có phong cảnh đẹp ở Hoàng Sơn đi qua hết. Mỗi ngày hai người đều là sáng sớm lên núi, tối thì về khách sạn ngủ, Vu Đồng cũng không dám nói gì đến chuyện “Ngắm mặt trời mọc” nữa.

Mấy ngày nay, Tần Vận chơi vui vẻ giống như con chim nhỏ, nhưng mà Vu Đồng nhạy cảm phát hiện nàng có chút gì đó khác với trước kia, nhưng cụ thể khác nhau chỗ nào thì hắn tạm thời không biết được. Chỉ là hắn nhìn thấy trong mắt của nàng thỉnh thoảng sẽ lộ ra một chút buồn bã cùng u oán, Vu Đồng có khi lúc tối lo lắng mà nhìn nàng một lúc còn có thể nghe được tiếng nàng thở dài.

Rất cục đến ngày thứ năm, Vu Đồng phát hiện một chuyện, lúc bọn họ đang đi trên núi thất có một đôi đang yêu nhau đi ngang qua, hắn trong lúc đó thấy được ánh mắt Tần Vận kì lạ. Nàng có chút hâm mộ, có chút chờ đợi nhưng ngay sau đó Tần Vận lại vô ý thức nhìn hắn một cái làm hắn không hiểu được. Nhưng dù không biết thế nào thì hắn có thể khẳng định, phải chăng mẹ đã cô đơn quá lâu rồi!

Chẳng lẽ mẹ muốn tìm người yêu? Nghĩ đến đây, trong lòng Vu Đồng chợt thấy đau đớn, hắn tưởng tượng đến cảnh từ nay về sau Tần Vận tìm được

một người con trai khác thành lập một gia đình khác, sau đó chậm rãi cùng mình bắt hòa, Vu Đồng cảm thấy tim mình như có một dây thừng nhỏ buộc chặt đau đớn.

Nhưng dù nói như thế nào, trong lòng Vu Đồng thì Tàn Vận vẫn luôn là số một, chỉ cần nàng vui vẻ hẳn nguyện ý chấp nhận bất kì có gì thống khổ. Vì vậy, Vu Đồng đã liên hệ Thiên Nhất, giúp hắn tìm một người đàn ông ưu tú khoảng ba mươi đến ba mươi lăm tuổi, chuẩn bị sau này giúp Tàn Vận gặp mặt.

Bây giờ rất nhanh đã đi qua, Vu Đồng cùng Tàn Vận cũng bắt đầu khởi hành về Tô thành phố. Trong mấy ngày cuối cùng này, Vu Đồng phát hiện Tàn Vận càng ngày càng không bình thường, nàng ít vui vẻ hơn mà thay vào đó càng ưu sầu. Hắn đành phải liên hệ Thiên Nhất lần nữa, Thiên Nhất nói cho hắn biết đã tìm được một người, người đó ba mươi bốn tuổi là một thầy giáo dạy cao trung, mấy năm trước vợ hắn khó sinh đã ngoài ý muốn qua đời từ đó về sau cũng không có tìm người tiếp nữa. Người nọ rất thành thật trước kia hắn chăm sóc vợ hắn cũng rất tốt, xét trong thời đại này có thể xem như một người đàn ông tiêu chuẩn.

Vu Đồng dùng thần thức nhìn người đàn ông đó, tướng mạo cũng coi như tạm được tuy nhiên cũng không phải rất đẹp nhưng miễn cưỡng cũng có thể phối hợp với Tàn Vận.

Sau khi về đến nhà, nghỉ ngơi một đêm. Vu Đồng đã cùng Thiên Nhất nói với nhau từ trước, hôm nay sẽ gặp mặt ở một chỗ ăn sáng gần nhà để Vu Đồng tìm hiểu người đó như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Giới thiệu

Vu đồng ngồi đợi khoảng năm phút, thiên nhất đã dẫn người đó tới ngồi bên cạnh vu đồng, bọn họ ngồi cùng một bàn hấp dẫn không ít ánh mắt của mọi người, mặc dù cả ba đều là con trai nhưng hai người lớn hơn đều đẹp trai phong độ, một thiếu niên nhỏ tuổi thì càng tuấn tú. Đặc biệt là thiên nhất, tuy hắn không quen biết nhiều lắm nhưng trước giờ sống trong địa vị cao nên tỏa ra một loại khí thế mà người bình thường không thể có được, những người khác nhìn hắn thêm vài lần cũng rất là bình thường.

Sau khi ngồi xuống, thiên nhất giới thiệu cho hai người biết nhau: - vu đồng, đây chính là thầy giáo Lý Phong mà lúc trước ta đã nói với ngươi, haha, cùng với tên của ta cũng không khác nhau lắm. Nói xong thiên nhất quay qua phía thầy giáo Lý Phong nói: - Thầy giáo Lý, cậu bé này là vu đồng con trai của một vị quản lý trong công ty của ta! - vu đồng à, thầy giáo Lý là một người rất ưu tú, ngươi từ này phải học tập hắn nhiều đấy.

Lý Phong đối mặt với thiên nhất có chút khấn trương, cũng có chút kính sợ, chỉ có điều với thân phận của thiên nhất thì đó cũng là việc rất bình thường, ngoại trừ một số cực ít người trên thế giới thì còn lại hẳn đều không sợ. Lý Phong thấy thiên nhất khích lệ mình có chút kính sợ, nói: - Trịnh tổng quá khen, ta nào có cái gì ưu tú, cùng với ngài so sánh quả thực chênh lệch xa như trời với đất.

Vu đồng nhíu mày, bất mãn liếc nhìn thiên nhất, người này nhìn như thế nào cũng là bộ dáng nịnh hót, thế mà thiên nhất lại nói hắn tốt như vậy? thiên nhất thì đúng là không cảm thấy có gì bất thường, bản thân hắn đường đường là nhân vật tương đương với thần thánh, sau này cũng nhanh chóng thành lập tập đoàn Vĩnh Hằng cường đại. Trước giờ hắn đi tới đâu cũng được người nói đó tôn kính như nhân vật lớn, bởi vậy nên đương nhiên hót cũng thấy rất bình thường.

Vu đồng cũng chỉ hơi bất mãn những dù sao đây cũng là điều đương nhiên trong xã hội, người biết vượt mong ngửa có thể sẽ sống tốt hơn người khác một chút, mặc dù mình không cần dùng đến nhưng cũng không thể quá cường cầu người khác, liền gật đầu nói: - thầy giáo Lý, chắc ngài cũng biết nguyên nhân mà ta tìm ngài hôm nay. Năm ta hai tuổi bố ta không may bị tai nạn qua đời, trong suốt mười năm nay mẹ ta một mình nuôi ta khôn lớn, ta rất yêu nàng nên muốn nàng sau này có một cuộc sống thật tốt, bởi vậy nên ta muốn tìm một người có thể chăm sóc nàng cả đời. Ta nghe Trịnh tổng nói thầy giáo Lý là người đàn ông tốt nên muốn gặp ngài một lần.

Lý Phong cau mày lại nói: - Về chuyện này, Trịnh tổng cũng không nói quá rõ ràng với ta, chỉ nói cho ta biết muốn gặp một người bạn. Không lừa dối ngươi, từ khi vợ ta qua đời ta đã không có ý định tiến thêm một bước nữa nên thật xin lỗi!

Vu đồng thấy hắn là một người coi trọng tình cảm nên trong lòng rất thỏa mãn, định ý lúc trước đối với hắn cũng giảm đi một ít, chỉ cần tàn vận có thể sống vui vẻ là được rồi.

Thiên nhất cười nói: - Thầy giáo Lý là người rất coi trọng tình cảm điều này chúng ta đều biết, nhưng mà chuyện cũ đã qua, con người cũng không thể cứ sống trong hồi ức của mình được. Thầy giáo Lý cùng chúng ta đi một lát cũng không có vấn đề gì mà, mẹ của vu đồng chính là một đại mỹ nữ ở trong công ty người ta đặt cho nàng là đệ nhất mỹ nhân, gặp một lần cũng không sao. Dù sao, đây cũng chỉ là gặp mặt mà thôi cũng chưa thể nói trước chuyện gì đúng hay không? Lời nói không dễ nghe, có khi thầy giáo Lý còn không lọt nổi vào mắt xanh của người ta!

Lý Phong chỉ nhàn nhạt cười, nói: - Gặp mặt cũng tốt, cho dù chỉ vì vu đồng ta cũng không thể không đi, hẳn vì hạnh phúc của mẹ mà chủ động giúp nàng sắp xếp, chỉ riêng việc này thôi cũng làm ta rất thương thức rồi.

Kế tiếp, ba người cùng nói chuyện, rất nhanh đã đến hơn mười giờ sáng, thiên nhất lấy cớ công ty có nhiều việc nên đi về trước. vu đồng mang theo Lý

Phong về nhà, trên đường đi Lý Phong mua một ít quà hán cũng không có ngăn cản.

Ngày nghỉ của Tần Vận chưa hết nên hôm nay nàng có thể ở nhà, Vu Đồng mang theo Lý Phong đến gõ cửa. Tần Vận ra mở cửa, lúc này nàng đang mặc một bộ đồ mặc ở nhà, liếc thấy Vu Đồng hỏi: - Cùng cùng, cả buổi sáng con chạy đi đâu mà giờ mới về?

Vu Đồng cười cười, chỉ chỉ qua bên cạnh nói: - Mẹ đừng chỉ lo trách con, còn có khách đây này.

Lúc này Tần Vận mới chú ý tới sau lưng Vu Đồng còn đứng một người đàn ông, trong tay đang mang theo ít đồ, nàng vội vàng cười rồi mời hán vào nhà. Lúc này Lý Phong cảm thấy mắt mình không đủ nữa, thật quá đẹp! Không sai, lúc trước thiên nhất cười cười nói Tần Vận là đệ nhất mỹ nữ của công ty hán còn không tin. Hiện tại mới thấy, thiên nhất nói quả nhiên không sai, từ nhỏ đến lớn hán chưa gặp qua người nào đẹp như Tần Vận.

Vu Đồng giới thiệu nói: - Mẹ, đây là một người bạn của con, Lý Phong, là một thầy giáo, Thầy giáo Lý, đây là mẹ của ta tên là Tần Vận.

Mời Lý Phong ngồi xuống ghế, Tần Vận rót nước cho hán, mỉm cười nói: - Thầy giáo Lý đang dạy học ở trường nào vậy? Làm sao quen được con trai ta?

Lý Phong rất mất tự nhiên cười cười: - Chuyện này, ta là thầy giáo dạy vật lý tại một trường cao trung, có một người bạn giới thiệu ta với Vu Đồng, thấy hán không tồi nên ta cùng hán làm bạn với nhau.

Ba người cùng ngồi chung với nhau, cùng nhau nói chuyện chém gió, Lý Phong thỉnh thoảng liếc nhìn Tần Vận, lúc bị nàng phát hiện thì cuối đầu như những đứa trẻ, ánh mắt của hán làm cho Tần Vận có chút khó chịu nên miễn cưỡng nói chuyện một lát đến mười một giờ, Tần Vận đứng lên nói: - Thầy giáo Lý cùng con trai ta nói chuyện, bây giờ ta phải đi nấu cơm, trưa nay người cùng ở lại ăn cơm với chúng ta đi.

Lý Phong vội vàng gật đầu đồng ý, đợi Tần Vận vừa đi Lý Phong có chút vội vàng hỏi: - Vu Đồng, mẹ người đang làm gì vậy?

Vu Đồng nở nụ cười: - Thầy giáo lý không phải trước đó ta đã nói rồi sao? Mẹ ta là quản lý bộ phận trang phục của công ty Vinh Hằng. Thầy giáo Lý người cũng gặp mẹ ta rồi, có cảm giác như thế nào?

Lý Phong đỏ mặt lên, lắp bắp nói: - Chuyện này... Ta thấy cảm giác cũng không tệ lắm.

Vu Đồng cười nói: - Nói như vậy là người đồng ý mẹ ta rồi?

Lý Phong nhẹ gật đầu: - Cũng có thể nói như vậy.

Vu Đồng trong lòng chưa xót cảm giác rất khó chịu nhưng vẫn cười nói: - Nhưng mà, mẹ ta chưa chắc đã vừa ý người nên lát nữa người nên có gắng biểu hiện cho tốt!

Lý Phong vội vàng gật đầu, nịnh bợ nói: - Vu Đồng, người cũng phải hỗ trợ ta đây, Lý thúc thúc trông cậy vào người. Mẹ người đối với người rất là yêu thương, ý kiến của người đối với nàng rất quan trọng!

Vu Đồng trầm nghĩ: - Nói nhảm, mẹ của ta yêu thương ta còn cần người nói sao? - Đã vậy bản thân còn phải hỗ trợ, hán cũng có chút không thoải mái. Hán đã cố nén đau lòng giới thiệu người yêu cho, giờ còn muốn hỗ trợ? Vu Đồng tuy là thánh nhân nhưng việc đó lại không làm được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thiếu chủ bớt giận

Cơm nấu xong, Tần Vận bưng ra đặt lên trên bàn, Lý Phong thấy vậy định đi vào giúp nàng nhưng bị Tần Vận từ chối. Ngược lại, Vu Đồng được chạy ra vào phòng bếp bưng tất cả đồ ăn ra.

Tần Vận nấu đồ ăn vốn đã rất ngon lại thêm hôm nay Lý Phong hết sức nịnh hót làm cho Tần Vận cực kì dễ chịu.

Sau khi ăn xong, Lý Phong ngồi lại chơi một lát rồi chào hai người Vu Đồng ra về. Hán còn nháy mắt một cái với Vu Đồng, Vu Đồng cười qua loa một cái ý bảo hán yên tâm thì hán mới chịu đi về.

Tiền Lý Phong xong, Vu Đồng trở lại phòng khách ngồi bên cạnh Tần Vận, hán kéo nàng dựa vào lòng ngực của mình hai tay thì nhẹ nhàng xoa bóp đôi vai thơm của nàng nói: - Mẹ thấy thầy giáo Lý thế nào?

Tần Vận hưởng thụ được con trai xoa bóp, đôi mi nhíu lại nói: - Người này không tốt lắm, cùng cùng, từ nay về sau con ít cùng những người như vậy chơi chung, ta thấy người này rất dối trá hơn nữa chính là một người giỏi nịnh hót.

Vu Đồng dùng hai tay ôm cổ Tần Vận lấy mặt hán dán sát lên khuôn mặt đẹp của nàng, cười nói: - Hán dối trá hay không thì con không biết nhưng trong lòng hán khâm trọng thì chắc chắn là có đây, ai kêu mẹ của con xinh đẹp như tiên nữ thế này? Hơn nữa, đứng trước mặt mẹ mà không khâm trọng chỉ

sợ không có bao nhiêu người đầu. Đứng trước một đại mỹ nhân như người thì ai có thể không nịnh hot một chút?

Tần Vận nghe hần nói như vậy cười rộ lên, nàng duỗi bàn tay nhỏ bé vuốt ve khuôn mặt con trai nói: - Ngươi nha, sẽ làm mẹ vui về!

- Mẹ cảm thấy đề thầy giáo Lý làm bố của con thì như thế nào? – Vu Đồng đột nhiên hỏi.

- Cái gì? – Tần Vận ngây ngẩn cả người: - Con có ý tứ gì?

Vu Đồng ôm chặt Tần Vận đầy thâm tình nói: - Mẹ một mình nuôi con mười năm nay cũng quá cực khổ, bây giờ mẹ cũng nên tìm một người đàn ông có thể yêu thương người chăm sóc người, không phải sao?

Tần Vận xoay người lại, hai mắt nhìn chăm chăm vào Vu Đồng hai hàng nước mắt chảy ra. Vu Đồng càng hoảng sợ, vội vàng nói: - Con biết mẹ đang cảm động nhưng cho dù cảm động cũng không thể khóc được.

Tần Vận không để ý đến hần nói đùa, nước mắt vẫn không ngừng chảy, nghẹn ngào hỏi: - Cùng cùng, có phải con ghét bỏ mẹ không? Không muốn cùng mẹ sống chung một chỗ nữa?

Vu Đồng ôm lấy nàng: - Mẹ nói cái gì đó? Con sao có thể ghét bỏ người? Con sao có thể không muốn cùng người sống cùng một chỗ? Mẹ cũng biết từ nhỏ con đã sống cùng một chỗ với mẹ, dính chặt lấy mẹ, một phút đồng hồ cũng không muốn cùng mẹ tách ra!

Tần Vận đột nhiên kích động lên, lớn tiếng nói: - Vậy tại sao con lại làm như vậy? Ta lúc nào nói là muốn tìm người yêu?

Vu Đồng nói khẽ: - Mẹ, con xin lỗi là con hiểu nhầm, lúc trước ở Hoàng Sơn con thấy người nhìn đôi trai gái đang yêu nhau trong mắt có chút hâm mộ nên nghĩ là mẹ buồn chán cho nên con mới...

- Đúng vậy, là con hiểu sai rồi, chỉ cần có con là mẹ sẽ mãi mãi không buồn chán. – Tần Vận trong khi khóc càng thêm mê người, hai con ngươi thật sâu nhìn Vu Đồng: - Cùng cùng, con phải nhớ kỹ, trong cuộc đời này của mẹ chỉ có hai người đàn ông là bố của con và người còn lại là con. Trong lòng mẹ không thể chứa những người khác, cho nên những việc như này về sau con đừng nhắc đến nữa, con nhớ chưa?

- Vâng. – Vu Đồng nặng nề gật đầu. Trong lòng yên tĩnh lại, hần bị lời nói vừa rồi của Tần Vận làm trong lòng vui vẻ, nàng đã nói trong cuộc đời này của nàng chỉ có mình và bố mình là hai người quan trọng nhất? Đây là có ý gì? Mẹ sẽ đối xử với mình giống như với bố hay sao? Vu Đồng có chút vui vẻ nhưng hần cũng không dám tin suy đoán của mình, đưa mắt nhìn về phía Tần Vận thấy nàng đang ngủ trong lòng ngực của mình.

Hai mẹ con bọn họ đang quyết định không nói đến chuyện này nữa nhưng là Lý Phong thì lại quyết tâm, ngày nay hầu như ngày nào hần cũng đến tìm Tần Vận, mặc dù Tần Vận đã nói rõ ràng với hần bản thân đối với hần không có cảm giác nhưng hần vẫn bám luôn không bỏ làm tần vận tâm trạng rất khó chịu

Hôm nay, bầu trời rất âm u, buổi chiều lúc Tần Vận còn chưa đi làm về chỉ có một mình Vu Đồng ở nhà, bỗng vang lên tiếng đập cửa, Vu Đồng ra mở cửa thì thấy đứng là Lý Phong, Vu Đồng mời hần vào nhà, nói trước: - Thầy giáo Lý sao hôm nay người lại đến nữa? Mẹ ta không phải đã nói là không muốn cùng người nữa hay sao?

Vu Đồng bất đắc dĩ nói tiếp: - Lúc đầu chúng ta cũng đã nói là chỉ gặp mặt còn có thành duyên được hâu không thì không nhất định hay sao? Mẹ ta đối với người thật lòng không có cảm giác người tội gì phải dây dưa như vậy?

Lý Phong nói: - Ta không cần biết, cho dù nàng đối với ta không có cảm giác thì việc ta theo đuổi nàng cũng đâu có gì sai?

Vu Đồng hơi nổi giận: - Nhưng mà người làm như vậy sẽ tạo cho mẹ ta rất nhiều phiền phức người có biết hay không? Người đến nhà còn chưa tính, lại còn đến công ty tìm nàng, người nói mẹ ta sau này phải làm việc như thế nào?

Lý Phong có chút đuối lý nhưng lại không muốn buông tha chỉ đành ngồi một chỗ không nói gì như đang đợi Tần Vận về nhà, Vu Đồng càng tức giận, uy hiếp nói: - Việc này chính là Trịnh tổng đứng ở sau đây, người còn như vậy nữa ta chỉ có thể nói cho hần biết!

Lý Phong lại không sợ, nhìn Vu Đồng nói: - Đừng mang Trịnh tổng ra dọa ta, hần nhiều việc vô cùng làm gì có thời gian để ý đến những việc nhỏ nhặt này?

Vu đồng thật sự nổi giận, ý niệm tìm Thiên Nhất, tức giận nói: - Thiên Nhất, người mau rút tới đây cho ta.

Lúc này, Thiên Nhất đang bàn chuyện làm ăn với một đối tác lớn bỗng nghe được Vu Đồng như đang nổi giận, không dám chậm trễ, hần liền bỏ mặc đại biểu chạy ra ngoài đến chỗ vắng người nhảy nết biến mất sau đó xuất hiện ở nhà Vu Đồng.

Lý Phong thấy Vu Đồng tức giận như vậy trong lòng có chút đắc ý, bỗng hần cảm thấy hoa mắt trong phòng đột nhiên xuất hiện thêm một người, chính là Trịnh Phong. Hần đang hoảng sợ nhưng chưa hết, chỉ thấy Trịnh Phong quay về phía Vu Đồng cung kính cúi người, trong miệng nói: - Thiếu chủ!

Vu Đồng vẫn chưa nguôi giận, nhìn thấy Thiên Nhất đến quát to: - Thiên Nhất, người làm việc tốt lắm! Ta bảo người đi tìm một người đàn ông tốt người lại tìm đến một tên vô lại, việc này người giải thích như thế nào?

Thiên Nhất hung hăng trừng mắt Lý Phong một cái, nói với Vu Đồng: - Thiếu chủ bớt giận, thuộc hạ sẽ nghiêm trị người này trả lại công đạo cho thiếu chủ.

Vu Đồng gật đầu nói: - Tốt lắm, mẹ ta sắp về rồi người làm cho tên mất dạy này cam đoan sau này không đến làm phiền mẹ ta nữa.

Thiên Nhất vùng tay lên trong phòng xuất hiện thêm một người giống Lý Phong như đúc làm Lý Phong sợ choáng váng. Thiên Nhất không như Vu Đồng, hẳn sống qua lâu đời với mọi chuyện đều thấy bình thường, tính mạng con người đối với hắn cũng không là cái gì quan trọng nên Lý Phong chọc giận thiếu chủ tính mạng cũng đã xác định rồi. Đối với kết quả như vậy, Vu Đồng cũng từng nghĩ đến nhưng hắn không phản đối. Lý Phong mặc dù không phải người ác nhưng hắn chọc giận Tần Vận nên Vu Đồng nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn. Trong lúc không để ý đến, tính cách của Vu Đồng đã không giống lúc trước, đang dần dần giống như Hoan Hi Đại Đế muốn làm gì thì làm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Thưởng cho người một chút

Rất nhanh đã đến giờ tan sở, Tần Vận về đến nhà nhìn thấy Lý Phong đang ngồi trong phòng khách, làm tâm trạng nàng kém đi. Nhìn thấy nàng về “Lý Phong” đứng lên, đi đến trước mặt Tần Vận nói: - Tần phu nhân, mấy ngày hôm trước là ta không đúng đã tạo cho Tần phu nhân không ít phiền phức, ta thật sự xin lỗi. Tần phu nhân yên tâm, ta từ nay về sau sẽ không xuất hiện trước người nữa. – Nói xong lời này hắn vội vàng rời đi.

Tần Vận thì giật mình ngạc nhiên nhìn Vu Đồng hỏi: - Hắn hôm nay bị làm sao vậy?

Vu Đồng mỉm cười, chạy lại cầm đồ giúp nàng, kéo nàng lên ghế salon ngồi xuống, nói: - Chắc là hắn thấy cần rút lương tâm. Không quan tâm hắn nữa, mẹ có mệt không? Con đã nấu sẵn cơm mẹ muốn ăn bây giờ hay lát nữa mới ăn?

Tần Vận cũng không muốn nghĩ nhiều về chuyện này nên mỉm cười nói: - Bây giờ ăn cơm đi, mẹ muốn nếm thử tay nghe của con, giờ mẹ đi rửa mặt trước.

Đang ăn cơm, trời bên ngoài đã bắt đầu mưa hơn nữa càng lúc càng lớn, Tần Vận nói: - Nhanh ăn cơm, lát nữa sợ rằng sẽ mất điện, nếu không ăn nhanh lát không thấy gì nữa được.

Quả nhiên, hai người vừa dọn dẹp xong thì mất điện. Còn chưa tới bảy giờ mà trong phòng cũng là một mảnh đen kịt, lâu lâu lại vang lên tiếng sấm làm cho cơ thể Tần Vận hơi run run, sắc mặt cũng có vẻ sợ hãi. Vu Đồng nhìn nàng như vậy có chút đau lòng, hẳn biết lần trước đã đối với nàng tạo thành ảnh hưởng không nhỏ. Vì vậy, hắn ngồi xuống cạnh nàng ôm cơ thể đang run rẩy của nàng ôm vào lòng mình, bàn tay vuốt nhẹ trên lưng nàng.

Tần Vận cơ thể liền không còn run nữa, trong đầu nàng giờ này chỉ có bình yên, mặc dù bên ngoài là tiếng mưa, tiếng sấm nhưng trong lòng nàng lại nồng đậm hạnh phúc. Con trai đã lớn thật rồi, l-ng ngực to lớn đó đã có thể che gió che mưa cho mình. Lần đầu tiên, nàng thấy mình đối với con trai có một loại tình cảm khác mà không phải tình thân, nàng không hề sợ hãi mà ngược lại đang hưởng thụ.

Hai người ngồi dựa vào nhau một lúc lâu, Tần Vận mơ mơ màng màng muốn ngủ, Vu Đồng ôm nàng đem vào phòng, hắn đặt nàng lên giường, đắp chăn bông lên cho nàng đang chuẩn bị đi ra ngoài thì bị Tần Vận kéo lại, nói: - Tối nay con ngủ chung với ta đi, ta có chút sợ hãi.

Vu Đồng nhẹ gật đầu nằm xuống bên cạnh nàng, hai người ôm nhau ngủ rất nhanh đã tiến vào giấc mộng đẹp. Vu Đồng cũng không có phát hiện Tần Vận đối với hắn xưng hô khác lúc trước, không còn tự xưng là mẹ nữa. Có lẽ ngay cả Tần Vận cũng không phát hiện ra điểm này, có lẽ nàng chỉ vô thức kêu vậy thôi.

Từ sau đêm mưa đấy, quan hệ của Tần Vận cùng với Vu Đồng xảy ra một ít thay đổi, khi hai người cùng một chỗ thì cái loại tình cảm mẹ con ngày càng mờ nhạt, nhưng hai người vận sinh hoạt như trước kia làm cho Tần Vận có chút u ám.

Rất nhanh hè đã qua và đã đến lúc Vu Đồng khai giảng năm học mới, từ hôm nay trở đi hắn đã chính thức trở thành một học sinh trung học. Sáng sớm, Tần Vận giúp Vu Đồng chuẩn bị tốt đồ đạc đưa hắn đến cổng trường học. Lúc chia tay hai người trên mặt đều là cười sáng lạng nhưng trong lòng thì oán thầm: Vừa lên cấp hai phải đi phong bế quân huấn trong vòng nửa tháng!

(phong bế quân huấn: đợt huấn luyện quân sự ở một trung tâm quốc phòng và không được ra ngoài. Ở Việt Nam mỗi khi vào đại học cũng phải tham gia một lớp tương tự như vậy nhưng kéo dài một tháng)

Nhìn Tần Vận đi xa, trong lòng Vu Đồng cảm thấy rất khó chịu, hắn phát hiện bản thân đã thấy nhớ nàng! Đi đến lớp, sau đó đi theo thầy chủ nhiệm đi nhận đồ dùng dùng trong quân huấn. trong kí túc xá chỉ còn lại một mình hắn, những học sinh vừa gặp những bạn học mới đều tốp năm tốp ba chạy ta ngoài chơi, đa số đều chạy ra sân huấn luyện để quen thuộc sân bãi. Vu Đồng mặc dù bề ngoài giống với bọn hắn nhưng tâm lý đã chừng chặc hơn nhiều, tuy do sống lại từ nhỏ làm hắn có chút ngại ngùng chất phác nhưng thật sự hắn không thể chơi cùng một chỗ với những được trẻ này.

Thời gian trôi qua trong đợt quân huấn này đối với Vu Đồng thật nhàm chán, đến ngày thứ bảy, Tần Vận buổi sáng đã làm sẵn một bàn thức ăn mà Vu Đồng yêu thích chờ Vu Đồng về nhà từ đợt quân huấn cuối tuần có thể về nhà gặp người thân. Tần Vận đã chờ đợi ngày này từ lâu, từ khi Vu Đồng sinh ra đến nay, mẹ con hai người chưa rời nhau lâu như vậy. Hôm chia tay cùng Vu Đồng, Tần Vận cảm giác một ngày trôi qua còn lâu hơn một năm.

Đang suy nghĩ đến con trai, Tần Vận nghe thấy tiếng mở cửa kích động đứng lên nhìn về phía cửa thấy Vu Đồng đi ra, hấn cũng không thay đổi gì nhiều chỉ có làn da hơi rậm rắng.

Cả hai người đều ngơ ngác nhìn đối phương tròn vẹn gần ba phúc mới kịp phản ứng. hai người cùng lúc vurun hai tay ra ôm chầm lấy nhau, bọn học cũng không hiểu tại sao lại ôm đối phương nhưng vẫn cứ ôm đứng đó.

Mùi mồ hôi của Vu Đồng cùng với hơi thở của con trai làm cho Tần Vận không khỏi có một cảm giác kì lạ. Vu Đồng cảm giác mạnh hơn nàng nhiều, lúc trước luôn cùng mẹ một chỗ làm cho hấn không cảm thấy có gì đặc biệt nhưng cách xa nhau mấy ngày nay làm cho hấn càng nhớ nàng hơn. Không giống như những người con gái khác, Vu Đồng sau khi tỉnh lại người đầu tiên hấn thấy là Tần Vận đáng người xinh đẹp, hai khối hình cầu vừa to vừa mềm ở phía trước ngực của Tần Vận càng làm cho Vu Đồng cả người nóng lên. Cố gắng! Cố gắng thêm một chút nữa! Cuối cùng Vu Đồng không khống chế được nữa, ở bên dưới hấn nháy mắt nóng lên, Tần Vận liền cảm thấy có một cái gì to cứng chia vào bụng nàng.

Cảm nhận được biến hóa của con trai, Tần Vận đỏ mặt lên hai tay nhẹ nhàng đẩy hấn ra, cười nói: - Nhanh đi rửa mặt rồi vào ăn cơm, chắc chắn đang đói bụng rồi đúng không?

Vu Đồng cũng bởi vì chính mình không khống chế được mà đỏ mặt, gấp gấp chạy vào nhà vệ sinh, còn lớn tiếng nói: - Mấy ngày hôm nay không được ăn cơm do mẹ làm làm con thèm muốn chết.

Một bữa cơm, hai người ăn mất gần hai giờ mới xong, vu đồng kể cho Tần Vận nghe rất nhiều chuyện thú vị trong lúc trong quân huấn. Lúc hấn kể đến những người bạn của hấn một nhọc liền cười ha ha nhưng Tần Vận không cười theo mà đau lòng nhìn Vu Đồng hỏi: - Vu Đồng, thật khổ cho con quá.

Vu Đồng cười nói: - Con không sao mà mẹ, một chút huấn luyện này sao làm khó được con. Nói xong, hấn cởi áo ra cong tay lên vỗ vỗ vào cơ bắp của mình.

Tần Vận nhìn đáng người con trai hai mắt lộ ra một tia mê ly, cười nói: - Ngươi thật đã lớn rồi, đến đây uống cùng ta một chén! - Nói xong, nàng lấy một chai rượu vang và hai cái ly có chân dài rồi rót nửa ly rượu đem một ly đưa cho Vu Đồng.

Tần Vận hình như không biết uống rượu, mới uống chưa được một nửa trên mặt đã đỏ lên, làm cho nàng càng trở nên xinh đẹp vô cùng, Vu Đồng nhìn cũng có chút ngây người.

Nhìn thấy ánh mắt mê ly của con trai, Tần Vận trong lòng cực kỳ ngọt ngào, mỉm cười nói: - Hôm nay, ngươi về rất đúng giờ, không để ta phải chờ lâu, vì vậy, ta quyết định muốn thưởng cho ngươi một chút!

-----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TLT, mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thưởng cho ngươi một chút 2

Vu đồng chưa kịp hiểu ban thưởng là cái gì thì tần vận đã mỉm cười đi tới đứng trước mặt vu đồng. Lúc này, hai người đã gần như là đứng sát nhau, vu đồng bây giờ cao hơn tần vận một chút, chỉ thấy nàng hơi nhón chân lên mở ra đôi môi hồng nhuận nhỏ nhắn hôn lên môi hấn. Nàng sử dụng cái lưỡi mềm mại thơm tho của mình đưa vào trong miệng hấn, đưa vào giữa hai hàm răng của hấn, rồi từ từ hai lưỡi quấn lấy nhau.

Vu đồng cảm giác trong đầu nổ vang một tiếng, ôm chặt lấy cơ thể yếu đuối trong ngực rồi đáp trả nụ hôn của nàng.

Vài phút sau, đến khi tần vận thở không nổi nữa thì hai người mới tách ra, tần vận hơi thở gấp, dùng đôi mắt như sắp chảy nước đầy thâm tình nhìn vu đồng, cười khê nói: - Cảm giác như thế nào?

Vu đồng không trả lời nàng, diu nàng ngồi lên ghế salon, hấn đợi hô hấp của nàng vững vàng xuống thì đã dùng hành động thực tế nói cho nàng đáp án của mình. Cuối đầu, hấn lần nữa hôn lên đôi môi mềm mại của nàng.

Cả buổi chiều hôm đấy, hai người hôn nhau không biết bao nhiêu lần đến cuối cùng đôi môi của hai người đã hơi sưng đỏ lên rồi. Hai người cực kỳ thích loại trao đổi tình cảm như thế này nhưng hai người ngoại trừ hôn môi thì cũng không có tiến thêm một bước nữa. tần vận là vì trong lòng còn sợ hãi loại tình cảm loạn luân này mà vu đồng thì so với nàng phức tạp hơn nhiều lắm, có tôn trọng đối với mẹ, có sợ hãi loại tình cảm này, nhưng nhiều nhất là hấn không thể xác nhận được ý nghĩ của tần vận như thế nào, hấn sợ rằng bản thân mình nghĩ sai rồi làm cho tần vận bị tổn thương thì hấn cả đời này cũng không thể tha thứ cho bản thân.

Vu đồng mặc dù là người của hai thế giới, hấn kiếp trước cũng sống hai mươi tám năm nhưng hấn trong chuyện tình cảm cũng không có kinh nghiệm gì. Đối với tâm lý của con gái có thể nói là hấn không biết chút gì cả, nếu như đổi thành một người đàn ông khác cho dù chỉ có một chút kinh nghiệm chỉ sợ hôm nay đã đem tần vận “ăn” luôn rồi.

Tối hôm đó, hai người lại ngủ chung với nhau. Cách xa nhau một tuần làm cho hai người bọn họ bây giờ một giây cũng không muốn rời xa đối phương. Hai người nằm trên giường một lúc lâu mới ôm nhau ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau đã là chủ nhật, tần vận hôm nay cũng không cần đi làm. Vì vậy, nàng quyết định dẫn vu đồng đi dạo một ngày, mua rất nhiều đồ, nàng sợ rằng vu đồng trong trường học sẽ không được ăn ngon.

Mua đến khi hai tay xách không được nữa, tần vận mới tạm dừng lần mua sắm này. Vu đồng nhìn đồng hồ trong tay hai người, cười khổ nói: - Ta cũng chỉ còn một tuần nữa thôi, nhiều đồ này chỉ sợ đủ cho ta ăn cả một tháng!

Tần vận gắt lên, nói: - Ăn không hết người cũng phải cầm cho ta, cùng lắm thì người chia cho bạn học của người cùng ăn.

Nhìn bộ dáng tức giận nhưng xinh đẹp của tần vận, vu đồng trong lòng rung động quay đầu lại hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng một cái. Tần vận hoảng sợ, quay đầu nhìn xung quanh cũng may không có ai nhìn thấy bọn họ nên mới yên lòng, nói: - Hừm!!! Người muốn chết! Nơi này nhiều người như vậy đợi lát nữa về nhà không được sao?

Vu đồng chợt nhớ tới kiếp trước nghe được một câu, cười hắc hắc nói: - Đòi người ai mà không chết, chết sẽ đi đến Hoàng tuyền! Chết thì chết, bởi vì cái gọi là chết dưới hoa mẫu đơn có làm quỷ cũng phong lưu, nếu như có thể bị người hôn chết ta cũng không oán trách nha!

Tần vận cười một tiếng: - Hôn thì hôn, người còn nói cái gì chết với không chết!

Vu đồng cười nói: - Đúng vậy nha, chúng ta chỉ hôn nhau cũng không thể chết được! Hay là mẹ lại đẻ cho ta hôn một cái nữa đi?

Tần vận sao có thể nghe theo lời hắn, dùng tay vỗ nhẹ lên đầu hắn một cái: - Gia hỏa chết tiệt, người còn nói lung tung nữa coi chừng ta đánh người! Về nhà trước lát nói sau!

Đến buổi tối, vu đồng không để cho tần vận đưa tiễn hắn nữa. Lần này cách xa càng làm hai người đau khổ hơn lần trước, tần vận kéo vu đồng vào phòng khách hôn thật lâu mới cho hắn rời đi.

Vu đồng vừa đi, tần vận đi vào phòng tắm cởi hết quần áo ra, nhìn cái quần lót trong tay mình có chút vết nước, trên mặt hiện lên màu đỏ ửng, nàng không thể tin là cùng hắn hôn môi đã làm bản thân “ấm ướt” như vậy. Cuối đầu xuống, nhìn hai cái kia của mình vừa tròn vừa lớn lại không có chút nào rũ xuống. Nàng đưa tay lên, lấy bàn tay nhỏ nhắn của mình nhẹ nhàng xoa bóp, sau đó dùng hai ngón tay bóp nhẹ phần đầu màu đỏ làm cho cơ thể nàng run rẩy, nghĩ thầm: - Chỗ này vẫn còn duy trì được như thế này, hắn nhất định sẽ rất yêu thích đi?

Nàng vô ý thích vuốt nhẹ lại làm cho dục hỏa áp chế này giờ dâng lên, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng trượt xuống phía dưới, đi đến chỗ được bao phủ bởi một rừng rậm ướt át. Nàng dùng sức vờ về chỗ đó, càng lúc càng nhanh hơn, hơi thở của nàng càng trở nên gấp gáp.

Lúc đó, trong đầu nàng lại hiện lên hình ảnh vu đồng, thầm nghĩ: - Nếu như hắn làm cho mình chắc chắn sẽ càng thoải mái hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Tần Vận Giật Mình

Đông qua xuân tới, thoáng cái đã trôi qua một năm thời gian, sau một kì nghỉ hè nữa thì Vu Đồng đã là một chàng trai mười ba tuổi rồi. Hắn cùng với Tần Vận mặc dù quan hệ không có tiến tới nữa nhưng kỹ thuật hôn của hai người đã đạt tới cực kỳ cao thâm, nhan sắc của Tần Vận càng ngày càng tăng lên, nhưng mà Vu Đồng thỉnh thoảng vẫn nhìn ra vẻ u oán hiện ra trong mắt nàng, điều này khiến hắn không rõ ràng tại sao nhưng việc này lại không thể hỏi người khác nên chỉ đành tạm thời để đấy.

Đến giữa tháng chín, một sự việc đã xảy ra làm cho Vu Đồng rất tức giận. Hôm đó, một người trợ lý chủ tịch rất được Thiên Nhất coi trọng đến bộ phận trang phục của công ty để kiểm tra, hắn sau khi nhìn thấy Tần Vận thì không kiềm chế được tâm tình đối với nàng dấy đưa làm cho nàng khổ không biết làm gì.

Tên kia còn uy hiếp Tần Vận nếu nàng không đáp ứng hắn thì sẽ bị mất công việc này. Điều này làm cho Tần Vận rất khổ sở, nàng không muốn mất đi công việc này mặc dù đối với nàng không quang trọng nhưng nàng muốn cho Vu Đồng được sống trong điều kiện tốt. Một công việc nhẹ nhàng mà lương cao như thế này muốn kiếm được thật không dễ dàng, nhưng cho dù nói thế nào thì nàng có chết cũng không đáp ứng yêu cầu của tên mặt dạy kia.

Vu Đồng vừa tan học về đến nhà, nhìn thấy Tần Vận vẻ mặt buồn rầu ngồi trong phòng khách, hắn liền vội vàng đến ngồi xuống cạnh nàng, ôm eo nàng nhẹ nhàng hỏi: - Làm sao vậy?

Tần Vận miễn cưỡng cười nói: - Ta muốn đổi công việc khác, từ bây giờ đến khi tìm được công việc mới thời gian hơi dài, người phải tự chiều cổ bản thân mình rồi.

Vu Đồng sững sờ vội vàng hỏi nguyên nhân nhưng Tần Vận chỉ thờ dãi không nói gì. Vu Đồng hôn trên cái miệng nhỏ của nàng một cái, nhìn nàng ôn nhu nói: - Ta đã là nam tử hán rồi không phải sao? Cho nên không cần biết tại sao người buồn ta sẽ cùng người chia sẻ. Nhớ kĩ trong nhà này ta là con trai, không cần biết có bao nhiêu sóng gió ta cũng có thể che chở cho người.

Tần Vận đột nhiên có một loại cảm xúc hạnh phúc đến mê muội, đúng vậy, hắn là nam nhân trong nhà! Hắn là người đàn ông của ta! Hai con người nhinhf chăm chăm Vu Đồng, Tần Vận liền đem những sự việc phiền lòng nói hết ra.

Vu Đồng nghe xong thiếu chút nữa không áp chế được lửa giận, hít một hơi thật sâu để cho mình miễn cưỡng bình tĩnh lại, hắn cầm chặt hai tay Tần Vận nói: - Yên tâm đi, việc này giao cho ta xử lý.

Tần Vận lại càng hoảng sợ, vội vàng hỏi: - Người đừng làm việc gì ngốc nghếch đấy, cùng lắm thì ta không làm công việc này nữa tìm một việc khác làm là được. Trong lòng ta người mới là quan trọng nhất, những cái khác không sao nhưng nếu người xảy ra chuyện ta thật sự sống không nổi!

Vu Đồng mỉm cười nói: - Nghĩ bậy cái gì vậy? Chỉ là một tên trợ lý chủ tịch mà đáng để ta làm chuyện ngu xuẩn sao? Yên tâm đi, trước kia ta từng giúp Trịnh Phong một việc lớn giờ quan hệ giữa hai chúng ta cũng không tệ lắm, tìm tưởng hắn sẽ cho ta một câu trả lời hợp lý!

- Người quen biết Trịnh tổng? – Tần Vận lắp bắp hỏi: - Chuyện này là khi nào? Sao ta chưa bao giờ nghe người nói qua?

Vu Đồng cười nói: - Việc này đã xảy ra nhiều năm trước, hôm đó lúc ta đến trường đã vô tình cứu hắn một lần.

Tần Vận nhớ lại được mọi người đài ngộ hết sức chu đáo ở công ty thì tất cả những khó hiểu trong nháy mắt đều rõ ràng, thì ra là vì quan hệ của con trai, cười nói: - Người rõ ràng là quen biết Trịnh tổng tại sao lại không nói cho ta biết?

Vu Đồng không để ý nói: - Chẳng phải ta chỉ quen biết một tên Trịnh Phong thôi sao, cũng không phải nhân vật gì lớn, ta còn không để Trịnh Phong vào mắt.

Tần Vận có chút buồn cười nhìn Vu Đồng nói: - Tuổi còn nhỏ không ngờ khẩu khí cũng lớn lắm.

Vu Đồng ngạo nghễ nói: - Đương nhiên, sau này thành tựu của ta chắc chắn hơn xa hắn, ta muốn cho người có cuộc sống tốt nhất thế giới, trở thành người hạnh phúc nhất thế giới!

Mặc dù biết con trai nói mạnh miệng nhưng nàng vẫn bị hắn làm cho cảm động, ôm chặt hắn ngược mặt lên hôn lên đôi môi của hắn.

Sau đó, Vu Đồng nói lại chuyện này với Thiên Nhất một chút, Thiên Nhất đầu tiên là sững sờ sau đó liền giận dữ. Đầu tiên là tên Lý Phong sau đó là đến một tên trợ lý của mình để chọc Tần Vận. Mặc dù thiếu chủ cũng không vì chút việc nhỏ này mà trách mình nhưng hắn cảm thấy rất mất mặt, nếu để các huynh đệ biết chuyện mình gây rắc rối cho thiếu chủ thì mặt mũi của mình biết để chỗ nào nữa.

Đêm đó, tên trợ lý đó bị Thiên Nhất trừ đi, từ ngày mai về sau không còn có ai gặp qua hắn nữa. Chuyện này Vu Đồng không ra mặt, Thiên Nhất sau khi giết chết tên kia tự mình mang hắn đến âm phủ. Dù đã cách hơn mười năm, Diêm Vương đối với sự khùng bỏ của Vu Đồng vẫn còn rất mới mẻ, đối mặt với tên khùng bỏ dị thường này hắn vẫn ghi nhớ Địa Tạng Vương nhắc nhở, phải thỏa mãn tất cả yêu cầu của hắn. Vì vậy, hơn mười năm sau dưới mười tám tầng địa ngục lại đón nhận thêm một vị khách.

Vốn tưởng rằng việc này đã xong, không ngờ, tin đồn đối với Tần Vận trong công ty lại bị đồn nhiều lên. Tần Vận chính tai nghe được những người đó nói những lời khó nghe đối với nàng. Vu Đồng cũng là một ngày đi đến công ty tìm Tần Vận phát hiện ánh mắt mọi người không bình thường mới có hoài nghi, dùng tần thông của mình hắn nghe được những lời đồn kia liền nói trận lôi đình.

Vu Đồng tức giận một hồi liền đau đầu đứng lên, việc này phải giải quyết như thế nào đây? Nếu cứ tiếp tục như vậy, Tần Vận dù lạnh nhất cũng sẽ vì việc này mà buồn rầu, hắn cũng không thể giết sạch những người nói lung tung này được.

Roi vào đường cùng, Vu Đồng tìm Thiên Nhất thương lượng đối sách, Thiên Nhất nhủ mảy một lát, nói: - Hiện tại vấn đề căn bản ở chỗ, bọn họ chỉ đang suy đoán vẫn chưa xác định được ta và chủ mẫu có quan hệ gì, nhưng nếu chúng ta đem suy đoán của họ biến thành sự thật? vậy thì bọn họ khẳng định không dám nói gì nữa!

- Biến thành sự thật? – Vu Đồng nhướng mày, chẳng lẽ Thiên Nhất đối với Tần Vận có ý gì đó?

Thấy thiếu chủ hình như hiểu lầm, Thiên Nhất vội nói: - Ý ta là biến cái bọn họ đang nghĩ thành sự thật, ta nghĩ rằng, không bằng đem cổ phần công ty chuyển đến một ít lên danh nghĩa của chủ mẫu. Vì như vậy, chủ mẫu cũng là một người quan trọng của công ty, hơn nữa ta là cô đồng lớn nhất chắc chắn những người khác không dám nói gì.

Vu Đồng suy nghĩ một chút, trước mắt dường như chỉ còn một biện pháp như vậy liền gật đầu đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Thế lực thật sự

Ngày một tháng mười, hôm nay là ngày nghỉ lễ quốc khánh đầu tiên, Vu Đông sáng sớm đã ra ngoài đến trưa mới về nhà. Ăn cơm xong, hắn cầm một xấp giấy tờ tới trước mặt Tần Vận nói: - Mẹ kí tên lên những giấy tờ này đi!

Tần Vận không biết hắn muốn mình ký giấy gì cầm lên nhìn thử không khỏi kinh hô một tiếng, thư chuyển nhượng một phần cổ phần của công ty, nếu như mình ký sẽ có được mười lăm phần trăm cổ phần tập đoàn Vĩnh Hằng, tài sản của tập đoàn Vĩnh Hằng đã hơn vạn ức, đừng nói là mười lăm phần trăm cho dù chỉ là một phần trăm cũng đủ cho người ta sống một cuộc sống xa hoa cả đời.

- Cái này là có chuyện gì đang xảy ra vậy? – Tần Vận cảm thấy đầu óc của mình không đủ dùng.

Vu Đông mỉm cười nói: - Đây là Trịnh Phong đưa cho ta, hắn đã chuẩn bị xong từ sớm chỉ là chưa có dịp đưa cho ta, mấy hôm trước sau khi xảy ra sự kiện kia hắn mới có dịp đưa cho ta cái này. Mẹ nhanh ký vào đi, cái này chưa là gì đâu, sau này người sẽ còn được ký những cái còn lớn hơn nữa.

Tài sản trị giá hơn ngàn ức, thế mà con trai lại không để vào mắt, giống như có chút tự đại nhưng Tần Vận lại không nghi ngờ chút nào. Nàng tin tưởng đứa con này sẽ làm được nhiều chuyện thần kỳ. Hắn thật sự đã lớn rồi, chẳng những cơ thể lớn mà cả tâm lý cũng thành thục hơn, nhiều khi, mình cũng sẽ cảm thấy giống như một cô gái nhỏ bé được che chở dưới bóng lưng của hắn.

Tần Vận mỉm cười cầm bút ký tên mình lên hợp đồng, Vu Đông cười nói: - Thế này là tốt rồi, sau này người muốn đến công ty thì đến, không muốn thì có thể ở nhà, như vậy người có thể có nhiều thời gian hơn ở cạnh ta rồi.

Tần Vận cười nói: - Tốt! Từ nay về sau ta sẽ dành nhiều thời gian hơn để ở cạnh người, làm bà chủ của cái nhà này cũng được. – Sau khi nói xong, nàng mới ý thức lời nói vừa rồi của mình có ý nghĩa khác liền đỏ mặt lên, có chút bối rối nói: - Ta... Ta đi rửa chén đây!

- Làm bà chủ của nhà ta?

Trở lại phòng mình, Vu Đông nằm xuống, trong đầu hắn hiện ra khuôn mặt xinh đẹp như Thiên Tiên cùng với dáng người cực chuẩn của Tần Vận, lần đầu tiên trong đầu hắn dâng lên một khát vọng mãnh liệt đối với cơ thể nàng. Phía dưới của hắn đã trương lên khó chịu, hắn nhanh chóng cởi sạch quần áo để cho cái vật dài dài dựng thẳng kia giải phóng ra ngoài, để cho nó thoải mái hơn sau đó liền tiến vào mộng đẹp.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tần Vận làm xong bữa sáng nhưng Vu Đông vẫn chưa rời giường. Tần Vận đi đến trước cửa phòng của Vu Đông, nàng vừa định gõ cửa nhưng ngừng lại cười nghịch ngợm, dùng ngón tay vôn về đuôi tóc của mình, nghĩ thầm làm cho tên này hất xì chơi! Nàng nhẹ nhàng mở cửa bước nhẹ vào phòng, mắt nàng vừa nhìn trên giường thoáng sợ ngây người, chỉ thấy Vu Đông không mảnh vải che thân đang nằm dạng hai chân trên giường, dưới bụng hắn một vật vừa dài vừa to đang chỉ thẳng tắp lên trời còn đột nhiên hạ xuống như đang chào chào nàng. (Của ta nó không dựng thẳng lên trời được, lúc nắm nó hướng tạo với chiều ngang một góc bốn lăm độ mà...)

Dương vật của hắn thật lớn! Không biết tính sao, trong lòng Tần Vận chợt xuất hiện một câu nói mà lúc trước đứng trước chồng nàng thì nàng cũng không có ý nói ra. “Dương vật” xưng hô như vậy có hơi thô tục nhưng mà làm cho nàng cảm thấy rất kích thích. Nàng nhìn không được đi đến trước giường giờ bàn tay nhỏ nhắn cầm nó, thật sự rất lớn, tay của nàng rõ ràng cầm không hết nàng phải dùng cả tay kia cùng cầm thì mới miễn cưỡng cầm hết. Không những lớn còn vô cùng nóng bỏng, Tần Vận cảm thấy nhiệt lượng kia như đang truyền vào tay nàng rồi truyền vào trong tim làm cho cơ thể nàng có chút nóng rực khó chịu.

Bàn tay nhỏ bé của nàng nâng lên hạ xuống vài cái bỗng đầu lông mày Vu Đông giật giật giống như muốn tỉnh dậy, Tần Vận hoảng sợ vội vàng chạy nhanh ra ngoài. Ngồi trong phòng khách, nàng lấy bàn tay nhỏ bé vỗ nhẹ bộ ngực của mình, hô hấp dồn dập, cảm giác như tím đều muốn rơi ra ngoài.

Một lát sau, Vu Đông như còn đang buồn ngủ trực tiếp đi vào nhà vệ sinh, Tần Vận vô ý nhìn dưới bụng hắn thì phát hiện chỗ đó phình ra một khối lớn, liền nghĩ thầm, hắn làm gì đó? Không phải là tự làm cái kia chứ?

Cũng không biết qua bao lâu, tiếng xả nước làm Tần Vận đang suy nghĩ miên man giật mình tỉnh lại, Vu Đông sáng khoái đi ra phía dưới ở chỗ kia cũng đã trở lại bình thường, hắn sẽ không phải đứng là đi làm cái kia chứ? Tần Vận suy nghĩ một chút lập tức bỏ qua mỉm cười hỏi: - Ngày nghỉ còn lại sáu ngày nữa, người muốn đi chơi nơi nào?

Vu Đông kẹp trứng trên mâm nhét hết vào miệng vừa nhai vừa nói: - Bây giờ là thời gian du lịch nhiều, đi đâu cũng toàn người là người không bằng ở nhà.

Tần Vận tưởng tượng sau ngày này phải như thế nào? Hai người cũng không thể lúc nào cũng ở nhà?

Đến khi ăn sáng xong, Tần Vận nói với Vu Đông: - Người đi mua giúp ta mấy khối lụa đến đây, càng lớn càng tốt, đã lâu rồi ta không thêu sản phẩm này để ta thêu ra ba của người để người biết ba mình trông như thế nào!

Mua đầy đủ mọi thứ xong, tâm trạng Vu Đông có chút không tốt nói với Tần Vận một tiếng xong ra ngoài chơi. Hắn không có bạn bằng tuổi, hắn hoàn toàn không có hứng thú với bọn chúng. Đột nhiên hắn xuất hiện một ý nghĩ, kiếp trước hắn xem qua không ít tiểu thuyết ảo tưởng, không biết bọn người Thiên Nhất có làm ra được như vậy hay không.

Hiện tại, ba mươi sáu thần thị đã sắp xếp đầu vào đây nên bọn họ cũng tương đối rảnh rỗi. Vu Đông truyền ý niệm triệu tập đến bọn hắn, ba mươi sáu thần thị lập tức chạy về tụ tập trong nhà Thiên Nhất.

Vu Đông lần đầu tiên đến nhà Thiên Nhất, nhìn ngôi nhà so với những ngôi nhà trong phim còn xa hoa hơn, Vu Đông thở dài: - Người cũng quá rảnh rồi

rồi, một người mà ở một nơi lớn như vậy!

Thiên Nhất cười nói: - Nếu thiếu chủ muốn mấy ngày nữa ta sẽ xây cho ngài một cái

Vu Đông lắc đầu nói: - Vậy thì không cần, nhà ta ở hiện tại đang rất tốt, ngôi nhà nhỏ hai người ở cảm giác rất ấm áp. Lại nói tiếp, các người đều đang độc thân, các người có nghĩ đến muốn lập gia đình không?

Mọi người đều lắc đầu, Thiên Nhị cười nói: - Trước kia, đại đế cũng từng nói với chúng ta về việc này nhưng cho tới bây giờ chúng ta chưa từng có ý nghĩ đó. Nhưng mà ta có thành lập một gia tộc thu không ít cô nhi làm nghĩ tử, bọn chúng đang trưởng thành rất nhanh đến lúc đó ta chính là có con cháu đầy đàn, mạnh hơn so với bọn người này nhiều.

Thiên Tam làm trong tổ chức lính đánh thuê, hơn mười năm qua đi nên nói chuyện cũng hơi thô lỗ: - Nghĩa tử là cái chó má gì, lão tử có hơn mười vạn lính đánh thuê tinh anh làm thù hạ, tùy tiện một đội nhỏ là có thể diệt được cái gia tộc kia của người. Đúng rồi, thiếu chủ người đừng chỉ nói đến chúng ta, đại đế trước kia chính là một đêm làm đến hai ba lần đấy, người kế thừa công pháp của đại đế chắc cũng giống vậy, bây giờ người có bao nhiêu người con gái bên cạnh rồi?

Vu Đông cười nói: - Một người ta cũng không có, ta cũng còn nhỏ chưa vội!

Thiên Tam nói: - Tại sao không vội, loại công pháp mà người tu luyện nếu trọng thời gian dài không được điều phối cùng khí âm thì sẽ từ từ lùi bước đấy. Lần trước, thiếu chủ dùng thần niệm tìm tòi trong vũ trụ đã làm nguyên khí bị tổn thương lớn, bây giờ người còn đánh không lại chúng ta, sau này sợ còn đánh không lại đám phân thân kia. Đúng rồi, người hàng ngày cùng với mẹ người cùng chung một chỗ sao người còn không nắm bắt?

Vu Đông thờ dài: - Nhưng mà đó là mẹ của ta!

Thiên Nhất cười nói: - thiếu chủ, ta cũng sớm muốn nói chuyện này với người rồi, người rất yêu nàng đúng không? Vậy thì đừng có do dự, đại đế năm đó có hơn một ngàn ái phi, mẹ con thậm chí cháu cùng phục vụ ngài cùng không ít, chúng ta là ai? Cần phải để ý đến những chuyện thế tục kia sao?

Vu Đông thờ dài nói: - Người nói cũng đúng, nhưng mà ta đến giờ vẫn không rõ ý nghĩ của nàng, chuyện này sau này nói tiếp đi!

Thiên Nhất nói: - Vậy sau này nói, nhưng mà thiếu chủ không thể cứ thế này tiếp tục được, hay là để chúng ta tìm cho người ít mỹ nữ?

Vu Đông nói: - không được, việc này là phải cần có tình cảm, ta cả đời này chỉ cần mình nàng và cũng chỉ yêu mình nàng mà thôi!

Thiên Nhất sợ hãi nói: - Thiếu chủ ngàn vạn lần không được làm vậy, người nếu làm vậy không phải là yêu nàng mà là hại nàng, đại đế là ví dụ tốt nhất.

Vu Đông cũng không muốn dây dưa chuyện này nữa, hỏi: - Ta nhớ trước kia xem tiểu thuyết ảo tưởng có kỹ thuật giả thuyết hình như gọi là “Du Hĩ”, các người có biết về loại kỹ thuật này không?

Thiên Ngũ nói: - Trước khi đám đại năng bắt đầu chiến tranh, khi đó trình độ khoa học kỹ thuật của con người đã rất phát triển rồi, loại kỹ thuật mà người nói cũng rất bình thường. Nhưng dù trình độ phát triển hiện tại, muốn làm được sợ là có chút khó khăn, nhưng mà thiếu chủ yên tâm, chúng ta nhất định sẽ làm được.

Vu Đông nói: - Ta chỉ hỏi chút thôi chưa cần phải gấp, từ từ làm ra là được rồi. Tốt lắm, các người hãy nói một chút chuyện hiện tại đang phát triển thế nào cho ta biết.

Sau khi nghe lần lượt từng người nói xong, Vu Đông âm thầm tắc lưỡi. Trước kia hắn chỉ biết là bọn họ nắm giữ hơn sáu mươi phần trăm quyền lực toàn cầu, hắn vẫn chưa hình dung ra được bao nhiêu nhưng bây giờ nghe bọn họ nói xong thì hắn mới cảm nhận được, mình nếu muốn làm chủ nhân của thế giới sợ là chỉ cần một câu nói. Hiện tại bọn hắn biểu hiện ra bên ngoài là các lực lượng độc lập, nên không ai liên hệ bọn họ lại với nhau nếu không sẽ làm cho thế giới một đợt khủng hoảng chưa từng có.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Tâm tình của tần vận

Hai năm sau, Vu Đồng vừa thi xong liền kích động chạy nhanh về nhà bởi vì Tần Vận nói hôm nay sẽ cho hắn xem bức thêu người đàn ông của nàng. Bây giờ Vu Đồng đã là một thiếu niên mười lăm tuổi, hắn cao một mét bảy, dáng người khá chuẩn không mập không gầy cộng thêm khuôn mặt đẹp trai, những điều này làm cho sức hấp dẫn của hắn cao vượt bậc. Vu Đồng thấy hắn so với lúc mười lăm tuổi ở kiếp trước khác nhau nhiều lắm, nhưng hắn không rõ là vì sao.

Lớn lên như thế này mang cho hắn không ít phiền toái, ở trường học, hắn được xưng là hot boy số một trường, rất nhiều học sinh nữ yêu thích hắn.

Giữa trưa, Vu Đồng vừa đi ra khỏi nhà, Tần Vận rơi vào trầm tư. Con trai thật sự đã lớn rồi, vấn đề làm nàng băng khoảng bao lâu nay là tuổi tác của

hắn bây giờ đã không còn nữa, tháng sau là hắn đã tròn mười lăm tuổi nếu mà tính luôn tuổi mẹ đẻ nữa là đã mười sáu tuổi rồi, mình có nên giao mình cho hắn không đây? Mấy năm này, cùng với con trai càng ngày càng lớn ở chung một chỗ như một cặp vợ chồng làm cho một người con gái thành thực như nàng làm sao có thể không có cảm giác gì, nàng bị dày vò nhiều như thế nào.

Cầm kim khâu trên tay, nàng bắt đầu khâu tiếp bức tranh còn dang dở. Nàng sao có thể không biết tâm tư của con trai, hắn bao lâu này không làm gì mình chỉ là sợ mình bị tổn thương, nếu như bây giờ mình đồng ý hắn nhất định sẽ rất vui. Nhưng mà làm như vậy có được không? Nàng từ nhỏ đã được tiếp nhận lễ giáo làm cho trong lòng nàng do dự rất nhiều, bọn họ kết hợp mọi người sẽ chấp nhận sao? Nàng không lo lắng cho mình, vì con trai nàng có thể chấp nhận mọi thứ nhưng còn hắn? Cuối sống sau này của hắn còn quá dài, hắn có lý tưởng cùng tiền đồ rộng lớn, nếu mà làm vậy chỉ sợ bị lời đồn đãi làm hỏng?

Tần Vận trầm tư, nhưng tay nàng vẫn cứ vô ý thức tiếp tục khâu đến khi nàng tỉnh táo lại thì phát hiện bức tranh khâu đó đã được hoàn thành. Người này đang mỉm cười nhàn nhạt, nhìn kĩ lại bức ảnh trên ngực Tần Vận, đó không phải Vu Đồng thì còn là ai nữa?

- Ta đã về rồi! – Tần Vận vừa đem bức tranh khâu treo lên tường đã nghe thấy giọng Vu Đồng từ ngoài cửa truyền vào. Tần Vận vội vàng từ trong phòng đi ra, nhìn con trai người đầy mồ hôi, gất giọng nói: - Đi về thì cũng từ từ mà đi, nhìn người người toàn mồ hôi kia!

Tần Vận đang mặc một bộ đồ ở nhà bình thường nhưng nàng cũng không kèm phần hấp dẫn. Trong mấy năm nay, nàng ở cùng Vu Đồng lại được hắn bí mật thay đổi thể chất nên dù giờ nàng đã ba mươi sáu tuổi nhưng nhìn qua tuyệt đối không cao hơn hai mươi lăm tuổi. Nụ cười của nàng làm người ta điện đảo, nhìn bộ đồ ở nhà hơi mỏng làm hiện lên hình bóng vật ở trước ngực nhô cao lên, không có chút nào rũ xuống, xuống một chút là chiếc eo thon cùng với cặp mông đầy đặn, lại thêm cặp đùi dài thẳng tắp gắn với đôi chân như ngọc, chỉ bốn chữ có thể hình dung nàng bây giờ đó là “Tuyệt sắc giai nhân”.

Vu Đồng âm thầm nuốt nước miếng, cười hắc hắc nói: - Không phải cũng vì ta vội vã muốn biết đáp án hay sao? Một lòng suy nghĩ chuyện này nên ta đã vội vã chạy về.

Tần Vận nói: - Còn nói nữa? Hôm nay người làm bài kiểm tra thế nào? Nếu thi không tốt xem ta giáo huấn người như thế nào! Nhanh đi tắm đi rồi ra ăn cơm.

Vu Đồng vội vàng vọt lên muốn chạy vào phòng nàng, hắn cũng chẳng quan tâm bàn thức ăn, vội vàng nói: - Có thể cho ta biết trước được không?

Tần Vận chỉ bàn thức ăn: - Ăn cơm xong rồi hãy nói!

Vu Đồng bất đắc dĩ, đành phải ăn cơm xong sau đó hai mắt sáng quắc nhìn Tần Vận, Tần Vận bỏ bát đĩa xuống, cũng nhìn Vu Đồng, hỏi: - Người hy vọng người trong bức ảnh sẽ là ai?

Vu Đồng nói: - Đương nhiên hy vọng là ta! Mau nói cho ta biết có phải là ta hay không?

Tần Vận thờ dãi: - Cái này có quan trọng sao? Chẳng qua cũng chỉ là một bức tranh thôi mà?

Vu Đồng nhìn nàng nói: - Với ta mà nói nó thật sự rất quan trọng!

Còn lại lời nói Vu Đồng cũng không nói ra nhưng Tần Vận đã hiểu, khuôn mặt nàng đỏ lên nói: - Ta đã chuẩn bị xong cả rồi, giờ đang ở trong phòng ta, người tự đi vào xem đi!

Mặt dù đã hạ quyết tâm nhưng nàng vẫn có chút thẹn thùng làm cho Vu Đồng giật mình.

Đợi thật lâu không thấy Vu Đồng đi ra, Tần Vận cảm thấy kì lạ liền đi về phía phòng mình, nhìn thấy Vu Đồng đang ngơ ngác nhìn bức tranh khâu, không nhúc nhích chút nào, Tần Vận nhẹ nhàng lại bên cạnh hắn đẩy nhẹ một cái hỏi: - Người làm sao vậy?

- Thật tốt quá! – Vu Đồng quay người lại ôm cổ Tần Vận, thì thào nói: - Thật tốt quá! Thật là ta! Ta còn tưởng là bố ta chứ!

Tần Vận đỏ mặt dấm nhẹ vào ngực hắn một cái: - Ta còn tưởng rằng người đã đoán ra từ trước rồi, nếu như là hắn, ta tại sao còn phải khâu một bức chứ? Đền chết đi được!

Vu Đồng cười ngây ngô, liên tục gật đầu, Tần Vận thờ dãi: - Ta đã nói rồi, người là người quan trọng nhất trong cuộc đời ta, ta không khâu người còn có thể khâu ai? Nếu sau này người dám không hiếu thuận ta thì xe ta trừng phạt người thế nào!

Lúc này Tần Vận lại nói: - Bây giờ người ở phòng ta chơi, ta mở máy tính của ta cho người chơi!

Vu Đồng sững sờ nói: - Phòng ta cũng có máy tính, chơi ở chỗ nào không giống nhau?

Tần Vận đột nhiên gất lên: - Bảo người ở đây chơi thì ở đây chơi đi, nói nhiều lời vô ích như thế làm gì!

Nói xong, nàng vội vàng đi ra ngoài để lại Vu Đồng một mình dùng máy tính của nàng. Nàng làm như vậy đúng là có ý định riêng, mặc dù nàng rất rõ ràng tâm tư của Vu Đồng nhưng Vu Đồng giống như đối với tâm tư của nàng không dám khẳng định, nhưng bây giờ để nàng trực tiếp nói cho hắn biết thì nàng không làm được nên liền giả vờ làm như vậy.

Vu Đồng buồn bực ngồi ở trước bàn máy tính, muốn tìm cái gì đó chơi bỗng hắn liếc mắt thấy trên bàn có một cuốn sách tên là “Nhật ký Vận Nhi”.

Tiền tay mở ra, hần vừa nhìn thoáng qua liền ngăn cả người.

Nhật ký bắt đầu từ năm bản thân mười hai tuổi, khi đó hai người đi chơi Hoàng Sơn, nàng ghi chép cẩn thận từng ly từng tí, một một ngày thì nhân vật chính đều là Vu Đồng. Hần chỉ nhìn một nửa đã hiểu được tâm tư của Tần Vận, hần không thể tưởng tượng được rằng bản thân mình từ cái lúc ngắm mặt trời mọc đã hoàn toàn bắt được trái tim nàng, cũng là từ đó về sau nàng đã không xem mình là con trai nữa mà là người yêu của nàng! Hần cũng hiểu rõ tại sao Tần Vận muốn hần chơi ở đây, căn bản là nàng muốn hần hiểu tâm tư của nàng!

Nhưng mà nhật ký chỉ ghi đến khi hần mười ba tuổi, Vu Đồng tò mò lật mấy trang phía sau rất nhanh đã tìm được.

Phần sau của cuốn nhật ký, Vu Đồng cũng hiểu rõ tại sao Tần Vận lại viết tận ở phía sau. So với đằng trước ghi lại những cảm xúc chân thành của nàng thì đằng sau nhật ký này cực kỳ nóng nảy, đó là những cảnh mà Tần Vận tưởng tượng mình cùng Vu Đồng hoan ái, hơn nữa nàng dùng từ ngữ cũng có chút thô tục, nào là “Đương vật” “Đâm huyết” “Xo*c ta”, Vu Đồng không thể tưởng được Tần Vận bình thường tao nhã lại có một mặt khác như thế này nhưng hần chẳng những không thấy phản cảm ngược lại cảm thấy vô cùng thích thú!

Vu Đồng đóng cuốn nhật ký lại, lột sạch quần áo nằm ở trên giường chờ Tần Vận trở về, chỉ cần đợi đến tối này là có thể? Nghĩ như vậy làm cho trong lòng hần dâng lên mọi cảm giác nóng nảy!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Quà sinh nhật đặc biệt

Chờ đợi một lúc lâu, Tần Vận miuws quần một cái khăn tắm đi đến cửa, thấy Vu Đồng đang ở trong nàng không biết nên làm gì cho phải. Nàng tắm rửa xong cũng chưa mặc cái gì chỉ dùng khăn tắm quấn quanh người rồi đi vào định vào phòng sẽ thay quần áo, ai nghĩ rằng hần sẽ nằm đợi ở đây!

Thấy Tần Vận đứng ở cửa mà không chịu vào, Vu Đồng kêu lên: - Mẹ còn làm gì đó? Sao còn không chịu vào?

Tần Vận bất đắc dĩ, đành phải lên giường, nàng vẫn không cởi khăn tắm ra đưa tay kéo một đầu chăn đắp lên người. Vu Đồng lấy tay cầm khăn tắm, cười nói: - Còn giữ nó làm gì, không thấy khó chịu sao?

Nói xong dùng sức kéo một cái làm cả khăn tắm cùng với chăn giật ra.

Tần Vận kinh hãi kêu một tiếng lấy hai tay ôm ngực, Vu Đồng lần đầu tiên nhìn thấy chính diện cơ thể của Tần Vận liền nuốt một ngụm nước miếng, Tần Vận khuôn mặt đỏ bừng, gắt giọng nói: - Tiểu bại hoại nhìn cái gì đấy?

Vì khăn tắm và cái chăn lúc trước đã bị Vu Đồng ném xuống đất nên trong tình thế khẩn cấp nàng đành vội vàng chui vào trong chăn của Vu Đồng đang đắp.

Lúc này, Vu Đồng cũng không có mặc quần áo, khi da thịt hai người trực tiếp chạm vào nhau đều đồng thời kích động. Tần Vận vội vàng xoay người đưa lưng về phía Vu Đồng. Vu Đồng dùng hai tay ôm lấy nàng làm cho lưng nàng cùng ngực mình dính sát cùng một chỗ, ở phía dưới cái vật kia sớm đã thẳng tắp lên chạm vào cặp mông căng tròn của nàng, tay hần hướng lên đặt trên bộ ngực vĩ đại của nàng.

Vu Đồng dùng tay xoa bóp nhẹ cặp vú của Tần Vận, đồng thời nói nhỏ bên tai nàng: - Bầu vú của ngươi thật lớn, một tay của ta cũng không cầm hết!

- Ahhh... Tiểu bại hoại nhà ngươi! – Tần Vận bị hần làm cho rên rỉ một tiếng, không cam lòng yếu thế đem bàn tay đưa ra sau cầm được cái đồ vật lớn đang chọc vào mông nàng, cười nói: - Của ngươi cũng không nhỏ ha!

- Ngươi đang nói đến dương vật lớn của ta sao? – Vu Đồng cười xấu xa nhẹ nhàng liến bên vành tai nàng, làm cho nàng khẽ rung rẩy: - Nó to lên thật là làm cho người ta thật khó chịu!

Tần Vận khẽ cười một tiếng, bàn tay nhẹ nhàng vuốt lên vuốt xuống, Vu Đồng một tay vuốt ve phía trước bộ ngực của nàng, tay còn lại thì lần mò xuống dưới chạm vào giữa hai chân nàng đến một chỗ trơn ướt, nói: - Nơi này của mẹ thật ướt, ta muốn...

Tần Vận vội vàng giữ cái tay đang tác quái kia lại: - Không được, người còn quá nhỏ chúng ta không thể làm như vậy!

Vu Đồng đầy thâm ý cười nói: - Không nhỏ nha, không phải ngươi vừa mới nói nó lớn hay sao?

Tần Vận nổi giận nắm thật mạnh một cái: - Nói gì sai, ta đang nói tuổi của ngươi còn quá nhỏ, bây giờ ta giúp ngươi một lần, từ nay về sau ngươi không thể đến phòng ta ngủ, có biết chưa? Nếu không nghe ta sẽ không để ý đến ngươi nữa!

- Haizz! Vu Đồng buồn bã gật đầu.

Tần Vận có chút không đành lòng, nói khẽ: - Yên tâm đi, ta sớm muộn gì cũng là của ngươi không cần gấp gáp nhất thời, sắp đến sinh nhật ngươi rồi,

đến lúc đó ta sẽ tặng ngươi một món quà sinh nhật đặc biệt! Bây giờ ta sẽ giúp ngươi thoải mái một chút. – Nói xong bàn tay nàng bắt đầu vuốt nhanh hơn, cầm chặt hơn.

Vu Đồng cũng không nhàn rồi, hần đưa bàn tay xuống dưới tiếp tục vuốt ve cái khe ẩm ướt của nàng. Đột nhiên, cơ thể Tần Vận run rẩy thật nhiều chất lỏng tuôn ra đều dính trên tay Vu Đồng, Vu Đồng giơ tay mình lên là lưỡi liếm chất lỏng dính trên đó, cười nói: - Nước của ngươi mùi vị cũng không tệ!

Tần Vận vừa thẹn vừa giận, bàn tay nhỏ của nàng lại tăng tốc độ nhanh hơn nữa, Vu Đồng cũng đưa tay xuống dưới hàng nàng nhẹ nhàng vờ về chỗ đó, nói bên tai nàng: - Ngươi làm cho dương vật của ta thật thích, nói cho ta biết chỗ đó của ngươi có thấy sướng không?

Tần Vận không để ý đến hần, chỉ càng tăng thêm tốc độ, thấy vậy Vu Đồng cũng vuốt ve nhanh hơn.

Sau khi Tần Vận đã lên đỉnh ba lần thì Vu Đồng vận gắng gượng như cũ, Tần Vận có chút nôn nóng. Nàng đem cơ thể mình quay ngược lại, đầu tựa vào dưới hàng của hần, mở chiếc miệng nhỏ nhắn của mình ra ngậm lấy đầu quy to lớn hần, đáng tiếc miệng của nàng quá nhỏ chỉ có thể ngậm nửa đầu quy, nàng cũng cứ như vậy vừa mút vừa liếm, bàn tay nhỏ bé vận không chậm lại chút nào.

Thật lâu sau, hai tay Tần Vận cùng với cái miệng nhỏ đã mỏi lừ thì Vu Đồng mới gầm nhẹ một tiếng, thật nhiều tinh dịch bắn mạnh ra, Tần Vận không kịp đề phòng nên thật nhiều tinh dịch đã phun vào miệng nàng, nàng nhanh chóng ngậm miệng lại làm cho phần tinh dịch còn lại đều dính trên mặt nàng.

Vu Đồng thấy như vậy hơi hoảng sợ nói: - Thật xin lỗi, ta... Ngươi nhanh nhỏ ra đi!

Tần Vận kiều mỵ liếc hần, cái miệng nhỏ nhấp máy “ừng ực” một tiếng, nàng đem tích dịch trong miệng nuốt xuống, sau đó dùng bàn tay đem tinh dịch đang dính trên mặt đều cho vào miệng.

Vu Đồng ngẩn ngơ, hỏi: - Tại sao ngươi không nhỏ ra?

Tần Vận cười nói: - Tại sao phải nhỏ ra? Không phải vừa rồi ngươi cũng nuốt của ta hay sao?

Giống như ngươi yêu ta, ta cũng yêu ngươi, ta không ghét bất kì vật gì của ngươi!

Thấy Vu Đồng bộ dáng hiểu rõ rồi, nàng cười nói: - Hơn nữa ta nghe nói, tinh dịch của đồng tử chính là mỹ phẩm dưỡng da tốt nhất, ta còn kiếm được lời rồi!

Vu Đồng nhìn bộ dáng kiều mỵ của nàng, bên dưới của hần lại cứng lên, ôm nàng nói: - Chúng ta tiếp tục một lần nữa được không?

Mặc dù là người của hai thế giới nhưng đây là lần đầu tiên của hần, mặc dù không có trực tiếp đâm vào mà chỉ là dùng tay, dùng miệng nhưng cái cảm giác này làm cho Vu Đồng rất yêu thích.

Tần Vận hoảng sợ, dung tay đẩy hần ra: - Ta không cần, mới vừa rồi đã làm ta mệt muốn chết, ngươi nhanh ngủ đi! Nghe lời, lúc đó ta ban thưởng!

Vu Đồng bắt đắc dĩ gạt đầu, ôm nàng ngủ.

Mấy ngày kế tiếp, Tần Vận làm đúng như lời nói không cho Vu Đồng vào phòng nàng nữa bước, mặc kệ Vu Đồng nói như thế nào đều vô dụng. Nàng sợ Vu Đồng còn quá nhỏ, làm chuyện này nhiều sẽ có hại cho sức khỏe, mặc dù nàng cũng rất muốn nhưng con trai mới là quan trọng nhất!

Rất nhanh đã tới ngày bảy tháng một, Vu Đồng lại một lần nữa không được Tần Vận cho vào phòng liền quay về phòng mình, nằm xuống đối với ngày mai càng mong chờ, nàng nói có phần quả đặc biệt cho mình, không biết là cái gì nhỉ!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Lần đầu của vu đồng

Vu Đồng nằm mơ thấy Tần Vận đi phòng mình, nàng nhẹ nhàng cuồi người xuống, dùng cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng ngậm lấy cái của mình XX, không ngừng mút vào liếm láp. Vu Đồng đang cảm thấy sáng khoái thì đột nhiên Tần Vận dừng lại.

Vu Đồng lập tức tỉnh táo lại, len lén mở hí mắt nhìn xem thì thấy Tần Vận đang sững sờ nhìn dương vật của mình, trên mặt hiện ra một nét kích động sau một lúc lại chuyển thành sợ hãi. Tính trẻ con của Vu Đồng chợt xuất hiện, hần nằm im đó không động đậy để xem nàng định làm gì tiếp theo. Tần Vận do dự một lúc lâu sau đó như đã làm ra quyết định gì liền nhẹ nhàng bò lên người Vu Đồng, tay nàng cầm dương vật của hần chậm rãi hướng lại giữa hai chân nàng nơi mà đã sớm bị ướt, nhẹ nhàng cọ xát thờ dài, lẩm bẩm nói: - Tiểu oan gia, ta bây giờ nếu mà ngồi xuống thì hai người chúng ta đã có thể vận kiếp bất phục rồi. Vận nhi không sợ cái gì chỉ sợ lỡ như người khác biết được có thể ảnh hưởng đến tương lai của ngươi sau này.

Vu Đồng rất cảm động, nhìn thấy Tần Vận đang có ý định đứng dậy rồi đi, hần đã không giả vờ ngủ nữa mà nhẹ nhàng nhấc mông lên làm cho cả quy đầu hay trứng gà cũng đều dính vào chỗ âm đạo trơn ướt vô cùng của Tần Vận. Lúc này, Tần Vận cảm thấy dưới bụng có một cái gì vừa tiến vào trong

cơ thể mình, mặc dù đau đớn nhưng kèm theo đó là sự thoải mái không thể nói thành lời. Nàng ngẩng đầu lên thì thấy con trai đã mở hai mắt ra, hân hoan như cười mà không phải cười đang nhìn mình làm nàng vừa thẹn vừa giận. Toàn thân nàng đã không còn một chút sức lực nào, hai chân mềm nhũn ngồi mạnh xuống chỉ nghe “Xoạc” một tiếng, dương vật dài hai mươi xen-ti-met của Vu Đồng đã đâm sâu vào trong âm đạo của nàng.

- Ahhh! – Tần Vận đau đến khuôn mặt trắng bệch lại cộng thêm trong lòng cảm thấy chính mình đã làm hại con trai, đau đớn tăng thêm áy náy làm nàng nhẹ nhàng khóc thút thít. Vu Đồng không ngờ trò đùa dai của mình mà làm Tần Vận bị tổn thương lớn như thế, hân hoan thấy trong mắt nàng sự ụy khuất cùng áy náy làm hân không rõ bất giờ nàng đang nghĩ gì. Vì vậy, hân liền lật nàng nằm xuống giường để lưng nàng nằm trong ngực hân, hai người ôm nhau mà nằm, bên dưới dương vật của hân vẫn chưa rút ra khỏi người nàng không dám cử động một chút nào.

Vu Đồng chồm lên hôn lên má Tần Vận, sau đó hôn mắt, hôn mũi, hôn môi, trong miệng nói: - Thật xin lỗi, Tiểu Vận Nhi của ta, có phải chồng ngươi làm ngươi đau hay không, nhưng mà ngươi đừng sợ, chồng ngươi nhất định sẽ đền bù thật tốt tổn thất của ngươi, một lát nữa ta sẽ làm ngươi sướng dục tử dục tiên. Quả sinh nhật của ngươi làm ta rất yêu thích.

Tần Vận không nói gì, nàng kinh ngạc nhìn con trai trong mắt lộ rõ vẻ lo lắng.

Vu Đồng hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, nói: - Ta nói rồi đấy, từ nay về sau bên ngoài nàng là mẹ ta còn về nhà thì trở thành vợ của ta. Hôn nữa, một ngày nào đó ta sẽ làm cho cả thế giới đều biết, ngươi, Tần Vận chính là người vợ mà Vu Đồng ta yêu thương nhất. Hôn nữa, ta cam đoan cả thế giới không ai dám phản đối!

Cũng đã sống hơn ba mươi năm vậy mà Tần Vận không chút do dự tin tưởng con trai giống như “mò trắng dưới nước” nói mạnh mẽ như vậy. Trong mắt nàng không còn vẻ lo lắng nữa mà thay vào đó chỉ còn lại hưng phấn cùng thỏa mãn, trong miệng lại nói: - Hừ!! Ngươi còn muốn có lần sau nữa à? Ngươi cái tên bại hoại này, ngươi rõ ràng là không thương tiếc ta, cái đó của ngươi lớn như vậy ngươi dứt mạnh vào người ta như vậy sao không quan tâm ta có chịu được hay không.

Vu Đồng nghe nàng làm nũng như vậy biết rõ lo lắng của nàng đã không còn nữa, vô cùng vui sướng, hân nhẹ nhàng đem dương vật lớn của mình rút ra, mặc dù hân đã cố gắng làm nhẹ hết sức nhưng vẫn để cho Tần Vận đau đến nhũn mảy. Đến khi rút toàn bộ ra, Tần Vận rên lên một tiếng, nàng lúc này có phần thoải mái nhưng nhiều hơn là thất vọng thờ dãi.

Vu Đồng còn tưởng rằng nàng rất là đau, vội vàng hỏi: - Vận Nhi, có phải là rất đau hay không?

Tần Vận nói: - Có một ít nhưng mà không có việc gì, ngươi vào lại đi!

Vu Đồng yêu thương nàng, nói ra: - Cũng không gấp gáp nhất thời ngày tháng sau này còn dài, để ta giúp ngươi chữa thương nha.

Thấy Tần Vận gật đầu đáp ứng, hân liền lấy đầu mình vùi xuống dưới háng nàng, xung quanh âm đạo của nàng rậm rạp toàn là lông ướt đẫm, cái khe màu hồng của nàng không ngờ chảy ra vài tia máu. Vu Đồng rất là thương tiếc, hân lễ lười nhẹ nhàng liếm chỗ máu chảy ra đó, sau đó há to mồm ngậm toàn bộ âm đạo màu hồng của nàng vào trong miệng, nhẹ nhàng mút vào, đồng thời hân còn âm thầm sử dụng lực lượng thần thánh của mình thông qua đầu lưỡi đang không ngừng liếm láp chưa thương cho nàng. Vu Đồng được Hoan Hi Đại Đế truyền lại chính là công pháp song tu, mặc dù hân bây giờ nắm giữ toàn bộ công lực cả đời của đại đế nên không cần phải song tu luyện công nhưng lúc hân cùng con gái quan hệ lại có thể vô cùng hưởng thụ.

Vân vận chỉ cảm thấy lúc con trai dùng lưỡi liếm thì có từng tia cảm giác nóng nẩy chảy vào trong âm đạo của mình, cảm giác đau đớn lúc trước lập tức biến mất, sau đó là cảm giác ngứa ngáy khó chịu. Hôn nữa, đầu lưỡi của hân còn đảo qua đảo lại quanh hòn kê của mình, nàng biết rõ con trai đang chữa thương cho mình mặc dù nàng không hiểu tại sao hân có thể làm được như vậy nhưng cũng không có ý định hỏi rõ ràng. Nàng chỉ cần biết được hân là người đàn ông của mình, sẽ che chở cho mình cả đời, như vậy là đủ rồi.

Tần Vận dục niệm lại nổi lên làm cho nước dâm từ trong âm đạo của nàng theo Vu Đồng hôn môi chảy ra không ngừng, toàn bộ đều bị Vu Đồng nuốt vào bụng. Tần Vận cũng đã sáng khoái đến không biết trời đất nam bắc gì nữa, Vu Đồng dùng hàm răng của mình cắn nhẹ làm Tần Vận rên thật lớn lên, lần đầu tiên nàng lên đỉnh trong đêm nay, phun ra một lượng lớn nước dâm, Vu Đồng ngậm hết chúng vào trong miệng đứng dậy hôn lên chiếc miệng nhỏ của nàng, đem nước dâm toàn bộ đưa vào miệng nàng. Tần vận kiều mỹ liếc nhìn Vu Đồng “Ứng ực” một tiếng nuốt hết vào trong bụng.

Vu Đồng cười hắc hắc, nói: - Tiểu Vận nhi có thấy thoải mái không? Kỹ năng dùng lưỡi của chồng nàng như thế nào?

- Đồ xấu xa, ngươi nói thật cho ta nghe, ngươi ở bên ngoài đã làm thế này với bao nhiêu người con gái khác rồi? – Tần Vận kiều mỹ nói.

- Một người cũng không có, Tiểu Vận nhi là người con gái đầu tiên ta tiếp xúc thân mật như này. – Vu Đồng tranh thủ thời gian nói.

- Ta không tin. – Tần Vận lườm mắt nhìn hân, nói: - Ngươi liếm chuyên nghiệp như vậy chắc chắn không phải là lần đầu tiên rồi.

Thấy Vu Đồng vô tội nhìn mình bộ mặt gấp gáp đỏ mồm hỏi to như hạt đậu, Tần Vận cười nói: - Hi hi, ta trêu chọc ngươi thôi, con của mình có phải xử nam hay không ta còn nhìn mà không biết hay sao?

- Được lắm, dám trêu chọc chồng mình, xem ta từ nay về sau sẽ trừng phạt ngươi như thế nào! Vu Đồng ôm Tần Vận, nằm đối mặt với nàng hôn lên chiếc miệng nhỏ của nàng một cái, lại nói: - Nhanh ngủ đi!

Tần Vận lại duỗi tay nắm chặt dương vật đang còn căng cứng của hân, nàng hướng tới chỗ âm đạo của mình, dịu dàng nói: - Được rồi, người nhanh cầm vào đi! Ta cảm thấy ngứa ngáy khó chịu lắm!

Vu Đồng sững sờ: - Không phải vừa nói ngày sau hãy nói sao, sao bây giờ lại?

Hắn đối với phương diện này hoàn toàn không có kinh nghiệm, lại thêm đau lòng đối với Tần Vận, hắn còn tưởng rằng nàng bị thương cũng giống như bị thương bình thường cần phải vài ngày mới khỏi phục được.

Tần Vận cười nói: - Đúng là sau này hãy nói nhưng mà người rõ ràng là không có ngày nào nữa nha, còn nói thế nào nữa?

Vu Đồng giờ mới hiểu được nàng cố ý xuyên tạc câu nói của mình những vẫn chần chờ nói ra: - Không được, lỡ ta làm đau nàng thì sao bây giờ?

Lúc này, Tần Vận đã “Dục hóa công tâm” rồi gấp đến độ không chịu được, cái mông lớn của nàng nhấc lên muốn đem dương vật của Vu Đồng nuốt vào nhưng vẫn không thể như nguyện, lo lắng nói: - Không phải người vừa mới nói muốn trừng phạt ta hay sao? Vậy thì bây giờ liền tới đi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Hồn phi phách tán

Vu Đồng nhìn thấy nàng thật sự không có việc gì, hai tay quơ lấy đôi đùi dài thon đẹp gác lên vai mình. Sau đó hắn cầm dương vật đang căng cứng của bản thân lên chuẩn bị đâm vào âm vật mềm mại màu hồng kia.

Tần Vận càng hoảng sợ, hai tay vội vã nắm chặt dương vật của con trai, dịu dàng nói:

- Chồng yêu à, Vận Nhi sai rồi còn không được sao? Con c*c của chồng lớn như vậy sẽ làm hỏng của Vận nhi mất.

Nói xong, nàng nhìn thấy ánh mắt hài hước của con trai, biết rõ hắn cố ý dọa mình nên hung hăng bấm mạnh lên con c*c một cái, tức giận nói:

- Tên bại hoại nhà người, làm mẹ sợ hết hồn, đứng lên cho mẹ, giờ mẹ đi ngủ, con đừng mò được động vào mẹ.

Vu Đồng vội vàng cười làm lành, nói:

- Mẹ yêu, Vận Nhi ngoan, chồng yêu sai rồi, chồng khoog nên làm Vận nhi bé bỏng sợ, cho ta một cơ hội nữa được không? Con trai đảm bảo, nhất định sẽ cho mẹ lên đỉnh ít nhất năm lần, con dùng cái này đền bù tổn thất cho mẹ còn không được sao?

- Đây chính là con nói nha.

Tần Vận liếc nhìn con trai:

- Nếu hôm nay con không làm cho mẹ thỏa mãn, từ này về sau có nói gì cũng không cho con đ*t nữa.

Vu Đồng mừng rỡ, hắn dùng đầu quy cọ xát nhẹ nhàng cô bé của Tần Vận, hỏi:

- Mẹ, người muốn con đâm nhanh vào hay là đâm vào từng chút một?

- Vẫn là từng chút một đâm vào đi.

Tần Vận cầm c*c của con trai chậm rãi dẫn dắt đến:

- Con cc của con lớn quá, ln của mẹ đã mười năm chưa bị đ*t lần nào, con để cho mẹ chậm rãi thích ứng đi a.

Hai người phối hợp với nhau, tiến ba lùi hai, mất khoảng năm phút Vu Đồng mới đâm dương vật của mình vào hết cỡ:

Tần Vận ôm cổ Vu Đồng, dịu dàng nói:

- Chồng bé nhỏ, con c*c của con lớn quá, đâm chọt tới đáy như vậy, hơn phân nửa quy đầu của con đi vào tử cung của mẹ rồi.

Vu Đồng không trả lời, hắn nằm rạp trên người nàng, hai chia ra đặt lên hai bầu vú to, nhẹ nhàng vuốt ve, sau đó hắn dùng miệng ngậm đầu núm vú phần hồng vào miệng nhẹ nhàng mút.

Tần Vận bị hắn khiến cho dâm tâm nổi lên, dâm thủy chảy ra, nhưng bởi vì l* n bị nhét chặt kín nên không chảy ra ngoài được. Chỉ một lát đã cảm thấy trương lên khó chịu, mà bản thân lại bị Vu Đồng đè lên, nàng muốn uốn éo bờ mông vài cái cũng khó khăn, nói nhỏ:

- Chồng yêu, người nhúc nhích đi, l* n của người ta thật khó chịu.

Vu Đồng đang xoa bóp hai bầu vú cực kỳ vui vẻ, nghe vậy ngẩng đầu lên hỏi:

- Phải làm như thế nào?

- Đầu tiên con rút ra, sau đó lại cắm vào.

Vu Đồng nghe lời nhắc mừng lên, khi con trym lớn toàn bộ rút ra, thật nhiều dâm thủy tràn ra. Tần Vận cảm thấy thật kimuchi, nói:

- Chồng ngốc, không cần rút ra hết như vậy, chừa lại bên trong một chút.

Nói xong, nàng dùng tay đẩy l* n mình, thúc giục:

- Nhanh cắm vào.

Bờ mông Vu Đồng đẩy vào, “phạch” một tiếng, lại đâm tận bên trong, sau đó lại chậm rãi rút ra, đến khi chỉ còn quy đầu trong l* n thì lại tiếp tục chậm rãi đâm vào, hấn sợ Tần Vận bị thương nên không dám đâm mạnh, mỗi lần ra vào đều mất mười giây. Ánh mắt của hấn không chuyển nhìn chăm chăm vào chỗ hai người giao hợp, hấn thấy một lần mình rút ra đều mang ra bị nhục đỏ tươi, đâm vào thì lại dẫn theo vào, hơn nữa, mỗi lần rút ra mang theo lượng lớn dâm thủy.

Hấn nhìn xem thú vị, Tần Vận thì không chịu được rồi, cô phóng dăng nói:

- Chồng yêu, con tăng tốc đi, Vân nhi đã không đau nữa, con chỉ cần tập trung hết sức đ* t a.

Vu Đồng cũng hiểu được như vậy không quá đã nghiền nên theo lời làm nhanh hơn. Lúc này, Tần Vận có thể đỡ rồi, nàng cảm thấy một lần Vu Đồng đâm vào thì linh hồn của bản thân như lên chín tầng mây. Mỗi khi rút ra thì linh hồn nhỏ bé của bản thân lại như bị mang đi ra ngoài, sáng khoái không biết trời đất là gì nữa, trong miệng chỉ không ngừng thờ gấp và thúc giục con trai nhanh lên, nhanh nữa lên.

Thân thể Vu Đồng cường tráng cỡ nào, về sau, thậm chí một giây ra vào mười lần, hơn nữa mỗi lần rút ra chỉ để lại nửa quy đầu trong l* n, *đâm vào thì hết sức chọt tới tận đáy. Lúc này, t không phát ra nổi một tiếng nào nữa, cái miệng nhỏ nhắn há ra thật to, nước miếng chảy ra, mắt cũng trợn to hết sức, không có nửa điểm tập trung. Cứ như thế khoảng một phút đồng hồ, Tần Vận hét lên một tiếng thật to, thân thể nàng đột nhiên co giật, trong l* n tuôn ra thật nhiều dâm thủy, mạnh mẽ đẩy dương vật cứng rắn của Vu Đồng bay ra ngoài. Vu Đồng sững sờ nhìn Tần Vận, chỉ thấy chiếc eo nhỏ nhắn của nàng nhô lên hết sức, mông cũng to trong hết cỡ, trong l* n mềm mại giúp bản thân sáng khoái vô cùng mạnh mẽ phun ra một lượng lớn chất lỏng, bắn xa đến ba mét, chất lỏng dính lên tới tường đối diện, ngay sau đó là đợt thứ hai rồi đợt thứ ba, đến khi phun đến đợt thứ mười Tần Vận mới mềm nhũn ngã xuống giường.*

Nhìn Tần Vận sắc mặt tái nhợt, hơi thở mong manh, Vu Đồng lại càng hoảng sợ, hấn biết bản thân khiến cho nàng quá mãnh liệt, không khỏi hoảng sợ. Cũng may bản thân có Thần Lực nếu không chỉ sợ Tần Vận xong rồi, cho dù có thể giữ được tánh mạng thì đời này cũng đừng mang rồi khỏi giường được.

Hấn vội vàng ôm thân thể yếu đuối của Tần Vận, hôn lên đôi môi nhỏ nhắn của nàng, sau đó lại tiếp tục đâm vào người nàng, từng đạo thần lực tinh thuần bắn vào kinh mạch toàn thân nàng, sau khi chạy một vòng lại chạy đến miệng hấn hút ra, cứ như thế tuần hoàn một trăm lẻ tám chu thiên triệt để cải tạo thể chất Tần Vận. Mà Tần Vận cũng coi như nhân họa đắc phúc, từ nay về sau thể chất của nàng không thua kém linh thể. Thần lực của Vu Đồng tuy có hao tổn nhưng nhỏ bé không đáng kể, có thể bởi vì lo lắng quá mức nên tinh thần có hơi mệt mỏi, hấn ôm Tần Vận ngủ thật say.

Sáng sớm, khi tia nắng đầu tiên chiếu vào, Tần Vận từ trong mộng tỉnh lại, nàng mê mang mở ra hai mắt, đập vào mi mắt là một khuôn mặt hơi ngây thơ, đúng là đứa con trai mà bản thân đã nuôi dưỡng mười lăm năm, tối hôm qua đã giúp cho người phụ nữ như mình thỏa mãn lớn nhất.

Tần Vận mỉm cười thân nhiên, nàng dùng khuôn mặt đẹp như tiên tử của mình dán lên lồng ngực có vẻ cường tráng của con trai, cảm thấy cực kỳ an toàn.

Lúc này, hai người cứ ôm nhau nằm như vậy, đùi đẹp thon dài của Tần Vận gác lên lưng con trai, phía dưới của hai người đặt cùng một chỗ. Tần Vận cảm thấy vật thô ráp to cứng của con trai đã mang cho mình sáng khoái vô cùng vận còn nhét trong thân thể mình, không khỏi nhớ lại chuyện tối hôm qua.

Tối hôm qua, đến một khắc cuối cùng, nàng thật sự cho là mình đã chết rồi, cái cảm giác sướng đến tận chỗ sâu nhất của linh hồn, nàng chỉ nghĩ đến bốn chữ “hồn phi phách tán”.

Hấn không bắn ra hả? Tần Vận trầm nghĩ, nàng thật sự không nhớ rõ, bản thân rõ ràng sáng khoái đến ngất đi, sắc mặt nàng đỏ lên đồng thời lại có một cảm giác tự hào từ sâu bên trong.

Tự hào quá đi, Tần Vận có một chút ảo não, rõ ràng bản thân không thể thỏa mãn cho chồng được, nhất định tối qua hấn căng cứng suốt cả đêm a, lẽ nào hấn thì làm sao bây giờ?

Tần Vận yêu Vu Đồng hơn chính bản thân mình, không muốn hấn có chút nào không sung sướng. Xem ra sau này phải tìm thêm mấy người vợ để cùng một chỗ thỏa mãn hấn. Tần Vận nghĩ như vậy, nàng không chút nào ghen ghét, chỉ cần con trai có thể cao hứng chính là thỏa mãn lớn nhất của nàng.

Sau khi hạ quyết tâm, Tần Vận không khỏi nghĩ đến chuyện tối hôm qua, nghĩ đến chỗ mất hồn, trong lòng nàng dâng lên lửa nóng mãnh liệt, trong lúc bất tri bất giác, dục hòa lại tăng lên.

Nàng len lén nhìn thoáng qua Vu Đồng, nhìn thấy hắn còn chưa tỉnh lại, Tần Vận mắc cỡ đỏ mặt, rằng trên khẽ cắn nhẹ bờ môi dưới, bờ hông nhẹ nhàng động đậy, cảm thụ được dương vật thô to ra vào trong *lỗ*, *đầu qua thoáng di chuyển cọ xát vào phần da thịt mềm mại trong lỗ*, cảm giác sáng khoái giúp làm nàng không khỏi nhắm hai mắt lại, bờ hông nhấp càng nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Biết vị

- Tiểu Vận Nhi, đêm qua như vậy chưa đủ sướng hay sao? Như thế nào mới sáng sớm ăn trộm chồng rồi?

Tần Vận đang khuấy động sáng khoái thì chợt nghe thấy tiếng tru chọc, nàng mở mắt ra, trước mặt nàng chính là con trai đang hài hước cười nhìn mình. Vừa nhìn thấy vậy, Tần Vận mãnh liệt xoay người, nàng để cho con trai nằm giữa trên giường còn mình thì cười lên hân, nàng rất chuẩn xác ngồi đúng ngay trên c*c của Vu Đồng, phóng thẳng nói:

- Hừ, tối hôm qua chỉ là con đt mẹ, *bây giờ mẹ muốn làm chủ, hung hăng đt lại con!*

Vu Đồng vương hai tay lên, hắn nắm được bầu vú đầy đặn của nàng nhẹ nhàng xoa bóp, cười nói:

- Tiểu Vận Nhi, chồng của em vừa phát hiện, người tốt tao ah.

Lúc này, Tần Vận đã đến lúc cao trào, mộng lớn của nàng nhấp ngày càng nhanh, nói đứt quãng:

- Mẹ chính là muốn tao, mẹ là ... Người tao nữ ... Cả ngày muốn ... Đt nhau với con trai đấy... Ah... Con điểm, chồng yêu... Tao Vận Nhi tại... Hai năm trước nhìn thấy... Ah... Của con lớn... Con cc lớn... Đã nghĩ với con... Ah... Đt l rồi, chính là con... Cái này bại hoại... Mãi đến... Hôm qua mới... Đt người ta... Vận Nhi... Ah... Vận Nhi dâm huyết đã đợi rồi... Đợi con... Hai năm rồi, người ta... Muốn... Muốn con đến bù tổn thất... Ahh... Chồng yêu... Con cc của chồng thật lớn... Vận nhi không có... Sức lực nữa rồi... Nhanh... Nhanh dùng của con... Con trm lớn... Đt mạnh vào... Đt tao Vận nhi đi... Đại dâm huyết... Ahhh...

Vu Đồng xoay người đè Tần Vận dưới người mình, hắn vác hai chân của nàng lên vai rồi lập tức đâm thật mạnh vào trong, Tần Vận vội hỏi:

- Chồng yêu, đừng nhanh như ngày hôm qua được không? Vận nhi muốn cảm nhận cảm giác bị con đt như thế nào, đừng như hôm qua mới thoáng cái mà con đã đt cho người ta bất tỉnh rồi.

Vu Đồng gật nhẹ đầu, hắn cũng không dám đt hung ác như hôm qua nữa, tuy đã được bản thân mình cải tạo, thể chất của Tần Vận cũng đã cao hơn người thường rất nhiều, nhưng hắn không dám đảm bảo làm như vậy có thể có hại gì đối với thân thể nàng hay không? Lại nói, nếu như hôm qua không đến một phút đồng hồ đã đt nàng đến hôn mê thì chẳng phải bản thân phải nhịn một ngày nữa hả?

Vì vậy thì phải bảo trì tốc độ một giây một cái, nhưng độ mạnh yếu lại không giảm chút nào, vẫn là ngẫu nhiên chừa lại nửa quy đầu, sau đó đâm thật mạnh vào sâu bên trong.

Tần Vận trước mặt con trai đã không còn giữ kẽ gì nữa, khi con trai đt mạnh vào, nàng lớn tiếng kêu lên:

- Con trai ngoan... Chồng bé nhỏ... Con cc lớn của chồng, người đt được... Vận nhi đây... Ah... Sáng khoái quá... Mạnh nữa đi... Đâm mạnh hết sức vào... Đâm vào Vận Nhi đi... Đâm vào *lỗ* Vận nhi a... Đâm mạnh... Vận nhi tốt... Yêu con cc lớn của người... *Lỗ* của Vận nhi... Mỗi ngày đều... Đều muốn cùng con... Đt a.

Vu Đồng vừa nhấp thật mạnh, vừa vuốt ve bầu vú to, bờ môi căng mọng của nàng, nói nhỏ:

- Vợ yêu, *lỗ* của vợ thật khít, kẹp chồng sướng muốn chết, chồng muốn ngày nào cũng được đt l* n vợ như vậy, chồng muốn Vận nhi là người con gái sướng nhất thiên hạ.

Lúc này, Tần Vận đã hoàn toàn bị lạc trong sự kích thích, nói chuyện cũng không lịch sự nữa:

- Đúng... Vận nhi là... Thiên hạ đệ nhất... Khoái hoạt đấy... Nữ nhân... Chồng chẳng những... Đối tốt với Vận nhi... Đt *lỗ* lại... Ah... Lợi hại... Như vậy. Làm cho Vận nhi... Sướng... Sướng chết rồi... Đó... Con muốn đt... Đt chết Vận nhi... Vận nhi muốn bay... Bay... Bay...

Cặp đùi thon dài của Tần Vận ôm chặt eo của Vu Đồng, nàng liều mạng đè xuống người mình, giống như hung ác không được muốn kéo gãy eo của Vu Đồng. Khi cc của Vu Đồng toàn bộ nhét vào *lỗ* nàng, mộng lớn run rẩy kịch liệt một hồi, từng cổ âm tình tiết ra, không ngừng cọ rửa đầu c*c lớn của Vu Đồng.

Một lúc sau, Tần Vận mới ngừng run rẩy, nàng vô lực ngã xuống giường, hai mắt thâm tình nhìn chăm chăm Vu Đồng nói:

- Chồng yêu, người thật lợi hại, đ* t cho Vận nhi sướng muốn chết, người tiếp tục đi, Vận nhi không sao.

Vu Đồng cười cười, nhẹ nhàng hôn lên cái miệng đang thờ gấp của nàng:

- Chồng không có việc gì, người nghỉ ngơi trước đi, lát nữa chúng ta tiếp tục.

Nghỉ ngơi không đến năm phút, Tần Vận lại lẳng lên, hai người tiếp tục đi *nhau nữa, vừa lên được một chút lại nghỉ ngơi tiếp, chuyện này khơi dậy tính cách không chịu thua của nàng. Cứ tiếp tục cầu hoan như thế, khi thắng khi thua, Vu Đồng cũng cho phép nàng, dù sao, với thể chất hiện tại của hắn dù đi nhau nhiều hơn nữa thì cũng sẽ không tổn hại đến thân thể.*

Hai người tiếp tục từ bảy giờ sáng đến tận mười hai giờ trưa, Tần Vận không nhớ rõ mình đã lên đỉnh bao nhiêu lần rồi. Vu Đồng cũng đã xuất vào trong l* n nàng sáu lần, lúc này, nàng đã mệt mỏi đến một ngón tay cũng không nhúc nhích được.

Nghỉ ngơi thoáng một chút, Tần Vận miếng cường giật giật cơ thể, nàng tìm một tư thế ưa thích nằm trong lòng ngực Vu Đồng, bày tay bé nhỏ nhện không được mò xuống dưới hàng con trai, không ngờ, nàng lại bắt được một cây gậy cứng như sắt.

Tần Vận kiều mỵ nhìn con trai, nói:

- Chồng à, người còn chưa thỏa mãn hả?

Vu Đồng cười nói:

- Không, chồng đã rất thỏa mãn rồi.

- Hừ, nói dối, ta chính là mẹ con, con có nói thật hay không, mẹ nhìn liếc qua là biết được rồi?

Tần Vận dùng tay nhéo nhéo gia vừa làm nàng vừa yêu vừa giận:

- Nó thật lợi hại, chồng à, sau này người cần phải tìm thêm mấy người vợ nữa a.

- Không.

Vu Đồng lắc đầu nói:

- Ta chỉ muốn một mình người là đủ rồi, ta muốn dành cho người toàn bộ tình yêu của ta.

Tần Vận cảm động nhích vào trong lòng ngực con trai, ngẩng đầu, kiên định nhìn hắn nói:

- Mẹ muốn con đồng ý với mẹ, nếu có yêu thích người con gái nào, con nhất định phải dẫn cô ấy về.

Nhìn thấy con trai định phản đối, nàng lại nói:

- Coi như Vận nhi cầu con được không? Của con to như vậy, Vận nhi chịu không nổi con toàn bộ yêu, nếu con chỉ yêu một mình Vận nhi thì không phải con bị ghen khó chịu thì chính là Vận nhi bị đ* t chết.

- Vận nhi, mẹ yêu, vợ yêu.

Vu Đồng ôm chặt lấy vợ vật trong ngực:

- Sinh hoạt không phải chỉ có tình ái thôi, trong lòng con chỉ yêu một mình mẹ mà thôi, con không thể nào tiếp nhận người khác nữa.

- Con còn nhỏ, đợi sau này khi con tiếp xúc với nhiều người, lúc đó, con sẽ biết thế giới này có rất nhiều cô gái tốt. Mẹ biết rõ, con vì mẹ, cho dù cô gái đó tốt thế nào con cũng sẽ từ chối, nhưng mẹ không muốn con làm như vậy, thật đấy. Con đừng quên, ta ngoại trừ là vợ còn là mẹ của con nữa, con của mẹ quá ưu tú, mẹ muốn con cưới tất cả những cô gái tốt về nhà. Hi hi, đến lúc đó, mẹ cùng với đám con dâu sẽ cùng nhau hầu hạ con.

Nói đến đây, Tần Vận cảm giác vật trong tay mình đang bắt đầu cứng lên, nàng biết con trai động tâm rồi, nói tiếp:

- Hơn nữa, nhìn con không thể thỏa mãn, Vận nhi cảm thấy bản thân mình thật vô dụng.

Nhìn thấy Tần Vận như muốn khóc lên, Vu Đồng vội vàng chăm chú ôm nàng:

- Vận nhi ngoan, đừng khóc, con đồng ý là được rồi chứ gì? Nhưng nếu làm vậy mẹ không cảm thấy thiệt thòi sao?

Nhìn thấy con trai cuối cùng cũng đồng ý, Tần Vận vui vẻ nắm con c*c của hắn động vài cái:

- Không sợ nha, mẹ là vợ cả, lại là mẹ chồng, ai dám không nghe lời? Hi hi.

Nhìn thấy mẹ mình tươi cười vui vẻ, Vu Đồng biết này giờ là nàng nói thật lòng, cũng được, thần thông của mình cũng vốn chính là tùy tâm sở dục. Nếu thật có cô gái nào khiến bản thân động lòng thì muốn cưới về có khó gì? Với bản lĩnh của mình cho dù là hoàng đế cô địa có ba nghìn mỹ nữ cũng có thể thỏa mãn toàn bộ các nàng a.

Đứng dậy đi nấu đồ ăn, Vu Đồng vẫn nằm trên giường, Tần Vận ngồi bên cạnh hắn, cầm con c*c của hắn vuốt ve nói:

- Chồng à, ta muốn con uy ta, Vận nhi cho người đánh lần sướng ngứa, lát nữa mẹ muốn uống sữa bò của con.

Hai người ta một ngủ người một ngủ, một bữa cơm nhưng ăn nửa canh giờ mới xong, mau ăn cho tới khi nào xong thì thôi, Vu Đồng cảm thấy éo té rần, quy đầu bạo trưởng, vội hỏi:

- Vận nhi, chồng muốn bắn.

Tần Vận tranh thủ thời gian nhỏ đồ ăn trong miệng ra, phục vụ dưới háng Vu Đồng, nàng mở miệng nhỏ anh đào ra, ngâm lấy quy đầu lớn ngang quả trứng gà kia, tay ngọc tăng tốc vuốt nhanh. Vu Đồng gầm nhẹ một tiếng, tinh quang xuất ra, liên tục phun ra hơn mười đợt mới dừng lại, Tần Vận nuốt không kịp trong miệng nhỏ nhắn bị nhét đầy tinh của Vu Đồng, đến khi Vu Đồng không phun ra nữa mới thờ dài một hơi:

- Ừng ực, ừng ực.

Tần Vận nuốt tinh dịch xuống, hai tay ôm bụng nói:

- Ah, tốt chóng đỡ, tên bại hoại nhà người, sớm biết người bắn nhiều như vậy thì vừa rồi Vận nhi sẽ không ăn cơm a.

Vu Đồng cười nói:

- Vận Nhi bảo bối, vậy thì từ nay về sau người đừng ăn cơm nữa, một ngày chồng sẽ cho người uống sữa, tinh dịch của ta làm đẹp da mặt, vô cùng diệu dụng.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TL.T. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Bắt đầu vào cao trung (1)

Từ chương này ta sẽ đổi cách xưng hô của Tần Vận và Vu Đồng thành Anh và Em luôn nhé!!

Nhìn thấy con trai vừa bắn xong mà dương vật bây giờ lại cứng như cây gậy sắt, Tần Vận hỏi thử:

- Chồng à, hôm nay con đã bắn mấy lần rồi a? Sao dương vật vẫn còn cứng như vậy?

Vu Đồng bỏ đồ ăn xuống, ôm lấy Tần Vận, hắn kể lại tất cả những sự việc ngoại trừ việc sống lại cho nàng nghe, Tần Vận ngoại trừ thần phục chính là tự hào, cuối cùng hỏi:

- Cái kia, nếu anh cứ xuất tinh nhiều như vậy thì sẽ không ảnh hưởng đến cơ thể chứ?

Vu Đồng thấy nàng đầu tiên là quan tâm mình rất là cảm động, ôm chắc lấy nàng nói:

- Vợ yêu cứ yên tâm, anh có thể luyện khí hóa tinh, chỉ cần vũ trụ này không bị hủy diệt thì tinh dịch của ta là vô cùng a.

- Thật tốt quá.

Tần Vận hoan hô một tiếng:

- Em muốn dùng tinh dịch của anh để tắm rửa.

Nhìn thấy khuôn mặt khổ sở của Vu Đồng, nàng nghịch ngợm cười:

- Hi hi, đùa con thôi, một lần con chỉ có thể duy trì một giờ, phải cần bao lâu mới có thể đủ tắm rửa a, hi hi, con thật là dần chết rồi. Nhưng mà, anh à,

ngươi phải thường xuyên làm cho nhân gia uống mới được nha.

Vu Đồng vội vàng gật đầu đáp ứng, hẳn nghĩ đến chuyện trong miệng mẹ đầy tinh dịch của bản thân, tà hỏa lại bắt đầu dâng lên.

- Tinh dịch vô hạn, bắn như thế nào cũng không mệt mỏi, dương vật lại lớn như vậy, anh à, gọi ngươi là cỗ máy đ/ là đúng rồi. Dương vật tốt như vậy, em không thể độc chiếm một mình được, em sẽ tìm cho anh nhiều vợ, hai mươi, không, ít nhất cũng phải ba mươi cô a. Nếu không thì ba cùng sáu viện bảy mươi hai phi? Tốt nhất có thể tới ba nghìn mỹ nữ ...

Tính toán, Tần Vận dần tiến vào mộng đẹp.

Nhìn người con gái bản thân yêu nhất ngủ thật say, Vu Đồng cười khổ, sao trước kia bản thân không phát hiện mẹ mình còn có loại tính cách này a.

Vu Đồng đang nằm ngủ thì nghe thấy mùi đồ ăn thơm nên tỉnh dậy, hẳn biết mẹ đang nấu cơm, vì vậy vội vàng vội đi tắm rửa, rồi cứ trần truồng như vậy chạy xuống bếp, phòng bếp, vợ đẹp, hắc hắc, nghĩ đến đã thấy nóng a.

Đứng ở cửa bếp, Vu Đồng ngơ ngác nhìn bóng lưng Tần Vận, dục hỏa trong người không kìm chế được sôi trào lên, dương vật đã căng cứng bây giờ lại càng nhô lên thẳng tắp. Toàn thân Tần Vận chỉ vây quanh một cái tạp dề, phía sau lưng hoàn toàn trần truồng, phía sau lưng ngọc tron bóng, eo thon như có thể cầm bằng một bàn tay, cặp mông ngao nghể ưỡn lên, đôi đùi thon dài thẳng tắp đẹp để hiện ra trước mặt Vu Đồng. Hẳn nhẹ nhàng đi đến, dán sát vào sau lưng nàng, hai tay theo dưới nách nàng luồn vào trong tạp dề, sau đó trực tiếp cầm hai bầu vú to nhẹ nhàng xoa bóp. Tần Vận “ừ” một tiếng rồi tay trái đưa ra sau lưng cầm chắc con ch* m lớn cứng như gậy sắt của Vu Đồng, nhẹ nhàng vuốt ve, còn tay phải vẫn đang không ngừng đảo đồ ăn trong nồi.

Tần Vận cảm thụ được bầu vú truyền đến cảm giác, bàn tay nhỏ bé vuốt ve dương vật to mát hờn, chỉ chốc lát, dâm thủy đã chảy đầy, nàng vĩnh mông lớn lên trên, bàn tay nhỏ bé kéo dương vật để ngay dưới l* n mình, nũng nịu nói:

- Chồng yêu, đ* t em đi.

Bờ mông Vu Đồng đẩy lên trước, con tr* m lớn đâm mạnh vào trong l* n mềm, hai tay không ngừng chơi bầu vú to của nàng, dương vật ra vào liên tục trong l* n nàng, đồng thời nói:

- Tao Vận nhi, em thật tao.

Tần Vận bị đ* t toàn thân run rẩy, tay phải vẫn đang tiếp tục đảo đồ ăn, vừa phóng đăng nói:

- Vận nhi muốn tao, chính là bị thiếu đ/ , h* n không thể nhốt anh trong huyết d* m của em, để cho anh lúc nào cũng đ/ đầy.

Hai người đ* t nhau một lúc, đồ ăn cũng chín rồi, Tần Vận nói:

- Chồng à, anh rút ra trước đi, chúng ta ra phòng lớn a.

Vu Đồng cười nói:

- Không cần.

Hai tay nâng nàng lên, để nàng ngang giữa không trung, dùng chỗ hai người quan hệ như trục xoay, vòng nàng lên trước, hai chân Tần Vận đặt trên lưng hắn, hai tay ngọc thì ôm cổ hắn, như cái cây túi hùng treo trên người hắn, Vu Đồng bụng đồ ăn đi ra phòng lớn, mỗi một bước đi đều hưng ác đ* t một cái, cái cảm giác mới này khiến cho Tần Vận rất hưng phấn, chỉ qua lại mấy lần bụng đồ ăn thì Tần Vận đã lên đỉnh.

Vu Đồng ngồi trước bàn cơm, Tần Vận quay lưng lại, giạng hai chân ở trên đùi hắn, dương vật vẫn đang cắm chặt trong l* n, hai tay Vu Đồng vờ về bầu vú to của Tần Vận, dương vật nhấp nhô lúc lên lúc xuống, Tần Vận kẹp một món ăn rồi quay đầu, đút vào miệng Vu Đồng.

Một bữa ăn đó kéo dài từ mười giờ tối đến tận mười hai giờ khuya, trong lúc đó, Vu Đồng bắn trong l* n nàng hai lần, còn Tần Vận thì lên đỉnh tới chín lần. Ăn cơm xong, trở lại trên giường bắt đầu một cuộc đại chiến tiếp.

Ăn tùy biết vị, hết kỳ nghỉ hè, thời gian hơn một tháng, Vu Đồng không bước một bước ra khỏi cửa, Tần Vận cũng hai ba ngày đầu không đến công ty, cho dù đi thì cũng vừa tan ca là vội vàng chạy về nhà, hai người trải qua một đoạn thời gian như vậy.

Ngày 1 tháng 9, toàn thành phố bắt đầu đi học, nhưng chuyện đề cho Vu Đồng khó hiểu đó là trường cao trung vốn được xưng là tốt nhất lúc khai giảng lại không có quân huấn. Vu Đồng vốn không muốn đến trường, với hắn mà nói, có đến trường cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì nữa, nhưng Tần Vận lại buộc hắn đi, lý do làm cho hắn dở khóc dở cười:

- Nhanh đi tiếp xúc với nhiều người, sớm một chút dẫn mấy mỹ nữ về nhà, hơn một tháng này ngươi khiến cho em bắt đầu sợ hãi tình ái a.

Trải qua một tháng này với Vu Đồng, vốn là mỹ nữ ngàn dặm mới được một người, Tần Vận lại càng xinh đẹp kinh người, da thịt toàn thân mềm mại, trắng bóng, bộ ngực cỡ cup E như muốn nhảy ra khỏi chiếc áo, dù lột sạch quần áo cũng không xệ xuống một chút nào, eo thon nhỏ nhắn, không đủ một nắm tay, m* người nhất là cặp mông căng tròn thẳng tắp, cộng thêm đùi thon dài đẹp mê người. Những cái này khiến cho dù nàng chỉ mặc một bộ đồ ngủ cũng làm cho những nam nhân chết mê chết mệt a.

Còn Vu Đồng cũng không kém, mới mười lăm tuổi đã cao một mét bảy, so với mẹ hắn còn cao hơn năm cem-ti-met, dáng người cao ráo, thoát nhìn hơi gầy yếu, nhưng hai cánh tay lại hiện ra những cơ bắp rõ rệt, có thể di truyền từ Tần Vận, mặt của hắn vô cùng đẹp trai, tràn đầy khí cương dương.

Mẹ con hai người cùng nhau đi ngoài đường khiến cho họ gặp nhiều trở ngại, trong đó nam nữ đều có. Vu Đồng vốn định lái xe đi, nhưng Tần Vận không cho, nàng bảo muốn đi bộ rèn luyện thân thể một chút, Vu Đồng không nói gì, với thân thể của hai người bây giờ mà còn cần phải rèn luyện hả?

- Wow, anh nhìn kia, thực nữ a, anh nhìn xem thẳng chảy nước miếng, em dám cá phía dưới của cô ta nhất định chảy rất nhiều nước, nếu anh có thể bắt cô ấy nằm dưới mình được thì chắc chắn cô ta sẽ đồng ý giảm mười năm tuổi thọ a. Nhìn bên kia nữa, dáng người không sai a, bộ ngực lớn, bờ mông vênh cao, lớn như vậy nên lúc chơi nhất định rất sướng nha.

Vu Đồng vận công kim chế dục hóa, trong lòng âm thầm hồi hận đã dạy cho Tần Vận pháp môn tâm linh truyền âm, không ngờ sau khi nàng được bản thân làm diệu thì tính cách càng lúc càng giống một thiếu nữ.

- Con điểm nhỏ này, nếu còn khiêu khích anh nữa, có tin lập tức anh sẽ dẫn em về nhà cho em ba ngày ba đêm không xuống giường được không hả?

- Được nha, chỉ cần anh không sợ chơi chết em thì muốn làm sao cũng được.

Vu Đồng không biết nói gì nữa.

- Hi hi, anh ơi, nói cho anh biết một bí mật nè, Vận nhi cũng phát tao rồi, chỗ đó nước chảy ra thật nhiều a, làm cho quần của em đều ướt đầm rồi.

Vu Đồng nghe vậy, cuối cùng không kìm nén dục vọng được nữa, phía dưới mạnh mẽ căng cứng lên, may mà hắn phản ứng nhanh, vội vàng đưa tay vào túi quần đề nó xuống. Nhưng không được, đi vào đường cùng hắn đành phải gọi xe taxi.

- Hai vị muốn đi đâu?

Tiếng xe taxi thắng dừng trước mặt gần chỗ bọn họ đang đứng, người lái taxi không ngờ là một cô gái trẻ khoảng 20 tuổi, quan trọng hơn, dung mạo của cô gái này không kém hơn Tần Vận chút nào, mặc dù không có khí chất thành thực vũ mị như Tần Vận nhưng có nhiều hơn một loại thanh xuân sức sống.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Bắt đầu vào cao trung (2)

- Trường Cao Trung Thành Phố.

Vu Đồng nói một câu rồi ngồi vào ghế, tay đang không dám buông ra, áp chế đã lâu, nhưng phía dưới thì không mềm một chút nào, trong lòng thì càng không cam lòng, hắn nhìn không được vỗ một bàn tay lên bờ mông lớn của Tần Vận.

- Ba...

Tần Vận giật mình rên rỉ một tiếng, mắt mở to hơi ướt nước mắt đầy khát vọng nhìn về phía Vu Đồng, như muốn nói: Anh đánh thêm vài cái nữa đi. Vu Đồng có chút dở khóc dở cười nhìn nàng, cô ta rõ ràng chuyển lực đạo tới dưới mình, bản thân đánh vào mông đi nàng nhưng trong lòng nàng lại cảm giác bản thân vỗ vào chỗ đó.

Hồ Tiểu Linh nhìn qua kính chiếu hậu thấy cảnh này, cô có chút không hiểu quan hệ giữa hai người. Nữ khoảng chừng 25 tuổi, nam thì là một cậu bé 15, 16 tuổi. Nếu là chị em thì chênh lệch hơi lớn, nếu là mẹ con thì chênh lệch quá ít. Ủm, rất có thể là chị em họ, nhưng mà sao em lại dám đánh mông chị họ chứ?

Cô nhìn không được quay đầu xuống nhìn một chút, không ngờ lại thấy một đồ vật kinh người, lúc này, bởi vì Vu Đồng đã ngồi xuống, bàn tay cũng đã lấy ra khỏi túi quần, nên cây gậy sắt của hắn cũng tùy ý nhô cao lên trong cái quần rộng thùng thình, trong lòng hắn nghĩ thầm dù sao kính chiếu hậu cũng nhìn không thấy được, đợi một lát thì nó có thể mềm lại, vì vậy, Hồ Tiểu Linh vừa quay đầu lại đã thấy được một cái nhô lên rất cao trong quần. Mặt cô đỏ lên, vội vàng nghiêng đầu đi, trái tim nhảy loạn, thứ này sao nàng có thể chưa gặp qua a? Thân là đội trưởng đội cảnh sát hình sự thành phố, cô đã gặp đủ loại sự tình, hơn nữa dù chưa trải qua chuyện đó nhưng cũng đã là một cô gái thành thực, cô cũng không ít lần lên lúc xem phim JAV a.

Vừa rồi, dù mới liếc qua một chút nhưng cô có thể nhìn ra cái đó của tên kia lớn hơn so với trên mấy phim mà cô từng xem rất nhiều nha, ít nhất cũng lớn bằng mấy anh da đen trong phim US-UK cô từng xem.

Nghĩ tới đây, trên mặt Hồ Tiểu Linh đỏ ửng lên, âm thầm trách bản thân, mình suy nghĩ bậy bạ cái gì vậy?

Tần Vận nhìn thấy bầu không khí có chút xấu hổ vì vậy vội bắt chuyện với Hồ Tiểu Linh:

- Cô nương, cô trẻ tuổi như vậy sao không tìm một công việc để làm a? Làm tài xế taxi mệt chết đi đấy.

Tần Vận rất muốn đánh tốt quan hệ với cô gái xinh đẹp trước mắt này, trong lòng nàng đã coi Hồ Tiểu Linh là con dâu đầu tiên của mình rồi.

- A, không phải, tôi là đột trưởng đội công tác hình sự thành phố, bây giờ tôi đang điều tra một vụ án cướp bóc xe taxi.

Hồ Tiểu Linh đối với một đại mỹ nữ giống mình cũng rất có hảo cảm, bất tri bất giác đã nói chuyện bí mật của mình với nàng, đồng thời cô cũng muốn tìm hiểu thử quan hệ của hai người là gì? Thói quen nghề nghiệp, cô lúc nào cũng rèn luyện năng lực phán đoán của mình.

- Hôm nay con trai tôi khá giăng, tôi đi cùng nó tới trường.

Tần Vận nói xong, tình ái nhìn Vu Đồng.

Mẹ kè!

Trong đầu Hồ Tiểu Linh hiện lên một cảnh rất thường xuyên xuất hiện trong các bộ phim JAV Nhật Bản: “Con trai làm tình với mẹ kè xinh đẹp”.

Sau đó, hai mỹ nữ tiếp tục hàn huyên, Vu Đồng cũng mừng rỡ rảnh rồi.

Chỉ chốc lát sau, đã đến Trường Cao Trung Thành Phố, hai người đưa cho nhau phương thức liên lạc. Hồ Tiểu Linh thì lái xe về nhà, cô vừa tan ca đêm, đang chuẩn bị lái xe về nhà ngủ, không ngờ lại gặp được một chị xinh đẹp cùng một tiểu quý sắc lang.

Về đến nhà, cô tắm rửa xong rồi đi thẳng lên giường ngủ, chỉ chốc lát sau đã chìm vào giấc mộng. Trong mộng, cô nhìn thấy một cảnh rất kỳ quái: “Vu Đồng và Tần Vận trần truồng ôm nhau nằm, Vu Đồng lớn tiếng kêu mẹ vừa dùng cái vật to thái quá kia đâm vào bên dưới của Tần Vận... Còn Tần Vận thì vẻ mặt mê say rên rì, kì quái chính là, bản thân đối với cảnh này không bài xích chút nào, ngược lại cảm thấy cực kỳ kích thích. Một lát sau, tiểu quý sắc lang rõ ràng bỏ nhào lên người mình...”

Sau một hồi mãnh liệt cao trào, Hồ Tiểu Linh tỉnh lại, có chút mê say nằm, cô nhớ lại giấc mộng vừa rồi, thầm nghĩ: Nếu để cho hấn thật sự... Chắc chắn sẽ sáng khoái cực kỳ a, trước kia cô cũng từng nằm mơ thấy những cảnh như vậy, nhưng những người con trai trong giấc mơ đó rất mơ hồ không có cảm giác chân thật như lần này. Hơn nữa, tướng mạo anh tuấn, khí lực cường kiện, không phải là bạch mã hoàng tử mà mình luôn mơ tưởng sao?

- Không được! Hấn chỉ là một tên tiểu quý, tuyệt đối không được để hấn chiếm được mình. Vu Đồng, người dám để lòng lão nương loạn như vậy, khi nào có cơ hội nhất định lão nương sẽ thật tốt thu thập người a.

Hồ Tiểu Linh âm thầm hận Vu Đồng.

Quay lại Tần Vận và Vu Đồng, khi hai người vừa xuống xe, sau đó đi vào một cánh cửa lớn.

- Anh à, anh thấy cô gái cảnh sát xinh đẹp lúc nãy như thế nào? Cực phẩm mỹ nữ nha, anh thu cô ấy về nhà có được không?

- Chuyện này nói sau, xem duyên phận a.

Vu Đồng không biết nói gì.

Tần Vận cười hi hi, không nói thêm gì nữa, đứng vậy nha, tất cả tùy duyên.

- Wow, anh xem kia, xem ra anh học ở trường này là đúng rồi.

Đi đến chỗ tập hợp của học sinh năm nhất, Tần Vận nhìn xung quanh một chút, trong lòng kêu lên:

- Nhìn chủ nhiệm của anh kia, lại là một cực phẩm mỹ nữ nữa, lại nhìn bên kia, wow, cực phẩm tiểu la lỵ nha, nhìn mẹ của cô ấy cũng không tồi nha.

Vu Đồng theo lời nàng nhìn qua thì thấy đứng phía trước là một mỹ nhân, bộ dáng khoảng 23, 24 tuổi, cao khoảng 1m68, trên người chỉ mặc một cái áo trắng ngắn tay đơn giản, cùng với váy dài ngang đầu gối màu đen, nhưng vẫn không làm giảm đi mỹ lực của nàng. Một khuôn mặt hình trái xoan sắc xảo, hai mắt to tràn ngập linh tính, mũi đẹp, miệng anh đào nhỏ hồng nhuận, đẹp đến cực hạn. Cái áo khoác màu xanh da trời giúp tôn thêm dáng người ngao nhân của nàng, bộ ngực cỡ D như muốn phá lớp áo phía ngoài, eo thon tinh tế cùng với vờ mông ngưỡn ưỡn ngao nghể lên, cặp đùi thon dài lộ ra dưới váy dài thẳng tắp trắng trẻo, chân nàng mang một đôi giày cao gót bằng nhựa xăng- đan, lộ ra mười ngón chân tinh xảo như trân châu, trong lòng Vu Đồng thầm khen: “Thật tốt một tuyệt thế mụ vật nha”.

Lại nhìn về hướng bên kia, đầu tiên đập vào mắt hấn là một cô gái nhỏ như tiểu tinh linh, giống như một thiếu nữ từ trong tranh đi ra, đôi mắt thật to chiếm gần một phần ba khuôn mặt, cái mũi nho nhỏ, cái miệng xinh xắn, đúng là đáng yêu đến cực điểm, cô gái này cao khoảng cỡ 1m55, trên người mặc một cái váy trắng đáng yêu, khéo léo trợ giúp cho dáng người của cô càng biểu hiện tinh xảo hơn, trước ngực có chút hở ra. Cô gái nhỏ nắm tay mỹ phụ bên cạnh, bím tóc đuôi ngựa nhẹ chuyển động, trên mặt cười một nụ cười hồn nhiên ngọt ngào. Lại nhìn đến mỹ phụ bên cạnh nàng, dáng người so với Tần Vận cũng không khác nhau nhiều lắm, trên người mặc một bộ sườn xám đang là MODE hiện giờ, cô ta so với Tần Vận còn mê người hơn ba phần, khuôn mặt tuyệt mỹ là vạn người không có một. Khỏe mắt nhân nhật nếp nhăn chẳng những không giảm vẻ đẹp của nàng chút nào mà ngược lại càng thêm một loại vũ mị phong tình, chỉ là trong đôi mắt đẹp đó lại mang theo một điều u buồn, cực kỳ giống Tần Vận trước kia. Chẳng lẽ là một nữ nhân chưa được thỏa mãn dục vọng hả? Vu Đồng tà ác nghĩ đến.

Có ba nữ này, cộng thêm Tần Vận nữa, đã trở thành tiêu điểm cảm dỗ nhưng nam nhân, không ngờ bình thường lại có thể xuất hiện bốn cực phẩm mỹ nữ ngàn dặm khó gặp ở đây a?

- Các em học sinh và các phụ huynh ở đây, chào mọi người, tôi là chủ nhiệm năm nhất, tên tôi là Quan Lâm.

Một giọng nói dễ nghe vang lên, đúng là phát ra từ đại mỹ nữ đứng trước mặt:

- Mong các học sinh tự giác tuân thủ kỷ luật, tôi sẽ đọc danh sách và thứ tự chỗ ngồi cho một bạn. Bây giờ tôi sẽ đọc danh sách, mỗi lần sẽ có hai người đi vào, sau đó hai người tự lựa chọn chỗ ngồi cùng nhau. Thôi Phàm, Vương Nhất Cường...

Quan Lâm dựa theo danh sách đọc tiếp một đám học sinh, thật ra đối với việc phân biệt ưu tiên chỗ ngồi cho học sinh này nàng cực kỳ không thích, nhưng dù không thích thì đây cũng là quy định của nhà trường, nàng cũng không có cách nào. Đọc đến hai cái tên cuối cùng, nàng lại càng có cảm giác không đành lòng:

- Vu Đồng, Trương Na.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Biệt danh là lao công

Lúc này, dưới sự thúc dục của Tần Vận, mẹ con hai người Vu Đồng đã đi đến chỗ hai mẹ con mỹ nữ kia, mỹ phụ tên là Tạ Vũ Hân, là một bà chủ của một công ty nhỏ, năm nay mới 33 tuổi, con gái là Trương Na học cùng năm với Vu Đồng, sinh nhật của cô vào tháng 12 âm lịch tròn tuổi thì vẫn chưa tới 15, chuyện này làm cho Vu Đồng rất vui mừng, cuối cùng thì Vận nhi cũng dự định tìm cho mình một người vợ nhỏ tuổi hơn rồi a.

Quan Lâm, Trương Na còn có nữ cảnh sát Hồ Tiểu Linh vừa rồi đều bị Tần Vận định trong lòng rồi, thậm chí nàng còn dụ dỗ Tạ Vũ Hân cùng một chỗ dục vọng. Ý tưởng này của nàng khiến Vu Đồng dở khóc dở cười, làm gì có người mẹ nào như vậy a, còn tham lam hơn đàn ông nữa, nhìn thấy mỹ nữ đã muốn kéo về nhà.

Tần Vận và Tạ Vũ Hân sau khi quen thuộc thì giống như hai chị em rồi, khi Tạ Vũ Hân biết rõ Tần Vận là mẹ ruột của Vu Đồng hơn nữa cũng đã 36 tuổi, trong lòng cô lập tức giật mình, gấp gấp lãnh giáo phương pháp bảo dưỡng của Tần Vận; Trương Na ngây thơ ngọt ngào gọi “anh Vu Đồng” thì hân mừng rỡ cười ngây ngô, cuối cùng thì bản thân không phải nhỏ nhất rồi.

Nhìn thấy hai người cuối cùng này chắc là hai học sinh đạt thành tích kém nhất tong kỳ thi lần này a, Quan Lâm âm thầm thán phục “Trai xinh gái đẹp” đồng thời cũng hơi thờ dãi. Hiện tại, trong phòng chắc chắn chỉ còn lại hai chỗ ngồi cuối cùng trong góc, Vu Đồng thì tốt, nhưng nhìn thân hình nhỏ bé kia của Trương Na, nếu ngồi cuối cùng, haizz...

- Trương Na, em có cần cô đổi em sang ngồi chỗ khác không?

- Không cần đâu cô.

Trương Na từ chối:

- Em thích ngồi cùng với anh Vu Đồng, hơn nữa thị lực của em cũng rất tốt nha.

- Vậy được rồi.

Quan Lâm bắt đầu đi:

- Vậy xin mời các phụ huynh trở về, lát nữa chúng tôi còn phải tổ chức họp lớp đầu năm, sợ rằng sẽ kéo dài tới chiều.

Nhìn thấy Vu Đồng và Trương Na đi theo Quan Lâm vào phòng học, Tần Vận nhìn Tạ Vũ Hân nói:

- Chúng ta cũng đi thôi, không cần lo lắng cho Na Na, có Vu Đồng a.

Nói xong, nàng kéo Tạ Vũ Hân đi. Đến khi bốn cực phẩm mỹ nữ đi ra khỏi tầm mắt thì những nam phụ huynh ở đây mới phục hồi lại tinh thần, có thể nhìn thấy nhiều mỹ nữ như vậy, chuyện đi lần này thật không tệ.

Họp lớp, bầu ban cán sự lớp... Vu Đồng cảm thấy rất nhàm chán, haizz, thật không có kính, hần dứt khoát lấy điện thoại di động ra, viết một tình nhắn rất tà ác cho Tần Vận, hừ hừ, trên đường dám đùa giỡn anh này, vậy thì anh cũng sẽ trêu chọc lại em a. Đợi một hồi nhưng không có trả lời, nghĩ đến chắc là Tần Vận chưa về tới nhà, trong lúc nhàm chán, hần ném điện thoại lên bàn rồi gục xuống bàn ngủ.

Tiếng tin nhắn vang lên, Tần Vận lấy điện thoại ra xem: “Em yêu, vừa mới xa em một chút mà anh đã nhớ em rồi, nhớ quá ôm em trên giường, muốn đại

chiến với em ba trăm hiệp, *đt cho* *h* em chảy khô hết nước thì thôi! Tần Vận chỉ cảm thấy toàn thân nóng nực, dưới thân thì ướt ướt, nhìn thoáng qua Tạ Vũ Hân ngồi bên cạnh, nàng đỏ bừng khuôn mặt vội vàng cắt điện thoại đi động vào túi.

Trương Na cảm điện thoại Vu Đồng, tò mò mở ra chơi, năm 2001, điện thoại chưa phổ biến như bây giờ, Trương Na đã sớm muốn có một chiếc nhưng mẹ nàng không cho mua, lúc này khiên cho nàng rất vui vẻ. Chơi đến lúc học sắp kết thúc, điện thoại rung vài cái, có tin nhắn đến, Trương Na thuận tay mở ra đọc, vốn cô còn muốn tiếp tục đùa, nhưng nhìn thấy có những từ khó hiểu, cô nổi lên lòng hiếu kỳ thọt thọt Vu Đồng đang ngủ nói:

- Anh Vu Đồng, anh nhận được tin nhắn này.

Nói xong cô quơ quơ điện thoại lên trước mặt Vu Đồng:

- Anh à, con trộm lớn là vật gì vậy?

Vừa chỉ chỉ hai chữ “*đt*” và “*h*” nói:

- Còn có hai chữ này nữa, hai chữ này có nghĩa là gì vậy? Là có ý gì nha? Còn có, sao “Vận nhi” này lại gọi anh là chồng, anh đã kết hôn rồi hả?

Vu Đồng đỏ mặt, chuyện này cũng không thể giải thích a, nếu không thì một cô gái nhỏ thuần khiết như tinh linh này sẽ bị mình lãnh hư mất:

- Là bạn của anh nhân đấy, hấn chọc anh, anh còn có biệt danh là lao công nên bọn họ hay đùa giỡn gọi anh là lão công.

Mặc dù Trương Na đối với mấy từ bản thân không hiểu rất tò mò nhưng Vu Đồng không nói nên cô cũng nhu thuận không hỏi, cười nói:

- Em biết biệt danh của anh rồi, hi hi, trả điện thoại cho anh nè, lão công!

Không để ý tới Vu Đồng đang nằm dài trên bàn, cô len lén mở sổ từ điển của mình ra xem, nhưng cũng không tìm được mấy chữ đó nên nghĩ thầm:

- Hừ, đừng tưởng có thể giấu được bản tiểu thư, lát nữa về hỏi mẹ thử a!

Buổi chiều, 5 giờ, ra về, Vu Đồng và Trương Na cùng nhau đi ra khỏi cổng trường học, Trương Na liếc mắt nhìn thấy mẹ mình đã đến đón, cô nhanh chóng chạy lại chỗ mẹ quay đầu nói to với Vu Đồng:

- Em về nha, ngày mai gặp lại, lão công!

Không để ý đến Vu Đồng đầu đầy hắc tuyến, kéo tay Tạ Vũ Hân đang muốn té xú lên xe.

Sau khi dặn dò tài xế, Tạ Vũ Hân lâm vào trầm tư. Nhìn qua đứa bé Vu Đồng kia nhìn cũng không tệ, nếu để cho hấn và con gái mình kết giao thì mình cũng không có ý kiến gì, nhưng thế này cũng quá nhanh a, không được, lát nữa về nhà nhất định phải hỏi cho rõ ràng.

...

Vu Đồng về đến nhà, Tần Vận đã sớm nấu cơm xong, lúc này trên người nàng không mảnh vải che thân ngồi trước bàn ăn chờ hấn. Vu Đồng tắm rửa rất nhanh rồi đi tới bàn ăn, hấn ôm Tần Vận vào trong lòng, con trộm lớn mạnh mẽ đâm vào huyết động đã chảy đầy dâm thủy của nàng, dùng hết toàn lực điên cuồng *đt* mấy chục cái, sau đó bỗng nhiên dừng lại, giọng cầm giận nói:

- Vận nhi dâm đảng, em có biết hay không, tại em mà anh bị mất mặt to rồi.

Tần Vận bị hấn *đt hung ác mấy chục cái như vậy, bị đt* đến dục tiên dục tử, thấy hấn dừng lại bất mãn giãy dụa bờ mông lớn, dịu dàng nói:

- Anh đừng có ngừng lại nha, Vận nhi muốn anh *đt, nếu anh có cái gì bất mãn thì cứ phát tiết trong* *h* của Vận nhi a.

Thật ra, Vu Đồng cũng không phải thật tức giận, hai tay hấn nâng bờ mông lớn của Tần Vận lên, vừa *đt* vừa kể lại chuyện Trương Na đọc được tin nhắn nói cho nàng. Tần Vận cười khanh khách, phóng dăng nói:

- Đúng là một tiểu cô nương tinh khiết a, anh phải cố gắng nhiều hơn nha, nói cho anh biết một bí mật, Vũ Hân cũng giống như em, chồng cô ta đã chết hơn 10 năm rồi, vì Na Na nên những năm nay không có tìm người yêu mới, cũng đã 10 năm qua không bị *đt a, anh cũng thu cô ấy luôn đi. Đến lúc đó, hai mẹ con đẹp như hoa cùng một chỗ bị anh đt, chắc chắn sẽ rất sướng nha.*

Vu Đồng tưởng tượng trắng cảnh một lớn một nhỏ đại mỹ nhân tuyệt sắc, một người thành thực vũ mị, một thanh thuần đáng yêu, cùng một chỗ phục vụ bản thân trên giường, lập tức dục hóa lại dăng lên, hấn mạnh mẽ xoa bóp bầu vú to của Tần Vận, con trộm lớn thì trong *h của nàng mãnh liệt đâm vào. Vu Đồng đt* một hơi làm cho Tần Vận liên tục lên đỉnh 3 lần, sau đó mới giảm dần tốc độ chậm lại, cuối cùng mới ngồi xuống bàn ăn.

Lại nói đến mẹ con Vũ Hân, xuống xe, dặn tài xế lái xe về công ty, sau đó Tạ Vũ Hân lôi kéo Trương Na lên lầu, vừa mới vào cửa không thể chờ đợi được hỏi:

- Na Na, con và Vu Đồng đã xảy ra chuyện gì? Sao con lại gọi nó là lão công?

- Hi hi. Đó là biệt danh của anh ấy, một lần con gọi như vậy, mặt của anh Vu Đồng đỏ ửng tới tai a, đùa rất vui nha.

- Nói vậy, sao có thể có người có biệt danh như vậy được? Con bị hấn lừa rồi, nói rõ cho mẹ nghe nào.

Tạ Vũ Hân có chút nghi ngờ.

- Không phải đâu, anh Vu Đồng sẽ không lừa con đâu.

Sau khi Trương Na kể lại chuyện tin nhắn đó, cuối cùng cô viết ra hai chữ, hỏi:

- Mẹ ơi, hai chữ này nghĩa là gì vậy? Còn có, con trộm lớn là vật gì thế? Sao con chưa từng nghe nói qua? Anh Vu Đồng cũng không chịu nói cho con, thật xấu a, mẹ nói cho con biết được không?

- Ách.

Tạ Vũ Hân không biết nên trả lời thế nào, cô suy nghĩ một chút nói:

- Hai chữ này lạ quá, mẹ cũng không biết, còn về con trộm lớn nha, cái đó là một loại, ừm, là một loại đồ chơi rất vui.

Tạ Vũ Hân đỏ bừng mặt giải thích.

- Nha.

Trương Na đứng dậy đi vào thư phòng, cô nhớ rõ ở chỗ đó có một quyển bách khoa toàn thư, cô rất muốn làm rõ những từ kia, vừa đi vừa nói thầm:

- Anh Vu Đồng xấu xa, không nói với người ta, làm ra vẻ người rất có học vấn hả? Còn Vận nhi kia cũng thật là, cũng không phải tái đi số, còn dùng chỉ những từ lạ như vậy?

- Vận nhi? Vận nhi!

Tạ Vũ Hân giật mình, cô đột nhiên nghĩ tới một loại khả năng, lập tức rơi vào trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Mẹ con đêm khuya

Trong thư phòng,

- Ha ha, cuối cùng mình cũng tìm thấy rồi.

Trương Na hoang hồ một tiếng, sau đó nhanh chóng chạy ra khỏi thư phòng nói với Tạ Vũ Hân một tiếng:

- Mẹ ơi, con đi ngủ trước đây.

Trương Na nằm trên giường, cô nhớ lại những gì mà mình vừa tra được: “Thì ra con trộm lớn chính là tiểu kê kê của con trai a, mà, không biết của anh Đồng lớn bao nhiêu nhỉ? Trong sách nói, dương vật có thể biến hóa, có thể mềm có thể cứng rắn, chắc chắn chơi rất vui nha, sáng mai nhất định phải chơi đùa mới được. Sau đó đưa tay sờ sờ phía dưới của bản thân, thì ra chỗ này của con gái gọi là *lín*, xem ra Vận nhi kia chính là bạn gái của anh Đồng rồi. Mà cô ấy lại để cho anh Đồng *đt lín* của nàng, vậy không phải là lấy dương vật của anh Đồng cắm vào chỗ đó hả? Nhưng mà nếu làm vậy thì rất khó xử a, không phải người rất thân mật thì không thể làm. Nhưng Na Na cũng yêu thích anh Đồng mà, được rồi, nhất định phải tìm cơ hội để anh Đồng cũng *đt lín* mình a, vậy thì mình cũng là bạn gái của anh Đồng rồi, hi hi”.

Trương Na nghĩ đến của mình và Vu Đồng, bàn tay nhỏ lại vô ý thức nhẹ nhàng vuốt lên *lín* của mình:

- Hả? Cảm giác thật kỳ quái a.

Trương Na cảm thấy khi bàn tay của bản thân nhẹ nhàng vuốt ve *lín* nhỏ thì từ chỗ đó truyền ra cảm giác hơi ngứa, nhưng lại không khó chịu, vì vậy cô dùng thêm một chút sức nữa, giống như càng ngày càng thoải mái nha. Trương Na càng lúc xoa bóp *lín* của mình càng mạnh, thật lâu sau, cơ thể cô nhẹ nhàng giật giật mấy cái, cô mới dừng lại. Rất thoải mái, đây gọi là *đt lín* hả, Trương Na thầm nghĩ, trách không được chị Vận nhi lại muốn *đt* nhau với anh Đồng, không biết dùng dương vật của anh Đồng sẽ có cảm giác gì a, chắc chắn sẽ thoải mái hơn dùng tay rồi, nếu không thì chị Vận gì đó sao không tự dùng tay? Trương Na nghĩ như thế. Nhưng cuối cùng cô cũng chỉ là cô gái nhỏ, chưa có tâm tư gì, lại thêm vừa mới phát tiết, nên chỉ một lúc đã say vào giấc ngủ.

Trương Na đang ngủ, nhưng Tạ Vũ Hân không thể nào có thể ngủ được, cô càng nghĩ lại càng cảm thấy khả năng kia rất lớn, mãi đến hơn 11 giờ đêm cô

vẫn chưa ngủ được. Vì vậy, cô quyết định lấy điện thoại gọi cho Tần Vận nói bóng gió thử.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, Tần Vận và Vu Đồng cũng vừa mới chấm dứt 5 giờ đồng hồ đại chiến. Tần Vận đã không còn chút sức lực nào, nhìn thấy là Tạ Vũ Hân gọi, cô cố gắng gượng dậy, hữu khí vô lực nói:

- Alo, Vũ Hân hả, em gọi có chuyện gì không?

Nghe thấy giọng nói của Tần Vận, Tạ Vũ Hân càng khẳng định suy nghĩ của mình, cô nghe ra được, chỉ có sinh hoạt tình dục cực kỳ thỏa mãn mới có thể phát ra giọng như vậy. Cô cũng biết Tần Vận giống mình, chồng cũng đã chết hơn 10 năm, bây giờ trong nhà chỉ có con trai, Tần Vận cũng không có khả năng dẫn đàn ông về nhà, vậy thì chỉ còn một khả năng nữa thôi. Tim Tạ Vũ Hân đập nhanh hơn, nói vài câu lung tung với Tần Vận rồi cúp điện thoại.

Tần Vận cất điện thoại, cười ha ha nói:

- Anh, em nghĩ Tạ Vũ Hân đã biết quan hệ giữa chúng ta, anh đoán cô ta sẽ nghĩ thế nào?

Vu Đồng ôm Tần Vận:

- Cho dù cô ta có xem thường chúng ta thì anh cũng không quan tâm.

- Hi hi, anh sai rồi, em đoán Tạ Vũ Hân chẳng những không xem thường chúng ta, ngược lại còn hâm mộ, có lẽ lát nữa còn tự dùng tay xử lý vấn đề bản thân a.

Tần Vận đoán không sai chút nào, sau khi cúp điện thoại, Tạ Vũ Hân cảm thấy không thể tưởng tượng nổi nhưng đồng thời cũng hâm mộ Tần Vận: “Có thể làm cho một người phụ nữ đã có tuổi thỏa mãn thành như vậy, Vu Đồng cường hãn có thể nghĩ. Tại sao mình lại không có ai chứ? Không có một người con trai như vậy, nếu hân có thể cưới Na Na thì tốt rồi, lúc đó hân là con rể mình, cũng coi như là một nửa con trai rồi. Trong đầu suy nghĩ đến cảnh mình và con gái cũng một chỗ bị Vu Đồng *đt trên giường, ngón tay cô cắm vào cái hn mềm* mà bản thân đã 10 năm qua chưa đụng vào:

- Ahh... Vu Đồng... Con rể tốt... Đ*t chết mẹ nó...

Tạ Vũ Hân đạt đến cao trào thét lên chói tai. May mà nhà cách âm rất tốt, nếu không từ nay về sau cô không còn mặt mũi nào gặp người khác nữa.

Hai mẹ con, trong cùng một đêm cùng nghĩ đến một người con trai để thủ dâm, Vu Đồng xuất hiện, triệt để thay đổi cuộc sống bình thường của hai mẹ con đẹp như hoa này.

Trương Na nhú chặt mày nhìn Vu Đồng, sau đó trên mặt tràn đầy tươi cười nói:

- Anh Đồng, anh đã đến rồi.

Không để ý tới ánh mắt như muốn giết người của những nam sinh khác, Vu Đồng mảnh mẽ lôi tên đang ngồi vị trí của mình ra, ngồi xuống, đồng thời hung hăng quét mắt một vòng, những nam sinh kia sợ hãi tới mức đều chạy hết. Trong lòng những nam sinh này, đều có chung một suy nghĩ, những học sinh học lực kém thì chắc chắn đánh nhau rất mạnh, với thành tích đứng cuối lớp của Vu Đồng, những học sinh khác tự nhiên cũng sợ hân.

- Wow, anh Đồng thật uy phong quá.

Tiểu nha đầu sùng bái nhìn Vu Đồng, nhưng lập tức lại nghĩ tới hôm qua hân lừa gạt mình, cái miệng nhỏ nhắn vênh lên nói:

- Hừ, anh không phải người tốt, người ta không hiểu mà anh lại không giải thích cho người ta.

Vu Đồng cười cười, đang định nói cái gì, bỗng chuông vào học vang lên, Quan Lâm đi vào, cô là giáo viên Ngữ Văn, đi vào lớp, sau đó lên bục bắt đầu giảng bài.

Tri thức của Vu Đồng cao hơn những giáo viên này rất nhiều, ngồi nghe không có ý nghĩa gì nên hân muốn ngủ, lúc này, tiểu nha đầu cũng nằm sấp lên bàn. Hai người ngồi ở góc sau cùng của lớp, dáng cười của nàng lại nhỏ nhắn xinh xắn, nằm sấp lên bàn, phía trước có người, bên cạnh thì có Vu Đồng nên ai cũng không thấy nàng nằm cả.

Trương Na nói nhỏ:

- Anh Đồng, tối hôm qua anh đ*t nhau với chị Vận nhi hả?

- Ừm

Vu Đồng thuận miệng trả lời, nhưng lập tức cảm thấy không đúng:

- Em...

- Hi hi, anh thật xấu, anh nghĩ nếu không nói thì Na Na cũng không biết hả?

Tiểu nha đầu cười đắc ý nói:

- Mẹ em cũng xấu, em hỏi hoài mà mẹ cũng nói không biết, người ta phải tự tra từ điển a. Nói cho anh biết, tối hôm qua người ta cũng đ/ ln rồi, cảm giác thật thoải mái nha.

- Hà?

Vu Đồng kinh hãi, trong lòng có chút khó chịu nói:

- Em với ai?

- Với anh nha.

Tiểu nha đầu nói:

- Người ta vừa nghĩ tới anh, vừa dùng tay chọt vào bên trong, cảm giác thật thoải mái. Hi hi, chỗ đó của con gái gọi là *ln*, *chơi thật vui. Dùng rồi, anh để Na Na chơi con cc* của anh được không? Mẹ em nói cái đó chơi rất vui.

Vu Đồng lúng túng:

- Lần sau đi, hôm nay anh không mang theo.

- Hừ!

Tiểu nha đầu tức giận mē cái miệng nhỏ nhắn:

- Anh gạt em, em đã đọc được trên mạng, bọn họ nói đó là thứ ở trên cơ thể con trai, sao có thể không mang theo được? Anh Đồng tốt bụng, đẹp trai, cho em chơi một chút đi, em còn chưa thấy cái đó của con trai lần nào.

Vu Đồng khẽ thở dài, cũng được, thừa dịp bây giờ dạy cho tiểu nha đầu này một chút, nếu không sợ sau này đi ra đường bị người khác lừa a. Vì vậy, hắn bày ra một kết giới, để cho người khác vô ý thức bỏ qua chỗ này, sau đó, hắn kéo quần mình xuống, móc dương vật đang mềm nhũn ra:

- Chơi a.

Dương vật của Vu Đồng thật sự quá lớn, dù lúc mềm cũng dài 15cm. Một bàn tay nhỏ bé của Trương Na căn bản cầm không hết, vì vậy, cô dứt khoát lại gần dùng hai tay nắm lại, vui vẻ vuốt vuốt. Vu Đồng bị bàn tay mềm mại kia chơi đùa, trong lòng dục vọng bắt đầu nổi lên, dương vật chậm rãi cứng rắn, chỉ một lát sau đã cứng như một cây gậy sắt.

Tiểu nha đầu vui vẻ nói:

- Đúng là giống như trên sách nói, sẽ biến hình a, chơi thật vui. Anh Đồng, dùng cái này đ/ ln có phải sẽ thoải mái hơn dùng ngón tay không?

- Đó là đương nhiên.

Vu Đồng dạy bảo nàng:

- Nếu không thì con gái phải cưới chồng làm gì? Nhưng mà, nha đầu, em nhất định phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần không được để người khác tùy tiện đ*t mình, chỉ có chồng em mới được thôi.

- Em biết rồi.

Tiểu nha đầu trịnh trọng gật đầu:

- Na Na thích anh Đồng, muốn anh Đồng là chồng của em, sau này chỉ cho mình anh Đồng đ*t thôi.

- Nhưng mà anh có bạn gái rồi a, em để cho chồng của em sau này đấy.

- Hừ, em không quan tâm.

Tiểu nha đầu kiên định nói:

- Cùng lắm thì người ta là vợ bé cho anh là được rồi, dù sao anh không thể không yêu thương em được. Anh Đồng, anh dẫn em đi gặp chị Vận nhi được không? Em muốn nói với chị là em sẽ là vợ bé của anh, sẽ không tranh giành với chị đâu.

Nói đến đây, hai vành mắt của Trương Na đỏ lên.

Vu Đồng vội an ủi:

- Được rồi, được rồi, từ nay về sau, em chính là vợ bé của anh, nhất định anh sẽ thương yêu em đấy.

- Anh Đồng thật tốt.

Trương Na dùng cái miệng nhỏ nhắn hung hăng hôn một cái lên mặt Vu Đồng, lại hỏi:

- Anh Đồng thường xuyên dùng con c* của anh đ* chị Vận nhi hả?

- Đương nhiên muốn thường xuyên đ*t rồi.

Vu Đồng nói:

Nếu như con gái thời gian dài không có cô đàn ông đ*t, rất khổ đấy.

- Không biết a.

Tiểu nha đầu phản bác nói:

Na Na cho tới bây giờ không có làm cho con trai đ*t qua, cũng không cảm thấy khổ nha.

- Nha đầu ngốc, anh là nói con gái đã thành thực, em mới bao nhiêu nha. Con gái thành thực tựa như đóa hoa, thời gian dài không có con trai làm dịu, rất dễ dàng héo rũ đấy.

Tương tượng thấy Tần Vận cái này khổ sở 10 năm, Vu Đồng có chút cảm khái. Nhưng hắn lại không biết trong đầu tiểu nha đầu cũng đột nhiên toát ra cái ý nghĩ.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TLT. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: 21 cen-ti-met

- Anh.

Trương Na kêu kéo Vu Đồng từ trong suy nghĩ sâu xa tỉnh lại, cô hỏi:

- Sao con c*c của anh không giống trong sách nói vậy? Trong sách nói dương vật của con trai khi cứng lên dài khoảng 10cm đến 15cm, nhưng sao của anh lại dài tới 21cm vậy?

Thì ra nãy giờ tiểu nha đầu này cảm thước nhựa độ độ dài đồ chơi mới của nàng.

- Ha ha.

Vu Đồng nở nụ cười:

- Anh luyện võ công đặc biệt nên dài hơn so với người bình thường a.

- Vậy thì dài là tốt hay ngắn sẽ tốt hơn?

- Cái nào cũng tốt cả, nhưng bình thường thì dài sẽ tốt hơn, bởi vì dương vật của con trai càng dài càng lớn thì khi đ* /n con gái sẽ cảm thấy sướng khoái hơn.

- Wow.

Tiểu nha đầu thán phục:

- Vậy thì làm vợ của anh chẳng phải sẽ tốt hơn làm vợ của những người khác nhiều hay sao?

- Nhưng lớn quá cũng có chỗ không tốt.

Vu Đồng buồn rầu nói:

- Bình thường không thể mặc quần áo bó sát người được, hơn nữa khi chơi con gái lần đầu sẽ rất đau đấy, dương vật càng lớn thì con gái sẽ càng đau nhiều hơn.

- Như vậy hả?

Tiểu nha đầu buồn phiền:

- Nhưng cho dù đau nhưc Na Na cũng muốn làm vợ của anh Đồng, nhưng mà không thể đi /n thường xuyên với anh được rồi, người ta rất sợ đau nha.

- Ha ha.

Vu Đồng bị nàng trêu chọc nở nụ cười:

- Nha đầu ngốc, chỉ có lần đầu tiên mới đau thôi, còn những lần sau sẽ rất sướng khoái đấy.

- Vậy là tốt rồi.

Tiểu nha đầu thở dài một hơi, bàn tay vỗ nhẹ lên bộ ngực sữa của mình:

- Anh, lát nữa tan học chúng ta đi /n được không? Đợi sau khi hết đau nhưc thì sau này em có thể đi /n thường xuyên với anh Đồng rồi.

- Không được. Em còn quá nhỏ, hai năm sau rồi nói tiếp.

- Tại sao vậy? Anh cũng không lớn hơn em bao nhiêu, tại sao anh thì được mà em thì không được, có phải anh Đồng không thích người ta hay không?

Tiểu nha đầu nói xong muốn khóc.

Vu Đồng vội nói:

- Bảo bối, ngoan, đừng khóc, sao anh có thể không thích em được? Anh thích nhất là tiểu bảo bối em đấy, được rồi, anh nghe lời em, mấy ngày nữa anh chuẩn bị xong rồi sẽ cho em đi /n được không? Sau đó để cho em trở thành vợ của anh.

- Thật tốt quá.

Tiểu nha đầu hoan hô lên, nhưng lại để cho Quan Lâm chuẩn bị tan học nghe được, cô thấy hai người trong tiết đều nói chuyện với nhau, vốn đang định tìm một cơ hội phạt hai bọn họ, nhưng nghĩ đến mới ngày khai giảng mà phê bình học sinh thì không được tốt lắm, tiểu nha đầu hô lên vừa vịn cho nàng một cái cớ:

- Vu Đồng, Trương Na, hai em đi theo cô.

Cả lớp quay đầu lại nhìn hai người, tiểu nha đầu hoảng sợ, cô vội vàng nhét con trộm của Vu Đồng vào lại trong quần. Còn Vu Đồng cố gắng ép dục hòa trong lòng xuống, để cho dương vật mềm lại rồi mới đứng lên nắm tay tiểu nha đầu đi theo Quan Lâm ra ngoài.

Hôm nay, Quan Lâm mặc một cái áo màu vàng bó sát người, phía dưới là một quần bò màu đen, dưới sự buộc chặt của T tuất, em thon của nàng lại càng thêm nhỏ nhắn hơn nữa, tôn lên cặp mông cực kỳ đầy đặn, hai chân dài thẳng tắp như ẩn như hiện đằng sau chiếc quần bò bó sát càng thêm mê người.

Nhìn Quan Lâm đi phía trước, eo thon chập chờn đung đưa, cặp mông đầy đặn, hai chân thon dài, Vu Đồng vừa mới áp chế dục hòa lại tiếp tục dâng lên, hần vội vàng quay đầu ra chỗ khác không dám nhìn nữa.

Đến văn phòng, Quan Lâm hỏi:

- Hai em vừa rồi trong lớp nói chuyện gì, ngay cả nghe giảng cũng không nghe?

Vu Đồng sững sờ nhìn Quan Lâm, lúc này, nàng đang đeo một cặp kính cận thấp độ, khuôn mặt vốn xinh đẹp giờ lại tăng thêm ba phần tài trí, Vu Đồng thấy vậy không khỏi có chút miệng đắng lưỡi khô, khi nghe Quan Lâm hỏi như vậy, sợ tiểu nha đầu lỡ miệng vội hỏi:

- Em nhận được một vài tin nhắn buồn cười, đang đọc cho Trương Na nghe.

- Trương Na, có phải như vậy không?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của tiểu nha đầu đỏ bừng, nàng nghĩ đến tin nhắn ngày hôm qua, nàng cũng đã hiểu ý tứ tin nhắn này. Mặc dù trước mặt Vu Đồng rất bạo dạn, nhưng khi đối mặt với người ngoài, nàng lại thẹn thùng lấp lút nói:

- Là... Đúng vậy, anh... Vu Đồng kể chuyện cười cho em nghe.

Quan Lâm thấy nàng nói dối đỏ bừng mặt, xem ra tiểu nha đầu này rất đơn thuần, không giống Vu Đồng gian xảo như vậy, nói:

- Vu Đồng, em đi về trước đi, cô muốn nói chuyện với Trương Na một chút.
- Vu Đồng thăm than: “Xem ra có phiền toái, Nhưng mà cũng không có biện pháp, chỉ có thể đi về trước, có chuyện gì sau này hãy nói”.
- Na Na, lại đây, ngồi xuống đi em

Đối với cô bé đơn thuần đáng yêu như búp bê này, Quan Lâm vừa nhìn là đã yêu thích, giống như một người chị ôn hòa nói:

- Cô nghe nói em học cấp hai thành tích rất tốt, sao bây giờ thi được điểm kém như vậy?
- Lúc thi, em đang bị cảm, nên mơ mơ màng màng đã thi xong.

Nói đến việc này, tiểu nha đầu có chút khổ sở, vốn là học sinh giỏi. Nhưng khi đến cao trung lại bị đối đãi như học sinh học dốt.

Lúc này, Quan Lâm mới biết xảy ra chuyện gì, quan tâm hỏi:

- Vừa rồi, trong tiết học, em có nghe được cô giảng bài không? Chữ trên bảng đen có đọc được không?
- Cô Lâm, em thật sự xin lỗi, tiết học vừa rồi em không có nghe giảng.

Trương Na không có ý tứ trả lời:

- Nhưng mà những chữ trên bảng em đều nhìn thấy rõ ràng.
- A? Vậy là hai em thật sự nói chuyện về tin nhắn hết tiết học hả?
- Không phải.

Đối với Quan Lâm, Trương Na cảm thấy âm áp giống như chị ruột nên không có nửa điểm dấu điểm

- Em đang chơi... Em đang chơi... Cái kia...

Lúc nói lên, khuôn mặt cô lại đỏ bừng.

Quan Lâm thầm buồn cười, đã là cô nương học đại học rồi, còn thích chơi đồ chơi, ôn nhu nói:

- Không cần ngại, chị cũng rất thích chơi đồ chơi đấy, chuyện này không có gì, nhưng mà từ giờ trở đi em không được coi trong lớp nữa, biết chưa? Lát nữa tan học chị sẽ chơi cùng với em.
- Tốt a!

Trương Na cảm thấy ngày càng thân cận với Quan Lâm, cô không hề thẹn thùng nữa. Cuộc sống của cô chỉ là vòng tròn rất nhỏ, ngoại trừ mẹ ra thì Vu Đồng là người đầu tiên mà cô thân cận nhất, Quan Lâm may mắn trở thành người thứ hai, tại vì trước khi nhìn thấy Vu Đồng, cô cảm thấy con trai không phải là người tốt, mà các nữ sinh khác bởi vì ghen ghét nên cũng không thân cận với cô. Cho nên Trương Na cũng đã coi Quan Lâm như là chị của mình, đồng thời cũng hiểu được, đồng thời cũng hiểu được, muốn cùng người yêu của cô ở chung một chỗ thì nhất định phải để cho chị Quan Lâm cũng trở thành vợ của Vu Đồng, vì vậy nói:

- Em đương nhiên rất vui khi được chơi cùng chị, nhưng mà không biết anh Vu Đồng có đồng ý hay không.

Quan Lâm nhìn tiểu nha đầu đơn thuần này càng ngày càng ưa thích, trong lòng cũng xem Trương Na là em gái mình, hỏi:

- Đồ chơi là của Vu Đồng hả? Hắn là con trai mà cũng mang đồ chơi tới trường?

Trong lòng cô cười thầm, tiểu tử Vu Đồng thoát nhìn người cao ngựa lớn, không ngờ cũng là một cậu bé ham chơi a.

Trương Na cũng cười:

- Sao hắn có thể không mang theo được, nếu như hắn mà không mang theo thì hỏng mất rồi.
- Rốt cuộc là món đồ chơi gì vậy?

Long hiếu kỳ của Quan Lâm nổi lên.

- Khanh khách, chính là dương vật của anh Vu Đồng nha, chơi rất thú vị, ban đầu đang mềm đấy, nhưng khi em sờ soạng một hồi thì lại cứng rắn như một cây gậy sắt.

Trương Na không để ý Quan Lâm nói tiếp:

- Hơn nữa, dương vật của anh Vu Đồng thật lớn nha, chị có biết lớn bao nhiêu không?

Quan Lâm cũng ngây ngẩn cả người, vô ý thức hỏi:

- Bao nhiêu?

- Em đo thử một cái thì nó dài 21cm! Còn rất cứng nữa.

Trương Na đuổi hai bàn tay ra khoa tay múa chân nói:

- Con lừa!

Quan Lâm nghĩ tới một loại động vật. Trong lòng thì nhận định là Vu Đồng đã lừa tiểu cô nương đơn thuần này rồi, vừa mới có một chút ấn tượng tốt với hắn giờ đột nhiên biến mất hết, nói với Trương Na:

- Từ nay về sau em đứng làm như vậy nữa, được rồi, sắp đến tiết học rồi, em mau quay về đi.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TLT. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Quan Lâm

Tiểu nha đầu tiếc nuối, mình còn có nhiều chuyện vui hơn chưa kịp kể cho chị nghe mà, anh Đồng đã đồng ý vài ngày nữa đi /n rồi, hơn nữa, trong lòng nàng còn có âm mưu nhỏ.

Nhìn bốn lưng tiểu nha đầu, Quan Lâm càng khẳng định nhất định là Vu Đồng lừa gạt một tiểu tinh linh trong sáng như tờ giấy trắng này. Nói thật, mặc dù thành tích học tập của Vu Đồng đứng đầu từ dưới đếm lên nhưng Quan Lâm vẫn đối với thiếu niên đẹp trai này cũng có ấn tượng không xấu, nàng luôn cho rằng thành tích học tập không thể nói lên tất cả.

Nhưng sau buổi nói chuyện với tiểu nha đầu hôm nay, Quan Lâm đối với Vu Đồng cảm giác có thể nói là xấu đến cực điểm. Vốn định gọi hắn tới giáo huấn một trận, nhưng nàng mặc dù đã hai mươi bốn tuổi nhưng dù sao cũng là một khuê nữ hoa cúc. Chuyện không biết xấu hổ đó sao có thể nói ra trước mặt một đứa bé trai được? Xem ra chỉ có thể sau này chậm rãi khuyên nhủ Trương Na, không cho nàng tiếp xúc với tên bại hoại này nữa.

Vốn là hai mươi bốn tuổi ở thời đại đó cũng coi như đã quá tuổi rồi, nhưng cha mẹ Quan Lâm đều là giáo sư Đại Học coi như hiểu biết nên họ cũng không có thúc dục nàng. Mặc dù như thế, nhưng mẹ nàng vẫn hay nói khéo, cũng đã từng giới thiệu qua vài đối tượng, Quan Lâm rơi vào đường cùng đành phải cha mẹ đi để thành phố của ông nội ở. Nàng dựa vào bằng cấp của mình và một chút mặt mũi của cha mẹ nên mới vào được trường cao trung tốt nhất này.

Một công việc rất tốt, bình thường, Quan Lâm cũng không rời khỏi trường học, ngoại trừ ngẫu nhiên nhận được vài lá thư tỏ tình của các thầy giáo ra thì cũng không bị cái gì quấy rầy cả. Nhưng vì rời xa cha mẹ, tưởng nào thì cũng quá xuất chúng nên các thầy giáo trong trường đứng trước mặt nàng không phải sắc dục thì đều khản trương, các cô giáo thì ghen ghét đố kỵ, nên nàng cũng chưa có một người bạn chính thức nào. Lúc vừa thấy được Trương Na, nàng đã thích cô bé đơn thuần giống như tờ giấy trắng này, nàng đã xem na na như em gái muốn che chở nàng. Bây giờ, khi biết được Na Na bị Vu Đồng lừa gạt, sao trong lòng không lo lắng cho được?

- Không được, nhất định phải nghĩ biện pháp, không thể để hai đứa nó ở cùng một chỗ!

Quan Lâm nhũn mày trầm suy nghĩ, đột nhiên mặt nàng giãn ra, nghĩ tới một biện pháp tốt.

Biện pháp mà Quan Lâm nghĩ ra là thay đổi chỗ ngồi, nhưng đó không phải là biện pháp trong thời gian ngắn có thể áp dụng được. Vừa qua ngày khai giảng mà đã thay đổi chỗ ngồi thì có hơi không được tốt lắm, thứ hai, Vu Đồng và Trương Na chắc chắn cũng sẽ không đồng ý, nếu ép buộc bọn họ tách ra chỉ sợ sẽ phản tác dụng, chỉ đành phải làm từng bước một a. Lúc này, Quan Lâm muốn thường xuyên khuyên nhủ Trương Na, để cho nàng không bị lún quá sâu.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt đã tới ngày thứ bảy rồi, giữa trưa, Vu Đồng chào tạm biệt tiểu nha đầu rồi trực tiếp về nhà. Về đến nhà, Tàn Vận

đã làm xong cơm trưa chờ hân rồi. Tháng chín, thời tiết còn rất nóng đấy, hơn nữa, sau khi về nhà cũng không có việc gì làm. Vu Đồng liền đi lên phòng tắm, tắm xong, hân không thèm mặc quần áo đã đi ra ngồi ăn với Tần Vận.

Ở nhà, Tần Vận cũng ăn mặc cực kỳ mát mẻ, trên người là một cái áo ngực màu trắng, phía dưới là một quần ngắn đen chỉ tới nửa đùi, chân mang một đôi dép lê màu hồng phấn, đang ngồi ngay ngắn trước bàn.

Sau khi Vu Đồng ngồi xuống, cầm đũa lên bắt đầu ăn, Tần Vận lại không động, chỉ nhìn chăm chăm Vu Đồng.

Thấy vậy, Vu Đồng hỏi:

- Vận nhi bảo bối, sao em không ăn cơm? Ngồi đó nhìn anh làm gì?

Tần Vận kiều mỵ nháy mắt mấy cái với hân, nói:

- Người ta khát nước, muốn được uống sữa tươi.

Nói xong, nàng ngồi xuống đất, bàn tay bé nhỏ cầm lấy đồ vật giữa háng của Vu Đồng, mở miệng ra ngậm vào, chỉ mới được vài cái đã làm cho dương vật của Vu Đồng cứng lên như sắt.

Lúc này, Vu Đồng nào còn chút tâm tư nào ăn cơm nữa, cũng đưa tay xuống dưới háng Tần Vận, hân vốn định cách một lớp quần trên chọc nàng, nhưng không ngờ lại mò tới một mảnh thịt mềm trơn ướt. Thì ra dưới đáy quần của Tần Vận có một lỗ hồng chừng 10cm, hân cười nói:

- Vận nhi bảo bối, biện pháp này không tệ nha, đứng lên, để anh thương em!

Tần Vận đứng dậy, nàng giạng chân ngồi trên người Vu Đồng, nhẹ nhàng lắc nhẹ mông, hai người đã hòa thành một thể.

Vui vẻ qua đi, toàn thân Tần Vận mềm yếu ngã vào ngực Vu Đồng, cảm thụ được dương vật cứng rắn vô cùng vẫn còn trong cơ thể mình, vô lực hỏi:

- Anh, chừng nào anh mới tìm cho em vài tỷ muội nha?

Vu Đồng ôm nàng, cũng gắp mấy miếng đồ ăn đã nguội bỏ vào miệng, cười nói:

- Không phải đã nói rồi sao, chuyện này phải xem duyên phận.

Tần Vận không thuận theo nói:

- Cái gì mà xem duyên phận, chẳng lẽ phải đợi con gái nhà người ta đến tìm anh hả? Em nghĩ anh chính là muốn lần qua lần lại người ta mới không vội tìm thôi!

Vu Đồng héch eo, dương vật đâm một cái trong l*ín nàng nói:

- Anh chỉ muốn thật tốt lần qua lần lại tiểu dâm phụ như em thôi.

Tần Vận bị vậy cầu xin tha thứL

- Anh yêu, người ta thật sự chịu không nổi nữa, buổi tối được không?

Nói đến đây, đột nhiên nàng nhớ đến chuyện gì:

- Đúng rồi, có một phú hào cho em một thiệp mời đi tiệc rượu, vốn là em không muốn đi, nhưng mà bây giờ xem ra hay là đi một chút vẫn tốt hơn, nhất định có thể gặp không ít mỹ nữ a.

Vu Đồng lắc đầu nói:

- Đi vào trong đó làm gì, còn không bằng chúng ta ở nhà chơi.

- Sẽ không cho anh chơi!

Tần Vận gắt giọng:

- Nếu anh dám không đi, em sẽ một tháng không cho anh lên giường!

Vu Đồng lại cười nói:

- Không lên giường cũng không sao, giống như chúng ta bây giờ cũng không phải rất sướng sao?

Tần Vận đành phải vô lực thừa nhận, bẽ bộn từ trên người hân đứng dậy, nàng duỗi ngón tay chỉ vào Vu Đồng, nói:

- Chỗ đó cũng không cho, nếu như anh không đi, một tháng không cho phép đụng vào em! Để cho anh cứng như vậy, nhịn chết anh.

Vu Đồng cười nói:

- Vậy em không sợ bị ghen chết hả?

Tần Vận nũng nịu, nói:

- Cho dù em nhịn chết cũng tốt hơn anh nhịn không được chết.

Vu Đồng bắt đất đi gặt đầu, lúc này, Tần Vận mới cao hứng trở lại, quỳ trước người hắn, cười quyến rũ nói:

- Vậy mới là con trai tốt nha, mẹ sẽ thưởng cho con một chút.

Nói xong, nàng cúi đầu xuống, tay và miệng cùng phục vụ Vu Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tiệc tối

Sáu giờ chiều hôm đó, Vu Đồng và Tần Vận chuẩn bị xuất phát, Vu Đồng thì mặc một bộ quần áo bình thường thoải mái, Tần Vận lại thay đổi phong cách dịu dàng trang nhã ngày thường thành một thân lễ phục màu đen có chút khêu gợi, cổ áo hở xuống cực kỳ thấp có thể nhìn thấy khe hở giữa hai quả đồi cùng với một mảng lớn da thịt trắng như tuyết. Lại thêm vòng cổ phía trước hai ngọn đồi kia, tin tưởng bất kỳ nam nhân nào nhìn thấy đều sẽ miệt thị đáng lười khờ. Chiếc váy thật dài nhưng cũng không thể che đi cặp mông đầy đặn cùng với đùi đẹp ngược lại càng thêm vài phần thần bí hấp dẫn.

Nhìn Tần Vận mặc bộ trang phục khêu gợi này, trong lòng Vu Đồng rục rịch, một tay ôm nàng, tay kia đặt trên hai vú của nàng, cười nói:

- Vận nhi bảo bối, em quá mê người rồi, chúng ta không đi yến hội chết tiệt kia nữa, giờ anh muốn em.

Tần Vận dờ khóc dờ cười, vuốt ve hai tay của hắn, nói:

- Đi! Quần áo bị anh làm rối loạn hết rồi, anh muốn hả? Vậy thì tối nay nhớ biểu hiện cho tốt nếu như em thỏa mãn thì tối nay em sẽ cho anh nha!

Ngồi trong xe, nhìn Tần Vận đang chăm chú lái xe, Vu Đồng bực tức đứng lên:

- Vận nhi bảo bối, đi thì đi thôi, em làm gì nói thành như vậy? Lại để cho anh ngày nào cũng đ*t em mà còn nhịn không được vậy thì những người khác thì sao?

Tần Vận cười ha ha:

- Nha! Anh yêu của em không tệ lắm, nay cũng biết ghen rồi nha! Người ta đã sớm nói chỉ với một mình anh thôi, anh còn sợ người ta đổi lòng à?

- Anh biết như thế, tại sao anh lại không biết Vận nhi bảo bối yêu nhất chính là anh chứ.

Vu Đồng cảm giác như ăn giấm chua:

- Nhưng mà khi nhìn thấy ánh mắt dâm tà của những nam nhân khác, trong lòng anh cảm giác không thoải mái!

- Thôi được rồi mà! Người ta yêu nhất chính là con của em, là anh đó.

Tần Vận nở nụ cười:

- Còn về phần những người khác, muốn xem thì xem, nhưng mà em chỉ yêu mình anh mà thôi, họ có nhìn thì như thế nào, tốt nhất thèm cho chết họ luôn.

Vu Đồng cười hắc hắc nói:

- Vậy mà trước giờ không phát hiện, thì ra mẹ của anh còn có tiềm chất làm ma nữ a!

Tần Vận kiêu mị cười nói:

- Người ta chính là muốn làm ma nữ chuyên môn hấp dẫn nam đồng tử này nha.

Hai tay Vu Đồng lại sờ một chút ngực của Tần Vận nói:

- Vẫn là bỏ đi a, lỡ em làm cho nam đồng tử này bị tỉnh tận người vong thì làm sao bây giờ?

Tần Vận gất giọng:

- Phi, còn nói tỉnh tận người vong? Anh không chơi chết người ta đã tốt lắm rồi.

Mẹ con hai người trêu chọc nhau một lát sau đã đến nơi. Nhà hàng Long Phượng, nhà hàng Long Phượng là một trong những nhà hàng năm sao của thành phố Tô thời này. Nói thật, Vu Đồng là người của hai thế giới, nhưng còn chưa vào chỗ này lần nào, lúc này cũng cảm giác có chút mới mẻ.

Địa điểm tổ chức là đại sảnh lầu cao nhất, sau khi đi thang máy đến nơi, hai người tới một đại sảnh xa hoa. Đại sảnh này rộng khoảng một ngàn mét vuông, bố trí xanh vàng rực rỡ, tuy Vu Đồng cảm thấy có chút tục khí nhưng đối với thời đại này đã là cao cấp nhất rồi.

Lúc này, trong đại sảnh cũng đã tụ tập không ít người, họ đứng thành tốp ba tốp năm trò chuyện với nhau. Tần Vận nhìn sơ qua một vòng, nhìn thấy không có ai quen, riêng Vu Đồng thì chung từng nhìn, ở chỗ này hẳn không có khả năng có người quen. Trong đám bạn bè của hắn, chỉ có một mình Thiên Nhất là luẩn quẩn trong đám phú hào mà thôi, nhưng đây chỉ có phú hào của thành phố Tô mà thôi, không có khả năng mời đến Thiên Nhất.

Mẹ con hai người đang muốn tìm một chỗ hẻo lánh ngồi xuống, đột nhiên Vu Đồng nghe được một giọng nói thanh thúy:

- Anh Đồng!

Vu Đồng và Tần Vận quay đầu nhìn lại, đập vào mắt họ là một lớn một nhỏ, hai mỹ nữ tuyệt sắc đang đi về hướng bọn họ. Đúng là mẹ con Tạ Vũ Hân và Trương Na.

Hôm nay, tiểu nha đầu mặc một chiếc váy cực kỳ đáng yêu, phối hợp với khuôn mặt xinh đẹp như tranh vẽ, thật sự đáng yêu đến cực hạn; bên cạnh Trương Na là Tạ Vũ Hân, hôm nay nàng mặc một bộ lễ phục màu trắng, đang mỉm cười chậm rãi đi tới, quần áo Tạ Vũ Hân mặc không hở hang, quần áo bao phủ kín đáo khắp các vị trí trên cơ thể nàng, nhưng cực phẩm vẫn là cực phẩm, đâu phải một bộ quần áo có thể che giấu được? Mặc dù lễ phục rộng thùng thình, nhưng nàng trước sau lồi lõm, dáng người nóng nảy mê người vẫn hiện lộ ra không sót chút nào, thêm với khuôn mặt tuyệt mỹ điểm tỉnh mỉm cười càng làm cho sức hấp dẫn của nàng tăng lên một bậc.

Tiểu nha đầu chạy tới nhào vào trong ngực Vu Đồng, cười khanh khách nói:

- Anh Đồng, anh thật sự đến a! Em nghe mẹ nói có khả năng anh sẽ đến nên quần quít đòi tới đây a! Anh cùng, người ta rất nhớ anh!

Vu Đồng đưa ngón tay ra, yêu thương vuốt trên mũi đẹp của nàng, cười nói:

- Không phải chúng ta ngày nào cũng ở chung một chỗ hay sao? Như thế nào còn muốn?

Tiểu nha đầu khi thế hùng hồn nói:

- Chính là sau khi tan học thì không thể ở cùng với anh nha, chỉ cần chia tay một giờ là em đã bắt đầu nhớ anh.

Vu Đồng hơi cảm động, ôm nàng thật chặt vào trong ngực, bên kia, Tần Vận và Tạ Vũ Hân cũng ôm nhau một chút, hai nàng mặc dù buổi khai giảng có gặp nhau một lần nhưng mấy ngày nay chỉ liên lạc qua điện thoại nên cảm tình cũng không tốt lắm.

Hai mỹ phụ gọi cảm ơn nhau, hơn nữa đều là mỹ nhân vạn người có một, chính là minh tinh chói mắt nhất toàn trường, bây giờ lại cùng một chỗ, hai đôi vú đẹp chen vào một chỗ, lúc hai người ôm nhau lộ ra bên ngoài làm cho tất cả nam nhân ở đây đều chảy nước miếng rùng rùng.

Hai vị mỹ phụ không cho nhưng nam nhân kia quá nhiều thời gian YY(Tự Sướng), họ chỉ ôm nhau một chút đã tách ra. Tiểu nha đầu cũng nhảy ra khỏi lồng ngực của Vu Đồng, nhào vào trong ngực Tần Vận:

- Di Tần, cháu rất nhớ gì a! Mẹ, anh Cùng cũng rất nhớ người nha!

Nói xong, nàng cười xấu xa, bàn tay nhỏ bé đẩy sau lưng Tạ Vũ Hân đi về phía Vu Đồng.

Tạ Vũ Hân nhìn thấy Vu Đồng, trong lòng lại có hơi bối rối, bất tỉnh linh bị con gái đẩy một cái thân thể không tự chủ được ngã về phía Vu Đồng. Vu Đồng giờ tay ra đỡ được nàng, hai người cùng ôm nhau một chỗ.

Tạ Vũ Hân ngã vào ngực Vu Đồng, trong đầu nhớ lại mấy ngày nay bản thân ảo tưởng với hắn, trong lòng càng thêm bối rối. Người thấy khi tức nam nhân mãnh liệt từ Vu Đồng, lại thêm lồng ngực rắn chắc của hắn, nàng cảm thấy thân thể như mềm nhũn ra, muốn ngã xuống đất.

Vu Đồng cả kinh, vội vàng vươn tay ra đỡ Tạ Vũ Hân dậy hỏi:

- Di Tạ, người bị làm sao vậy?

Tạ Vũ Hân không nói gì, Vu Đồng kỳ quái nhìn vào khuôn mặt nàng thì thấy khuôn mặt đỏ bừng, mắt híp còn một nửa, trong miệng nhỏ nhắn phát ra những tiếng rên rĩ. Mà lúc này, Vu Đồng cũng cảm thấy hai vị trí hai tay của mình đặt có chút không đúng, hắn nhìn xuống, mới phát hiện ra vừa rồi tình

thể cấp bách nên hai tay đã đặt trên bờ mông tròn trịa căng mọng của nàng. Cảm nhận được sự mềm mại trong tay, Vu Đồng nhin không được véo nhẹ thêm vài cái, mềm đấy, nhưng rất co dãn nha, cảm xúc không kém hơn so với Tần Vận một chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ba chị em

Mông của Tạ Vũ Hân bị Vu Đồng bóp làm cho gương mặt đỏ càng đậm, nhưng nàng vẫn nằm trong ngực Vu Đồng không có ý định rời khỏi. Vẫn may Vu Đồng kịp thời phản ứng đẩy nàng ra, hấn hơi gấp gáp hỏi:

- Di ta, ngươi làm sao vậy, có phải di cảm thấy không thoải mái không?

- Không có... Không có, di rất khỏe.

Tạ Vũ Hân cuối đầu, nói cực nhỏ, đến cả Vu Đồng đứng ngay bên cạnh mà cũng vừa đủ nghe mà thôi. Sau khi nói xong, nàng lùi lại bước đứng bên cạnh Tần Vận.

Tiểu nha đầu cũng rời khỏi hai bầu vú cao vút của Tần Vận quay lại chỗ Vu Đồng, ghé vào tai nói nhỏ với hắn:

- Anh Đồng, mông của mẹ em có phải rất dễ chịu không?

Vu Đồng không biết nói gì, đành vỗ một bàn tay lên mông của nàng nói:

- Không khác của em bao nhiêu nha!

Tiểu nha đầu cười khanh khách kéo tay Vu Đồng chạy đi chỗ khác chơi, còn Tần Vận thì mặt mũi tràn đầy nghiền ngẫm nhìn chăm chăm vào Tạ Vũ Hân, Tạ Vũ Hân cảm thấy Tần Vận cứ nhìn chăm chăm mình đành tìm đại lời nói:

- Chị Tần, trang phục hôm nay của chị rất không giống bình thường nha.

Tần Vận cười nói:

- Vậy thì có sao, ta muốn mặc sao thì mặc, còn có ai dám ăn ta hay sao?

Tạ Vũ Hân trêu đùa:

- Đúng nha, chị đã sớm bị một sứ giả hộ hoa nuốt mất, làm sao người khác có thể ăn được nữa?

Tạ Vũ Hân nhấn mạnh chữ “Ăn”, sao Tần Vận có thể không hiểu ý của nàng chứ?

Nhưng Tần Vận cũng không có thẹn thùng gì mà ngược lại đùa giỡn nói:

- Vậy nếu em chưa có thì cũng đến cùng một chỗ với sứ giả hộ hoa này đi, thuận tiện ăn thử một lần?

Tần Vận cũng nhấn mạnh chữ “Ăn”, Tạ Vũ Hân vống cũng bởi vì chột dạ tự sướng với con trai người ta khi nghe Tần Vận trêu chọc lập tức hoảng loạn, hai tay lắc lắc vội vàng nói:

- Không có, không có, em không cần đâu, chị Tần không nên hiểu lầm!

- Thật sự không muốn hả?

Tần Vận hỏi, thấy Tạ Vũ Hân lắc đầu, nàng thở dài một hơi:

- Haizz, vốn chị nghĩ em sẽ chia sẻ một chút với chị đấy, đáng tiếc a, vẫn là bản thân phải chịu khổ.

Tạ Vũ Hân không rõ ý tứ của Tần Vận nói:

- Chị Tần, có chuyện gì hả? Chị yên tâm đi, nếu chị có việc gì khó khăn, nhất định em sẽ san sẻ giúp chị.

- Có thật không?

Tần Vận vui mừng:

- Em thật tốt, em thật sự quá tốt! Haizz, em không biết đâu, mấy ngày nay ngày nào chị cũng phải chịu khổ rất nhiều a!

Tạ Vũ Hân hỏi:

- Cuối cùng là có chuyện gì vậy?

- Còn không phải tên tiểu tử nhà chị hay sao?

Tần Vận nói tiếp:

- Hắn thật sự rất lợi hại, một lần đều làm cho chị toàn thân không còn chút sức lực nào, nhưng mà hắn còn chưa thể tận hưởng, chuyện này làm chị cảm thấy hổ thẹn mấy ngày nay, bây giờ tốt rồi, có em giúp đỡ, chúng ta nhất định có thể đánh bại hắn!

- Ahh!

Tạ Vũ Hân sững sờ, lập tức khuôn mặt nàng đỏ bừng:

- Ai... Ai trợ giúp chị? Em... Em không làm đâu.

Nói xong, Tạ Vũ Hân vội chạy qua chỗ khác. Tần Vận mỉm cười đi theo.

Rất nhanh đã đến tám giờ tối, Vu Đồng và tiểu nha đầu chạy loạn khắp nơi cũng đã về bên cạnh hai mỹ phụ. Lúc này, khách được mời tham gia cũng đã đến gần đủ, trong đại sảnh tụ tập đầy người. Chủ nhân của bữa tiệc lần lượt chào hỏi từng người, chủ bữa tiệc này cũng xem như là một phú hào, tài sản cá nhân đạt đến hơn ngàn vạn.

Trương Đạt khoảng bốn mươi tuổi, mi thanh mục tú, đánh người nhỏ gầy, nhìn thấy Tần Vận vội vàng chạy tới. Mặc dù Tần Vận là vĩnh hằng cổ đông không phải ai cũng biết, nhưng đồng thời nàng cũng là quản lý của Vĩnh Hằng. Bình thường, Trương Đạt muốn mời nàng cũng không được a.

- Quản lý Tần, hoan nghênh hoan nghênh a!

Khi còn cách một khoảng xa, Trương Đạt đã lớn tiếng kêu lên, phải biết rằng, thành phố Tô có không ít phú hào tổ chức yến hội, muốn mời người của Vĩnh Hằng đến, nhưng chưa một ai mời được. Lần này, quản lý Tần có danh tiếng rất lớn tại chi nhánh Vĩnh Hằng thành phố Tô lại đến đây, chuyện này làm cho hắn cảm thấy rất có mặt mũi. Khi hắn còn cách Tần Vận hai bước mới chú ý thấy bên cạnh nàng là Tạ Vũ Hân, Tạ Vũ Hân là tổng giám đốc công ty Mậu Dịch, tài sản cũng không khác với hắn bao nhiêu, hắn cũng không dám chậm trễ vội vàng nói:

- Thì ra là Tạ Tổng cũng ở đây a? Hai ngài có thể đến đây thật sự là phúc phận ba đời của tôi!

Tần Vận không vì hắn nịnh bợ mà thay đổi, mỉm cười nói:

- Trương tổng khách khí.

Tạ Vũ Hân cũng khách khí gật đầu.

Trương Đạt nhìn thấy một nam một nữ bên cạnh hai nàng, hỏi:

- Hai vị này là?

Tạ Vũ Hân cười nói:

- Đây là con trai của chị Tần – Vu Đồng, còn đây là con gái của tôi – Trương Na.

- Xin chào chú Trương.

Vu Đồng và tiểu nha đầu cũng chào hỏi.

Trương Đạt nhìn tiểu nha đầu giống như con chim nhỏ nép vào người Vu Đồng, sao Trương Đạt có thể không hiểu đây rõ ràng là một đôi đang yêu nhau, cười nói:

- Thì là là công tử thiên kim của quản lý Tần và Tạ tổng, hai vị giống như kim đồng ngọc nữ vậy, thật sự là một đôi trời sinh a!

Nhưng lời này làm cho trong lòng tiểu nha đầu vui vẻ, lập tức nở nụ cười sáng lạng, hảo cảm đối với chú Trương này cũng tăng lên nhiều. Nàng đang chuẩn bị nói gì thì thấy một người vội vàng chạy tới nói nhỏ bên tai Trương Đạt, sau đó Trương Đạt nói xin lỗi rồi đi đến chỗ khác.

Tiểu nha đầu khanh khách nở nụ cười nói:

- Anh, mọi người đều nói hai chúng ta là một đôi trời sinh đấy! Từ nay về sau em sẽ chính là vợ của anh!

Vu Đồng bắt đắc dĩ vuốt một cái lên mũi của nàng

Tần Vận thì lại cười nói:

- Nha! Đây là con dâu của ta hả? Nhanh lên, lại đây hành lễ với mẹ chồng đi!

- Cái gì mà mẹ chồng, từ nay về sau ta sẽ gọi người là chị Vận nhi!

Tiểu nha đầu cười nói:

- Chị Vận nhi, tin nhắn mà chị gửi cho anh Đồng em cũng đã đọc rồi, đừng nghĩ em không biết chị chính là Vận nhi kia nha.

Tần Vận cũng đã nhận định quan hệ của mẹ con hai người, nhưng khi nghe thấy vậy cũng nhin không được thẹn thùng, trên mặt đỏ ửng lên. Nhìn thấy Tạ Vũ Hân bên cạnh cười mình, nàng quyết định kéo theo xuống nước, vì vậy nói:

- Đúng vậy nha! Từ nay về sau em chính là em của chị rồi, nhưng mà, em còn một người chị nữa, còn không mau gọi chị đi!

Tiểu nha đầu cực kỳ thông minh, sao còn không biết Tần Vận đang ám chỉ ai chứ? Nàng nắm tay mẹ mình, cười nói:

- Chị Hân nhi, từ nay về sau em không phải con gái của chị nữa, mà hai chúng ta sẽ là chị em nha!

Tạ Vũ Hân nắc cở mặt mũi đỏ bừng, hung hăng liếc nhìn Vu Đồng đang cười ngây ngô.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TL.T. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Vu Tổ Chân

Tần Vận và tiểu nha đầu đang trêu chọc Tạ Vũ Hân đột nhiên trong đại sảnh yên tĩnh lại, bốn người cùng nhìn theo ánh mắt của mọi người, chỉ thấy ở cửa có một nam một nữ đang đi tới. Nam đại khái khoảng hơn 40 tuổi, trên người mặc một bộ âu phục, trên mặt thì nở một nụ cười giả dối, nữ là một cô gái hơn 30 tuổi, dáng người và tướng mạo của nàng không thua kém gì hai mỹ phụ Tần Vận và Tạ Vũ Hân. Mặc dù đi dự hội nhưng mỹ phụ kia vẫn mặc một bộ đồ đi làm, phía trên là áo sơ mi trắng, bên dưới mặc một chiếc quần tây đen, nhưng mặc dù trang phục đơn giản lại không che dấu được dáng người nóng bỏng của nàng, phối hợp với khuôn mặt lạnh như băng là đầu tóc ngắn tinh xảo lại khiến cho không có bao nhiêu nam nhân dám nhìn thẳng vào nàng.

Hai mắt Tần Vận lại tỏa sáng nhìn mỹ phụ kia, người không biết còn tưởng rằng nàng là một sắc lang. Đến khi hai người kia đi theo Trương Đạt vào trong đám người, Tần Vận mới thu hồi ánh mắt, nhìn Tạ Vũ Hân nói:

- Hân nhi muội muội, em nhìn xem nữ nhân đó, không sai nha, chị cho rằng nàng có thể giúp đỡ hai chị em ta nha, em thấy sao?

Mặt Tạ Vũ Hân đỏ bừng lên:

- Người muốn để cho nàng làm gì thì làm, chuyện này đâu có liên quan gì tới ta, ta... Ta mới không cần loại chị em như người!

Tần Vận cười hắc hắc:

- Đến lúc đó để cho em xem thứ tư vị của con chị, hắc hắc, sợ sau đó em sẽ suy nghĩ lại về yêu cầu của chị nha!

Tạ Vũ Hân không trả lời nàng.

Lúc này, Trương Đạt đi đến giữa đại sảnh nói to:

- Mọi người, xin yên lặng một chút. Hôm nay, Trương mỗ rất vui mừng, có thể mời đến Lý thị trưởng và Vu phó thị trưởng, bây giờ, xin mọi người nhiệt liệt vỗ tay hoan nghênh hai vị thị trưởng đến!

Mọi người đều vỗ tay, tiểu nha đầu cũng vỗ tay theo, cười nói:

- Thì ra vị tỷ tỷ kia là thị trưởng nha, thật là tốt quá, ta lại có một chị làm thị trưởng!

Vu Đồng cười nói:

- Đừng có nói bừa, người ta là phụ nữ đã có chồng, hơn nữa còn là thị trưởng, sao lại thành chị của em rồi?

Tần Vận liếc nhìn hân:

- Anh ngọc thật hay là giả vờ ngọc đấy? Nhìn bộ dáng nàng như vậy, rõ ràng giống với em Hân nhi, đói khát thật lâu, cho dù có chồng thì cũng đã som ra ở riêng, hơn nữa, thị trưởng thì làm sao? Cho dù nàng là nữ hoàng, chỉ cần bị con ta đè xuống thì cũng sẽ định cùng con ta!

Tạ Vũ Hân thấy Tần Vận lại nhắc đến bản thân, khuôn mặt đỏ lên, sáng giọng:

- Phi, ai... Ai đói khát vậy? Chị còn nói lung tung nữa là em không để ý đến chị nữa đâu!

Mấy người tiếp tục nói đùa một lúc, cuối cùng vị thị trưởng kia cũng nói xong, còn vị mỹ phụ thị trưởng kia thì chỉ đứng đó ra vẻ mỉm cười gật đầu với mọi người mà không nói lời nào.

Sau đó, mọi người ngồi xuống bàn ăn, không ít người cố gắng kéo gần quan hệ với hai vị thị trưởng, vị Lý thị trưởng kia thì trò chuyện vui vẻ với mọi người còn mỹ phụ kia thì có chút hờ hững, miêng cường ngậy người rồi đi khỏi đám người. Mọi người ở đây cũng biết vị phó thị trưởng này có chút lạnh lùng nên không ai dám quấy rầy nàng nữa.

Tần Vận nhìn thấy phó thị trưởng đi ra khỏi đám người, vội vàng vỗ tay:

- Chị Vu, lại đây ngồi một lát đi.

Vu phó thị trưởng nghe thấy có người gọi mình, lại nhìn thấy hai người còn là cực phẩm mỹ phụ, bên cạnh còn có một đôi kim đồng ngọc nữ. Mặc dù nói là nhìn người không nên nhìn vẻ bề ngoài, nhưng cho dù nói thế nào, lớn lên đẹp mắt thì cũng dễ dàng khiến người khác sinh ra hảo cảm đấy. Vị Phó thị trưởng này cũng như thế nên không bài xích đối với bọn họ, theo lời lại chỗ họ ngồi.

- Chào chị, tên chị là gì vậy? Chị thật là thị trưởng hả?

Mọi người còn chưa kịp nói gì, tiểu nha đầu đã cướp lời nói trước.

Tạ Vũ Hân nhẹ nhàng vén tóc bím đuôi ngựa của tiểu nha đầu:

- Na Na, con đừng không lễ phép, dì Tần gọi là chị không phải con cũng được gọi? Con phải gọi là dì a.

- Nhưng mà, con cũng gọi Vận nhi là chị nha!

Tiểu nha đầu giải thích.

- Ha ha, không có việc gì, cứ gọi là chị a, chúng ta cùng giới thiệu về mình a. Tôi tên là Vu Tổ Chân, chỉ là phó thị trưởng mà thôi, còn tiểu muội muội tên là gì nhỉ?

Vu Tổ Chân nhìn tiểu nha đầu bộ dáng thiên chân khá ái, trong lòng cũng mười phần ưa thích, cũng mỉm cười nói với nàng.

Tiểu nha đầu cười nói:

- Chào chị Vu, em tên là Trương Na, còn chị xinh đẹp này là Tạ Vũ Hân, cũng là mẹ em, còn chị xinh đẹp hơn mẹ em này là Tần Vận, còn đây là con trai của dì Tần – Vu Đồng, là bạn trai của em, chị thấy sao, đẹp trai không?

Tạ Vũ Hân sáng giọng:

- Cái gì bạn trai với không bạn trai đấy, các con mới bao nhiêu tuổi? Không sợ người ta chê cười a!

Tiểu nha đầu khí thế bừng bừng nói:

- Hừ, con mới không sợ chê cười, lúc này, đám người chú Trương còn nói con và anh Cùng là trời sinh một đôi a!

Vu Tổ Chân nhìn thấy Vu Đồng này giờ không nói chuyện, có vẻ ngại ngùng nói:

- Hai người đúng là một đôi trời sinh, nhưng mà các em còn quá nhỏ, không thể vì thế mà chậm trễ việc học a. Hơn nữa, nhìn anh Cùng của em thành thật như vậy, sau này không cho phép khi dễ người ta nha.

Nàng không biết, Vu Đồng làm gì có chút nào gọi là ngại ngùng? Lúc này, hắn đang nhớ tới một chuyện rất quan trọng, đang dùng thần niệm trao đổi với Thiên Nhất, đương nhiên không để ý đến bọn họ nói gì.

Nói chuyện một lúc, Vu Tô Chân muốn cáo từ, thân là quan viên, những trường hợp như thế này chỉ đến vì hình thức, bọn họ sẽ không ở lại lâu. Mấy người đứng dậy đưa tiễn, Tần Vận đột nhiên cười xấu xa, ý niệm vừa động, một cô gái vừa đứng lúc đi ngang qua đột nhiên trượt chân, thoáng định trúng người Vu Tô Chân, cô kinh hô một tiếng rồi ngã ngược về sau, trúng vào lồng ngực của Vu Đồng, đè hẳn ngồi lại trên ghế. Lúc này, Vu Tô Chân đang ngồi trên đùi hắn, hơn nữa vì bối rối nên hai tay nàng vung loạn vừa đứng lúc ôm chặt cổ Vu Đồng, Vu Đồng cũng vì muốn giữ cho nàng khỏi ngã nên dùng hai tay ôm lấy vòng eo mảnh mai của nàng.

Tựa trên lồng ngực hùng tráng của Vu Đồng, Vu Tô Chân có chút mê say, hoảng toan đã quên hai người lúc này ôm nhau vô cùng thân mật giống như một đôi tình lữ. Qua hơn mười giây, nàng mới kinh hô vội vàng nhảy ra, trên mặt không còn vẻ lạnh lùng như lúc nãy mà thay vào đó là đầy vẻ bối rối, còn thêm một chút thẹn thùng.

Dù sao, nàng cũng là người lẫn lộn quan trường, tố chất tâm lý cũng không phải nói, không bao lâu sau, Vu Tô Chân đã điều chỉnh tốt tâm lý bình tĩnh chào mấy người rồi rời đi.

Tô Chân đi rồi, Vu Đồng đi tới bên cạnh Tần Vận, đột nhiên bàn tay vỗ mạnh vào mông nàng, hỏi:

- Có phải em giờ trò quỷ không? Em không lừa được anh đâu!

Tần Vận cười quynh rũ nói:

- Đúng vậy nha, chính là người ta đang làm trò quỷ, nếu anh nhẫn tâm thì đánh chết người ta đi!

Nói xong, nàng nằm lên mặt bàn, giơ bờ mông cao vút của mình ra, còn nhẹ nhàng giả dục khiêu khích Vu Đồng.

Vu Đồng lại nhẹ nhàng đánh vãi cái, trong miệng Tần Vận phát ra từng tiếng rên rỉ giống như nàng không phải bị đánh mà bị lần lượt đ* t vậy.

Tạ Vũ Hân không nói gì nhìn thấy hai mẹ con này như vậy, chợt dạ quay mặt nhìn xung quanh, phát hiện không có ai chú ý đến bọn họ. Lúc này, nàng mới yên tâm, nhưng lập tức, trong lòng nàng phát ra một loại cảm giác cực kỳ kích thích, giống như bọn họ vậy, hình như cũng không tệ nha!

-----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TL.T. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Lần đầu đến nhà

Náo loạn một lúc, bốn người mới ngồi xuống bàn, Tần Vận thì lôi kéo Tạ Vũ Hân tiếp tục uống rượu, Vu Đồng thì vừa trò chuyện với tiểu nha đầu vừa nhìn loạn khắp nơi. Lúc này, vũ hội cũng đã bắt đầu, không ít người đều đi vào giữa đại sảnh, cứ hai người thành một đôi nhảy.

Bên cạnh hắn có ba đại mỹ nữ ngồi cùng một bàn, ngoại trừ Vu phó thị trưởng lúc nãy thì không có người nào giám tới gần, thì không có ít người tới quấy rầy bọn hắn. Hắn nhớ rõ kiếp trước đọc không ít tiểu thuyết YY (tự sướng), nhân vật chính trong trường hợp này đều sẽ kết thù kết oán với người khác, sau đó thì có thể thoải mái xạo l* n rồi.

Chẳng lẽ nhưng tên viết sách kia đều đang viết quá sự thật hả?

Hay là bản thân không phải là nhân vật chính?

Nhưng hắn lại không nghĩ đến, Tần Vận chính là nhân viên chủ chốt của công ty Vĩnh Hằng, có ai mắt mù mà đến trêu chọc chứ?

Yến tiệc kéo dài đến hơn mười giờ tối, lúc tan cuộc, Tạ Vũ Hân cũng đã uống đến hơi mơ hồ, vừa ra khỏi nhà hàng bị gió thổi qua, lại đang buồn ngủ, mà tiểu nha đầu thì không biết lái xe, Tần Vận nhân cơ hội cười nói:

- Đồng Đồng, con đưa hai người họ về nhà đi, để mẹ đi một mình a!

Nhìn thấy Vu Đồng trừng mắt nhìn, nàng nói với Tạ Vũ Hân:

- Hôm nay để cho hắn ở chỗ người a, nhớ đó, giúp đỡ nha!

Tạ Vũ Hân mặc dù hơi say nhưng vẫn hiểu rõ ý của nàng, vốn định từ chối nhưng trong lòng lại dâng lên chờ mong mãnh liệt, khuôn mặt cũng đỏ lên, không nói gì chỉ mở cửa sau của xe rồi ngồi vào.

Tạm biệt Tàn Vân, Vu Đồng ngồi ở ghế tài xế, tiểu nha đầu ngồi bên cạnh chỉ đường cho hắn, Tạ Vũ Hân thì ngồi ghế sau im lặng không nói gì. Nhìn qua thì rất yên tĩnh nhưng trong lòng của nàng lại không bình tĩnh chút nào, đầu óc mơ hồ có những suy nghĩ miên man, tại sao phải dẫn hắn về nhà? Buổi tối hắn sẽ đến tìm mình chứ? Nếu hắn đến thật thì mình có nên từ chối hắn không?

Nhà của mẹ con hai người là một biệt thự nhỏ hai lầu, lầu một toàn bộ đều trống không nhưng đã lâu không có người ở nên không thể để Vu Đồng ngủ ở đó. Nhưng lầu hai chỉ có hai phòng ngủ, bình thường mẹ con hai người mỗi người một phòng. Bây giờ, có thêm Vu Đồng nữa nên không biết làm thế nào, Tạ Vũ Hân suy nghĩ một chút rồi nói:

- Na Na, đêm nay con ngủ cùng với mẹ, để cho Vu Đồng ngủ ở phòng con có được không?

Ba người lên phòng khách trên lầu hai nói chuyện, tiểu nha đầu cãi:

- Không được, con muốn ngủ cùng với anh Đồng!

- Không được.

Mặc dù có men say nhưng Tạ Vũ Hân vẫn theo bản năng phản đối:

- Bây giờ hai con không thể ngủ cùng được, đợi hai con lớn lên rồi nói sau!

- Nha.

Tiểu nha đầu nhu thuận đáp ứng, rồi bỗng nhiên cười xấu xa nói:

- Anh, mẹ em nói không cho anh ngủ phòng em, mẹ muốn anh ngủ với người a.

Tạ Vũ Hân sững sờ, nhìn thấy Vu Đồng mỉm cười nhìn mình, khuôn mặt đỏ lên, cúi đầu nói:

- Ta... Ta đi tắm rửa, hai con ngồi nói chuyện đi!

Nói xong, nàng vội vàng chạy đi vào phòng tắm.

Tiểu nha đầu nhích lại gần, kéo quần Vu Đồng xuống hai tay cầm con c*c của hắn đùa giỡn:

- Anh, em hỏi anh chuyện này, nhưng anh phải trả lời thật cho em được không?

- Chuyện gì?

Vu Đồng ôm tiểu nha đầu, tay hắn đút vào trong áo ngủ của nàng, vuốt ve hai vú nhỏ vừa phát dục của nàng, theo đạo thuật không thể sờ, nhìn vài ngày rồi, không sai, cũng cup A rồi, hơn nữa còn rất co giãn.

Tiểu nha đầu bị mò, ánh mắt có chút mê ly, nhưng vẫn vững tinh thần hỏi:

- Anh có yêu thích mẹ em không?

- Ưa thích nha.

Vu Đồng được tác lần nước vuốt tay vào sâu trong áo ngủ của tiểu nha đầu, cời quần lót của nàng ra, ngón tay trực tiếp mò tới l*ín non nớt của nàng, chỗ đó đã có hơi ẩm ướt.

- Em không phải nói là yêu thích bình thường.

Tiểu nha đầu bị hắn đụng, cơ thể hơi run nhẹ:

- Mà là tình yêu giữa nam và nữ.

- Anh vừa nói với em là thật.

Ngón trỏ của Vu Đồng nhẹ nhàng vân vê hạt đậu của tiểu nha đầu:

- Nhưng em phải hứa là không được tức giận.

- Được.

Trương Na có hơi khấn trương:

- Em hứa sẽ không tức giận, anh mau nói đi a.

Vu Đồng tiếp tục vuốt ve tại l* n mềm ướt át của nàng nói:

- Lần đầu tiên anh nhìn thấy mẹ em, anh đã rất thích nàng rồi, cảm giác này thậm chí còn trước em, sau này, khi thích em thì anh thậm chí còn muốn cưới cả hai người, nhưng mà anh không dám nói, anh sợ em nói anh vô sỉ, từ nay về sau không quan tâm đến anh.

- Có thật không?

Trương Na cảm thấy chưa bao giờ có chuyện vui hơn vậy:

- Thật tốt quá, em và mẹ em đều đồng ý nha, nhưng mà, chị Vận nhi liệu có đồng ý hay không?

- ha ha.

Vu Đồng nở nụ cười:

- Sẽ không đâu, em không biết, hôm nay nàng còn cổ vũ anh truy hai người nha.

- Ah! Thật tốt quá!

Tiểu nha đầu vui mừng kêu lên, lập tức lại buồn xuống:

- Như vậy sau này em phải gọi mẹ là mẹ hay là chị a.

- Ha ha.

Vu Đồng cười lớn, tay càng vuốt nhanh hơn:

- Bình thường là mẹ con, trên giường là chị em! Huống hồ, không phải hôm nay em cũng đã gọi nàng là chị rồi sao?

- Ah...

Tiểu nha đầu cũng đã không nghe được hắn nói gì nữa rồi, nàng lên đỉnh hết chói tai, dâm thủy từ trong l* n liên tục trào ra, chảy dích đầy tay Vu Đồng, hắn rút tay ra, đưa tay đẩy dâm thủy đến trong miệng nhỏ của Trương Na:

- Tới, nha đầu, nếm thử hương vị của chính em đi.

Tiểu nha đầu thẹn thùng quay đầu ra chỗ khác không thèm để ý đến hắn, bàn tay càng vuốt dương vật của Vu Đồng nhanh hơn. Vu Đồng thì đưa ngón tay vào miệng mình, mút sạch chất lỏng dích trên bàn tay, khen:

- Ừm, mùi vị cũng không tệ nha!

Sau khi tắm giặt sạch sẽ bằng nước lạnh, đầu óc Tạ Vũ Hân cũng đã thanh tỉnh hơn rất nhiều, nhưng mà đầu óc thanh tỉnh cũng không thể dè xuồng lửa nóng trong lòng được, ngược lại càng tăng lên nhiều hơn. Hai tay nàng vô ý thức đưa tới trước ngực, vuốt ve bầu vú của mình, vừa nghĩ đến những ảo tưởng của bản thân mấy ngày nay sắp trở thành hiện thực, trong lòng nàng lại càng cảm thấy kích thích, hai tay càng xoa bóp mạnh hơn. Đúng lúc này, nàng chợt nghe thấy tiếng hét từ bên ngoài truyền tới, tưởng rằng con gái xảy ra chuyện gì vội vã chạy ra không kịp mặc quần áo, chỉ tùy tiện lấy khăn tắm quấn quanh cơ thể chạy ra ngoài.

Tạ Vũ Hân sững sờ đứng tại cửa phòng tắm, nhìn thấy hai người trong phòng khách. Nàng nhìn thấy Vu Đồng vẻ mặt cười xấu xa liến chất lỏng trên bàn tay, còn gái thì khuôn mặt đỏ bừng trong mắt tràn đầy thỏa mãn, nửa tựa lên người Vu Đồng. Váy công chúa màu trắng cũng đã bị hất lên hông, quần lót nhỏ cũng bị cởi ra một bên, l* n mềm ướt sũng trực tiếp lộ ra trước mặt nàng, đôi bàn tay nhỏ bé của con gái thì đang cầm vật thô dài dưới háng của Vu Đồng mạnh mẽ vuốt lên xuống.

Lúc này, sao nàng còn không hiểu chuyện gì đang xảy ra chứ?

Tạ Vũ Hân nhìn thấy hai người đương nhiên hai người cũng nhìn thấy nàng, nhưng tiểu nha đầu không có chút nào xấu hổ còn quơ quơ dương vật trong tay nhìn Tạ Vũ Hân nói:

- Mẹ, người vừa mới nói anh Đồng còn nhỏ, mẹ nhìn xem nha, thế này mà còn nhỏ hả?

Vu Đồng thì có hơi ngượng ngùng, đứng lên nói:

- Anh cũng muốn đi tắm rửa.

Nói xong, hắn vội chạy vào phòng tắm.

Tạ Vũ Hân sững sờ nghiêng người để cho Vu Đồng đi qua, đợi khi cửa phòng tắm đóng lại nàng mới kịp phản ứng:

- Hồng rồi! Bởi vì lúc ở yến hội bị Vu Đồng ôm qua, lại sờ soạng vài cái, lại thêm trên đường về suy nghĩ miên mang nên quần lót đã sớm ướt đầm. Vừa rồi nàng chỉ cởi ra rồi tùy tiện vứt qua một bên, không có bỏ vào trong máy giặt, mong là hắn sẽ không nhìn thấy a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Chơi hai mẹ con

Khi Vu Đồng từ trong phòng tắm đi ra, phòng khách chỉ còn lại một mình tiểu nha đầu. Nhìn thấy Vu Đồng đi ra, nàng cười chỉ vào gian phòng Tạ Vũ Hân đang khép hờ, cho hắn một ánh mắt cổ vũ rồi đi vào tắm rửa, Vu Đồng cũng đi vào phòng của Tạ Vũ Hân.

Trong lúc Vu Đồng tắm rửa, tiểu nha đầu đã kể loại đoạn nói chuyện vừa rồi cho nàng biết, lúc này trong lòng nàng rất hưng phấn, nhưng cũng có hơi khấn trương. Bản thân mình nghĩ thầm một lần được thử thôi nhưng không ngờ Vu Đồng lại có ý định thu cả hai mẹ con nàng, nhưng tv lại đồng ý với quyết định này nữa, nàng vui mừng đến nỗi không tin vào lỗ tai mình nữa. Còn về chuyện người ngoài nói thế nào nàng chưa từng để ý đến, nói thật, những năm này không được sinh hoạt tình dục, nàng đã quá mệt mỏi rồi, cứ tưởng rằng mình đã thành thói quen không nghĩ tới nữa, vậy mà lại bị một tiểu quý phá vỡ tâm tình, mạnh mẽ xâm nhập vào chỗ sâu nhất trong lòng mình. Nói thật, lúc đầu nàng chỉ đối với Vu Đồng sinh ra ảo tưởng, chưa từng nghĩ là chỉ mới vài ngày bản thân đã yêu tiểu tử mới bằng tuổi con gái mình.

Tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến, trong lòng Tạ Vũ Hân đã ngàn chịu vạn chịu, nhưng xuất phát từ tính rụt rè của con gái, nàng vẫn nói:

- Người dám? Ta là dì của người, sau này còn là mẹ vợ của người.

Vu Đồng cười thâm nói:

- Anh còn dám chơi cả mẹ ruột, huống chi là mẹ vợ. Hơn nữa, trên giường thì mọi người đều là vợ của anh, *đt ln* của vợ mình thì có gì mà không dám? Còn nữa, em xem thử đây là cái gì? Ai nha! Ướt đến như vậy rồi, nhìn xem âm đạo của em chảy nước thật nhiều nha!

Nói xong, hắn lấy quần lót nhỏ Tạ Vũ Hân ném trong phòng tắm quơ quơ trước mặt nàng.

Thấy hắn lấy ra cái này, lại còn nói rõ ràng như thế, Tạ Vũ Hân mắc cỡ vùi mặt xuống gối không nói câu nào nữa. Thấy nàng thẹn thùng như vậy, Vu Đồng biết rõ nhất định phải kích phát tính dâm dục của nàng, nếu không thì hai người không thể thoải mái đến cùng được. Vì vậy, hắn đưa một tay xuống dưới váy nàng xuyên lên trên xoa bóp bầu vú lớn của nàng. Tay kia thì nâng đùi đẹp thon dài trắng trẻo lên để lộ ra l*ín mềm mại màu hồng dưới lớp lông rậm rạp, hắn dùng quy đầu lớn như quả trứng gà của mình cọ xát lên dâm huyết đã vô cùng ướt át của nàng, làm cho dâm thủy của nàng chảy ra nhiều hơn, khiêu khích nói:

- Vợ xinh đẹp, cùng chồng mình có gì phải ngại chứ? Em nhìn đi, âm vật đã chảy nước nhiều như vậy rồi? Muốn không? Nhanh nói cho anh biết nào.

Tạ Vũ Hân nghĩ nghĩ thấy cũng đúng, bản thân đã sớm coi hắn là chồng mình rồi, còn có gì mà phải ngại nữa. Vì vậy, nàng nhẹ nhàng quay mặt lại nhìn con trộm đang cọ xát bên ngoài l*ín của mình, càng nhìn càng yêu. Vu Đồng thấy nàng có phản ứng tiếp tục khiêu khích, nói:

- Vợ à, em thấy dương vật của anh có lớn không? Em có muốn nó không?

- Muốn!

Tạ Vũ Hân cuối cùng cũng lên tiếng.

- Muốn cái gì?

- Muốn anh dùng con trộm lớn *đt ln* em!

Tạ Vũ Hân hoàn toàn bỏ qua trò ngại tâm lý, nói ra suy nghĩ trong lòng mình:

- Anh ơi, *ln của em đang ngứa lắm, anh mau đút co cc* lớn của anh vào đi, làm cho em không ngứa nữa đi. Anh biết không? Mấy ngày nay ngày nào người ta cũng ảo tưởng được anh *đt ln* a, cả ngày lẫn đêm đều muốn được anh *đt, anh đẩy, nhất định phải đt* cho em thật thỏa mãn mới được dùng lại a.

Vu Đồng ôm Tạ Vũ Hân quay lại, để cho nàng đối diện với bản thân, đưa một chân của nàng vác lên lưng mình, dương vật cắm vào trong cửa l*ín nàng, Tạ Vũ Hân kêu lên:

- Anh ơi, nhanh, nhanh dùng sức đâm con *cc của anh vào trong ln* của em đi.

Vu Đồng nói:

- Vợ Hân nhè à, từ từ sẽ vào, dương vật của anh quá lớn sợ nếu vào nhanh quá sẽ làm đau em mất.

- Dạ.

Tạ Vũ Hân thấy hân thương tiếc bản thân trong lòng rất là hưởng thụ, kéo hai tay của hân lại đặt lên trên hai bầu vú của mình, còn bàn tay của nàng thì duỗi xuống dưới cầm lấy dương vật từ từ từng chút dứt vào l*ân bản thân.

Vu Đồng vừa vuốt ve bầu vú to của nàng vừa phối hợp với bàn tay nhỏ bé ấy nhúc nhích dương vật, cứ vào ba ra hai, phải tốn vài phút mới dứt dương vật vào sâu hết cỡ được. *L*ân của Tạ Vũ Hân không giống với Tần Vận*, l*ân Tần Vận thì rất chặt khít, còn có một lực hấp dẫn từ bên trong, mà l*ân của Tạ Vũ Hân thì không khít như vậy nhưng bên trong rất mềm mại, làm cho dương vật của hân rất thoải mái, cả hai nữ đều là cực phẩm trong cực phẩm. May mắn là d*âm có thần thông thiên hạ vô song, chứ nếu đổi thành nam nhân khác chủ sợ vừa vào đã ra rồi.

- Anh dứt vào hết cỡ đi.

Tạ Vũ Hân phóng d*âm nói:

- Nhanh đi *thật mạnh* vào l*ân người ta đi, trong l*ân em ngứa lắm rồi.

Vu Đồng theo lời xoay người đặt nàng dưới thân, vừa d*âm mạnh vào vừa nói:

- *L*ân của em thấy sự quá d*âm rồi, xem anh đi có chết em hay không này!*

Tạ Vũ Hân bị đ*t khắp cả người sáng khoái, rên rỉ nói:

- Tốt... Anh... Anh... Ahhh... Anh chính là... Của anh... *L*ân lớn... Em... Ahhh... con trym lớn... Anh... Anh quá... Ah... Đt quá... Đt được... Người ta đây... Đại d*âm huyết... Tốt... Ah... Sáng khoái, mạnh nữa lên... Anh... Đt chết... Đt chết lớn... D*âm huyết a... Người ta muốn... Muốn anh đi... Đt l*ân em... Cả đời.*

- Hi hi, mẹ d*âm d*âm, có muốn con hỗ trợ không?

Hai người đang đ*t nhau không biết trời đất nên không ai phát hiện ra Trương Na đã vào phòng đứng bên cạnh nhìn. Nàng hiếu kỳ nhìn chỗ hai người đang giao hợp, sợ hãi nói:

- Mẹ, *l*ân của mẹ thật lợi hại nha, dương vật lớn như vậy cũng có thể nhét vào được, trách không được anh Đồng nói mẹ là đại d*âm huyết, hi hi, thật đúng là l*ân to.*

Tạ Vũ Hân đang bị đ*t đến cao trào không rảnh phân bác con gái, chỉ rên rỉ:

- Con Trym lớn... Anh... Hân nhè... Hân nhè muốn... Chết mất... Mạnh nữa lên... Đt mạnh... Đt mạnh vào l*ân của Hân nhè đi.

Trương Na ngồi bên cạnh hai người, hai tay xoa bóp bầu vú to của mẹ, mở cái miệng nhỏ nhắn ra ngáp lấy một núm vú mát “chup chup”. Tạ Vũ Hân vốn đã sắp đạt tới cao trào, lúc này lại bị con gái kích thích nên hét chói tai một tiếng rồi phun ra một lượng lớn d*âm thủy.

Cao trào qua đi, Tạ Vũ Hân từng ngum thở gấp.

Trương Na cười hi hi nói:

- Mẹ đại d*âm huyết ơi, người thật l*ân nha.

Tạ Vũ Hân đưa tay của mình vào giữa hai chân Trương Na, mò cho tới khi tay đầy chất nhờn, cười nói:

- Bản thân ra nước nhiều như vậy, còn nói mẹ l*ân, mẹ là đại d*âm huyết vậy còn con là gì?

- Con là con gái của đại d*âm huyết – tiểu d*âm huyết nha.

Tiểu nha đầu cười nói:

- Hi hi, mẹ đại d*âm huyết sinh ra con gái tiểu d*âm huyết, hôm nay đều muốn cho con trym lớn của anh đ*t, anh, anh nói có đúng không?

Vu Đồng cười nói:

- Đúng vậy a, anh muốn cảm ơn đại d*âm huyết, nếu không hợp nay anh sẽ không được đt *tiểu d*âm huyết* rồi. *Cũng muốn cảm ơn tiểu d*âm huyết nữa, nếu không thì sao anh có thể nhanh như vậy đã được đt đại d*âm huyết chứ?*

Nói xong, hân rút con trym d*âm cứng như cây cột của mình ra khỏi l*ân Tạ Vũ Hân, Tạ Vũ Hân phát ra một tiếng thở dài thỏa mãn.

Vu Đồng cười nói:

- Vợ đại dâm huyết a, đừng nóng vội, đợi anh phá trình tiểu dâm huyết xong sẽ quay lại đ*т em tiếp. Hôm nay hai người sẽ không chạy thoát được đâu, nếu anh không đ-t cho hai em cầu xin tha thứ thì thật quá có lỗi với con trym lớn rồi.

Trương Na nằm trên giường, hai chân dẹt to ra, hai mắt lo lắng nhìn dh nói:

- Anh, mẹ, thật sự phải cắm vào hả? Người ta hơi sợ, dương vật lớn như vậy, chẳng phải sẽ cắm tới bụng của con sao?

- Tạ Vũ Hân nằm bên cạnh vuốt ve núm vú của con gái, vừa an ủi nói:

- Không có gì đâu, chỉ đau một chút lúc đầu, qua đi thì con sẽ sướng muốn chết a.

Vu Đồng cũng nói:

- Tiểu bảo bối của anh, không cần sợ, anh sẽ đâm vào thật chậm, sẽ không làm em đau đâu.

Hắn cầm dương vật, dùng quy đầu cọ cọ lên *ln phần hồng nhỏ nhắn của tiểu nha đầu*, thấy *dâm thủy của nàng chảy ra càng nhiều*, *ln mềm cũng hơi hơi mở ra*; hắn từ từ đâm dương vật vào, vừa vào một chút đã rút ra rồi lại đút vào, rút ra, mỗi lần hắn chỉ vừa chạm tới màn mỏng kia đã rút ra.

Tiểu nha đầu cảm thấy trong l*н ngày càng ngứa, cảm thấy có sắp không chịu nổi vội vàng dùng hai chân kẹp chặt bờ mông Vu Đồng. Nàng dùng sức kéo Vu Đồng đè xuống bản thân, Vu Đồng không ngờ nàng sẽ làm như vậy nên dương vật thoáng một cái đã đâm vào hơn phân nửa. Lúc này, tiểu nha đầu có thể khổ rồi, đau đến khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, khóc ròng nói:

- Hai người lừa con, đau quá ah, hu hu, mau rút dương vật xấu xa của anh ra đi, anh Đồng xấu xa, người ta không muốn cho anh đ*т nữa.

Vu Đồng vội vàng ôm nàng vào lòng, hôn lên nước mắt của nàng, đồng thời phát ra một chút thần lực để cho tiểu nha đầu hết đau, cũng kích thích huyết đạo của nàng, làm cho dâm thủy chảy ra nhiều hơn.

Tạ Vũ Hân vô cùng đau lòng hôn nhẹ lên khuôn mặt của Trương Na:

- Na Na ngoan, lần đầu sẽ rất đau, nhưng lần sau con sẽ cảm thấy thoải mái lắm đấy.

- Hai người lừa con.

Trương Na mặc dù cảm thấy trong l*н không còn đau nữa nhưng vẫn còn sợ hãi nói:

- Sớm biết đт đau như vậy thì con không cho đт đâu, anh Đồng xấu, mẹ cũng xấu.

Nói xong, Trương Na lại tiếp tục khóc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Một đêm mây mưa

Tạ Vũ Hân nhìn Vu Đồng với ánh mắt xin giúp đỡ, Vu Đồng cười nhẹ với nàng ra hiệu cứ yên tâm, sau đó gia tăng thần lực kích thích tình dục của tiểu nha đầu. Chốc lát sau, tiểu nha đầu bắt đầu cảm thấy trong *ln tê dại*, *ngứa không chịu nổi*, *nàng nhẹ nhàng vận vẹo bờ mông*, để cho dương vật của Vu Đồng vận vẹo trong *ln* nàng, quả nhiên hết ngứa chỉ còn lại cảm giác sáng khoái, nhưng khi nàng vừa muốn nhấp mạnh hơn nữa thì Vu Đồng lại rút dương vật ra ngoài, nói:

- Nếu tiểu bảo bối của ta không cho đт vậy thì thôi, quên đi, anh đảm bảo sẽ không đт em nữa.

Tiểu nha đầu vừa mới bắt đầu sáng khoái đột nhiên cảm thấy hụt hẫng, nàng nhịn không được hếch bờ mông lên theo dương vật, nhưng đuổi theo kịp, đành nói:

- Anh, sao anh lại rút ra vậy?

Vu Đồng cười nói:

- Tiểu bảo bối đã nói không cho anh đт rồi, vậy thì anh không đт nữa. Để cho em khỏi bị đau đớn.

- Chính là... Chính là ngại ta đã không còn đau nữa nha.

Tiểu nha đầu gấp gáp, khuôn mặt cũng đỏ bừng lên:

- Anh cấm vào lại được không?

- Không được, anh nhớ em vừa mới nói không bao giờ cho anh đ*t nữa mà.

Vu Đồng tiếp tục trêu chọc nàng:

- Hơn nữa, nếu anh đ*t làm cho tiểu bảo bối đau nhức thì vậy cả đời này anh sẽ luôn ân hận a!

Tiểu nha đầu nhớ lại lời mình vừa nói, lại nhìn thấy mẹ mình đang nhìn mình cười hi hi, tức giận nói:

- Hừ, người ta cũng sẽ hận anh cả đời, không bao giờ gặp anh nữa.

Nói xong, nàng mân mê cái miệng nhỏ nhắn của mình, quay mặt sang một bên không nhìn hai người nữa, nhưng mà hai chân vẫn dang ra thật to để lộ l*ân mềm màu hồng ra.

Vu Đồng đắc ý nhìn Tạ Vũ Hân cười, hần nhẹ nhàng ngồi xuống đút dương vật của mình vào l*ân tiểu nha đầu, hần dùng sức đẩy mạnh vào, thoáng chốc đã vào hơn phân nửa.

Tiểu nha đầu đang tức giận đột nhiên cảm thấy có gì đó đút vào người mình, nàng quay mặt lại nhìn thấy Vu Đồng đang ngồi trên người mình, dương vật thô to của hần cũng đã cắm vào trong l*ân mềm của bản thân. Khi hần nhẹ nhàng nhấp từng nhin, nàng cũng sáng khoái như được bay lên mười tám tầng mây, nhưng ngoài mặt vẫn giả vờ bộ dáng tức giận.

Vu Đồng vừa đ*t nàng vừa nói:

- Tiểu nha đầu em được lắm, còn giám giận anh, em xem hôm nay anh trừng phạt em thế nào.

Nói xong, hần vừa đ*t vừa dùng tay chọc lét dưới nách nàng, mới vài cái mà tiểu nha đầu đã nhin không được nữa cười thật to. Tạ Vũ Hân cũng khẽ mỉm cười, nhìn thấy hai người cười đùa, trong lòng nàng tràn đầy ấm áp.

Tiểu nha đầu không có chút kinh nghiệm nào, lại vừa bị phá trinh nên cực kỳ miễn cảm, chưa được bao lâu đã lên đỉnh. Sau khi cơ thể nàng giật giật mấy cái, tiểu nha đầu ôn nhu nhìn Vu Đồng, ánh mắt tràn đầy thâm tình nói:

- Anh đ*t để cho em thật thoải mái.

- Vậy từ nay về sau em có cho anh đ*t nữa không?

- Cho chứ, ngày nào Na Na cũng sẽ để cho anh đ*t.

Tiểu nha đầu điệu dàng nói:

- Cùng đ* /n với anh là việc làm thoải mái nhất thiên hạ.

- Vậy em có muốn nữa không?

- Đương nhiên muốn nha, nhưng giờ em muốn nghỉ ngơi một lát, anh đ* /n mẹ em trước đi.

Nói xong, nàng bất thành linh sờ lên l*ân của Tạ Vũ Hân, nhìn ngón tay dính đầy dâm thủy, cười nói:

- Hi hi, đại dâm thủy chờ sót ruột rồi a, anh nhìn nè, nước miếng chảy ra thật nhiều nha.

Tạ Vũ Hân then thùng đánh con gái mình một cái:

- Tiểu dâm huyết này, cũng dám học đùa giỡn mẹ của con hả? Anh, /n em thật sự rất ngứa, anh nhanh đ* l*ân Hân nhi đi.

Vu Đồng xoay người nằm đè lên người Tạ Vũ Hân, con trym lớn đâm mạnh một phát vào tới tận tử cung của nàng, Tạ Vũ Hân dẫy dựa mông lớn kết hợp với tiếng rên rĩ:

- Anh... Con trym thật lớn... Anh đ* /n thật thoải mái... Ah... Đ*t Hân nhi... Muốn bay... Bay lên trời rồi...

Tiểu nha đầu ngồi bên cạnh xoa bóp bầu vú của Tạ Vũ Hân, nàng vừa vuốt ve vừa hâm mộ nói:

- Vú của mẹ thật lớn nha, lớn hơn của con rất nhiều.

Vu Đồng cười:

- Sau này vú của em cũng sẽ lớn như vậy đấy, nhưng với dáng người của em bây giờ, nếu có vú to như vậy thì chẳng phải là quái vật sao?

Hai mẹ con nàng cùng nở nụ cười.

Một đêm này, ba người đ*т nhau từ 7 giờ tối tới tận 2 giờ sáng mới dừng lại nghỉ ngơi. Sau khi kết thúc, mẹ con hai người không còn chút sức lực nào, cả người mềm nhũn nằm trên giường, may nhờ có Vu Đồng giúp hai người cải thiện thể chất chứ nên không sợ là hai người sớm đã bại trận rồi.

- Em ngủ trước đây.

Tạ Vũ Hân uất ức nói:

- Anh thật đúng là trâu bò mà, thảo nào chị Vận nhi lại muốn tìm thêm cho anh thật nhiều vợ, bây giờ em cũng có suy nghĩ này rồi.

...

Sáu giờ sáng, Vu Đồng tỉnh dậy, nhìn thấy bên cạnh mình hai mẹ con vẻ mặt thỏa mãn đang ngủ say, hắn không đành lòng đánh thức hai người, nhẹ nhàng chăm chú nhắc tay chân của hai người ra khỏi giường, cảm khái nói:

- Kiếp trước mình sống hơn 30 năm cũng là một xử nam, không ngờ sau khi sống lại mới 15 tuổi đã được như vậy, chẳng những có Tần Vận, mà còn trái ôm phải ấp hai mẹ con tuyệt sắc, đúng là thể nhân vô thường.

Đi ra khỏi biệt thự, hắn liếc mắt nhìn thấy Tần Vận đứng trước cửa, hắn cười đi lại chỗ nàng, đứng phái sau ôm eo nàng, sau đó hai tay nắm chặt hai bầu vú, bắt đầu xoa bóp:

- Vận nhi bảo bối, sao mới sáng sớm em đã chạy tới đây? Có phải một đêm không gặp đã nhớ con trộm lớn của anh rồi không?

Tần Vận kiều mỹ liếc hắn một cái:

- Ai mà thèm nhớ cái thứ khốn nạn kia của anh, cả ngày đút vào l*т người ta làm người ta đau muốn chết đi sống lại đây.

- Thật xin lỗi Vận nhi bảo bối.

Vu Đồng nhẹ nhàng vuốt ve vú nàng, cười nói:

- Anh đảm bảo sau này sẽ không cấm vật gây tai họa kia vào người Vận nhi nữa, có được hay không?

- Anh dám?

Tần Vận tức giận:

- Nếu anh không đ*т cho em thoải mái thì em sẽ không tha cho anh đâu.

Nàng ôn nhu nhìn khuôn mặt còn hơi ngây thơ của con trai:

- Nhưng mà anh cũng đừng đ*т nhiều như trước được không, Vận nhi thật sự là có hơi chịu không nổi.

Vu Đồng thương tiếc ôm nàng:

- Bảo bối yên tâm đi, trước kia là anh không đúng, chỉ nghĩ cho bản thân. Hắc hắc, anh xin hứa, từ nay về sau, chỉ cần Vận nhi bảo bối nói thỏa mãn thì được rồi, anh sẽ không đ*т nhiều thêm nữa.

Tần Vận bị hắn trêu chọc cười nói:

- Thật ra sau khi đến cực hạn, trong khoảnh khắc lên đỉnh, cảm giác cũng không tệ lắm, nhưng mà bị nhiều lần thì rất mệt mỏi a.

- Ủm, anh sẽ cố gắng tiết chế.

Trong lòng Vu Đồng thầm quyết định, phải đт nhau có chừng mực với vợ của mình, nếu không khi các nàng sợ hãi bản thân đт thì chẳng phải là bản thân buồn muốn khóc chết đi hay sao?

Hắn ôm eo nhỏ nhắn của Tần Vận nói:

- Vận nhi bảo bối, chúng ta vào nhà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Em là con điểm

Âm thanh mờ của khi hai người vào nhà đã đánh thức hai mẹ con Tạ Vũ Hân, bây giờ, hai nàng cũng có thực lực không thua kém gì Tần Vận nên tai thính mất tinh hơn trước nhiều. Dù sao cũng ở trong nhà, trừ Vu Đồng ra thì sẽ không có khách đến vào giờ này nên hai mẹ con cũng trấn trỗi chạy ra, không ngờ vừa ra đã thấy Tần Vận đang cười hì hì nhìn hai người. Hai nàng hoảng sợ vội vàng chạy về phòng khóa bộ đồ ngủ lên người rồi mới đi ra.

Tạ Vũ Hân nói:

- Chị Vận nhi, sao chị lại đến đây?

- Ha ha.

Tần Vận vừa cười vừa nói:

- Chị đến đây xem hai con dâu vừa mới động phòng với con mình như thế nào rồi.

Hai nữ bị nàng chọc khuôn mặt đỏ bừng, nhưng Tạ Vũ Hân dù sao cũng là người từng trải nên rất nhanh phản kích nói:

- Có thật không, vậy mà em nghĩ chị muốn con trộm lớn của chồng nên mới sáng sớm đã chạy đến đây để được đ*т chứ?

Ba nữ cười đùa một lúc, sau đó ngồi xuống, Tần Vận và Tạ Vũ Hân trò chuyện với nhau rất vui vẻ, Trương Na đối mặt với hai người chị mới này có hơi khấn trương.

Tần Vận ôm bả vai Trương Na cười nói:

- Na Na, từ nay về sau chúng ta đã là chiến hữu rồi, em còn sợ chị ăn thịt em hả? Chúng ta cần phải kết thành một mặt trận thống nhất nha, nếu không sao có thể đối phó nổi với đại gia hỏa kia được?

Trương Na bị chọc cười khanh khách, trong lòng cũng bình tĩnh hơn:

- Người ta sợ chị Vận nhi không thích người ta mà.

Tần Vận về mặt thần mặt đắc đạo:

- Nói cho em biết một bí mật nha, chị rất thích có con gái, lúc trước khi sinh ra tiểu tử thúi đó, chị đã từng nghĩ sao mình lại không sinh ra một đứa con gái chứ?

Tạ Vũ Hân chen vào nói:

- May mà lúc đó chị không sinh ra con gái, nếu không thì...

Tiểu nha đầu tiếp lời:

- Đúng nha, nếu anh Đồng là con gái thì ai có thể đt chúng ta thoải mái được như vậy nha? Chị Vận nhi, thật cảm ơn chị đã sinh ra một con trai đt l*т sướng như vậy. Nhưng mà, vừa mới bắt đầu anh Đồng đã làm mạnh như vậy, làm cho người ta đau muốn chết, thật là xấu.

Tần Vận cười nói:

- Đừng nói em, cho dù là chị lần đầu tiên bị hấn đt cũng chịu khổ lớn nè, dương vật lớn như vậy, hấn lại chọc mạnh một phát tới đáy tử cung của người ta. Ln chị đã sinh con nhưng cũng bị hấn đ*т tới chảy máu.

Tần Vận cười rồi kể lại lần đầu tiên nàng cùng đ*т với Vu Đồng cho hai nữ nghe, hai nữ nghe được đều tò mò thích thú không thôi.

Nhìn thấy ba người hòa hợp như vậy, ngay cả lúc nói về chuyện bí mật khuê phòng cũng không mất tự nhiên, trong lòng Vu Đồng rất vui vẻ. Hấn một tay cời quần mình ra, cảm dương vật đã căng cứng khó chịu lắc lắc đi tới chỗ các nàng, cười nói:

- Nhanh như vậy đã kết thành mặt trận thống nhất rồi hả? Tốt lắm, đợi chồng đến khiêu chiến các em đây.

Đêm qua, mẹ con hai người mới nếm thử tư vị nên làm không biết mệt, còn Tần Vận thì nhịn một đêm nên dục hỏa bộc phát không nhịn được đương nhiên sẽ không từ chối. Nhưng hai mẹ con Tạ Vũ Hân thì vẫn còn hơi ngượng ngùng, Tần Vận thấy vậy vén váy thật dài của bản thân lên, kéo quần lót xuống tới đầu gối, hai tay chống lên ghế sofa, chống hông lớn lên cao chuẩn bị tư thế doggy, quay đầu lại nhìn Vu Đồng.

Nàng cười quyến rũ nói:

- Em nhịn một đêm rồi, ln đã rất ngứa, anh đt em trước đi!

Tần Vận cũng biết Vu Đồng thích nghe tiếng rên rĩ dâm dăng nên cố tình làm mẫu cho hai mẹ con Trương Na xem, lại thêm đang bị đ*т thật thoải mái nên

khi Vu Đồng dứt vào, nàng há to miệng hét lên:

- Con trai cưng của mẹ... Anh à... Của anh... Con trым lớn... Thật là lợi hại... *Đt chết... Mẹ mẹ... Vận nhi rồi... Ln của mẹ... Là để cho... Con trai... Đ*t... Mạnh lên nữa...*

Vu Đồng *đt thật mạnh, hấn kéo chân trái của Tần Vận lên, để cho một chân nàng chạm đất còn chân kia thì gác lên tay mình, chân của nàng đang ra thật lớn, rồi hấn dứt dương vật của mình vào ln của nàng.* Vì như vậy nên cuộc đại chiến của mẹ con Tần Vận bạo lộ trước mặt hai nữ kia.

Vu Đồng vừa dứt vào thật mạnh, vừa nói:

- Vận nhi dâm dăng, lại thích bị anh đ*t như vậy, em thật đúng là một con điếm!

Tần Vận bị đ*t thoải mái, rên rỉ nói:

- Đúng... Em là con điếm... Là thích bị đt... *Con trai đt... Thật là sướng... Ln của mẹ... Con trым lớn... Con trai... Mạnh nữa lên... Đt chết... Cái này... Đt ln của mẹ đi...*

Mẹ con Trương Na ngờ ngác nhìn hai người đt, *các nàng không nghĩ ra, bình thường Tần Vận rất văn minh điềm tĩnh nhưng khi đt nhau lại điên cuồng như vậy.* Thật nhiều dâm thủy theo con trым lớn của Vu Đồng chảy ra ngoài, cứ mỗi lần Vu Đồng nháp vào là lại có rất nhiều dâm thủy vậy ra, một phần nhỏ rơi xuống sàn nhưng đa số là dính lên người hai mẹ con họ, các nàng chẳng những không phản cảm mà ngược lại kích phát dục vọng trong lòng.

Qua một lúc, cơ thể Tần Vận run rẩy mãnh liệt rồi cơ thể nàng mềm nhũn, Vu Đồng ôm Tần Vận đang thở hổn hển bỏ xuống, rút dương vật của mình ra khỏi l* n nàng, rồi quay lại nhìn hai mẹ con Trương Na cười nói:

- Hai người ai lên trước đây?

Tiểu nha đầu đã sớm không nhịn được dục hỏa, dùng tay xé rách bộ đồ ngủ vừa mới mặc vào, nhào vào trong lòng ngực Vu Đồng, Vu Đồng lại để cho hai chân của nàng kẹp eo mình rồi dùng tay nhấc mông nàng lên để đúng vị trí dương vật, đâm mạnh một phát.

Tiểu nha đầu vốn không bền bỉ được, lại thêm lần này Vu Đồng đ*t mạnh như vậy nên không lâu sau đã thét lên ngút trời, lên đỉnh.

Vu Đồng lại chuyển qua ôm Tạ Vũ Hân, hấn ngồi xuống để cho Tạ Vũ Hân ngồi trên người mình, hai tay đặt dưới mông nàng nhấc lên hạ xuống.

Đ*t nhau được một lúc, Tạ Vũ Hân cảm thấy bản thân sắp lên đỉnh, nàng cố dùng sức nháp mạnh hơn nữa, tốc độ nhanh lên, hai tay Vu Đồng nắm vòng eo nhỏ của nàng, đầu nhom lên trước ngực há mồm ngậm bầu vú to không ngừng vừa hôn vừa liếm.

Vu Đồng thả lỏng cơ thể, sau khi đt cho ba nữ mỗi người lên đỉnh ba lần thì cuối cùng bắn ra trong ln Tạ Vũ Hân. Nhưng lúc này, cả ba nữ đã không còn chút sức lực nào nữa nên việc làm đồ ăn sáng đương nhiên chuyển sang người Vu Đồng.

Ăn sáng xong, Vu Đồng nói với ba người:

- lát nữa anh muốn đi tới tập đoàn Mộng Tường một chút, ba người ở nhà chơi a.

Những chuyện liên quan tới mình, tối hôm qua lúc hoan ái Vu Đồng đã nói toàn bộ cho mẹ con Tạ Vũ Hân.

Rồi hấn nói với Trương Na:

- Tiểu bảo bối, chuyện của chúng ta không được nói lung tung nghe chưa, anh mặt dày nên không sao nhưng nếu có tin đồn gì đối với các người, anh phải khổ sở rồi. Đặc biệt là chủ nhiệm lớn chúng ta, anh thấy hình như nàng có ý kiến không tốt với anh.

- Em biết rồi.

Trương Na cười nói:

- Nhưng mà anh không thấy chị Quan Lâm cũng là đại mỹ nữ hả? Hay là anh cũng thu nàng về chung luôn đi, đến lúc đó chỉ cần anh đ*t nàng một lần, em đảm bảo chuyện gì nàng cũng sẽ nghe theo anh.

Vu Đồng cười cười không nói gì, nhưng trong lòng tiểu nha đầu lại có tính toán.

P/s: Đêm nay còn 1 chương nữa nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Hiểu lầm

Đi ra khỏi tòa nhà Mộng Tường, lúc này khoảng 10 giờ trưa, đi học thì cũng quá nhàm chán, vì vậy Vu Đồng quyết định cho bản thân một ngày nghỉ ngơi. Chậm rãi đi dạo trên đường, nhìn xem phong cảnh xung quanh, tâm trạng của hắn rất không tệ, năm 2001 Thành phố Tô đúng là không thẹn với cái tên “Lâm viên hóa thành thị”. Không như kiếp trước, năm 2012 không khí bị ô nhiễm nghiêm trọng, không khí lúc này rất trong lành.

Đi đến gần ngõ nhỏ, tâm tình đang tốt của Vu Đồng bị một tiếng kêu cứu phá vỡ, vừa định quay người đi thì bất chợt nghe một giọng nói dễ nghe hốt hoảng kêu:

- Các người làm gì đấy? Mau thả tôi ra.

Trong lòng Vu Đồng khẽ động:

- Chẳng lẽ xuất hiện lưu manh đùa giỡn mỹ nữ như trong truyền thuyết hay sao? Hắn bước nhanh tới, chỉ thấy ở cuối ngõ nhỏ, mấy thanh niên cao to ngang ngửa Vu Đồng đang vây quanh một cô gái mặc váy hoa. Cô gái kia đáng người cao ngang ngửa Vu Đồng, đáng người vô cùng khiêu gợi, cặp vú, cặp mông đầy đặn, eo mảnh chân dài, lại thêm một đầu tóc dài, thành thực xinh đẹp nhưng lại có một khuôn mặt ngây thơ làm cho người ta không thể đoán ra tuổi tác của nàng.

Mấy tiểu lưu manh cười hắc hắc nói:

- Tiểu mỹ nhân, kêu đi a, kêu to lên, em có kêu to đến mất giọng cũng không ai đến cứu em đâu.

Đầu Vu Đồng đầy hắc tuyến, quá máu chó nha! Vì vậy hắn quyết định giúp bọn hắn máu chó tới cùng, mạnh mẽ nhảy ra ngoài, quát to:

- Dừng tay, dưới ban ngày ban mặt lại dám đùa giỡn con gái nhà lành, các người có còn coi vương pháp ra gì không?

Vài tiểu lưu manh sững sờ, mấy câu này không phải rất hay xuất hiện trên tivi hay sao? Sao bây giờ một tiểu tử không biết từ đâu tới lại dám nói ra? Nhưng bọn hắn không ngốc, biết rõ nếu không xử lý xong chuyện này thì bọn hắn sẽ không có quả ngon để ăn, vì vậy nhe răng cười đánh về phía Vu Đồng. Vu Đồng cũng lười nói chuyện dài dòng với bọn chúng, ba quyền hai cước đánh cho mấy tên lưu manh này đều nằm đo đất.

Đại mỹ nữ kia nhìn thấy đám tiểu lưu manh bị đánh ngã, nhanh chân chạy tới, ôm cổ tay Vu Đồng, nhú mũi nhìn mấy tên lưu manh nói:

- Hừ, bại hoại, thừa dịp em gái ta không ở đây cố ý khi dễ ta, được lắm, ta phải gọi cho em ta bắt nhốt các người lại.

Rồi nàng nhìn Vu Đồng cười nói:

- Cảm ơn anh, làm phiền anh đã giúp em đánh mấy tên lưu manh này.

Anh? Vu Đồng có chút không hiểu, mỹ nữ này mặc dù dễ người ta khó đoán ra tuổi thật sự nhưng nhìn thể nào cũng lớn hơn mình nha, sao lại gọi mình là anh? Lại nói với nàng vài câu, Vu Đồng thăm thán:

- Cực phẩm mỹ nữ như thế lại là đứa trẻ dân đen.

- Anh đi cùng với em đến chỗ quảng trường nhỏ kia được không? Em gái em bảo em đến đó đợi nàng, nhưng mấy tên bại hoại này lại dám lừa gạt nói là em của em ở đây. Tức chết mà.

Vu Đồng cùng nàng chậm rãi đi đến quảng trường nhỏ, khi hắn cảm thấy có chút không đúng.

Lại nghe đại mỹ nữ nói:

- Em gái ta đã sớm nói không được nói chuyện cùng với người lạ, em thật là ngốc quá đi.

Người lạ? Vu Đồng sững sờ, đúng rồi, mấy tiểu lưu manh kia có vẻ không biết nàng sao có thể biết nàng đang đợi em mình? Xem ra trong chuyện này nhất định có uẩn khúc a, đáng tiếc mấy tiểu lưu manh kia chạy mất rồi, bây giờ muốn bắt lại chúng cũng không có biện pháp.

Hồ Tiểu Linh lâu lắm mới có được một ngày nghỉ, vì vậy cô dẫn chị gái mình đi thành phố dạo chơi. Nghĩ đến chị mình, trong lòng nàng có hơi thương cảm, từ năm 8 tuổi bị bệnh nặng, dẫn đến đầu óc có vấn đề, suy nghĩ chỉ dừng lại lúc 8 tuổi. Bình thường mình không có khả năng chiều cô nàng, chỉ có thể để nàng ở nhà, may mắn là tuy trí thông minh của chị mình không được nhưng lại rất thông cảm cho bản thân, thỉnh thoảng cũng nghe lời mình.

Vừa rồi, khi nàng đến quảng trường nhỏ thì chợt nghe có người kêu to “cướp”, xuất phát từ bản năng của cảnh sát, nàng vội vàng căn dặn chị mình đứng tại chỗ đợi mình quay lại rồi đuổi theo hướng tên cướp chạy. Nhưng không ngờ nàng tìm mấy cái ngã tư cũng không thấy người nào bị hại, lại càng không nói đến bọn cướp nữa. Vì vậy, nàng quay lại quảng trường nhỏ nhưng không thấy chị mình đâu nữa, trong lòng khẩn trương.

Nàng hỏi những người xung quanh thì biết được chị của mình đã đi theo vài thanh niên xăm trổ, nàng càng sốt ruột hơn lục tung mọi nơi tìm kiếm nhưng cũng không phát hiện bóng dáng chị mình đâu. Bất đắc dĩ đành phải quay lại quảng trường, nhưng lại kinh hi phát hiện tại chỗ nàng chia tay, chị mình đang ngồi đó ăn kem ngon lành. Nhưng nhìn qua bên cạnh, tâm trạng của Hồ Tiểu Linh không bị khống chế được nhảy dựng lên, sao lại là hắn, chính là cái tên gia hỏa đã làm cho mình ngửa ngáy chịu không nổi a.

Vu Đồng đang nói chuyện vui vẻ với đại mỹ nữ thì đột nhiên nàng sáng mắt lên, vui vẻ phát tay kêu lớn:

- Em gái, chị ở đây.

Hồ Tiểu Linh bất đắc dĩ đi tới, nói với chị mình:

- Chị vừa chạy đi đâu vậy? Sao lại ngồi cùng tên tiểu sắc lang này?

Tiểu sắc lang? Đầu Vu Đồng đầy hắc tuyến. Đại mỹ nữ Hồ Tiểu Phụng cũng khó hiểu hỏi:

- Chị không có cùng một chỗ với tiểu sắc lang nha. Vừa rồi có mấy tiểu bại hoại muốn khi dễ chị may mà anh này đã cứu chị.

Hồ Tiểu Linh sững sờ:

- Chuyện gì xảy ra?

Vu Đồng mỉm cười, hần kể lại câu chuyện một lần:

- Hồ cảnh quan, cô vừa đi đâu vậy? Sao lại để chị của mình ở đây một mình?

Hồ Tiểu Linh cũng kể lại chuyện đi bắt cướp của mình.

Vu Đồng nhún mày:

- Tôi cảm thấy chuyện này có chút không tầm thường, đầu tiên là có người dẫn dắt cô rồi đi, sau đó lại có người dùng danh nghĩa của cô để lừa Phụng nhi đến hẻm nhỏ, tôi cũng vừa hỏi Phụng nhi, nàng nói là nàng không biết mấy người kia. Cô cho rằng có chuyện gì xảy ra, ha ha, dù sao đây cũng là chuyện nghiệp của cô nha.

Phụng nhi? Hồ Tiểu Linh ngây ngẩn, đây chính là cánh cha mẹ hay gọi chị cô, bốn năm trước, sau khi cha cô qua đời, thì chưa có ai gọi chị cô là Phụng nhi cả, chị cô thường nói là:

- Bọn họ không thể gọi ta là Phụng nhi được, còn về phần em nha, vốn là có thể, nhưng ai bảo em là em của chị, nên chỉ có thể gọi là chị thôi nha. Mà bây giờ, Vu Đồng rõ ràng vừa gọi là Phụng nhi, nhưng chị cô cũng không phản đối, cái kia nói lên vấn đề, chị của cô đã xem hần là người thân cận nhất. Hồ Tiểu Linh biết đầu óc của chị mình không phát triển được đầy đủ nên có năng lực nhìn người rất tốt, chẳng lẽ do mình hiểu lầm?

Vu Đồng này lại là một người có tấm lòng phi thường tốt, không phải như trong tưởng tượng của mình là một người chuyên môn trộm tình yêu của con gái? Hồ Tiểu Linh lại không biết người đàn ông có thể hấp dẫn các cô gái và người đàn ông có tâm địa tốt xấu không quan hệ nhiều lắm, nếu mà nói thì có thể nói là người lương thiện sẽ dễ được con gái yêu hơn.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TL.T. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Tiểu sắc lang

Bỏ qua những suy nghĩ lộn xộn trong đầu ra ngoài, Hồ Tiểu Linh suy nghĩ nói:

- Vu Đồng, cậu nói không sai, chuyện này rất có thể là có người sắp đặt trước.

- Wow.

Hồ Tiểu Phụng la lên:

- Tiểu ca ca, thì ra anh chính là Vu Đồng, là đại phôi đàn, tiểu sắc lang...

- Chị!

Hồ Tiểu Linh vội vàng cắt đứt lời chị mình, nói:

- Chúng ta về nhà thôi, việc hôm nay em phải điều tra cho rõ ràng, không rảnh đi chơi với chị nữa.
- Không liên quan nha.

Hồ Tiểu Phụng cười nói:

- Em mau đi đi, chị sẽ đi chơi với tiểu ca ca.

Vu Đồng cũng cười nói:

- Nếu như cô yên tâm thì hôm nay cứ giao Phụng nhi cho ta.

Hồ Tiểu Linh trầm nghĩ yên tâm tiểu sắc lang như người mới là lạ. Nhưng nghĩ lại người ta vừa giúp mình, chị mình cũng ưa thích hẳn, chắc cũng không phải là người xấu, vì vậy nói:

- Được rồi, vậy chiều nay làm phiền người đưa chị ta về nhà, chị ấy biết rõ địa chỉ đấy.

Nói xong, cô vội rời đi.

- Phụng nhi muốn đi đâu chơi?

- Ta muốn đi sân chơi.

Hồ Tiểu Phụng vui vẻ nói:

- Sớm muốn đi rồi, nhưng em gái ta không có thời gian, hôm nay tiểu ca ca dẫn ta đi được không?
- Đương nhiên, chúng ta đi thôi.

Vu Đồng nhớ tới lời nàng vừa nói, hỏi:

- Phụng nhi, trước kia cô nghe nói về ta rồi hả?
- Đúng nha.

Hồ Tiểu Phụng vừa nắm tay Vu Đồng đi tới vừa nói:

- Hay ngày nay, em gái ta luôn vụng trộm nhắc đến anh, hi hi, em gái ta còn tưởng là ta không nghe thấy.
- Há?

Vu Đồng tò mò hỏi:

- Nàng nói gì về ta vậy?
- Vu Đồng! Cậu là đại phối đần, tiểu sắc lang.

Hồ Tiểu Phụng bắt chước giọng của Hồ Tiểu Linh:

- Tức chết ta, sao lão nương không thể quên được tiểu bại hoại này chứ?

Vu Đồng cười thầm, không ngờ được chỉ mới gặp mặt một mà bản thân đã chiếm vị trí lớn như vậy trong lòng vị nữ cảnh sát này a.

- Đêm qua, em gái ta còn nói mớ.

Hồ Tiểu Phụng lại bắt chước giọng em mình:

- Ah... Tiểu sắc lang... Linh nhi muốn con *cc lớn của người, chị Vận nhi, chị cho phép anh Đồng đt em nha.!*
- Tiểu ca ca, con trộm lớn là gì vậy? Em gái ta còn cho anh *đt nàng, đt nghĩa là gì vậy?*

Đầu Vu Đồng đầy hắc tuyến, không ngờ Hồ Tiểu Linh lại nhìn ra quan hệ giữa mình và Tần Vận, càng không tưởng tượng được là quan hệ giữa mẹ con lại kích thích nàng. Ừm, Hồ Tiểu Linh này có hơi biến thái nha, nhưng mà ta thích, cặc cặc!

Vu Đồng giải thích lung tung vài câu, rồi lôi kéo Hồ Tiểu Phụng đi sân chơi.

Trên đường, hấn gọi điện thoại cho Thiên Nhất, lệnh cho hấn điều tra tư liệu về Hồ Tiểu Linh. Không đến nửa giờ, Thiên Nhất nhắn tin đến:

- Hồ Tiểu Linh, 25 tuổi, năm 10 tuổi mẹ mất, 16 tuổi bỏ học cao trung đi cảnh hiệu, đạt nhiều thành tích cao, 20 tuổi tốt nghiệp cảnh hiệu. Sau đó đến thành phố Tô gia nhập cục công an đội cảnh sát hình sự, cùng năm, chị nàng bị người giết chết, Hồ Tiểu Linh chịu kích thích phá án không quan tâm bản thân nên liên tục lập nhiều công lớn. 5 năm sau, thăng chức thành đội trưởng đội cảnh sát hình sự thành phố, trước mắt đang bị một đội phó đội cảnh sát hình sự thành phố Lý Chí điên cuồng theo đuổi. Có chị là Hồ Tiểu Phụng, 27 tuổi, năm 8 tuổi lúc phát sốt làm cho đầu óc có vấn đề, chỉ số thông minh chỉ dừng lại năm 8 tuổi.

Lý Chí? Lý công tử? Vu Đồng chợt nhớ tới mấy tiểu lưu manh thấp giọng nói, chẳng lẽ... Vì vậy hấn giao cho Thiên Nhất điều tra Lý Chí.

- Lý Chí: Đội phó đội cảnh sát hình sự thành phố Tô, là con trai của phó thị trưởng thành phố Tô, làm người háo sắc, có liên quan nhiều tới xã hội đen.

Xem ra có khả năng là hấn a, vì vậy hấn giao cho Thiên Nhất điều tra chuyện này rồi đi chơi với Hồ Tiểu Phụng.

Hai người chơi đến 6 giờ chiều, Hồ Tiểu Phụng mới thỏa mãn, lúc này, cô đã mỏi mệt, ngồi trên ghế dài, tựa đầu lên vai Vu Đồng thở gấp nói:

- Chơi vui quá, tiểu ca ca, sau này chúng ta còn được đến đây chơi nữa không?

- Đương nhiên.

Vu Đồng cười nói:

- Đến cuối tuần a, lúc cho chúng ta lại đến đây chơi.

“chụp”

Bất thính linh, Hồ Tiểu Phụng hôn lên má Vu Đồng một cái:

- Tiểu ca ca, anh đối với Phụng nhi thật tốt, Phụng nhi rất thích anh, đợi khi nào Phụng nhi lớn lên gả cho anh là vợ được không?

Vu Đồng vô ý thức nhìn vào bộ ngực có chút hơi lớn hơn Tần Vận của nàng, trong lòng tự nhủ, Cô cũng đã lớn lên rồi.

Hấn nhẹ gật đầu nói:

- Tốt, đợi Phụng nhi lớn lên anh sẽ lấy em là vợ. Bây giờ anh đưa em về nhà a.

Thấy Vu Đồng đồng ý, Hồ Tiểu Phụng hoan hô, theo hấn về nhà.

Hai chị em Hồ gia ở trong một căn nhà nhỏ có hai phòng, khi hai người tới nơi thì Hồ Tiểu Linh đã ở nhà rồi. Thấy hai người trở về, cô vội vàng kéo chị mình tới kiểm tra, để cho nàng xoay hai vòng nhìn thấy không có gì bất thường mới yên lòng.

Vu Đồng cười khổ nói

- Ta nói Hồ cảnh quan này, ta là người không đáng tin vậy sao?

- Hừ, chị của ta đơn thuần như vậy, ai biết tiểu sắc lang như ngươi có lừa gạt nàng hay không?

Nói xong, nàng cũng ngăn người, cái giọng điệu này, sao giống như đang làm nũng vậy?

- Khục khục.

Vu Đồng hô khan nói:

- Anh phải đi rồi, Phụng nhi, em ở nhà nhà nhớ nghe lời em gái nghe chưa, cuối tuần anh sẽ đến dẫn em đi chơi.

Đi ra tới cửa, hấn dừng lại nói:

- Hồ cảnh quan, chú ý Lý Chí.

Nhìn thấy bóng lưng Vu Đồng rời đi, Hồ Tiểu Linh tức giận dậm chân xuống đất, chu miệng:

- Bại hoại, lại tới quấy rầy sinh hoạt của ta.

- Em gái, em đang tức giận tiểu ca ca hả?

- Đúng vậy, cái này bại hoại!

- Vậy bây giờ làm sao?

Hồ Tiểu Phụng buồn rầu gãi đầu:

- Chi rất thích hán nha, còn muốn cùng em gái gả cho hán.

Gả cho hán? Hồ Tiểu Linh quay mặt chỗ khác, khuôn mặt xấu hổ đỏ bừng, phi, ai thèm gả cho tên sắc lang này, bản cô nương không bao giờ!

Vu Đồng trực tiếp đi về biệt thự nhỏ của Tạ Vũ Hân, hôm nay, Tần Vận cũng tới đây, bọn họ ở chung một chỗ mặc dù không sai, mà dù sao cũng không bằng một biệt thự tách biệt a.

Nghĩ tới đây, Vu Đồng gọi điện thoại cho Thiên Nhất, phân phó cho hán tự mình tìm một biệt thự lớn một chút, còn đặt biệt dặn dò hán phòng ngủ nhất định phải lớn, hơn nữa không cần giường chỉ cần nâng sàn nhà cao lên một chút để cho khí lạnh không truyền lên là được. Đến lúc đó, hán và các nàng có thể trong một phòng vài chục mét vuông tùy ý điên loạn, trong lòng Vu Đồng nhộn nhạo lên.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TL.T. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Hưởng thụ

Ba đại mỹ nữ đang ngồi xem tivi thì nhìn thấy Vu Đồng về, Trương Na hỏi:

- Cả ngày nay anh đi đâu vậy?

Vu Đồng kể lại chuyện hôm nay một lần cho ba nữ nghe. Tiểu nha đầu hoan hô le:

- Tốt quá, xem ra không bao lâu nữa nhà chúng ta lại có thêm vài chị em nữa rồi. Anh à, anh nói cái chị Phụng Nhi kia trí thông minh chỉ dừng ở lúc 8 tuổi, có phải nàng ấy sẽ gọi em là chị không?

- Chắc sẽ là như vậy đấy.

Vu Đồng cười cười:

- Nhưng vị nữ cảnh sát kia lại có chút thành kiến với anh, nàng không có khả năng trở thành chị em với mọi người được a?

Tần Vận và Tạ Vũ Hân đều cười, đối với việc Vu Đồng cưới thêm vợ, các nàng không có một chút phản đối nào, ngược lại càng mong hán sẽ tìm kiếm nhiều một chút a. Đối với đại gia hóa này, ba nữ vừa cực kỳ yêu lại có chút hơi sợ.

Tần Vận cười nói:

- Anh không hiểu tâm tư của con gái bọn em rồi. Hồ Tiểu Linh chỉ không muốn thừa nhận bản thân đã yêu một người con trai nhỏ tuổi hơn mình mà thôi. Chỉ cần anh bỏ ra một chút công sức, rất nhanh có thể ôm được mỹ nữ về nhà rồi.

- Mặc kệ nàng.

Vu Đồng cười dâm nói:

- Ba người đến đây, anh có chuyện muốn nói nha.

- Anh nha.

Tạ Vũ Hân cười nói:

- Chúng ta còn chưa ăn cơm mà, chị Vận nhi, chúng ta dọn thức ăn lên thôi.

Hai nữ bụng đói ăn lên, phát hiện Vu Đồng và Trương Na đã ôm nhau không có mảnh vải che thân. Vu Đồng ngồi trước bàn ăn, tiểu nha đầu cười trên hông hán, bờ mông nàng không ngừng nhún, cái miệng nhỏ nhắn phía dưới đã sớm chảy nước ướm đầm.

- Khanh khách, đúng là một tiểu dâm huyết, miệng trên còn chưa ăn mà miệng dưới đã ăn trước rồi.

Tần Vận trêu chọc tiểu nha đầu, Tạ Vũ Hân cũng cười nói:

- Xem ra chúng ta tốn bao công sức làm đồ ăn cũng xa không ngon miệng bằng con trym lớn của chồng nha.

Vu Đồng vừa đút tiểu nha đầu vừa nói với hai nữ:

- Hai vợ cả tới đây nào, cởi hết quần áo ra luôn đi.

Hai vị mỹ phụ kiều mỹ liếc nhìn hân, cũng chậm chậm cởi quần áo của mình ra, một trái một phải ngồi bên cạnh hân. Rồi hai người kéo tay hân đặt lên bầu vú của mình, phóng đảng nói:

- Đại lão gia, người chậm rãi hưởng thụ a.

Từng ngụm com, từng món ăn được đưa vào miệng hân.

Vu Đồng cứ ăn một miếng rồi bóp mạnh vú tiểu nha đầu một cái, cô nàng này cực kỳ sáng khoái, hai cái miệng một trên một dưới đều ăn rất ngon lành.

Com vừa ăn được một nửa, tiểu nha đầu đã lên đỉnh toàn thân xụi lơ không còn sức lực nữa, Vu Đồng ôm nàng đặt lên ghế sa lon rồi ngay lập tức Tạ Vũ Hân trèo lên người hân, nàng cầm dương vật của hân cắm vào l*ín mình. Nàng ngồi mạnh xuống một cái rồi nhanh chóng nhún lên, rồi ngồi xuống, tại vị trí hai người giao hợp vậy ra thật nhiều dâm thủy.

Tần Vận cũng đã ăn no rồi, nàng ngồi bên cạnh vừa hôn Vu Đồng vừa không ngừng vuốt ve bầu vú của Tạ Vũ Hân.

Vu Đồng cảm thấy mình sắp ra rồi, mà Tạ Vũ Hân cũng đã lên đỉnh liên tiếp ba lần, tạm thời không có lực tái chiến, nằm bên cạnh thở gấp.

Vu Đồng nói:

- Vận nhi yêu vầu, mau tới với anh nào.

Tần Vận không dạng chân ngồi lên người hân mà quỳ xuống trước mặt Vu Đồng, hai tay nàng nắm chắc con trym lớn dính đầy dâm thủy của hai mẹ con Tạ Vũ Hân, tay nàng vuốt nhanh đồng thời cái miệng nhỏ nhắn cũng đang bú trên đầu c*c đồ bồng đó.

Vu Đồng gầm nhẹ một tiếng, bắt đầu bắn ra thật nhiều tinh dịch, liên tiếp hơn mười lần tới khi cái miệng nhỏ nhắn của Tần Vận chứa đầy tinh dịch trắng đục mới dừng lại. Miệng Tần Vận chứa đầy tinh dịch, nàng nhìn thấy Tạ Vũ Hân khác vọng nhìn mình nên đi tới bên cạnh nàng, hôn lên miệng nàng, chuyển một phần tinh dịch qua miệng của nàng.

- Con cũng muốn.

Một giọng non nớt vang lên, bên cạnh hai mỹ nữ lại thêm một cái miệng nhỏ nhắn, thì ra là tiểu nha đầu cũng gia nhập vào, tinh dịch nồng nặc được ba mỹ nữ dùng đầu lưỡi trao đổi cho nhau. Cuối cùng ba nữ kiều mỹ nhìn về Vu Đồng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch lên, trong đó chứa đầy chất lỏng màu trắng đục.

- Ưc.

- Ưc.

- Ưc.

Ba nữ đồng thời nuốt tinh hoa của Vu Đồng vào bụng, còn lưu luyến dùng lưỡi liếm một ít tinh dịch thơm tho còn dính lại trên môi mình.

Nhìn thấy hình ảnh dâm mỹ như vậy, dương vật của Vu Đồng vừa mới mềm xuống đã thẳng tắp lên, ý niệm vừa động, bóng người xuất hiện trong phòng ngủ của Tạ Vũ Hân. Vu Đồng hét lớn một tiếng, từ phía sau ôm hông lớn của Tần Vận, tìm đúng miệng *lén đút mạnh dương vật của hân vào. Bởi vì có rất nhiều dâm thủy nên hân đâm vào rất dễ dàng, ắt mấy chục cái làm cho Tần Vận dục vọng dâng lên. Bờm hồng trắng nõn căng mọng đung đưa trước mặt Vu Đồng, lén mềm của nàng bị Vu Đồng không ngừng ắt thật mạnh bằng con trym lớn, thỉnh thoảng từ giữa hai mép lén còn chảy ra lượng lớn dâm thủy. Con trym của Vu Đồng không ngừng đâm vào, rút ra rồi lại đâm vào lén của Tần Vận.*

Tần Vận rên rỉ mê người, khó khăn nói:

- Đó... Đó... Tốt... Thật lớn đấy... Con trym lớn... Ai nha... Mẹ... Vừa muốn... Sướng chết rồi... Anh... Con trym lớn anh... Anh... Người... Đỉnh đến... Mẹ... Thật thoải mái... O... Đó... Ah... Ah... Con trym lớn... Anh... Thật là lợi hại... Đó... Đ-t được... Mẹ... Đó... Ân... Ân... Sẽ chết... Tại... Con trai đây... Lớn... Dương vật... Hạ... Đây... A... A... Mẹ... Thụ... Chịu không được... A... Muốn... Ném... Ném ra... Đến đây... Anh nha... Thân nhi từ... Mẹ... Muốn... Của người... Con trym lớn... Đ-t... *Lén mới... Sẽ... Sướng... Đó... Đó... Mẹ... Muốn... Muốn tới... Rồi... Mẹ muốn... Ném cho... Sẽ đ-t lén... Đây... Thân lão công... Lớn... Dương vật... Thân anh... Ah... Ah... Ah... Mẹ... Muốn ném... Bị mất... Đó... Lại ném ra..... Rồi... Đó... Đó...*

Người Vu Đồng dán lên lưng Tần Vận, hai tay hân không ngừng vuốt ve bầu vú to lớn của nàng, nghe tiếng rên rỉ tao mị, dâm đảng, bờm hồng hồng lên bị Vu Đồng *đt vào thật mạnh. Từ thật sâu trong lén mềm liên tục phun ra thật nhiều dâm thủy dính đầy bên trên đầu cc của hân, da thịt mềm mại*

trong ln nhỏ cũng liên tục ma sát với con cc của Vu Đồng, không ngừng ép chặt con cc của hắn, cổ tử cung của nàng cũng mút chặt quy đầu của hắn để hắn tê dại không thôi.

Con trym lớn trưởng lên, nó càng thô to thì càng có cảm giác bị siết chặt hơn trong ln Tàn Vận, từ con trym truyền đến cho Vu Đồng từng đợt khoái cảm, cuối cùng sau khi Tàn Vận lên đỉnh ba hay bốn lần gì đó, Vu Đồng cuối cùng chịu không nổi nữa, hắn đẩy con trym lớn vào thật sâu trong ln nàng, tinh dịch phun ra, dòng tinh dịch nóng hổi phun đầy trong l*o Tàn Vận.

Tàn Vận vô lực nặng xuống, hô hấp trở nên yếu ớt.

Tàn Vận cố gắng cười nói:

- Anh đ*t cho người ta cảm giác thật thoải mái a, anh thật lợi hại.

Hai tay Vu Đồng đặt trên người Tàn Vận, nhẹ nhàng vuốt ve, môi hắn hôn lên môi nàng. Không lâu sau, bảo bối của hắn lại cứng lên, Vu Đồng kéo tay nàng rút con trym lớn của mình ra.

Tàn Vận làm nũng nói:

- Bây giờ tạm thời em tha cho anh, lát nữa chúng ta tiếp tục, bây giờ anh đ*t Hân nhi trước đi, nàng ấy đang chờ anh đấy.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TLT. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tạ Vũ Hân dâm dăng

Vu Đồng nghe lời đứng lên khỏi người Tàn Vận, hắn đi đến trước mặt Tạ Vũ Hân, hai tay ôm nàng nhắc lên ngang ngực mình. Vu Đồng nhìn vào mắt Tạ Vũ Hân và nàng cũng vậy, hai người nhìn nhau thật lâu. Dần dần, Vu Đồng cảm thấy tâm hồn thiếu nữ của Tạ Vũ Hân đang nhảy loạn, hô hấp dồn dập, tuy vừa rồi đã đ*t một lần nhưng lúc này, dục hỏa của Tạ Vũ Hân lại dâng lên khó chịu, mặt nàng đỏ bừng, hai mắt khép hờ, cặp phong nhũ của nàng không ngừng phập phồng, thờ hốn hển ngày càng mạnh, cái miệng nhỏ nhắn nửa khép nửa hở, nhu hòa nói:

- Em yêu anh.

Vu Đồng cũng nói:

- Chị thật đẹp, anh cũng rất yêu em, anh yêu em, anh sẽ vĩnh viễn yêu em.

Vu Đồng dùng đôi môi nóng hổi hôn lên khuôn mặt Tạ Vũ Hân, làm cho nàng cảm thấy ngứa rất khắp người, sau đó, Vu Đồng hôn lên đôi môi nhỏ nhắn của nàng, thâm tình mút lưỡi thơm tho của nàng, hai tay không ngừng vuốt ve thân thể đầy đặn mượt mà. Tạ Vũ Hân cũng ôm chặt Vu Đồng, thân thể vận vẹo không ngừng cọ sát với thân thể của hắn.

Vu Đồng dùng một tay ôm chặt cổ Tạ Vũ Hân, hôn đôi môi nàng, một tay kia duỗi xuống xoa ngực nàng, vú của Tạ Vũ Hân rất co dãn, thật sự là tuyệt không thể tả, chỉ một lát sau bầu vú đã cứng lên, hai ngón tay của hắn vẫn không ngừng vân vê hai đầu ti.

- Ừm... Ừm... Kimochi...

Lúc này, cảm xúc của Tạ Vũ Hân nhộn nhạo, toàn thân run rẩy không thôi, vừa vận vẹo thân thể vừa rên rỉ, tiếng kêu mê người kia thật đẹp. Quá mê người rồi, kích thích thần kinh Vu Đồng, dưới ánh đèn, Tạ Vũ Hân không mạnh vải che thân, dáng người có lồi có lõm, đường cong sắc xảo như thủy tinh. Không mặt đỏ ửng yêu kiều, mũi đẹp hơi vênh lên, cùng với đôi môi khiêu gợi, đầy đặn da thịt trắng như tuyết, bầu vú mập mạp no đủ núng nính đỏ ửng, cặp mông căng cứng bóng loáng, non mịm, vừa tròn vừa lớn, đùi đẹp, mu l*o nhỏ lên cùng với rừng rậm đen nhánh chảy ra từng giọt từng giọt dâm thủy vô cùng hấp dẫn.

Toàn thân Tạ Vũ Hân băng cơ ngọc cốt làm cho dục hỏa của Vu Đồng dâng lên, không cách nào kháng cự, Vu Đồng cúi xuống hôn lên vú rồi đến rốn của nàng, rồi hôn xuống lông ln. Lông ln Tạ Vũ Hân dày đặc, đen nhánh, sâu xa, làm cho l*o đẹp mê người càng thêm mơ hồ gợi cảm.

Ln nhỏ như ẩn như hiện dính ướt đầm dâm thủy, hai mảnh ln màu phấn hồng khẽ động, giống như đôi môi anh đào nhỏ nhắn của nàng, cũng hấp dẫn Vu Đồng. Giống như đang kêu gọi Vu Đồng nhanh lên, hãy dứt vào đi, Vu Đồng dùng hai tay tách hai chân của Tạ Vũ Hân ra, dùng miệng hôn lên mép l*o của nàng, hắn dùng đầu lưỡi liếm mút, dùng hàm răng khẽ cắn lên củ hạch.

- Ahh... Ừm... Ừm... Anh... Anh làm cho em thoải mái... Thoải mái muốn chết... Anh thật là xấu!

Tạ Vũ Hân bị Vu Đồng liếm làm cho cơ thể càng ngứa ngáy khó chịu, trong người như cảm thấy ngàn vạn dòng điện không ngừng chuyển động, cặp mông nàng vặn vẹo nhếch lên, hai tay nàng ôm cổ Vu Đồng, vừa thờ dốc vừa phát ra những tiếng rên rỉ vui sướng, ma mị:

- Ah... Tiểu oan gia... Em không chịu nổi nữa... Anh nha... Anh... Liếm thật thoải mái... Em.... Em muốn... Muốn ra...

Vu Đồng càng liếm nhanh hơn, *lên mềm của Tạ Vũ Hân đột nhiên phun ra một dòng dâm thủy như suối chảy róc rách ra, toàn thân nàng co giật, cong người lên, để cho mu lén của nàng dân lên cao hết cỡ, giúp cho Vu Đồng càng dễ dàng bú liếm, vết máng lén nàng hơn:*

- Ah... Ah... Thật thoải mái...

Không cho Tạ Vũ Hân nghỉ ngơi, Vu Đồng cầm con trym lớn của mình cọ xát tại bên ngoài lén của nàng, mãi đến khi nàng cảm thấy khó chịu, Tạ Vũ Hân thẹn thùng nói:

- Anh đ*т em đi.

Nhìn bộ dáng bây giờ của Tạ Vũ Hân là biết rõ, vừa rồi nàng được liếm đã tiết ra rất nhiều dâm thủy nên giờ đang rất hưng phấn, lúc này duyên dáng nói:

- Anh... Em ngứa sắp chết rồi... Anh... Anh còn trêu chọc em nữa... Nhanh... Nhanh đ*т vào đi... Nhanh lên nào...

Nhìn thấy Tạ Vũ Hân dâm đang giống như nhện đói nhện khát rất lâu rồi, Vu Đồng cũng không cố nhịn nữa, hắn cầm thẳng dương vật của mình vào *lên mềm của nàng. “Phạch” một phát đâm thẳng đến tận bên trong, đầu cc của Vu Đồng đâm vào chỗ sâu nhất trong lén Tạ Vũ Hân, lên mềm nhỏ nhắn, vừa đủ ôm chặt dương vật của Vu Đồng, thật sự thoải mái.*

- Ah... Anh yêu... Nhẹ chút nha... Nha... Ah... Nha... Thật to, thật cứng... Đó... Ahhh... Sướng chết...

Bởi vì có dâm thủy trơn nên Vu Đồng đút vào không tốn chút sức nào, hắn đút vào rút ra làm cho da thịt của hai người chạm vào nhau phát ra những âm thanh “Phạch, Phạch”.

- Anh... Em sướng quá... Đ*т mạnh nữa đi anh... Đó... Ahh...

Vu Đồng hôn lên đôi nhũ hoa của Tạ Vũ Hân, hé miệng mút bầu vú to của nàng.

- Anh... Anh mút em... Em không chịu được... Phía dưới... Nhanh đ*т... Nhanh... Mạnh lên a.

Dương vật Vu Đồng không ngừng kéo ra đút vào, quất thẳng tới vào, mông của Tạ Vũ Hân cũng nhấc lên hạ xuống phối hợp với động tác của hắn. Dâm thủy như thủy triều vỗ đê từ trong lén Tạ Vũ Hân chảy ra, theo bờ mông trắng nõn chảy đầy giường.

Nhìn thấy bộ dáng điên cuồng của Tạ Vũ Hân, Vu Đồng hỏi:

- Em có thích anh đ*т em không?

- Hân nhi... Rất thích... Được anh đ*т... Thật sự rất thoải mái...

Tốc độ của Vu Đồng tăng lên:

- Ah... Nha... Ân... Ừ... Tốt... Thật thoải mái... Tốt anh... Ai... Ai... Thoải mái... Thấu... Hừm... Em... Thụ... Chịu không được... Ai hừm... Em... Em sướng chết rồi... A... Muốn... Đ*т chết... Em... Rồi... Thật muốn... Của em... Mệnh nha... Ai... Ai nha... Đ*т... Tiến từ cung... Rồi... A... Em... Em nhanh... Thụ... Không được rồi... Ah... Tiết... Tiết ra... Đến đây... Em không được... Em lại tiết...

Tạ Vũ Hân ôm chặt đầu Vu Đồng, hai chặt kẹp chặt eo của hắn, ah một tiếng, lại một lượng lớn dâm thủy tiết ra.

Cả người Tạ Vũ Hân nằm trên người Vu Đồng, dương vật của hắn vẫn chưa rút ra, hắn để Tạ Vũ Hân nằm trên giường, nằm lên ngòai nàng, vừa hôn đôi môi đỏ mọng của nàng, vuốt ve bầu vú không lồ, vừa nhấp hồng của mình.

- Anh... để cho em ở phía trên đi...

Vu Đồng ôm Tạ Vũ Hân lật một cái, cho nàng ngồi lên người hắn.

Tạ Vũ Hân trước tiên rút dương vật của Vu Đồng ra, sau đó hai chân cưỡi lên người Vu Đồng, dùng bàn tay ngọc vạch *lén của mình ra nhắm chuẩn vào dương vật của Vu Đồng ngồi xuống. “Ừm” một tiếng, mông Tạ Vũ Hân chạm vào đùi Vu Đồng, toàn bộ dương vật tiến vào trong lén nàng:*

- Nha... Thật lớn anh...

Cặp mông Tạ Vũ Hân thoáng nhấc lên rồi ngồi xuống, “Phịch” eo thon của Tạ Vũ Hân lắc nhẹ, đôi vú to run loạn, trên người nàng đỏ mề hôi đầm đìa,

phát ra những tiếng rên rỉ:

- Đó... Đó... Anh... Em... Thật thoải mái... Sướng... Ah... Nha... Ah... Ah... Thiên... Ah... Thoải mái... Ah... Sướng... Ah... Tốt... Thật lớn... Ah... Sướng... Sướng chết... Ah... Ah... Lệ... Lại... Ah... Ah... Ah... Thắng thiên rồi... Con trym lớn anh... Ah... Tốt sẽ đi... Ah... Sướng... Sướng chết... Ah... Đi... Đi tới đây rồi... Ah ah... Chịu không được... Anh... Con trym lớn... Siêu cấp... Bồng... Ah... Ah ah... Không được... Muốn... Cũng bị... Đi chết... Ah... Ah...

Tạ Vũ Hân cả người vặn vẹo, khi thân thể nàng uống ẻo, đôi vú to của nàng không ngừng nảy lên trước mặt Vu Đồng làm cho hân thần hồn điên đảo, hân đưa hai tay lên nắm chặt cặp vú của nàng, tận tình xoa bóp. Vốn dĩ vú của nàng đã to giờ lại càng căng cứng hơn, hơn nữa, núm vú bị vuốt ve nhỏ lên thật cao.

Tạ Vũ Hân càng nhấp nhanh hơn, không tự kìm hãm được *ln nhỏ của mình*, để cho đầu cc đâm thật mạnh vào trong. Mùi mồ hôi của nàng càng làm mê người hơn, đôi môi đào khê mở, thở gấp, mái tóc đen mượt theo thân thể nhấp nhô mà bay tán loạn. Tạ Vũ Hân khoái hoạt cùng âm thanh rên rỉ làm cho Vu Đồng càng thêm hưng phấn.

Vu Đồng vuốt ve hai bầu vú đầy đặn kia. Hân dùng miệng nhẹ nhàng mút chúng, khiến mị núm vú bị kích thích cứng lên, làm cho Tạ Vũ Hân sướng rên rỉ không thôi. Tiếng kêu dâm dăng không ngừng vang lên, dưới l*in dâm thủy tràn ra không dứt, khuôn mặt xinh đẹp càng đào dạt xuân tình, đôi mắt kiều mỵ vô cùng.

Tạ Vũ Hân bị đ*t dục tiên dục tử, thở gấp liên tục, mị nhãn như tơ, mồ hôi đổ xuống cùng với dâm thủy ướt cả ga giường, trên khuôn mặt xinh đẹp toàn là thỏa mãn.

Hai hàng lông mày nàng nhú chặt, khoái cảm sáng khoái như muốn hồn phi phách tán, lại một lượng dâm thủy từ trong l*in mềm chảy ra.

Nhìn thấy Tạ Vũ Hân đã không còn lực tái chiến, Tần Vận tạm thời buông tha nàng. Hân nhìn qua tiểu nha đầu đang ngồi bên cạnh sớm đã nhận không được, hân đưa đầu cc sớm đã dính đầy dâm thủy của Tạ Vũ Hân dứt vào *ln* nàng.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TL.T. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Em trách oan cô rồi

Tiểu nha đầu nằm trên giường, bờ mông nàng nhấp lên phối hợp với Vu Đồng đi *ln*, thở gấp nói:

- Anh đ*t mạnh nữa lên a!

Vu Đồng đi *mạnh hơn*, để cho tiểu nha đầu hồn bay lên chín tầng trời, nàng không phát ra những âm thanh dâm dăng lấy lòng Vu Đồng, mà chỉ theo bản năng phát ra những tiếng “Nha... Ah...” Khi hân dứt vào thôi.

Tiếng rên rỉ.

Sau khi tiểu nha đầu lên đỉnh ba lần, Vu Đồng lại chuyển dời công kích lên người hai vị mỹ phụ, ba nữ cứ thay phiên như thế không ngừng, cuối cùng, đêm nay tiểu nha đầu lên đỉnh tới 12 lần. Vu Đồng cảm giác mình sắp xuất ra nên dùng hai tay nhấp bờ mông của tiểu nha đầu lên, hân điên cuồng dứt vào nói:

- Em yêu, anh cũng sắp ra rồi, em muốn anh bắn chỗ nào?

Hai vị mỹ phụ đang toàn thân vô lực đột nhiên phấn chấn tinh thần, đồng thanh nói:

- Chồng à, em muốn uống.

Tiểu nha đầu không chịu, nói:

- Không được, không được rút ra, anh mau xuất vào trong *ln em đi*, anh còn chưa bắn vào *ln* em lần nào nha.

Vu Đồng mỉm cười, hân nhấp mạnh vài cái, dương vật của hân giật giật, từng dòng tinh dịch bắn ra, mạnh mẽ bắn vào trong *ln mềm non nót của tiểu nha đầu*. Tiểu nha đầu bị dòng tinh dịch nóng bỏng kích thích hét lên một tiếng, *ln mềm* mạnh mẽ co rút lại tiết ra thêm một lần nữa.

Một hồi lâu, tiểu nha đầu mới dừng được, khẽ thở dài:

- Thì ra bản tính vào l* n thoải mái như vậy, đáng tiếc ah, hai chị không được uống tinh dịch của chồng rồi.

Tạ Vũ Hân cười nói:

- Không uống thì không sao nha, có gì đặc biệt hơn người đâu.

Mặc dù nói như vậy, nhưng nàng vẫn bò tới, dùng tay cầm lấy dương vật đang mềm nhũn trong l* n con gái ra, nàng dùng miệng mút dương vật đang dính đầy d* m thủy của con gái và tinh dịch của Vu Đồng nuốt vào bụng. Tần Vận còn tuyệt hơn, nàng đưa đầu tới sát háng của tiểu nha đầu, dùng cái miệng nhỏ nhắn của mình hôn lên l* n của tiểu nha đầu, nhẹ nhàng liếm, rồi dùng sức hút thật mạnh để cho tinh dịch của Vu Đồng vừa bắn vào chảy vào miệng nàng, nuốt xuống, cười nói:

- Không ngờ tinh dịch của anh sau khi bắn vào l* n của tiểu nha đầu lại uống ngon đến vậy!

Lúc này, Tạ Vũ Hân cũng đã thanh lý sạch sẽ dương vật của Vu Đồng, hân thuận thế ôm nàng nằm xuống, Tần Vận và tiểu nha đầu cũng nằm đó cùng ôm nhau, rất nhanh cả bốn người đã chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, khi Vu Đồng và tiểu nha đầu đến trường học, tiết học thứ nhất đã xong. Tối hôm qua đ* nhay ác quá, tiểu nha đầu cứ muốn nằm trên giường không muốn đi học, Vu Đồng phải khuyến mãi, thậm chí h* n còn móc dương vật ra nói muốn đ* nàng thì nàng mới không tính nguyện rời giường.

Tiết đầu tiên này xui thế nào trùng ngay tiết ngữ văn của Quan Lâm. Nàng nhìn thấy Vu Đồng và Trương Na cùng nhau đi học trễ, nàng có chút lo lắng, không kịp đợi hết buổi, cô trực tiếp gọi Vu Đồng lên văn phòng của mình:

- Vu Đồng, sao em lại đi chung với Trương Na? Tại sao lại đi học muộn?

Vu Đồng vừa bước vào văn phòng, Quan Lâm đã hỏi.

- Không có biện pháp a.

Vu Đồng nhún vai:

- Na Na không chịu rời giường, em phải tốn rất nhiều công sức mới kêu bạn ấy dậy được. Cô Lâm, em đã lập đại công rồi đấy, cô sẽ thưởng cho em cái gì đây?

- Em, hai em tối qua....

Quan Lâm nói chuyện có chút khó khăn:

- Hai em ở cùng một chỗ?

- Đúng vậy.

Vu Đồng nói:

- Có vấn đề gì hà cô?

Quan Lâm tức giận, ngực nhô lên phập phồng:

- Hai em... Hai em ở chung rồi hả?

- Cũng có thể nói như vậy.

Vu Đồng không thèm để ý trả lời.

- Hai em rõ ràng ở chung rồi?

Quan Lâm cảm thấy đầu mình không đủ dùng:

- Hai em mới bao nhiêu tuổi, mà đã ở chung rồi. Không được, chuyện này cô phải báo cáo với phụ huynh hai em, để cho họ biết rõ.

- Bọn họ đều biết nha.

- Cái gì?

Quan Lâm như nghe được một chuyện rất hoang đường:

- Bọn họ đồng ý hả?
- Đương nhiên đồng ý:
- Chúng em cùng ngủ chung một giường nha.
- Các em? Trừ em và Trương Na ra còn có ai nữa?
- Còn có mẹ em và mẹ của Trươn Na.

Vu Đồng nói:

- Gia đình bọn em đều mồ côi cha nên mẹ của em và mẹ Trương Na vừa gặp đã thân, cho nên đã chuyển qua ở chung a.
- Em...

Quan Lâm cuối cùng cũng biết bản thân bị chơi xỏ, tức giận đỏ cả mặt, ngây ngời nửa ngày không biết nói gì.

- Cô Lâm, còn có chuyện gì nữa hả?
- Có.

Quan Lâm cố gắng bình tĩnh lại, kìm chế lửa giận:

- Cô nghe Trương Na nói, em lừa gạt nàng chơi của em, của em...

Nghĩ đến đồ vật khó xử ỉa, nàng không nói ra được.

Vu Đồng ngụy biện nói:

- Em chỉ dạy nàng một chút vấn đề sinh lý thôi, đều là nữ sinh cao trung rồi, vậy mà đến cả dương vật cũng chưa từng thấy qua, không phải rất kỳ quái sao?
- Vậy thì có sao, có gì kỳ quái?

Quan Lâm tức giận đến nói năng lộn xộn:

- Cô cũng chưa từng thấy qua, vậy có phải em cũng cho cô hơi không?

Lời vừa ra khỏi miệng, Quan Lâm đã hối hận, tại sao mình có thể nói ra những lời này? Cô mắc cỡ hai tai đỏ bừng.

Vu Đồng lại nhún vai:

- Em không có ý kiến, ai bảo em là người tốt a.

Trong lòng Quan Lâm có cảm giác muốn cắt Vu Đồng thành 108 khối vứt cho chó ăn, rồi cắt con chó đó thành 108 khối cho heo ăn, rồi lại cắt con heo thành 108 khối. Cô gắng nhịn xuống lửa giận trong lòng, nàng nhìn chằm chằm Vu Đồng nói:

- Cô không cần quan tâm em thế nào, dù sao Trương Na là học sinh tốt, em không thể làm hư con bé.
- Thừa cô, theo cô thì như thế nào mới xứng đáng là học sinh tốt?

Vu Đồng kéo ghế ngồi xuống:

- Biết nghe lời? Hay là thông minh học giỏi?
- Dù sao thì cũng sẽ không giống như em đây.

Quan Lâm tức giận nói. Trong lòng nàng thì đang tự hỏi, đúng rồi, học sinh tốt là như thế nào? Tại sao trong suy nghĩ của đa số thầy cô giáo thì chỉ cần có điểm cao là học sinh tốt, như vậy có đúng không?

- Có lẽ các người sẽ có rằng thi được điểm cao là học sinh tốt, bởi vì những học sinh đó sẽ mang về vinh quang cho trường, do đó có thể giúp trường đạt được nhiều lợi ích kinh tế.

Vu Đồng chậm rãi nói:

- Có thể cô không biết là học sinh như vậy là những người không chịu trách nhiệm a? Nhìn những học sinh trong đất nước này, có phải thế giới này là do

những bài thi tạo thành không? Nhìn xa hội ngoài kia, đã số học sinh tốt nghiệp đại học còn không bằng một người tốt nghiệp phổ thông, cái này nói lên điều gì? Nói lên điểm thi là bi ai của giáo dục ah!

Buổi nói chuyện là cho Quan Lâm rất ỳ ạch, nàng muốn nói cho Vu Đồng là trước kia bản thân cũng nghĩ giống hần, nhưng từ sau khi đến trường theo số đông nên mới như vậy, trong lòng hô to:

- Vu Đồng, em trách oan cô rồi, người ta cũng không muốn vậy đâu.

Thấy Quan Lâm cuối đầu không nói gì, Vu Đồng biết mình nói vật tổn thương người khác, hơn nữa nàng thật sự quan tâm tiểu nha đầu nên không đành lòng, ôn nhu nói:

- Cô Lâm, cô yên tâm, em biết rõ nên làm thế nào, cảm ơn cô đã quan tâm Na Na như vậy, cô yên tâm, em sẽ không làm hư Trương Na đâu, đảm bảo sau này cô sẽ tự hào vì có một học sinh như nàng.

Nói xong lời này, Vu Đồng đi ra khỏi văn phòng, trở lại phòng học, hần cũng không chú ý thấy lúc mình đi ra có một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn lén lén lút lút chạy vào văn phòng Quan Lâm.

P/s: đi chơi về muộn vẫn phải dịch 1 chương cho các người xong mới ngủ nè... các người đọc xong nhớ like trả công ta đó

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TLT. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Hồ Tiểu Phượng

Trở lại phòng học, Vu Đồng không thấy Trương Na ở chỗ ngồi, để khi bắt đầu tiết học cũng chưa thấy nàng vào. Tuy có hơi kỳ quái nhưng Vu Đồng không hề lo lắng, với thực lực của tiểu nha đầu bây giờ, trên thế giới trừ mình và ba mươi sáu thần thị ra thì không ai có thể uy hiếp được nàng.

Đến khi tiết học thứ hai đã trôi qua một nửa thời gian, tiểu nha đầu mới mang theo khuôn mặt tươi cười trở về. Hiện tại, nàng cực kỳ đắc ý, hai âm mưu của mình, âm mưu thứ nhất đã được thực hiện thành công rồi. Còn âm mưu thứ hai cũng đang có hi vọng, hắc hắc, xem ra muốn hấp dẫn con gái đầu tiên phải để cho nàng sinh ra phản cảm cũng là một biện pháp không tệ nha. Mặc dù âm mưu thứ nhất không có tác dụng gì lớn nhưng tiểu nha đầu vẫn rất đắc ý.

Tiểu nha đầu vừa mới ngồi xuống đã kéo dương vật của Vu Đồng ra, sau khi nàng biết được uy lực của kết giới dh, nàng càng không kiên nhẫn gì cả cuối đầu xuống, dùng miệng của mình ngậm con trым lớn, đáng tiếc dương vật quá lớn, miệng nhỏ của nàng có há ra hết cỡ cũng chỉ có thể ngậm được một nửa quy đầu, tiểu nha đầu cũng không nói gì, cứ mút liếm nửa quy đầu, bàn tay không để yên vẫn chăm chú vuốt lên xuống. Vu Đồng cũng không yếu thế, hần dứt bàn tay vào trong áo nàng, sờ tới bầu vú đang bắt đầu phát dục của nàng, hần xoa bóp, sờ soạn một hồi, tiếp đó Vu Đồng định luôn tay xuống dưới nhưng không ngờ bị tiểu nha đầu chặn lại, ánh mắt to nhìn hần nói:

- Anh không được sờ l-n, nếu không thì em sẽ tiết ra máu, buổi tối sợ không còn sức đ-t với anh nữa a.

Vu Đồng chỉ đành cố nhịn, hai tay hần hết bóp vú tới bóp mông nàng cho đỡ ngứa, tiểu nha đầu đã biết như thế nào để làm cho hần thoải mái đấy. Đến hơn phân nửa thời gian của tiết ba, Vu Đồng dưới sự phục vụ tận tình của tiểu nha đầu cuối cùng cũng mãnh liệt phun ra, nửa phút sau mới ngừng lại, hần sáng khoái đến hai chân run rẩy. Tiểu nha đầu nước “Ừc Ừc” một cái, khi thấy Vu Đồng không phun ra nữa, nàng mới ngán đầu lên, cái miệng nhỏ khê nhếch lên, ngoài miệng hồng nhuận đó còn sót lại tinh dịch màu trắng đục, nàng dùng lưỡi của mình liếm sạch những tinh dịch đó. Hai mắt nàng hí thành hình trăng lưỡi liềm khéo léo thom tho đầu lưỡi không ngừng quấy lấy tinh dịch trong miệng, rồi mới nuốt xuống bụng.

Trương Na nói:

- Anh thật xấu, bẩn nhiều như vậy? để cho em uống đến no bụng rồi.

Vu Đồng nhìn bộ dáng thanh thuần nhưng dâm đãng trước mặt, bàn tay lại néo mạnh một cái lên vú của nàng:

- Ahh...

Tiểu nha đầu kiều mỵ rên rỉ một tiếng, rung giọng nói:

- Anh, l-n nhỏ của em chảy nước thật nhiều, anh đừng sờ nữa có được không? Nếu không người ta sẽ nhìn không được đấy.

- Nhịn không được thì đừng nhịn.

Vu Đồng cười nói:

- Chúng ta đ-t l-n được không?

- Không được.

Tiểu nha đầu kinh hô:

- Người ta và hai mẹ cùng một chỗ cũng không chịu nổi, bây giờ chỉ có mình em, sẽ bị anh đ-t chết đây. Em không cho, từ nay về sau, trong phòng học chỉ cho người ta chơi anh, tuyệt không cho phép anh chơi người ta. Nếu không người ta sẽ nói cho hai mẹ, nói anh muốn đ-t chết em.

Vu Đồng chỉ đành cười khổ đáp ứng.

Mấy ngày kế tiếp, cuộc sống gia đình của họ trôi qua không tẻ, khuya về nhà ân ái với ba người vợ, ban ngày đi học thì được tiểu nha đầu thoải kèn cho, Quan Lâm cũng không tiếp tục tìm hấn phiền toái nữa, chỉ là khi nhìn thấy hấn thì từng mất một cái rồi bỏ đi.

Chớp mắt đã đến cuối tuần, sáng sớm chủ nhật, Vu Đồng rời khỏi ba thân thể mê người yêu kiêu đứng dậy, hấn nhẹ nhàng hôn lên ba khuôn mặt xinh đẹp đó:

- Hôm nay anh sẽ dẫn Hồ Tiểu Phụng ra ngoài đi chơi, các em thật sự không đi hả?

Ba nữ cũng chỉ vừa mở mắt, Tần Vận không nói gì chỉ cười cười, tiểu nha đầu nói:

- Không đi, tối hôm qua anh đ-t người ta ác như vậy, giờ người ta muốn ngủ.

Tạ Vũ Hân cũng nói:

- Anh cố lên nha, tranh thủ khuya này dẫn hai chị em Hồ gia kia đến, đội ngũ của bọn em đang cấp bách cần mở rộng.

Vu Đồng cười to đi ra ngoài, ba nữ lại tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

Khi Vu Đồng đi tới cửa Hồ gia, vẫn chưa tới 7 giờ, nhưng không ngờ Hồ Tiểu Linh đã đi rồi, không khỏi nghĩ thầm, đúng là một người cuồng công việc. Nhìn thấy mỹ nữ từ trong nhà bước ra, máu mũi của hấn xém chút nữa chảy ra. Quá gọi cảm, lúc này, Hồ Tiểu Phụng mặc một bộ đồ ngủ, trên đó có in hình các nhân vật hoạt hình, bầu vú thật to của nàng làm cho cái áo ngủ như chịu không nổi sắp bung ra, khúc áo cao nhất còn không thể cài vào được, Vu Đồng có thể nhìn thấy được da thịt trắng mịn trong suốt từ đó. Thân dưới nàng mặc một quần lót màu trắng, để cho hai đùi đẹp thon dài thẳng tắp của mình toàn bộ lộ ra ngoài, cái quần lót nhỏ kia chỉ vừa đủ che đi những chỗ quan trọng, thậm chí bộ lông đen của nàng còn nghịch ngợm nhô đầu ra.

Mở cửa, Hồ Tiểu Phụng nhìn thấy Vu Đồng thì hoan hô:

- Tiểu ca ca, anh đã đến rồi.

Nói xong, nàng chạy lại ôm tay hấn. Cảm giác được bầu ngực co giãn, cộng với mùi thơm nhàn nhạt, Vu Đồng không không thể áp chế dục vọng của mình nữa, dương vật mạnh mẽ dựng đứng lên, làm cho quần của hấn nhô ra đâm vào mông của Hồ Tiểu Phụng. Bởi vì chân của nàng dài hơn Vu Đồng cho nên phần mông cũng cao hơn hấn, cho nên giống như là con c-c của hấn đang được nàng cưỡi lên vậy.

Vu Đồng vội vàng đóng cửa lại, hỏi:

- Phụng nhi, bình thường ở nhà em cũng mặc đồ như vậy ra mở cửa hả?

Trong lòng có cảm giác như bị ăn dấm chua, hấn đã xem nàng như là của riêng mình rồi.

- Không phải nha, người ta trong nhà nhìn ra thấy là tiểu ca ca nên mới mặc vậy ra mở cửa luôn, nếu là người khác người ta sẽ không mở đâu.

Nói xong câu cuối nàng không ngờ lại rên rỉ một tiếng. Thì ra Vu Đồng đóng cửa rồi ôm nàng đi hai bước, dương vật của hấn ma sát lên mông nàng vài cái:

- Tiểu ca ca, anh mang theo đồ gì vậy? Làm cho Phụng Nhi Thật thoải mái.

Nói xong, nàng vận vẹo vòng eo co sát thêm mấy cái nữa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Hung thủ

Vu Đồng cũng không ngăn nàng lại, ngược lại cuối đầu hôn lên cặp vú siêu to của nàng, mặc dù cách một lớp áo ngủ nhưng vẫn cảm nhận được sự co giãn mềm mại. Hai tay hắn cũng không nhàn rỗi, vòng ra sau lưng nàng xoa bóp thật mạnh lên mông lớn.

- Ah...

Hồ Tiểu Phụng hét một tiếng, nàng dùng hai tay ép chặt đầu Vu Đồng đè lên bầu vú mình, hai chân dùng sức kẹp mạnh đồ vật vừa thẳng vừa cứng đang chọc dưới háng mình, thân thể nhẹ nhàng run lên. Một lúc sau, nàng mới dừng lại được, vô lực nằm lên người Vu Đồng. Vu Đồng nhẹ nhàng vuốt ve lưng của nàng.

Cảm thấy dưới háng có hơi ướt át, Hồ Tiểu Phụng đẩy Vu Đồng ra, nhìn thấy trên quần Vu Đồng bị nước của mình làm cho ướt một vũng, nàng đỏ mặt nói:

- Thật xin lỗi, tiểu ca ca, người ta buồn đái quá nên nhịn không được, nhưng thật thoải mái nha, trước kia người ta cũng buồn đái nhưng không có thoải mái như vậy.

Vu Đồng cười hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng nói:

- Nha đầu ngọc, không phải là em buồn đái mà là lên đỉnh đấy – em có thấy thoải mái không?

- Dạ.

Hồ Tiểu Phụng gật đầu thật mạnh:

- Rất thoải mái, tiểu ca ca, người ta muốn lên đỉnh tiếp. Đồ vật này của anh thật tốt, có thể làm cho em lên đỉnh.

Nói xong, hai tay của nàng cầm chặt dương vật của Vu Đồng.

Vu Đồng dục hòa dăng lên, trong lòng hắn rất muốn hung hăng đè nàng xuống đ-t một trận, nhưng may mà hắn nhịn được, nếu bây giờ đ-t nàng, chắc chắn sẽ không giấu được Hồ Tiểu Linh. Đến lúc đó, cô ta lại nói mình là bại hoại lừa dối chị mình thì kế hoạch thu cả hai chị em sẽ không thực hiện được mất, thế nên hắn không dám cho Hồ Tiểu Phụng tiếp tục chơi nữa. Vội hỏi:

- Phụng nhi, em đã quên là hôm nay chúng ta sẽ ra sân chơi hả? Giờ chúng ta đi, chuyện khác bỏ qua đi được không?

Mặc dù Hồ Tiểu Phụng vẫn hơi lưu luyến cái cảm giác lên đỉnh dục tiên dục tử khi nãy, cũng rất cảm thấy hứng thú với thứ đồ của Vu Đồng nhưng cuối cùng vẫn không cưỡng lại được đi chơi nên hoang hồ một cái rồi chạy về phòng thay quần áo. Đợi nàng đổi quần áo đi ra, Vu Đồng cũng vận cộng làm sạch vệ nước dính trên người rồi hai người cùng đi ra cửa.

Đến sân chơi, Vu Đồng cùng chơi với Hồ Tiểu Phụng, tại một khắc đó, Vu Đồng mới hiểu được cảm giác của mô số ít thiếu niên. Hắn nhìn qua mỹ nhân xinh đẹp như hoa bên cạnh, tâm trạng Vu Đồng thả lỏng, tùy tâm sở dục, đúng, vui vẻ chính là chân lý từ nay về sau hắn sẽ không để bị thế tục ước thúc nữa.

Hồ Tiểu Phụng và Vu Đồng giống như hai đứa trẻ, cả ngày hô to gọi nhỏ cùng nhau chơi đùa. Ngày hôm đó, Vu Đồng thỉnh thoảng hôn lên đôi môi đỏ của Hồ Tiểu Phụng một cái, có khi chỉ nhẹ nhàng chạm qua, có khi lại kéo dài thật lâu. Riêng Hồ Tiểu Phụng thì cực kỳ thích kiểu du hí này, lúc trên xe taxi về nhà, nàng còn mấy lần cưỡng hôn Vu Đồng, tài xế lái xe nhìn thấy sứa nữa không giữ được tay lái.

Lúc trở lại Hồ gia đã là bây giờ tối, Hồ Tiểu Linh vẫn chưa về, Vu Đồng còn có cái gì cho nàng xem nên không rời đi. Hồ Tiểu Phụng đi tắm rửa còn hắn thì nằm ở phòng khác xem tivi, lúc này, tiếng mở cửa vang lên. Hồ Tiểu Linh mặc bộ đồ cảnh sát đi vào, đây là lần đầu tiên Vu Đồng nhìn thấy nàng mặc đồ cảnh sát, đồng phục ngay ngắn gọn gàng, tăng thêm mấy phần khí chất, dáng người cao một mét bảy yêu kiều, ngực cao cao nhô lên, quần rộng thùng thình lại bị bờ mông cực kỳ đầy đặn làm cho chật chội. Đồng phục cảnh sát tượng trưng cho uy nghiêm nhưng khi mặc trên người nàng lại giống như tôn lên vẻ đẹp của nàng vậy. Vu Đồng nhìn thấy ngây ngẩn cả người.

Thấy Vu Đồng mê luyến nhìn mình, ánh mắt đó nàng đã gặp qua rất nhiều lần, nhưng giờ khắc này nàng lại không có cảm giác chán ghét như những lần trước. Ngược lại, trong lòng nàng có chút ngượng ngùng xen lẫn vui mừng. Nhưng lập tức bị nàng giấu đi, nhìn thấy hắn vẫn ngây ngẩn nhìn mình, Hồ Tiểu Linh thẹn thùng, hừ lạnh một tiếng. Vu Đồng tỉnh táo lại, hắn cười cười xấu hổ, nhịn không được khen:

- Chị Tiểu Linh, chị mặc bộ quần áo này thật là quá đẹp.

Trong lòng Hồ Tiểu Linh ngọc ngào, nhưng trên mặt vẫn lạnh như băng nói:

- Tại sao người lại ở đây? Chị của ta đâu?

- Hôm nay ta dẫn nàng ra sân chơi, bây giờ Phụng nhi đang tắm.

Vu Đồng nói:

- Ta đang đợi chị, có vài việc muốn nói với chị.
- Chuyện gì?

Vu Đồng đang chuẩn bị nói chuyện, lại bị một làn hương thơm lan tới, Hồ Tiểu Phụng quần một cái khăn tắm quanh người chạy ra, nàng chào hỏi Hồ Tiểu Linh một tiếng rồi ngồi xuống trong ngực Vu Đồng, ôm đầu hắn, môi anh đào nhẹ nhích lên hôn môi hắn.

Nhìn thấy hai người nồng nhiệt như vậy, trong lòng Hồ Tiểu Linh dâng lên một cảm giác, cảm giác này không phải là tức giận, mà là một loại cảm giác nhân nhật vị chua, có mất mát, nàng nhìn không được ho khan hai tiếng. Vu Đồng nhẹ nhàng đẩy Hồ Tiểu Phụng ra, nói với nàng:

- Phụng Nhi ngoan, em về phòng trước đi, anh có việc muốn nói riêng với em của em.
- Nha.

Hồ Tiểu Phụng gật đầu, hôn một cái nữa lên môi anh rồi mới chạy về phòng mình.

- Giữa người và chị ta xảy ra chuyện gì?

Hồ Tiểu Linh đã nhìn lần thăm vãn phạm nhân nên bất tri bất giác có vài phản ứng nghi ngờ:

- Có phải người lừa gạt nàng không?
- Người nhìn thấy rồi đấy.

Vu Đồng nhìn thẳng Hồ Tiểu Linh, nói:

- Ta yêu nàng.
- Người yêu nàng cái gì? Tính tình của chị ta chỉ như đứa bé 8 tuổi?

Hồ Tiểu Linh cảm thấy vớ vẩn.

Vu Đồng nói thẳng:

- Ta yêu thích tính cách đơn thuần này của Phụng Nhi, ở cùng với nàng, ta cảm thấy trong lòng rất nhẹ nhõm, vui vẻ.
- Được rồi, vậy thì ta cũng mặc kệ.

Hồ Tiểu Linh cảm thấy có chút mệt mỏi:

- Nhìn ra được, chị ta cũng rất yêu thích người, hy vọng người có thể đối tốt với nàng. Đúng rồi, không phải người có chuyện muốn nói với ta sao? Không phải là chuyện của chị ta chứ?
- Không phải.

Vu Đồng nhìn nàng nói:

- Ta đã điều tra ra được hung thủ sát hại cha cô rồi.
- Hung thủ?

Hồ Tiểu Linh sửng sốt:

- Hung thủ đã sớm bị bắn chết rồi, làm gì còn có hung thủ nữa?
- Ta nói là hung thủ đứng phía sau điều khiển.

Vu Đồng nói từng chữ:

- Cái chết của cha cô chỉ là một bước trong âm mưu đó mà thôi.
- Không thể nào.

Hồ Tiểu Linh quả quyết nói:

- Cha ta là một công dân trung thực, tại sao lại dính vào mưu đồ của người khác?

Vu Đồng cười nói:

- Đương nhiên là có, ai bái hấn sinh ra một người con gái vừa xinh đẹp như hoa lại còn có năng lực xuất chúng chứ?
- Cái đó và ta có quan hệ gì?
- Có người muốn hung thủ giết cha cô để hai chị em cô không có chỗ nương tựa.

Vu Đồng nói rất chậm:

- Đúng lúc cô bất lực nhất, hấn đứng ra giúp đỡ cô, giúp cô vào được đội cảnh sát hình sự, giúp cô tìm ra cái gọi là hung thủ, lại vận dụng quan hệ giúp cô thăng chức nhanh nhất, do đó được cô cảm kích, sau đó đạt được tình cảm của cô, rồi thân thể của cô.
- Người ám chỉ Lý Chí?

Hồ Tiểu Linh giật mình nói:

- Điều đó không có khả năng, sau khi ta tốt nghiệp, hấn thật sự giúp đỡ ta rất nhiều, ta cũng thật sự cảm kích hấn, nhưng mà ta không có động tình với hấn nha.

Hồ Tiểu Linh giải thích, không biết tại sao, nàng lại sợ dh hiểu lầm mình thích Lý Chí:

- Ta tuyệt đối không yêu thích hấn. Nhưng mà ta như thế nào cũng sẽ không tin chuyện này là do hấn làm.
- Ta biết cô sẽ không dễ dàng tin tưởng, như vậy đi, ngày mai ta tới tìm cô, ta đưa cô đi xem trò hay, lúc đó cô sẽ biết.

Vu Đồng nói xong mở cửa rồi đi:

- Giúp ta tạm biệt Phụng nhi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Lộ ra nguyên hình

Thành phố Tô, chỗ tiêu tiền xa hoa nhất, trong rạp “Nổi thế viên”, Vu Đồng ngồi đối diện Hồ Tiểu Linh, Hồ Tiểu Linh có chút bất an hỏi:

- Vu Đồng, người dẫn ta tới đây làm gì?

Nơi này nàng cũng biết, chỉ riêng cái ghế này, một năm tiền lương của nàng cũng không đủ ngồi.

- Xem chuyện vui a.

Vu Đồng cười cười, hấn tiện tay mở ra một cơ quan, trên vách tường đột nhiên xuất hiện một hình trong đường kính nửa thước, có thể chứng kiến trực tiếp ghế lô bên cạnh, cười nói:

- Chúng ta ngồi đây xem đi, chúng ta có thể nhìn thấy bên kia mà bên kia nhìn qua chỉ thấy bức tường mà thôi.

Nhìn Hồ Tiểu Linh đang tròn mắt há mồm, hấn cười nói:

- Không cần phải ngạc nhiên vậy đâu, ở đây không giống như người tưởng tượng a, cái kính này chỉ vừa mới lắp hôm qua mà thôi, dùng xong sẽ hủy ngay, nếu không khắp nơi đều có thể nhìn thấy thì làm gì còn không gian riêng tư nữa.

Lúc này, Hồ Tiểu Linh mới thoải mái, nhưng đối với Vu Đồng càng thêm tò mò, nàng vừa định hỏi gì đột nhiên nghe Vu Đồng “Hừ” một tiếng:

- Người đến, lát nữa người phải bình tĩnh, cho dù nghe thấy cái gì cũng không được vọng động nghe chưa?

Hồ Tiểu Linh nhẹ gật đầu, nàng không nói chuyện, bởi vì đối diện hai người có một người là người quen của nàng, đúng là tên Lý Chí kia. Vật trên bức tường này rất thần kỳ, không những có thể nghe thấy bên kia mà còn có thể nghe rõ họ đang nói gì.

Hai người khách sáo một hồi, nói đến chuyện chính, Hồ Tiểu Linh vẫn im lặng ngồi nghe, người mà nàng không biết kia không ngờ là lão đại của một tập đoàn buôn bán “Tập đoàn Mộng Tưởng”.

Lý Chí bây giờ đang rất hưng phấn, hắn không ngờ tập đoàn Mộng Tường đầu tư bộ Kinh Lý lại chủ động tìm đến bản thân, nếu có thể giúp cha hắn kéo theo cây đại thụ này thì chẳng phải lên làm thị ủy bí thư sẽ dễ dàng hơn ư. Đến lúc đó, bản thân cũng sẽ trở thành đệ nhất thái tử của thành phố Tô, khi đó, chẳng phải tất cả mỹ nữ đều thuộc về bản thân hết sao, hắn chỉ nghĩ thôi đã thấy sung sướng rồi.

Hai người nói chuyện một lát đã trở nên quen thuộc, Lữ quản lý ỉa đột nhiên cười hèn mọn bí ối nhìn Lý Chí, nói:

- Nghe nói Lý công tử đối với tán gái rất tiến bộ a, đến cả mỹ nhân đệ nhất thành phố Tô cũng sắp nắm được trong tay rồi, không đối gạt người anh em, anh cũng vừa ý một cảnh hoa, đã điên cuồng theo đuổi nàng mấy tháng mà người ta vẫn chẳng để ý gì đến anh, không biết cậu có tuyệt chiêu gì không có thể truyền thụ cho anh một chút đi.

Lý Chí ước gì Lữ quản lý nói chuyện nhiều hơn, hơn nữa về vấn đề này hắn vô cùng đặc ý, nhưng cũng không dám tùy tiện nói, Lữ quản lý này không phải người địa phương nên hắn cũng càng khoe khoang hơn, cười nói:

- Anh đã hỏi vậy thì em cũng xin nói một chút, nhưng mà có điều phương pháp kia của em có chút không được trong sáng a.

- Phương pháp gì?

Lữ quản lý hai mắt tỏa sáng:

- Dùng người người anh em dùng thuốc kích dục nha, biện pháp này anh cũng đã nghĩ tới rồi, nhưng không dám làm ah, con gái tình tình cực kỳ cứng rắn, sợ nếu dùng biện pháp mạnh sẽ cá chết lưới rách mất.

Thấy Lữ quản lý nói vậy, Lý Chí nhận định hắn cũng không phải loại người tốt, trong lòng càng yên tâm hơn, nhếch miệng nói:

- Dùng thuốc chỉ là biện pháp của bọn trẻ trâu thôi, chúng ta là người văn minh, sao có thể dùng biện pháp đó được. Anh à, em không lừa anh nữa, em đối với vấn đề tán gái đã hạ đại công phu rồi. Hôm nay, cùng anh mới gặp mà như đã quen thân, em sẽ nói hết cho anh nghe. Trước đây, em tìm vài tên xã hội đen...

Lý chí nói ra lời này, cùng với lời mà Vu Đồng nói ngày hôm qua không khác nhau nhiều lắm, chỉ là chi tiết hơn mà thôi.

Hồ Tiểu Linh nghe bọn họ nói chuyện, tức giận cắn chặt răng, hai tay siết chặt, lập tức có suy nghĩ muốn liều mạng với Lý Chí, Vu Đồng vội vàng ôm nàng lại, Hồ Tiểu Linh vùng vẩy một hồi cuối cùng bình tĩnh lại. Có một cảm giác vô lực, tựa đầu vào vai Vu Đồng, hai mắt oán hận nhìn chằm chằm vào tên Lý Chí kia, trong hốc mắt đã chứa đầy nước mắt.

Bên kia, Lý Chí vẫn tiếp tục:

- Vốn là có thể dễ dàng đắc thủ rồi, nhưng không ngờ chị gái ngu ngốc của nàng lại không thích em, một lần em đến nhà nàng đều bị đuổi về, chị của nàng mặc dù ngu ngốc nhưng lớn lên lại là mỹ nhân a, hắc hắc, em nghĩ tới đã không nhịn được rồi; Vốn là mấy ngày trước em đã sắp xếp xong xuôi, tìm người giả vờ dẫn dắt Hồ Tiểu Linh đi rồi để cho mấy tên côn đồ đi đùa giỡn chị của nàng, lúc đó em sẽ ra mặt cứu nàng, để cho nha đầu đó có cảm tình tốt với em một chút, nhưng không ngờ một tên nhóc con từ đâu xuất hiện phá hỏng tất kế hoạch của em.

Hai người uống cũng không sai biệt lắm đứng dậy rồi đi.

Hồ Tiểu Linh tựa vào lồng ngực của Vu Đồng, hai dòng nước mắt chảy ra, Vu Đồng hỏi:

- Làm sao vậy Tiểu Linh, cô vì tên mất dạy kia mà đau lòng hả?

- Không phải.

Hồ Tiểu Linh nói:

- Ta chỉ đau lòng cho cha, không thể ngờ được người hại cha lại là hắn, bây giờ ta còn chưa có năng lực báo thù, Vu Đồng, người có thể đồng ý với ta một chuyện được không?

- Đừng nói một chuyện, cho dù mười chuyện, một trăm chuyện thì ta cũng sẽ đồng ý. Nhưng mà.

Vu Đồng dừng một chút nói:

- Nếu như cô muốn ta chăm sóc tốt cho Phụng Nhi còn cô trở thành tội phạm giết người thì cô nghĩ cũng không được nghĩ.

..

Hồ Tiểu Linh sững sốt, rồi ôm chặt lấy Vu Đồng, khóc rống lên:

- Vậy người nói ta phải làm sao bây giờ? Biết rõ kẻ thù là ai, vậy mà người còn muốn ta phải làm việc cùng với hắn sao?

- Cho ta thời gian một tuần lễ.

Vu Đồng vỗ nhẹ lên lưng nàng, ôn nhu nói:

- Nếu như lúc đó ta không thể làm cho cô thỏa mãn thì cô muốn làm gì ta cũng sẽ không ngăn cản.

Thật ra, Vu Đồng muốn thu thập tên thị trưởng kia, chẳng qua là có chút chuyện tình, hắn không muốn quá mức làm lớn chuyện, thế giới hiện tại cũng không tệ, hắn không muốn chuyển sang thế giới một kẻ độc tài.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TLT. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Người khều ta một lần đi

Về đến nhà, ba nữ vây quanh hắn hỏi tình hình chiến đấu hôm nay thế nào, Vu Đồng kể lại chuyện của Hồ gia với ba nàng, Trương Na tức giận nói:

- Lý Chí kia thật xấu xa, anh nhất định phải giúp hai chị kia báo thù đấy.

Vu Đồng ôm tiểu nha đầu đặt ngồi lên đùi mình, cười nói:

- Đó là đương nhiên, hai nàng đó là vợ tương lai của anh mà, mối thù của hai nàng đương nhiên anh phải báo giúp rồi, hắc hắc, một tuần sau, anh sẽ để cho Lý Chí phải cửa nát nhà tan.

Tiểu nha đầu đẩy Vu Đồng ngửa ra ghé sa lon, nàng di chuyển bờ mông của mình, ngồi lên bụng, quay lưng về phía hắn, bàn tay bé nhỏ kéo quần xuống giải phóng dương vật ra, rồi dùng bàn tay nhẹ nhàng vuốt vuốt.

Nàng đối với dương vật của Vu Đồng càng ngày càng mê luyến, chỉ cần nhìn thấy hắn là không chịu được, tiểu nha đầu vừa sóc lọ giúp Vu Đồng vừa cười nói:

- Đã hai ngày rồi em chưa được nếm mùi vị ngon ngọt của anh đó nha.

Vu Đồng vuốt ve hai bầu vú của tiểu nha đầu, rồi kể lại chuyện hắn mập mờ với Hồ Tiểu Phụng cho nàng nghe. Tiểu nha đầu cảm thấy thú vị, quần quít muốn được cùng Vu Đồng thử một lần, Vu Đồng cười cười đứng dậy, tiểu nha đầu nhanh chóng cởi sạch quần áo, cả quần lót cũng không mặc nhảy lên người Vu Đồng. Tiểu nha đầu hơi thấp nên cười lên con c-c của Vu Đồng thì hai chân đã hờ khỏi mặt đất, nàng dùng hai tay ôm cổ Vu Đồng, sức nặng toàn thân của nàng dồn lên háng nhưng dương vật của Vu Đồng vẫn không bị cong, nàng cười khanh khách:

- Hai chị nhìn nè, dương vật của anh Đồng có thể nâng em lên.

Bây giờ, nàng đã đổi cách xưng hô với mẹ mình và Tần Vận thành chị.

Hai mỹ phụ nhìn thấy tạp kỹ trước mắt giống như biểu diễn cũng muốn thử cảm giác thú vị này. Tiểu nha đầu cười dương vật một lúc cuối cùng cũng chịu không được nữa, hai tay nàng ôm chặt bờ vai Vu Đồng mượn lực, mông đ-t nhờ lay động, cứ như vậy ngồi trên dương vật Vu Đồng, hắn nào dám lộn xộn sợ làm đau nàng, nhưng tiểu nha đầu lại bắt nạt hết lớn:

- Anh mau đ-t người ta đi.

Vu Đồng không biết nói gì, tư thế này sao mà đ-t? Tần Vận nhìn thấy vậy nhin không được cười nói:

- Ừm, anh có thể đi xung quanh phòng nha.

Vu Đồng cười ha ha, cứ như vậy ôm tiểu nha đầu đi vòng quanh phòng, còn chưa đi hết một vòng, tiểu nha đầu đã hét chói tai, dưới l-n phun ra thật nhiều dâm thủy.

Nàng thở gấp nói:

- Quá sung sướng, so với những kiểu đ-t trước kia sướng khoái hơn nhiều nha.

Hai mỹ phụ nhìn thấy tiểu nha đầu sướng như vậy, trong lòng muốn thử một lần, cũng muốn để Vu Đồng đ-t bản thân như vậy, còn Vu Đồng nhà ta thì

đương nhiên ai đến cũng không từ chối, hai mỹ phụ nặng hơn tiểu nha đầu một tí nên trọng lượng nặng hơn, bởi vậy kích thích càng lớn hơn, lúc lên đỉnh thì kịch liệt hơn tiểu nha đầu nhiều. Tần Vận cảm thấy ngoại trừ ngày đầu tiên Vu Đồng dứt vào với tốc độ ánh sáng thì những lần sau đó rất thoải mái.

Phát minh ra tư thế mới, lại để cho ba nữ bị đ-t cực kỳ vui vẻ, kết quả không đến hai giờ hân phun ra đến bảy tám lần, lại vô lực hầu hạ ba nữ nữa rồi. Hai mỹ phụ trách tiểu nha đầu làm bấy, hại bọn họ được hưởng thụ với chồng ít thời gian hơn rồi.

Tiểu nha đầu thì đắc ý:

- Hay là để anh Đồng đ-t chị một lần nữa nha.

Những lời này của tiểu nha đầu làm cho hai mỹ phụ không nói được gì.

Đảo mắt đã qua năm ngày, buổi chiều thứ sáu là tiết Vãn, Quan Lâm ra đề cho cả lớp làm xong đi ra ngoài. Vu Đồng vừa Trương Na đề là chân chính thiên tài, viết một đoạn văn nhỏ nhỏ đương nhiên không làm khó được hai người, chưa được nửa tiết học đã viết xong. Lên nộp bài xong chạy ra ngoài, chuẩn bị đi dạo một chút, không ngờ vừa chạy xuống lầu vừa vịn chạm mặt Quan Lâm. Thấy hai đứa trốn học, Quan Lâm tức giận nói:

- Hai đứa các em, muốn đi đâu nha?

Tiểu nha đầu không sợ nằng, cười hi hi chạy lại, nằng ôm tay Quan Lâm cười nói:

- Chị Lâm, chúng em đã viết văn xong rồi, chuẩn bị ra ngoài mua ít đồ, chị cùng đi chứ.

Quan Lâm len lén nhìn Vu Đồng, khuôn mặt đỏ ửng, không tự chủ được gật nhẹ đầu, tiểu nha đầu hoan hô:

- Anh Đồng, chúng ta cùng đi thôi.

Lôi kéo Quan Lâm chạy ra ngoài. Quan Lâm đi theo tiểu nha đầu một đoạn thật xa rồi mới kịp phản ứng, sao mình lại đàn độn u mê đồng ý chứ? Nàng len lén nhìn thoáng qua bóng lưng Vu Đồng, tìm cho mình một cái cớ:

- Hừ, tất cả là do tiểu quỷ nguoi, làm cho tâm thần ta đảo lộn hết rồi.

Vu Đồng và chúng nữ không nghĩ tới là, Hoan Hi đại đế còn một chuyện không nói với Vu Đồng, đó là, bởi vì Hoan Hi là do thiên địa thuần dương khí biến thành nên Vu Đồng kế thừa tu vi của hắn cũng đồng dạng có năng lực đó, chỉ cần Vu Đồng đối với bất kỳ cô gái nào có hảo cảm thì người đó cũng sẽ bị Vu Đồng hấp dẫn. Nhưng do kinh nghiệm sống của Vu Đồng chưa nhiều, nên khi nhìn thấy mỹ nữ xinh đẹp hắn đều có hảo cảm, đây cũng là nguyên nhân làm cho sau này hắn có thể thiếp vô số.

Lúc này, Quan Lâm cũng như thế, trong lòng nàng không biết từ khi nào có một ý nghĩ với Vu Đồng – yêu thương.

Quan Lâm giữ tay tiểu nha đầu:

- Na Na, bây giờ đang là thời gian lên lớp, sao các em có thể chạy ra ngoài được? Mau theo cô về lớp học.

- Không.

Tiểu nha đầu ôm cánh tay Quan Lâm, giãy dụa nói:

- Chị Lâm Lâm, đi ra ngoài chơi đi, trong phòng học chán lắm.

- Không được!

Quan Lâm nghiêm khắc nói:

- Hai em không thể trốn học.

- Chỉ Lâm, chị cũng đã đồng ý rồi mà.

Tiểu nha đầu bất mãn nói:

- Hừ, nếu chị còn không chịu nữa thì em sẽ để cho anh Đồng khêu chị một lần!

Đầu Vu Đồng đầy hân tuyền, may mà Quan Lâm không biết tiểu nha đầu đang nói đến cái gì, nếu không thì cũng quá xấu hổ rồi.

Quan Lâm hỏi lại:

- Cái gì khêu chị một lần?

- Hi hi, đây tư thế mới nhất do bản cô nương phát minh ra, rất kích thích nha, người bình thường em sẽ không cho thử đâu.

Quan Lâm nghĩ rằng tiểu nha đầu nhắc đến chuyện du hí gì đó, nên cũng không quan tâm nói:

- Em nghĩ chị sợ hả? Vu Đồng, em cũng khêu cô một lần đi, xem nha đầu này có chiều gì.

Tiểu nha đầu nhìn thấy tuyệt chiêu chắc không dùng được rồi, làm nũng nói:

- Chị đẹp gái, tốt bụng, người ta sai rồi còn không được sao? Chị theo bọn em ra ngoài chơi một lát đi, lát nữa quay lại được không?

Quan Lâm bất đắc dĩ đồng ý, tiểu nha đầu vui vẻ nhảy lên, tay trái kéo Quan Lâm, tay phải nắm tay Vu Đồng, ba người song song đi ra khỏi trường học.

Đi một lúc, Trương Na lại nở nụ cười, Vu Đồng và Quan Lâm không hiểu chuyện gì, Quan Lâm nghi ngờ hỏi:

- Na Na, em cười gì vậy?

- Chị xem chúng ta ba người giống cái gì?

Tiểu nha đầu kéo Quan Lâm lại, rồi cũng kéo Vu Đồng lại gần mình một chút:

- Nếu trên cằm anh đồng có râu, thì có phải nhìn rất giống cha mẹ đang dẫn con đi chơi không?

Quan Lâm mắc cỡ đỏ bừng mặt:

- Tiểu nha đầu nói không đúng rồi. Mặt chị đâu có già như vậy, sao lại có con lớn như em được?

- Không già nha, nhìn qua không khác với mẹ em bao nhiêu.

Tạ Vũ Hân nhờ Vu Đồng truyền công lực cho nên nếp nhăn trên mặt đã hoàn toàn biến mất, lúc này ai nhìn thấy nàng cũng nghĩ là 24-25 tuổi mà thôi.

- Thập vậy không?

Quan Lâm lại càng hoảng sợ, nghĩ thầm mẹ của Trương Na thế nào cũng phải lớn hơn 30 tuổi nha, chẳng lẽ mình thật sự rất già sao? Sắc mặt nàng khó coi lên.

Vu Đồng nhìn thấy vậy biết nàng hiểu lầm nên vội hỏi:

- Quan... Ách, Chị Lâm, em nghĩ chị hiểu lầm rồi, không phải ý của tiểu nha đầu là nói chị già, mà là nói mẹ của nàng trẻ tuổi đấy. Em có ảnh chụp đây, chị xem không?

Nói xong, Vu Đồng lấy điện thoại di động ra cho nàng xem

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Mã Đạt

Nói xong, Vu Đồng lấy điện thoại di động ra cho nàng xem

Quan Lâm nhìn vào điện thoại, trên màn hình là ba nữ nhân vẻ mặt tươi cười, một trong số đó là Trương Na, mà hai người còn lại thì đều khoảng 24-25 tuổi, lúc trước vào ngày khai giảng nàng đã gặp hai người này, nhưng khi đó vì loay hoay công việc nên cũng không để ý lắm, bây giờ nhìn kỹ lại thì hai người này rõ ràng không thua kém mình chút nào. Hơn nữa, còn nhiều hơn một cổ phong tình làm cho người ta mê say. Tiểu nha đầu chỉ vào Tạ Vũ Hân nói:

- Đây là mẹ em. Đây là Vận... Ách di Tần, là mẹ của anh Đồng.

Quan Lâm cực kỳ hâm mộ hai vị này, hơn 30 tuổi rồi nhưng vẫn giữ được vẻ đẹp không khác gì một cô hai hai mươi cả, nàng bất ngờ nhìn về Trương Na hỏi:

- Na Na, có phải nhà em có bí quyết dưỡng da gia truyền hay không?

- Có nha.

Tiểu nha đầu cười khanh khách:

- Bí quyết là từ anh Đồng nha, chỉ cần mỗi ngày để cho anh kêu một lần thì đảm bảo dù 60 tuổi cũng sẽ trẻ đẹp như thế này.

- Có thật không?

Quan Lâm nhìn về Vu Đồng:

- Vu Đồng, em có thể kêu cô một lần được không?

- Cái này.

Vu Đồng có chút xấu hổ:

- Cái này sao? Đây là một việc làm cần thời gian lâu dài, chỉ một lần hai lần thì không hiệu quả đâu.

Tiểu nha đầu nói khẽ với Quan Lâm:

- Chị Lâm Lâm yêu tâm đi, em đảm bảo ngày nào anh Đồng cũng sẽ kêu chị ít nhất một lần đấy.

- Có phải tiếp xúc cơ thể không?

Quan Lâm hỏi nhỏ.

- Có một chút, nhưng chỉ là một bộ phận nhỏ thôi, còn những bộ phận khác không cần tiếp xúc cũng được.

Tiểu nha đầu trong bụng cười gian nói, hì hì, người ta không có nói láo nha, dương vật voi l-n đúng là một bộ phận nhỏ nha.

Quan Lâm nghe thấy tiểu nha đầu đảm bảo như vậy cũng yên tâm, vui vẻ đi dạo cùng hai người.

Đội Vu Đồng và tiểu nha đầu về đến nhà đã là 8 giờ tối, hai mỹ phụ ở nhà cũng đã ăn cơm xong, thấy hai người vào cửa vội hỏi:

- Thế nào rồi, khi nào mới có thể thu Quan mỹ nữ lên giường được?

Tiểu nha đầu lôi kéo Vu Đồng ngồi xuống, móc con trym lớn ra vuốt vuốt, mặt bức xúc nói:

- Sẽ nhanh thôi, nếu tên đầu gối này có thể tích cực hơn một chút thì không chừng hôm nay có thể dẫn về rồi.

Vu Đồng tùy ý để tiểu nha đầu vuốt ve con c-c của mình, hai tay hấn ôm hai mỹ phụ bên cạnh, không ngừng xoa bóp hai bầu vú to của hai nàng, buồn bức nói:

- Sao anh lại trở thành đầu gối rồi?

- Còn nói không phải đầu gối.

Tiểu nha đầu vuốt mạnh một cái:

- Vậy thì em hỏi anh, chị Quan Lâm thích anh, anh có biết không?

- Không thể nào?

Vu Đồng nghĩ nghĩ:

- Chuyện này không có khả năng, một lần nàng nhìn thấy anh đề trừng mắt với anh, hơn nữa, nàng nghĩ rằng anh lừa em, nói không chừng còn rất chán ghét anh đấy chứ?

Hai mỹ nữ vội hỏi chuyện gì xảy ra thì tiểu nha đầu mới kể hết mọi chuyện cho hai người nghe, Tạ Vũ Hân nghe vậy cười cười nói:

- Xem ra đúng là chồng của chúng ta đầu gối quá rồi, rõ ràng như vậy mà còn không nhìn ra nữa.

Tần Vận hôn trên mặt Vu Đồng một cái:

- Chồng sao biến thành đàn rồi? Lúc trước mấy câu đã lừa người ta lên giường, sao bây giờ lại thành đầu gối vậy?

- Đó là bởi vì anh xem trộm nhật ký của em.

Vu Đồng cười xấu xa nói:

- Có một người mẹ nào đấy, suốt ngày ảo tưởng cùng con trai đ-t nhau, lại còn ghi hết vào nhật ký.

- Hừ, còn nói người ta nữa.

Tần Vận có chút thẹn thùng, phản bác:

- Cũng không biết ai đó, nằm mơ đ-t mẹ mình, bắn đầy ra quần lót nữa chứ. Ngày thứ hai nhìn thấy người ta còn ngại, cả ngày trốn trong phòng không dám ra.

Thấy nàng nhắc đến chuyện xấu hổ của mình, Vu Đồng trừng mắt nàng một cái, nói:

- Còn nói nữa là anh khêu em đấy.

Hai đại mỹ nữ nghe thấy hần nói vậy, trong đầu nhớ lại chuyện tối hôm qua thì hoảng sợ, hô hấp dồn dập, hai mắt mở to. Tiểu nha đầu đột nhiên cười khanh khách, thấy ba người không giải thích được cười nói:

- Em nhớ chị Quan Lâm nói hôm nay sẽ để cho anh Đồng khêu nàng.

Rồi Trương Na kể lại chuyện đi học ngày hôm nay.

Hai đại mỹ nữ nghe xong không nhìn được cười ha ha, Tần Vận nói:

- Trước mắt xấu nha đầu này là ai vậy? Tiểu nha đầu Na Na nhu thuận đơn thuần đi đâu mất rồi?

Thấy nàng nói xấu mình, tiểu nha đầu cũng mặc kệ, uy hiếp nói:

- Dám nói xấu nhân gia, có tin người ta báo anh Đồng khêu chị không?

Tần Vận cũng là nổi lên đũa giỡn, phản kích:

- Đừng tưởng là chỉ mình em có tuyệt chiêu, đợi lát nữa bảo Vu Đồng mã đạt em một lần a!

- Mã đạt?

Bao gồm cả Vu Đồng, ba người đều không hiểu, Tần Vận kiêu my liếc Vu Đồng:

- Không nhớ lần đầu tiên của hai ta sao? Tiểu tử người đ-t còn nhanh hơn cả mã đạt, làm cho người ta tưởng rằng bị người đ-t chết rồi.

Vu Đồng đương nhiên vẫn nhớ rõ lần đó, cười nói:

- Nếu các vị đã đối xử tốt với chồng như vậy, được rồi, để anh cho các em hưởng thụ cái gọi là chí cao cao trào, mã đạt tất cả một lần.

Mẹ con Tạ Vũ Hân không biết rõ, hỏi:

- Hai người đang nói cái gì đó? Cái gì mã đạt?

Vu Đồng cười nói:

- Nếu Hân nhi đã tò mò như vậy, vậy thì để anh mã đạt em trước nha.

Nói xong, hần ôm thân thể gợi cảm yêu kiều kia đi vào phòng ngủ, tiểu nha đầu hiếu kỳ chịu không được nên cũng theo sát bọn họ:

- Em cũng muốn đi xem.

Tần Vận cười cười cũng đi vào theo.

Cởi sạch quần áo của Tạ Vũ Hân, Vu Đồng đang định làm một màn dạo đầu nhưng nhìn thấy phía l-n của nàng đã ẩm ướt cười nói:

- Hân nhi của anh thật đúng là dâm mà, anh còn chưa làm gì mà em đã ra nhiều nước vậy rồi.

- Hừ, người ta dâm đấy thì đã sao? Chính là vừa gặp anh đã muốn anh đ-t rồi.

Tần Vận thấy Vu Đồng chỉ dùng đầu c-c lớn cọ cọ bên ngoài l-n mình, cọ đến bản thân ngứa ngáy khó chịu, không nhịn được nói:

- Anh yêu, anh nhanh cắm vào đi, đ-t l-n em thật mạnh đi, l-n người ta đã rất ngứa rồi.

Vu Đồng theo lời nàng dùng sức một cái, con trym lớn “Phịch” một cái đâm vào tận sâu trong l-n Tạ Vũ Hân, nàng hét to một tiếng:

- Ah. Anh... Anh đ-t mạnh nữa đi.

Vu Đồng đầu tiên là chậm rãi dút vào vài cái rồi đột nhiên tăng nhanh tốc độ, phần eo của hắn còn tại ra ảo ảnh, con trym lớn dút vào rút ra với tốc độ vài chục lần mỗi giây, hai mắt và miệng của Tạ Vũ Hân đều mở to ra hết cỡ, không phát ra được âm thanh nào. Đến khi Vu Đồng rút con trym của hắn ra, nàng mới hét lên một tiếng thật to, nếu không phải Vu Đồng sớm bày ra kết giới trong phòng thì chỉ sợ dù căn phòng có cách âm tốt đi nữa thì hàng xóm cũng nghe thấy hết a.

Nhìn thấy vẻ mặt ngây ngẩn của tiểu nha đầu, Vu Đồng cười xấu xa rút dương vật ra, hai tay hắn bế Tạ Vũ Hân lên đưa l-n nàng về phía tiểu nha đầu, dâm thủy từ l-n Tạ Vũ Hân phun ra, thật nhiều chất nhờn giống như vòi nước phun lên người tiểu nha đầu, trọn vẹn một phút sau mới dừng lại. Lúc này, tiểu nha đầu như vừa tắm xong, đầu toàn là dâm thủy của mẹ.

Đến khi Tạ Vũ Hân không phun ra nữa, tiểu nha đầu mới phục hồi lại tinh thần, hai tay lau dâm thủy trên khuôn mặt nhỏ nhắn của mình, kêu lên:

- Anh Đồng xấu. Hi hi, nhưng mà đại dâm huyết của chị Hân thì thật lợi hại, bắn lên người em còn có hơi đau nữa.

Nhìn thoáng qua Tạ Vũ Hân đang nằm im trên giường, sắc mặt tái nhợt, nàng sợ hãi:

- Anh Đồng, không phải mẹ bị anh đ-t chết rồi chứ?

Vu Đồng cười cợt, hôn lên đôi môi của Tạ Vũ Hân, truyền vào một luồng chân khí, trên mặt Tạ Vũ Hân lập tức hồng nhuận trở lại, nhưng hai mắt vẫn nhắm chặt, miệng thì thào nói:

- Mình chết rồi hả? Không ngờ sướng chết là có thật.

Nói xong nàng chìm vào giấc ngủ thật say.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chị cảnh sát then thùng kìa

Chương 50:

Tiểu nha đầu nhìn Vu Đồng, ánh mắt đầy sùng bái:

- Anh thật lợi hại, đ-t mẹ bất tỉnh luôn rồi, người ta cũng muốn thử xem, nhưng lại sợ hãi, người ta xương cốt còn nhỏ, sẽ không bị anh đ-t gây luôn chứ?

Tần Vận tiếp lời:

- Na Na, thử xem đi, cảm giác như linh hồn cũng bị đ-t tiên tán vậy, cảm giác sung sướng đó, chị đã không thể nghĩ ra được từ gì để hình dung nữa.

Tiểu nha đầu có chút chờ mong, nàng vội vàng leo lên giường, vênh bờ mông nhỏ của mình lên, nhẹ nhàng lắc lư trước mặt Vu Đồng, nàng quay đầu mị nhãn như tơ nhìn Vu Đồng. Vu Đồng cũng đặt hai tay lên hông nàng, từ phía sau dâm vào, tư thế doggy. Chưa đến một phút đồng hồ sau, tiểu nha đầu đã không chịu được hét to một tiếng, đầu và ngực nàng ngửa lên hết sức, vòng eo mảnh mai giống như là cong lên 90 độ, rồi mắt đầu mãnh liệt phun ra, dâm thủy chảy ướt cả đệm dưới chân nàng rồi mới mềm nhũn ngã xuống giường.

Vu Đồng cũng truyền vào cơ thể nàng một ngụm chân khí để cho nàng ngủ đi rồi mới quay lại ôm Tần Vận đã lột sạch quần áo nói:

- Vợ cả của ta à, chúng ta chơi như thế nào đây?

Tần Vận duỗi tay nắm chặt con c-c của hắn, nhẹ nhàng vuốt nói:

- Người ta cũng hơi nhớ cảm giác đó nha, hay là anh cũng đ-t em như vậy đi?

Vu Đồng hôn lên miệng nhỏ của nàng, nói:

- Anh không có chuyện gì, chỉ có một nhiệm vụ quan trọng nhất là mang lại khoái hoạt cho những người con gái của anh, hưởng chi, em chính là người mà anh yêu nhất.

Nói xong, hắn để Tần Vận ngồi trong lòng ngực mình, dương vật cắm vào l-n nàng.

Thấy hắn muốn tăng tốc, Tần Vận chặn lại nói:

- Anh à, hay là chúng ta bắt đầu chậm rãi trước đã, em yêu thích cảm giác được anh yêu a.

Vu Đồng gật đầu, hân ôm nàng chậm rãi đút vào, hai người thâm tình nói chuyện, thỉnh thoảng trao cho nhau những nụ hôn nồng cháy, đến hơn mười phút đồng hồ sau, Tần Vận mới run rẩy đạt đến cao trào, Vu Đồng không có ngừng lại ngược lại hân càng tăng tốc nhanh đến tận cùng, cái này càng lợi hại hơn, Tần Vận lần đầu tiên lên đỉnh còn chưa hết thì lần tiếp theo đã tới rồi. Trong lòng Vu Đồng vừa động, hân muốn cho Tần Vận bảo trì thanh tĩnh để cảm nhận được cảm giác lên đỉnh nên đã lập tức hôn lên miệng nhỏ của nàng, truyền vào một luồng lớn chân khí.

Tần Vận phun ra trọn vẹn kéo dài đến ba phút, sau khi phun hết, nàng mới buông cái miệng ra, suy yếu nói:

- Anh à, Vận nhi quá sung sướng.

Nói xong, nàng cũng không chịu được nữa lâm vào giấc ngủ say.

Vu Đồng vuốt dương vật đang căng cứng của mình, thầm nghĩ xin lỗi người anh em rồi, đợi chủ nhân ta tìm thêm vào người vợ nữa về để thỏa mãn người a.

...

Sáng hôm sau, Vu Đồng bị một hồi chuông điện thoại đánh thức, nhìn xem đồng hồ, đã là 9 giờ sáng, cầm điện thoại lên, đặt bên tai, mơ màng nói:

- Alo.

- Vu Đồng.

Người gọi điện thoại cho hân là Hồ Tiểu Linh, nàng có chút lo lắng nói:

- Người mau đến nhà ta ngay đi, chị ta đang khóc không ngừng.

- Xảy ra chuyện gì?

Vu Đồng chấn động, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

- Hôm nay không phải cuối tuần sao? Chị của ta nói người sẽ đến đây dẫn nàng đi chơi, sáng sớm đã chuẩn bị xong, nhưng đợi mãi mà người không tới, nàng nghĩ người không thích nàng nữa nên cứ thế mà khóc, ta có khuyên như thế nào cũng không ngừng.

Hồ Tiểu Linh bất đắc dĩ nói.

Vu Đồng thờ dãi một hơi:

- Được rồi, ta lập tức đến ngay.

Cúp điện thoại, ba nữ cũng đã bị đánh thức, Vu Đồng cười nói:

- Ba người đêm qua có sung sướng không?

- Sướng chết rồi.

Tiểu nha đầu lập tức kêu lên:

- Sướng hơn lúc được anh khều cả trăm lần nha, hi hi, làm con gái thật tuyệt.

- Vậy thì hôm nay tiếp tục, anh sẽ mãi đạt em một lần?

- Không được, Mặc dù rất sướng nhưng hình như người ta vẫn thích anh đ-t từng chút từng chút để lên đỉnh hơn, mãi đạt nha, lâu lâu chơi một lần là được rồi.

Hai vị đại mỹ nhân cũng gật đầu đồng ý.

Vu Đồng đứng dậy mặc quần áo nói:

- Đã nói hôm nay dẫn Tiểu Phượng đi chơi mà đến giờ này ta vẫn chưa đi, nàng đang khóc ở nhà, anh phải đi rồi, các em có muốn đi cùng không?

Tiểu nha đầu nhảy dựng lên, vui vẻ nói:

- Em cũng đi, em cũng đi, em còn chưa được gặp vị đại muội muội kia nữa, khanh khách.

Hai vị đại mỹ nhân lại lắc đầu cùng nói:

- Chúng ta không đi đâu, lát nữa còn phải đến công ty.

Bây giờ, Tần Vận cũng đi tới công ty nhỏ của Tạ Vũ Hân, hình như hai người đang âm mưu một kế hoạch gì đó.

Hai người Vu Đồng tới cửa nhà hai chị em Hồ gia thì nghe thấy tiếng khóc không ngừng kèm theo đó là lời an ủi, hẳn vội vàng gõ cửa, người mở cửa chính là Hồ Tiểu Phụng đang khóc như mưa, nàng vừa nhìn thấy Vu Đồng thì như mảnh hổ nhào vào lòng ngực hắn, ôm chặt cổ hức khóc to:

- Tiểu ca ca, có phải anh không thích Phụng Nhi nữa không?

Vu Đồng ôm nàng ngồi xuống, không ngừng hôn miệng nhỏ của nàng, nói:

- Làm gì có chuyện đó? Anh thích nhất là Phụng Nhi nha, không phải là do hôm nay anh thức dậy trễ sao.

Hồ Tiểu Linh thì ánh mắt đầy địch ý nhìn tiểu nha đầu sau lưng Vu Đồng, hỏi:

- Người là ai?

Tiểu nha đầu bị nàng nhìn như vậy hơi sợ hãi, nhưng lập tức trừng liếc lại nàng nói:

- Người nhìn xem ta là ai? Còn nhìn ta như vậy nữa cẩn thận ta báo anh Đồng kêu người, à không, mà đạt người một lần, hừ.

- Người cùng hắn có quan hệ như thế nào? Có phải bởi vì người nên Vu Đồng mới không tới tìm chị của ta không?

Hồ Tiểu Linh vẫn nhìn chăm chú tiểu nha đầu, trong lòng ghen tuông nổi lên. Vu Đồng yêu thích chị của nàng, nàng cảm giác không có gì, nhưng trước mặt tiểu hài này đáng yêu y hệt như búp bê, làm cho địch ý trong lòng nàng nổi lên.

Tiểu nha đầu không để ý đến nàng, nhìn Hồ Tiểu Phụng đang được Vu Đồng hôn mà cười hớn hở nói:

- Anh, xem ra hôm nay em không nên tới đây a, lại bị chị cảnh sát này ghen tị.

Sắc mặt Hồ Tiểu Linh ửng hồng, lén lút nhìn thoáng qua Vu Đồng, trong lòng đột nhiên cảm giác được tiểu nha đầu này nói toát ra tâm sự của bản thân như vậy cũng không đáng giận lắm.

Nàng có chút bối rối nói:

- Vu Đồng, các người chơi với chị ta đi, ta phải đi đến cục cảnh sát rồi.

Vu Đồng nhẹ gạt đầu:

- Ừm, tốt, buổi tối mấy giờ cô tan sở? Ta tới tìm cô.

- Ah!

Hồ Tiểu Linh lại càng hoảng sợ, chẳng lẽ hắn? Không được! Nghĩ đến, nàng vội chạy nhanh ra ngoài, đã chạy rất xa nhưng vẫn nghe thấy tiếng tiểu nha đầu hoang hô:

- A! Chị cảnh sát thẹn thùng kia...

*P/s: *Lát nữa ta sẽ up thêm 1 chương bù tối hôm qua nha. Các đạo hữu nhớ ghé qua a.

- -----&&-----

Cầu kim phiếu, cầu TL.T. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Tiểu nha đầu dạy bảo

Hồ Tiểu Phụng tò mò nhìn tiểu nha đầu hỏi:

- Tiểu thư tỷ, chị đến đây để đi chơi cùng chúng ta hả?

Tiểu nha đầu thấy nàng thật sự gọi mình là chị, lập tức vui vẻ quên trời đất, không nhận được hôn lên mặt nàng một cái, nói:

- Đúng nha, em muốn đi đâu chơi? Chị sẽ dẫn em đi.

Hồ Tiểu Phụng nghiêng đầu suy nghĩ:

- Không biết, sân chơi cũng đã đi hai lần rồi, người ta không muốn đi nữa, chỗ khác thì người ta không biết nha.

- Anh Đồng mang theo một đồ chơi chơi rất vui.

Tiểu nha đầu cười xấu xa:

- Hay là chúng ta cùng chơi đi.

- Tốt nha.

Hồ Tiểu Phụng nói:

- Tiểu ca ca, anh mang đồ chơi gì vậy? Nhanh lấy ra đi.

Lúc này, tiểu nha đầu đã kéo dương vật của Vu Đồng ra:

- Chính là cái này, đến đây, em sờ thử đi.

Vu Đồng bắt đầu đi vô vô bờ mông tiểu nha đầu.

Hồ Tiểu Phụng cũng bắt chước tiểu nha đầu đưa tay ra cầm dương vật mềm, sờ soạn một hồi, dương vật cũng đã cứng lên giống như một cây gậy sắt:

- Hi hi, đồ chơi này thật hay, còn có thể biến cứng lên nữa, cái này là cái gì vậy?

- Cái này gọi là dương vật, là đồ chơi tốt nhất trên người con trai.

Tiểu nha đầu bắt đầu dạy Hồ Tiểu Phụng:

- Nó có thể làm cho chúng ta rất thoải mái.

- Vậy sao Phụng nhi không có cái đó?

Hồ Tiểu Phụng kéo váy mình lên, cởi quần lót ra, tìm kiếm chỗ giữa hai chân mình một lúc, đột nhiên hô lớn:

- Ah, Phụng nhi cũng có nè, tiểu ca ca, tiểu thư tỷ, hai người nhìn xem.

Nói xong, nàng đẩy hạt le phần nộn của mình ra, chỉ vào âm hạch nhỏ của mình cho hai người xem rồi buồn rầu nói:

- Nhưng mà sao dương vật của người ta lại nhỏ như vậy chứ?

Trương Na cười khanh khách nói:

- Đây không phải là dương vật đâu, cái này gọi là l-n, trên người con gái chúng ta không có dương vật chỉ có l-n thôi.

- Vậy l-n là cái gì nha? L-n của Phụng nhi ở đâu?

Lấy tay chỉ chỉ vào khe hở giữa hai chân, Trương Na nói:

- Đây là l-n của Phụng nhi nha, đây là chỗ có thể làm cho chúng ta thoải mái nhất.

Nói xong, nàng dùng ngón tay của mình sờ soạn vài cái lên l-n Hồ Tiểu Phụng.

Hồ Tiểu Phụng thoải mái rên rỉ:

- Phụng nhi nhớ rồi, tuần trước, anh Đồng cũng dùng một thứ gì mà sát lên l-n của Phụng nhi, ừm, cảm giác lúc đó rất thoải mái. Tiểu ca ca, anh lại làm cho Phụng nhi thoải mái một lần nữa được không?

- Hay là anh đ-t nàng đi.

Tiểu nha đầu bỏ miệng mình ra khỏi quy đầu của Vu Đồng, cổ vũ nói:

- Tiểu mỹ nhân xinh đẹp như vậy, chẳng lẽ anh không muốn đ-t nàng sao?

Vu Đồng vuốt ve bầu vú to của Hồ Tiểu Phụng nói:

- Đương nhiên là muốn đ-t rồi, nhưng mà hôm nay không được, anh phải báo thù cho các nàng xong mới có thể để cho các nàng chính thức trở thành phụ nữ chân chính được.

- Nha.

Tiểu nha đầu nghe thấy hắn nói như vậy thì không nói gì nữa, cúi đầu xuống chuyên tâm liếm láp con trộm lớn, Hồ Tiểu Phụng cũng bắt chước nàng, lè lưỡi thom tho của mình ra liếm lên đầu c-c của Vu Đồng. Vu Đồng nhìn thấy Hồ Tiểu Phụng bởi vì nằm úp xuống mà bờ mông căng mọng mê người nhô lên cao, trong lòng vừa động, nói:

- Đến đây Phụng nhi, đặt l-n của em lên miệng của anh đi, anh cho em thoải mái.

Hồ Tiểu Phụng nghe lời nhích mông lớn tới trước mặt Vu Đồng, hai người lúc này trở thành tư thế 69, rồi nàng vẫn vỗ tư cùng Trương Na chơi đùa dương vật. Vu Đồng tách hai chân của nàng ra để lộ cái l-n kiều nộn phần hồng ra trước mặt mình, l-n của Hồ Tiểu Phụng rất đẹp, mu l-n đầy đặn mười phần, là điển hình của cây bàng đào l-n, Vu Đồng lè lưỡi, hắn liếm nhẹ lên nụ hoa tràn đầy thom tho kia. Hồ Tiểu Phụng khẽ run một cái, l-n mềm khẽ giật, ở chỗ miệng l-n chậm rãi chảy ra vài giọt dâm thủy trong suốt, Vu Đồng liếm hết những giọt dâm thủy đó vào trong miệng, sau đó tiếp tục liếm láp l-n mềm của Hồ Tiểu Phụng.

Hơn mười phút đồng hồ sau, cơ thể Hồ Tiểu Phụng run rẩy kịch liệt một hồi, nàng ngửa đầu hét ầm lên, trong l-n mềm tuôn ra thật nhiều dâm thủy, Vu Đồng cũng không để phí, dâm thủy ra bao nhiêu hắn nuốt hết bấy nhiêu.

Hắn ngậm l-n mềm hút mạnh một cái, cười nói:

- Không hổ là đại mỹ nhân, ra nước thật nhiều nha.

Nhìn thấy Vu Đồng liếm Hồ Tiểu Phụng lên đỉnh thoải mái như vậy, Trương Na làm nũng nói:

- Người ta cũng muốn, anh còn chưa liếm l-n người ta lần nào nha.

Vu Đồng sững sờ, đúng vậy, con c-c của mình quá mạnh mẽ, có thể loại tư tưởng này cũng phải xem xét a, xem ra sau này phải chú ý rồi. Hắn ôm tiểu nha đầu lên, đặt mông nàng lên trước mặt mình, rồi dùng lưỡi liếm lên l-n nàng, cơ thể tiểu nha đầu quá nhỏ, l-n bị liếm mà miệng nàng thì không thể tới chỗ con trộm lớn của Vu Đồng được nên nàng dùng tay vuốt, mạnh mẽ vuốt lên xuống liên tục. Lúc này cũng chỉ tiện nghi cho Hồ Tiểu Phụng thôi, nàng cầm dương vật, mở miệng nhỏ nhắn của mình ra định ngậm dương vật vào, nhưng đáng tiếc miệng nàng cũng không to hơn Trương Na bao nhiêu, cũng chỉ có thể ngậm hết nửa quy đầu thôi. Rơi vào đường cùng, nàng cũng chỉ có thể dùng bàn tay bé nhỏ của mình phối hợp với tiểu nha đầu vuốt dương vật của Vu Đồng.

Vừa mút vừa liếm, cũng đã lâu nhưng Vu Đồng thấy tiểu nha đầu giống như không có phản ứng bao nhiêu, ngẩn đầu lên hỏi:

- Tiểu bảo bối, anh liếm em không thoải mái hả?

Tiểu nha đầu lại có chút bất đắc dĩ nói:

- Đêm qua anh đ-t quá độc ác, l-n của người ta đến bây giờ còn mất cảm giác đây.

Vu Đồng sững sờ, không khỏi nhớ lại lần đầu với Tần Vận, vào ngày hôm sau nàng vẫn cùng mình làm mà, chắc là lúc đó nàng cũng không có bao nhiêu cảm giác, trong lòng nghĩ như vậy, Vu Đồng đối với Tần Vận càng yêu thương sâu sắc hơn, âm thầm quyết định, từ nay về sau phải chú ý nàng một chút.

Một lát sau, tiểu nha đầu vẫn không có gì khoái cảm, thì xuống rồi, Vu Đồng lại liếm l-n Hồ Tiểu Phụng một hồi, sau đó cho Trương Na PJ cho mình một lúc lòi bán luôn vào miệng nàng, nhìn thấy miệng Trương Na chứa đầy tinh dịch, vẻ mặt hạnh phúc, Hồ Tiểu Phụng tò mò hỏi:

- Tiểu thư tỷ, đó là cái gì vậy? Uống rất ngon hả?

Tiểu nha đầu cười cười, nàng hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của Hồ Tiểu Phụng, đưa vào miệng nàng hơn phân nửa, Hồ Tiểu Phụng nuốt "Uc" một cái, tinh dịch từ miệng chảy hết vào bụng nàng:

- Hương vị rất lạ, nhưng mà Phụng nhi thích uống, bởi vì đây là đồ của tiểu ca ca a.

Vu Đồng cảm động ôm lấy nàng, nói:

- Cũng đã gần giữa trưa rồi, chúng ta đi ăn một chút đi, xế chiều ra hồ chơi thuyền, hai em thấy thế nào?

- Tốt a!

Hai nàng cùng nhảy lên, hoan hô.

Cầu kim phiếu, cầu TL.T. Ai có tiền cho tiền ai không tiền cho xin một tim.

Mong các vị đạo hữu đi ngang qua ghé lại ủng hộ tại hạ một tim để tại hạ có động lực dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Báo thù

Buổi chiều, ba người thuê một chiếc thuyền nhỏ, cùng nhau chèo thuyền cả buổi chiều, hai nữ vui vẻ chơi nước tuy vậy vẫn không quên dương vật của Vu Đồng. Hiện tại, Hồ Tiểu Phượng đã đam mê con trym lớn của hắn không thua kém gì Trương Na rồi. Một buổi xế chiều, Vu Đồng đã bị hai nàng làm cho bắn đến ba lần, lần sau lại bắn nhiều hơn lần trước, hai nữ chia nhau ra ăn cũng đều no căng bụng, xem ra tối nay không cần ăn cơm rồi.

Vu Đồng cũng đã động một chút tay chân trong tình dịch của mình nên sau khi Hồ Tiểu Phượng ăn vào đã chữa được bệnh của nàng, tuy nhiên hiện tại chỉ số thông minh của nàng vẫn chỉ là lúc 8 tuổi, cũng chỉ có thể đợi thời gian để cho nàng phát triển mà thôi. Trương Na sau khi biết chuyện này thì hoan hô, nàng thật cao hứng khi có một “Muội muội” lớn như vậy, xem ra nàng có thể làm “Tỷ Tỷ” nhỏ rồi.

Đưa Hồ Tiểu Phượng về đến nhà đã là 8 giờ tối, nhưng mà Hồ Tiểu Linh vẫn chưa về, Vu Đồng có chút khó hiểu. Cuối cùng, hắn ôm Hồ Tiểu Phượng đã ngủ say nhưng vẫn cầm chặt dương vật của hắn vào phòng ngủ rồi đi ra xem ti vi, đợi đến hơn 9 giờ thì mới có âm thanh mở cửa.

Trong lòng Hồ Tiểu Linh rất loạn, lúc sáng, khi nghe được Vu Đồng nói “Buổi tối ta tới tìm cô” thì lòng nàng chưa thể bình tĩnh được, trong lòng vừa có chờ mong lại vừa sợ hãi. Được Vu Đồng ra ám hiệu như vậy làm cho trong lòng nàng rất ngọt ngào, bây giờ nàng đã nhìn thẳng vào tình cảm của mình, không sai, nàng yêu thích hắn, không biết đã bắt đầu từ lúc nào, nhưng bóng hình hắn đã khắc sâu trong tim nàng rồi. Nghĩ đến điểm tốt, điểm xấu của hắn, đặt biệt là hoài bão ấp áp kia làm cho nàng mê luyến không thôi.

Nhưng mà, nàng lại nhớ tới chị của mình, chị nàng đối với Vu Đồng không muốn rời nửa bước nàng đã cảm nhận thấy, nhưng nàng có thể tranh cùng chị mình sao? Hiện nhiên là không, chị nàng cũng đủ đáng thương rồi, nàng cũng rất yêu chị của mình. Nghĩ đến những chuyện đó, nàng vốn dĩ kiên cường lại đột nhiên bật khóc, lần cuối cùng nàng khóc trước đây chính là lần nhìn thấy thi thể của cha mình. Đứng rồi, cha, nghĩ tới cha mình, nàng lại nghĩ tới đại thù, cách bình thường sợ rằng không dùng được nữa, cũng được, bản thân hôm nay sẽ giao cho người mình yêu sâu đậm nhất, ngày mai sẽ đi tìm cừu nhân báo thù, cùng hắn đồng quy vu tận, trong lòng Hồ Tiểu Linh kiên định hẳn lên.

Nhìn thấy Vu Đồng ngồi trong phòng khách, Hồ Tiểu Linh buông xuống hết tất cả, mạnh mẽ nhào vào trong ngực của hắn, ánh mắt thâm tình nhìn hắn nói:

- Vu Đồng, em yêu anh!

Mặc dù ngạc nhiên tại sao nàng lại nhiệt tình như vậy, nhưng Vu Đồng cũng không nghĩ nhiều, đáp lại nàng bằng một nụ hôn nhẹ lên đôi môi nhỏ nhắn của nàng, cười nói:

- Đi thôi, để anh dẫn em đến một chỗ.

Đi cùng Vu Đồng, ngồi trên xe, tim Hồ Tiểu Linh đập rất mạnh, có thể trước khi chết có thể để hắn yêu thương mình một lần có chết cũng không nuối tiếc nữa.

Nàng nói với Vu Đồng:

- Vu Đồng, đồng ý với em, chăm sóc chị của em thật tốt.

- Đương nhiên!

Vu Đồng cười nói:

- Nàng là vợ của anh đấy, đương nhiên anh phải chăm sóc tốt cho nàng rồi, còn cả em nữa.

- Cái gì còn có em?

- Em cũng là vợ của anh, anh sẽ cưới cả hai em về nhà, chăm sóc hai người thật tốt cả đời.

Trong lòng Hồ Tiểu Linh run rẩy thật mạnh, nếu như buông bỏ hết tất cả, cùng chị mình gả cho hắn, nhưng nếu vậy thì thù của cha nàng ai sẽ báo? Có thể không báo sao?

Nàng lập tức nói:

- Nếu như... em và chị em sẽ cùng gả cho anh.

Nàng không dám nói ra kế hoạch của mình cho Vu Đồng, nàng sợ sau khi mình nói ra thì Vu Đồng sẽ thay nàng đi làm, nàng không sợ chết, nhưng nàng không muốn nhìn thấy Vu Đồng xảy ra bất cứ chuyện không may nào.

Vu Đồng cũng đoán được câu sau chữ nếu như của nàng, đơn giản là nói nếu như báo thù sao mà nàng còn sống các kiểu ấy, thực sự không nói ra, cười nói:

- Anh rất chờ mong ngày đó nha.

Hồ Tiểu Linh nhìn khuôn mặt còn chút ngây thơ kia cười cười, trong lòng càng đáng ghét hơn, thì thảo nói:

- Vu Đồng, em yêu anh, em yêu anh nhất trên đời...

Giọng của nàng càng ngày càng lớn, về sau giống như đang hét lên.

Vu Đồng hôn lên miệng nhỏ của nàng, hân dùng lưỡi mình đẩy vào miệng nàng, rồi cười nói:

- Linh nhi, anh cũng yêu em như vậy. Cả đời này sẽ không thay đổi.

Xe chạy thẳng đến vùng ngoại ô, dừng lại trước một nhà xưởng bỏ hoang, hai người đi bộ vào một căn phòng bình thường, Vu Đồng ấn một cái lên vách tường, trên mặt đất đột nhiên xuất hiện một đường cầu thang dẫn xuống dưới, bên trong liên tục có tiếng hét vang lên:

- Thả ta ra ngoài, mau thả ta ra! Các người có biết ta là ai không? Dám bắt ta, lão tử sẽ giết hết cả nhà các người!

Trái tim Hồ Tiểu Linh đột nhiên kích động lên, giọng nói này quá quen thuộc, đúng là cừu nhân nhưng nàng lại thật lâu vẫn coi hắn là ân nhân của mình- Lý Chí. Nàng vội vàng bước nhanh xuống.

Bên dưới là một căn phòng nhỏ, ở giữa phòng nhỏ có một cây trụ sắt, bên trên dùng dây xích sắt khóa chặt một người, đúng là Lý Chí, bên cạnh đứng hai người áo đen, đeo kính đen, trên mặt không chút biểu cảm nào, khi hai người đó nhìn thấy Vu Đồng thì cung kính cúi chào một cái rồi rời đi.

Lý Chí nhìn thấy Hồ Tiểu Linh đến thì lập tức mừng rỡ:

- Tiểu Linh, cô đến rồi, ha ha, ta biết ngày đội cảnh sát hình sự được cô dẫn dắt sẽ rất tốt mà.

Hồ Tiểu Linh lạnh lùng nhìn hắn nói:

- Ta tới đây không phải để cứu người, mà là để lấy mạng chó của người.

- Giết ta?

Lý Chí sững sờ:

- Tiểu Linh, cô nói đùa gì vậy? Ta là Lý Chí đây, ta đã giúp đỡ cô nhiều như vậy, sao cô lại muốn giết ta?

- Giúp ta?

Ánh mắt Hồ Tiểu Linh càng thêm lạnh lẽo, cắn giận nói:

- Người giúp ta giết cha của ta hả? Người giúp ta đùa giỡn chị của ta hả?

- Cô? Làm sao cô biết được?

Lý Chí sững sờ, lập tức cười to nói:

- Vậy thì đã sao? Cô đừng quên ta là ai, cha của ta sẽ rất nhanh tìm được đến đây. Cô thức thối thì mau thả ta ra, nếu cô và chị của cô ngoan ngoãn làm vợ của ta thì có lẽ ta sẽ xem xét cho hai người một con đường sống.

Hồ Tiểu Linh không hề để ý đến hắn, nàng quay lại nhìn Vu Đồng, ánh mắt đang lạnh lẽo biến thành yêu thương nói:

- Anh, anh mau rời khỏi đây đi, sau khi rời khỏi thì gọi điện báo cảnh sát nói là ở đây xảy ra một vụ án giết người.

Nàng ôm Vu Đồng, hôn thật mạnh lên miệng của hắn:

- Anh à, em yêu anh, nếu có kiếp sau Linh nhi lại làm vợ của anh!

Vu Đồng rất cảm động, hấn ôm nàng thật chặt, cười nói:

- Chờ đến kiếp sau thì quá lâu, anh chờ không được, cho nên bắt đầu từ bây giờ, em phải là vợ của anh.

Nhìn đồng hồ, Vu Đồng đột nhiên cười nói:

- A, đúng 10 giờ rồi này, hay là chúng ta cùng ngồi xem tin tức buổi tối đi.

Nói xong, hấn mở ti vi lên.

- Hồ Tiểu Linh, tiện nhân nhà cô, lão tử có chỗ nào không bằng tiểu tử này? Nhìn hấn như vậy, còn là một tiểu tử chưa mọc đủ lông đủ cánh a, dương vật còn chưa lớn lên?

Lý Chí mắng to, lòng đỏ kỳ của hấn đã lấn át lý trí.

Hồ Tiểu Linh nhìn thấy bộ dáng điên cuồng của hấn, nàng cảm thấy rất thống khoái, nhin không được kích thích hấn:

- Tuổi của chồng ta mặc dù không lớn, nhưng dương vật cực lớn, lần trước khi hấn phá trinh ta, hấn đ-t làm cho l-n ta sắp rách ra luôn, đ-t ta suốt một đêm, quá sung sướng a!

Hai nam nhân đều hết chỗ nói rồi, Lý Chí là tức giận đấy, còn Vu Đồng là kinh hãi, trong lòng thâm than:

- Thật quá buồn hấn rồi. Thật ra Hồ Tiểu Linh vốn là một cô gái cực kỳ buồn hấn, lúc cùng đồng nghiệp của mình nói chuyện, nàng cái gì cũng dám nói, chỉ là cùng với Vu Đồng, lần thứ nhất gặp là thẹn thùng, lần thứ hai gặp thì lại trải qua nhiều chuyện như vậy cho nên chưa biểu hiện ra bên ngoài thôi.

- Kính thưa quý vị khách giả, bây giờ là thời gian tin tức buổi tối, tập đoàn Mộng Tường đã quyết định tại vốn đầu tư, thành lập một nhà máy xe hơi.

Từ TV phát ra tin tức.

- Ha ha ha ha.

Lý Chí cười ha hả:

- Thấy không? Tập đoàn Mộng Tường. Đây là do lão tử kéo đến đầu tư, dựa vào cái này, cha của ta sẽ nhanh chóng lên làm bí thư thị ủy, đến lúc đó, lão tử chính là lão đại của thành phố Tô này rồi, hừ hừ, còn không nhanh thả lão tử ra.

- Lão đại?

Vu Đồng cười nói:

- Ta nghĩ ngươi là lão nhị thôi.

- Lão nhị? Đến lúc đó ai có thể lớn hơn lão tử nữa?

- Không có, tuyệt đối không có.

Vu Đồng cười nói:

- Toàn bộ thế giới không ai giành hạng hai với ngươi cả, cho nên ngươi hoàn toàn xứng đáng làm lão nhị.

- Ha ha.

Mặc dù lo lắng, nhưng Hồ Tiểu Linh vẫn bị Vu Đồng chọc cho cười. Lý Chí còn định kêu gào nhưng lại bị tin tiếp theo làm cho rớt xuống hàm băng.

- Trải qua thẩm tra, nguyên thị trưởng thường ủy thành phố Tô, Lý thị trưởng – Lý Hồng, kẻ bị tình nghi tham ô hối lộ một số tiền rất lớn, hiện tại đã chính thức bị quy án, thu hồi một bộ phận tiền tham ô, bộ phận tiền còn lại bị con trai của hấn là Nguyên phó đội trưởng đột cảnh sát hình sự thành phố Tô – Lý Chí mang theo chạy trốn ra nước ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Na Na ganh tỵ

- Anh!

Hồ Tiểu Linh vui mừng ôm Vu Đồng, hôn trên mặt của hắn, ngoài miệng liên tục nói:

- Thật tốt quá!

Vỗ nhẹ má hồng lớn Hồ Tiểu Linh, Vu Đồng cười nói:

- Em muốn hôn thì về nhà rồi nói, bây giờ, chúng ta tới trước tiên xử lý người đã không cần tồn tại này a.

Hai người về đến nhà, Hồ Tiểu Linh cũng đã bình phục bởi vì chính tay nàng đâm cừu nhân làm cho vừa vui mừng, vừa lo sợ.

Ngồi trong phòng khách, Vu Đồng nói:

- Em à, chúng ta khi nào thì nghỉ ngơi?

- Ah!

Hồ Tiểu Linh đỏ mặt lên:

- Ai... Ai là em của người nha, gọi bây nữa ta đánh người bây giờ.

- Chính là.

Vu Đồng vẻ mặt ủy khuất nói:

- Ta nhớ được có người nói qua, nếu như cái gì cái gì, cùng với chị cùng nhau gả cho ta ah, hơn nữa, người cũng đã gọi ta là chồng rồi nha.

- Phi! Ai gọi người?

Hồ Tiểu Linh hận không thể tìm một cái lỗ chui xuống dưới:

- Người ta là nói, nếu như trong quốc luật hôn nhân đồng ý, người ta cùng với chị cùng nhau gả cho người, đúng, chính là luật hôn nhân, hừ hừ, người nhìn thấy như thế nào?

- Luật hôn nhân chó má gì, lão tử chính là pháp luật.

Vu Đồng một bức ác bá bộ dạng, ôm Hồ Tiểu Linh, cười gian nói:

- Vợ à, chúng ta đi nghỉ ngơi đi. Hôm nay, anh phá trình em được không? Xem thử con trộm lớn của anh có thể đ-t l-n mềm của em rách luôn hay không.

- Nha!

Hồ Tiểu Linh hét lên một tiếng, trên mặt đỏ như nhũ ra máu rồi, mạnh mẽ giãy ra khỏi vòng tay Vu Đồng, chạy nhanh trở về phòng của mình:

Phanh một tiếng đóng cửa lại, mặc kệ Vu Đồng như thế nào hô cũng không mở.

Vu Đồng nói:

- Vậy được rồi, em chuẩn bị một chút, ngày mai anh sẽ phá trình cho em.

Cười ha ha rồi rời đi.

...

Vu Đồng về đến nhà cũng đã gần 12 giờ, nhìn thấy ba nữ cũng còn chưa ngủ, thấy hắn tiến đến, tiểu nha đầu vội vàng kéo hắn ngồi ở bên người, cái mũi nhỏ ngửi ngửi trên người hắn, hai tay không quên móc con c-c của hắn ra, cũng ngửi, cau mày nói:

- Ai, anh đúng là đần nha.

Vu Đồng sững sờ:

- Sao anh lại thành đần rồi?

- Anh xem nha.

Tiểu nha đầu đồng dạng nói xong:

- Trên người của anh có mùi mồ hôi, nói rõ anh chưa tắm, trên con c-c không có vị dâm thủy, nói rõ anh không có đ-t qua l-n; quan trọng nhất là, trên con c-c của anh không có vết máu, không phải nói lần đầu tiên sẽ chảy máu hả? Người ta lần đầu tiên cho anh đ-t cũng đã chảy thật nhiều, nói rõ anh không có đ-t chị Tiểu Linh. Cùng đi ra ngoài lâu như vậy, cũng không có đ-t trên l-n, anh còn chưa đủ đàn hả?

Vu Đồng cười khỏ, xem ra các nàng cũng hiểu lắm bản thân hèn hò với Hồ Tiểu Linh. Vì vậy, hấn kể lại câu chuyện vừa rồi nói một lần.

Nghe được Vu Đồng giúp chị em hai nàng báo thù, ba nữ tuyệt không kỳ quái, với năng lực của hấn, đối phó với một thị trưởng quá dễ dàng, nhưng mà lại đối Hồ Tiểu Linh cái kia buồn hấn tràn đầy hứng thú.

Tần Vận cười nói:

- Em gái Tiểu Linh này cái gì cũng dám nói nha. Hắc hắc, anh mau đưa nàng làm ra, làm cho nàng rên rỉ cho chúng em nghe được không?

- Rên rỉ?

Tiểu nha đầu lại nghe được một cái mới từ:

- Vậy thì có sao, vậy thì sao, ta cũng biết nha, các ngươi nghe ah, giường giường giường...

Nàng rõ ràng dùng sinh nhật ca điệu hát lên, dẫn tới ba người cười ha ha, Vu Đồng đem nàng ôm vào trong ngực:

- Nha đầu, giường không phải gọi như vậy đâu, chỉ cần trong lúc đ-t l-n, trong lòng muốn kêu là đến nơi, thì phải là rên rỉ.

- Chính là.

Tiểu nha đầu nói:

- Như vậy chẳng phải là rất ngại nha, anh đ-t người ta, trong lòng người ta đã nghĩ nhưng người kia gia không có nói ra.

- Vậy thì chờ anh đ-t em rồi nói sau, nhớ kỹ a, em rên rỉ càng dâm đẳng, anh càng cao hứng.

Vu Đồng cười ôm lấy tiểu nha đầu:

- Được rồi, chúng ta đi ngủ thôi!

Bốn người vào phòng ngủ, Vu Đồng lại không có động các nàng, chỉ ôm tiểu nha đầu nằm ở trên giường, nhắm mắt lại muốn ngủ, Tần Vận đưa bàn tay nhỏ bé qua, cầm cái kia cần cứng rắn dương vật, hỏi:

- Anh, hôm nay anh không được hả?

Vu Đồng lắc đầu nói:

- Ừm, anh hôm nay hơi mệt, cũng đừng có rồi.

Tần Vận và Tạ Vũ Hân còn không biết rằng Vu Đồng đã biết nàng dám bọn họ không thoải mái, thấy dương vật Vu Đồng cứng rắn như vậy, cùng nói:

- Nhưng mà người ta muốn a!

Tạ Vũ Hân còn nằm xuống, tách hai chân ra, bàn tay nhỏ bé chạm vào l-n mềm của mình, dâm đẳng nhìn Vu Đồng, cười quyến rũ nói:

- Anh mau tới đ-t người ta nha!

Trong lòng Vu Đồng cảm động, hai tay ôm hai mỹ phụ, hôn lên cái miệng nhỏ của hai nàng, thâm tình nhìn các nàng nói:

- Được rồi, anh biết rõ ngày hôm qua làm cho quá mạnh, l-n của các em còn không thoải mái a, Vận nhi, cảm ơn em!

Tần Vận lập tức hiểu rõ rồi, hấn sao phải nói cảm ơn bản thân, cũng là thâm tình nhìn hấn nói:

- Anh không được nói như vậy, anh là chồng của Vận nhi, là người Vận nhi yêu nhất, chỉ cần nhìn thấy anh vui vẻ, Vận nhi nguyện ý làm mọi chuyện!

Tạ Vũ Hân và tiểu nha đầu cũng gật đầu.

Vu Đồng nắm thật chặt bàn tay của các nàng, nói khẽ:

- Ừm, anh biết rõ, anh cũng vậy anh yêu các em, ngủ đi!

Tần Vận lại cầm Vu Đồng dương vật, rất nhanh vuốt mạnh lên, cười nói:

- Không được ngủ nha, anh, người ta không thể dùng l-n, hay dùng chỗ khác thôi anh a!

Vu Đồng nghĩ nàng muốn cho mình làm đằng sau, lắc đầu nói:

- Không được, anh không thích làm chỗ đó.

Tần Vận gất giọng:

- Anh nghĩ gì thế? Anh muốn làm thì người ta cũng không cho anh làm, người ta nói chính là chỗ khác.

Nói xong xuống giường, nàng lấy ra một cái lọ ở trong tủ đầu giường. Vu Đồng khó hiểu nhìn Tần Vận, chỉ thấy nàng mở nắp bình ra, đổ một ít chất lỏng lên lòng bàn tay, hai tay xoa xoa, rồi bôi ở trên con c-c Vu Đồng, trong bình kia dĩ nhiên là thuốc bôi trơn. Bôi xong, Tần Vận lại đổ ra một ít, bôi trước ngực mình, Vu Đồng giống như hiểu rõ nàng muốn làm gì rồi.

Quả nhiên, bôi thuốc bôi trơn xong, Tần Vận cúi người xuống, hai tay bưng bầu vú to của mình đem kẹp lấy dương vật Vu Đồng, ma sát lên xuống, như vậy làm, mặc dù không có khoái cảm như đ-t l-n, nhưng là có một tư vị khác, đặc biệt nhìn thấy con c-c của mình trượt qua trượt lại trên bầu vú trắng của Tần Vận, lại dễ cho trên tâm lý và trong tầm mắt của hắn cũng rất thỏa mãn. Làm lát nữa, Tần Vận kiều mỹ đối Vu Đồng cười, thấp kém trán, cái miệng nhỏ nhắn mở ra, mỗi lần hướng dưới, cái kia thật to quy đầu cũng nhìn thấy đỉnh tiền trong cái miệng nhỏ của nàng, nàng tắc dùng sức hút ở, hướng lên giờ lên thời giờ, quy đầu theo nàng trong cái miệng nhỏ nhắn rút ra, bởi vì mút lấy, tổng sẽ phát ra - Nhé- một thanh âm vang lên. Tần Vận làm sau khi, Tạ Vũ Hân cũng học nàng cho Vu Đồng gấp lát nữa, tiểu nha đầu cảm thấy thú vị, cũng muốn cho Vu Đồng làm, chính là bầu vú của nàng quá nhỏ, như thế nào cũng kẹp không ngừng, bồng giận đến mất mē cái miệng nhỏ nhắn, hai tay nắm của mình nắm vú nhỏ, dùng sức ra bên ngoài kéo, còn thì thảo nói:

- Hai chị nhanh chút đi, người ta cũng muốn lại dễ cho anh Đồng đ-t vú người ta!

Một lần nói chọc cho ba người cũng nở nụ cười, tiểu nha đầu chăm chăm vào hai vị mỹ phụ, nổi giận nói:

- Hừ! Chẳng phải là cái vú to một chút thôi hả? Đợi nhân gia lớn lên, nhất định cái vú sẽ lớn hơn các người!

Lúc này, Tạ Vũ Hân đang hầu hạ lấy Vu Đồng, Tần Vận an ủi tiểu nha đầu nói:

- Đúng vậy a, Na Na của chúng ta sau khi lớn lên, cái vú nhất định siêu lớn. Đến lúc đó, nhất định nhìn thấy mē chết anh!

Lúc này, Tiểu nha đầu mới dễ chịu một chút, chuyên tâm xem động tác của hai vị thực phụ, ảo tưởng đem đến chính mình có một đôi siêu đại cái vú, để cho dương vật anh Đồng hoàn toàn bao ở trong. Như vậy, nhất định sẽ làm cho anh Đồng rất sướng.

Trơn vẹn qua gần hai giờ, Vu Đồng mới dưới sự nỗ lực Tần Vận phun ra. Lúc này, hắn đã bắn ra rất nhiều, đến khi Tần Vận cái miệng nhỏ nhắn tràn đầy tinh dịch mới thôi.

Tần Vận ngậm đầy tinh dịch trong miệng, ngạc nhiên trừng lớn đôi mắt, không thể chờ đợi được chia chất lỏng trong miệng cho hai nữ, hai nữ tiếp nhận tinh dịch trong miệng Tần Vận cũng ngạc nhiên, không muốn nuốt xuống chất lỏng mỹ vị trong miệng.

Tiểu nha đầu hỏi:

- Sao tinh dịch của anh hôm nay dễ uống như vậy? Vừa mē vừa say!

Thì ra, buổi sáng hôm nay Vu Đồng nghe Hồ Tiểu Phượng nói xong, đột nhiên sinh ra một cái ý nghĩ, đã các em ưa thích uống đồ đặc của mình, mình cũng rất thích xem bộ dáng dâm dăng các nàng miệng đầy tinh dịch, vậy thì sao không làm cho tinh dịch của mình có thêm một ít mùi vị?

Bởi như vậy, các em uống cao hứng, mình cũng bắn nhiều hơn cho các nàng một ít.

Nghe Vu Đồng giải thích xong, Tần Vận lo lắng:

- Anh làm như người vậy có ảnh hưởng đến chất lượng tinh dịch hay không? Người ta, người ta...

Nói đến đây, gương mặt thanh tú của nàng đỏ lên:

- Người ta còn muốn sinh cho anh cái bảo vật bảo a!

Vu Đồng cười nói:

- Chuyện này các em yên tâm, anh chỉ thay đổi hương vị, sẽ không ảnh hưởng đến chất lượng đâu, mà còn thêm chức năng dưỡng nhan, gia tăng công lực!

Từ nay về sau, các em uống càng nhiều thì càng có nhiều chỗ tốt đấy.

Nhưng mà, nói đến hài tử nha, anh không nóng vội, cho nên cũng luyện hóa qua tinh dịch, để các em không bị chữa, sau này hãy nói a!

Lúc này, ba nữ mới yên tâm, Tạ Vũ Hân nói:

- Anh đã có thể luyện hoá tinh dịch, vậy sau này có thể hay không bán nhiều cho chúng em nha? Người ta rất ưa thích uống!

Tần Vận cùng tiểu nha đầu cũng gật mạnh đầu.

Vu Đồng cười đồng ý, ôm các nàng, rất nhanh tiến nhập mộng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Tô Ngọc Nhã

Ngày thứ hai, 6 giờ sáng, Vu Đồng dẫn theo tiểu nha đầu đến Hồ gia, tuy nhiên lại phát hiện Hồ Tiểu Linh không có ở nhà, đến hơn 9 giờ tối, nàng còn chưa có về nhà, Vu Đồng biết rõ trong thời gian ngắn Hồ Tiểu Linh sợ xấu hổ không muốn thấy mình rồi.

Một ngày này ba người lại đi sân chơi, chơi cho phi thường cao hứng, Vu Đồng là ở sân chơi đùa phi thường cao hứng, còn hai nữ lại là chơi con c-c của hân phi thường cao hứng, cả ngày, dương vật Vu Đồng không rời khỏi hai bàn tay nhỏ bé, dù sao có Vu Đồng, cần bản không cần lo lắng bị người khác trông thấy.

Chính giữa lúc nghỉ ngơi, tiểu nha đầu còn cổ động Hồ Tiểu Phụng cho Vu Đồng gấp mấy lần, trông thấy hai bầu vú cực lớn của Hồ Tiểu Phụng, trong lòng tiểu nha đầu rất là hâm mộ.

Buổi tối, ba nữ buồn bực phát hiện, l-n của mình vẫn còn không quá thoải mái, tuy nhiên miễn cưỡng đ-t cũng được, nhưng Vu Đồng lại nhịn xuống không đ-t các nàng, vốn ngày mai sẽ khôi phục đấy, nếu như lại chơi cho hung ác, cần phải một tuần nữa mới có thể khôi phục.

Roi vào đường cùng, Tần Vận và Tạ Vũ Hân học tới hôm qua, dùng vú để cho hân sướng một lần, làm cho tiểu nha đầu lại rất là hâm mộ.

Cuối tuần, Vu Đồng cùng Trương Na sáng sớm đã đi tới trường học, vừa vận gặp phải tới Quan Lâm cũng tới rất sớm, Quan Lâm cười nói:

- Hai tiểu gia hỏa kia, hôm nay sao hai em đi học sớm như vậy?

- Hừ.

Tiểu nha đầu bắt mắt:

- Không được gọi nhân gia Tiểu gia hỏa, nếu không, em để cho anh Đồng khêu chị nha.

Hai ngày này, bởi vì bắt mắt đối với ngực chính mình, tiểu nha đầu ghen nhất người khác nói nàng nhỏ, Vu Đồng biết rõ nàng vì sao bắt mắt, cười nói:

- Em vốn chính là Tiểu gia hỏa nha.

Chỉ tiểu được Vu Đồng nhấn mạnh lên.

- Ah ——

Tiểu nha đầu thật sự tức giận rồi, kêu to:

- Em cần chết anh!

Nói xong kéo cánh tay Vu Đồng cắn lên.

Vu Đồng cười khò, Quan Lâm đối tiểu nha đầu đột nhiên nổi giận không giải thích được, nhưng mà vẫn an ủi:

- Tốt lắm, Na Na, đừng nóng giận, là chị không tốt được chưa a.

Tiểu nha đầu buông ra hôn lên cái miệng nhỏ nhắn, quay đầu lại hâm mộ nhìn thoáng qua bộ ngực cao ngất của Quan Lâm, vẫn hàm hừ nói:

- Các người cũng lớn, chỉ người ta nhỏ, được chưa a.

Vu Đồng vội vàng an ủi:

- Tốt Na Na, không phải anh chê cười em, em xem anh nè, còn nhỏ hơn của em nữa, như thế nào có mặt mũi đi chê cười em được?

Nói xong héch ngực.

Quan Lâm rót cuộc biết bọn họ nói đến cái gì rồi, đỏ mặt lên, nhưng khi nghe được câu tiếp theo của tiểu nha đầu, nàng mắc cỡ muốn muốn chạy trốn rồi.

- Nhưng mà, con c-c của anh lớn nha.

Tiểu nha đầu như thế nói.

Quan Lâm đỏ bừng cả khuôn mặt, Vu Đồng cũng có hơi xấu hổ, vội nói:

- Các ngươi trò chuyện, ta đi ra ngoài đi dạo.

Nói xong, hắn xoay người chạy tới cửa trường.

Tiểu nha đầu giả bộ khó hiểu:

- Lâm Lâm tỷ, anh Đồng sao lại chạy thế?

Quan Lâm đỏ mặt nói:

- Ai bảo em nói lung tung đấy.

- Không có nha, người ta đâu có nói lung tung, dương vật dài 21 cm còn không tính lớn hả?

Tiểu nha đầu cố ý kích thích Quan Lâm.

Quan Lâm không nói, trực tiếp lôi kéo tiểu nha trên đầu lên phòng học.

- Ah ——

Vu Đồng mới ra cửa trường đụng phải một thân thể mềm mại, trực tiếp làm cho đối phương bị ngã xuống đất, hắn vội vàng chạy tới đỡ đối phương lên, trong miệng nói:

- Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta đi quá là nhanh, không để ý đường đi.

Ngẩng đầu nhìn đối phương.

- Oanh ——

Vu Đồng ngơ ngác nhìn cô gái trước mắt, trang thanh lệ tuyệt luân, trong lòng kêu to - Tô Ngọc Nhã!

Suy nghĩ trong nháy mắt trở về kiếp trước năm 2004, đó là một buổi tối cuối mùa thu, lúc đó Vu Đồng trốn học đi ra ngoài chơi, đang đi dạo một mình ngoài công viên thì hắn chợt nghe tiếng kinh hô, vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh cái yếu điệu từ trên trời rơi xuống. Trên khuôn mặt tuyệt mỹ đó tràn đầy tuyệt vọng cùng giải thoát, ánh mắt cực kỳ phức tạp, Vu Đồng chưa bao giờ trải qua xã nên căn bản xem không hiểu, chỉ biết là, cô gái kia từ trên trời rơi xuống cũng đã nặng nề đụng vào chỗ sâu nhất nội tâm của hắn.

Sững sốt một chút, Vu Đồng, vội vàng chạy tới chuẩn bị đỡ nàng, nhìn thấy cô bé kia rơi xuống cách tay hắn chỉ có nửa thước, trong nháy mắt máu tươi nhuộm đỏ mặt đất.

Vu Đồng ôm nàng, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới phòng khám bệnh cách đó không xa, nhưng mà, tất cả đã quá chậm, trái tim của nàng đã ngừng đập, sau đó hắn chạy tới một quán rượu bên đường gọi thật nhiều rượu uống, hắn hùng hổ uống mấy chai liên tục, Vu Đồng không biết mình là đi như thế nào trở lại trường học được, hắn chỉ biết là, đời này lại cũng không cách nào quên được hình ảnh cô gái đó.

Về sau, Vu Đồng mới biết được ngọn nguồn sự tình, cô bé kia tên là Tô Ngọc Nhã, là một học sinh cực kỳ xinh đẹp của trường, vì chữa bệnh cho mẹ, nàng quyết định bán thân cho một trung niên thương nhân đã thêm thườn nàng từ lâu với giá 500 vạn, trong ngày kết hôn, chủ rể còn đang chạy hạ khách đám bọn họ uống rượu, cô dâu là nàng lại một mình leo lên lầu sáu tân phòng trong nhảy xuống.

Kiếp trước, đến một khắc cuối cùng trước khi sống lại, Vu Đồng còn đang mơ mộng được cưới nàng làm vợ.

Sau khi sống lại, Vu Đồng vẫn muốn tìm nàng, nhưng thấy thứ nhất là bản thân tuổi còn nhỏ, thứ hai cũng là bởi vì nhiều chuyện, hắn vốn định đợi qua một thời gian nữa mới bắt đầu đi tìm nàng, lại không thể tưởng tượng được, vào hôm nay ngẫu nhiên gặp nàng, trong lòng Vu Đồng tràn đầy vui mừng...

- Nè, vị bạn học này.

Tiếng nói dễ nghe cắt đứt trong lòng của Vu Đồng suy nghĩ, cảm giác được trong tay giấy dựa, Vu Đồng mới phát hiện, bản thân còn nắm thật chặt bàn tay nhỏ bé của Tô Ngọc Nhã, vội vàng buông ra, xấu hổ gãi gãi da đầu, cười nói

- Thật xin lỗi, tôi hơi thất thần, vừa rồi không có đụng bạn bị thương chứ?

- Không có việc gì.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tô Ngọc Nhã đỏ bừng, đối với hắn nói:

- Tôi đi trước.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Anh thật tốt

Nhìn bóng lưng Tô Ngọc Nhã, đồng phục rộng thùng thình khó che dấu đượcj dáng người yếu điệu động lòng người của nàng, Vu Đồng âm thầm tán thưởng, khó trách về sau nàng bị chúng người coi là đệ nhất mỹ nữ thành phố Tô.

Chợt phát hiện hướng đi của Tô Ngọc Nhã không phải đường đến học đường, Vu Đồng khó hiểu, âm thầm đi theo.

Tô Ngọc Nhã đi vào một cái trong rừng cây nhỏ bên cạnh trường học, chỗ đó có một người trung niên hơi mập, nhìn thấy nàng trong mắt hắn lộ ra dâm tà, hỏi:

- Tô tiểu thư, lo lắng thế nào? Thời gian mẹ của cô không nhiều lắm ah, cô cũng không muốn gánh một cái tội danh bất hiếu chứ?

Tô Ngọc Nhã thấp giọng nói:

- Ông chủ Tôn, người xem như vậy được không? Tính tôi mượn trước của ngài, sau này ta sẽ trả lại cho ngài gấp bội, ngài thấy như thế nào?

- Mượn?

Ông chủ Tôn kia nở nụ cười:

- Được a, nói đi, muốn mượn nhiều ít, ba trăm? Năm trăm? Chỉ cần không cao hơn một ngàn, cô tùy tiện nói. Nhưng nếu nhiều hơn nữa thì không được rồi, cô dùng thân phận gì để mượn tiền của ta?

Tô Ngọc Nhã cầu khẩn nói:

- Van ngài, Ông chủ Tôn, ngài xem như lần này ngài làm chuyện tốt có được không? Tôi nhất định sẽ trả lại ngài gấp bội.

- Ta vẫn nói câu nói kia.

Tôn Ông chủ nói:

- Tô tiểu thư, dù sao cô cũng chưa có lập gia đình, ta cũng vậy không có vợ, cô gả cho ta thật tốt ah, cô ngần ngại đi, ta cũng không ép cô. Nhưng mà cô cũng không cần nghĩ đến tìm người khác, ở thành phố Tô này một mẫu ba phần trên mặt đất, không có người nào dám không để cho Tôn Phụng Quân ta mặt mũi, Tôn Phụng Quân ta đã nói giúp cô rồi, người khác chắc chắn không ai dám nhúng tay.

Núp ở phía sau, Vu Đồng không nói gì, cái này cháu nội chém gió cũng quá ghê rồi, ở thành phố Tô, dám nói ra những lời này đây, chỉ sợ chỉ có Thiên Nhất thôi, mà ngay cả thị ủy bí thư cũng không dám, Tôn Phụng Quân này chỉ là một tên tép riu.

Vu Đồng nhìn hắn hiện ở bắt đầu dây dưa Tô Ngọc Nhã, mà qua hai ba năm còn không có dùng sức mạnh, Vu Đồng còn muốn tha hắn một lần, hiện tại xem ra, cháu nội này quá không phải thứ gì rồi, cái này con mẹ nó còn dám dùng vũ lực?

Vu Đồng không cách nào tưởng tượng, như vậy sẽ tạo thành thương tổn dạng gì cho nội tâm của một thiếu nữ đơn thuần như vậy.

Cũng khó trách, sau này Tô Ngọc Nhã sẽ suy nghĩ cực đoan.

Tô Ngọc Nhã oán hận nhìn Tôn Phụng Quân nói:

- Ông chủ Tôn, ngài thì không thể tha mẹ con chúng ta một con đường sống hả?

- Đường sống?

Tôn Phụng Quân lộ ra nụ cười dữ tợn:

- Ta đã cho cô rồi, nếu cô không chọn, vậy ta cũng không có biện pháp.

Ngày mai ta lại đến, hy vọng đến lúc đó cô sẽ cho ta một câu trả lời thỏa mãn.

Nói đi hấn xoay người rời đi.

Tô Ngọc Nhã quỳ ngồi dưới đất, hai tay che mặt, đầu vai gầy yếu run lên.

Vu Đồng đi qua, ngồi xuống ở nàng bên cạnh, hai tay nắm ở đầu vai của nàng, Tô Ngọc Nhã nằm ở trên bờ vai Vu Đồng khóc rống lên. Rốt cục cũng ôm được nàng, hai đời yêu say đắm ah, Vu Đồng cảm khái, ôm thân thể mềm mại của Tô Ngọc Nhã, Vu Đồng không có một tia dục vọng, có chỉ thật sâu thương tiếc cùng yêu thương.

Hắn cũng biết, Tô Ngọc Nhã ghé vào trong lòng ngực của hắn cũng không phải đối với hắn có cái gì, mà là trong lòng quá mức mê đưa bất lực, chỉ vô ý thức tìm chỗ dựa vào mà thôi.

Quả nhiên, Tô Ngọc Nhã khóc một lúc, dần dần cảm thấy có cái gì đó không đúng, kinh kêu một tiếng, đẩy ra Vu Đồng, yếu ớt hỏi:

- Sao ngươi lại ở chỗ này?

- Không có gì.

Vu Đồng nhún nhún vai:

- Vừa rồi ngẫu nhiên mà đi ngang qua nơi này, nhìn thấy có một mỹ nữ ngồi ở chỗ này, ta còn tưởng rằng nhìn thấy phát sinh chút ít thù sinh cùng nữ quý lãng mạn chuyện xưa, không nghĩ tới đúng lúc gặp học tỷ ngươi.

Tô Ngọc Nhã nhìn hắn, trên vai áo còn lưu lại một mảng lớn vết nước mắt, không có ý tứ nói:

- Thực xin lỗi, ta làm quần áo của ngươi ướt rồi.

Vu Đồng không sao cả nói:

- Như vậy vừa vặn, dù sao bây giờ đi học cũng sẽ bị muộn, vạn nhất giáo viên hỏi tới, ta sẽ dễ dàng nói đi chạy bộ rồi, đây là ra mồ hôi, đúng rồi, nếu không ngươi lại khóc tiếp đi? Khóc cho bên này tốt thu được ah, như vậy mới càng giống hơn a.

Tô Ngọc Nhã bị hắn trêu chọc nở nụ cười, gắt giọng:

- Cái gì lại khóc một lát, ngươi cho rằng người ta là quỷ khóc lóc hả?

Đột nhiên cảm giác được nói của mình không đúng, vội hỏi:

- Cũng đã đến giờ học, ta đi trước đây.

Nói xong hai chân cô mất trật tự chạy đi.

Xem ra có môn!

Vu Đồng vui mừng, tự kỷ sờ sờ mặt:

- Xem ra vóc người soái thật là tốt. Lại không biết, là công pháp chết tiệt của hắn đã tạo thành ảnh hưởng cho Tô Ngọc Nhã.

Vu Đồng trở lại phòng học, tiết khóa thứ nhất cũng đã trên một nửa thời gian, Quan Lâm ngồi ở trước bàn giáo viên, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì, một khuôn mặt hồng hồng đầy, các học sinh ở dưới lớp thì tự học.

Báo cáo.

Vu Đồng hô một tiếng

- Vào đi.

Quan Lâm vô ý thức trả lời, ngẩng đầu nhìn thấy Vu Đồng đi đến, còn đối với nàng cười cười, mạnh mẽ cúi đầu, trên mặt đẹp đó đến cũng nhanh nhỏ ra máu rồi.

Trở lại chỗ ngồi ngồi xuống, Vu Đồng hỏi Trương Na đang ở không thể chờ đợi được ra bên ngoài đào con c-c của hắn nói:

- Sao đến giờ còn không có giảng bài, còn có, như thế nào ta thấy cô Lâm là lạ?

- Hi hi, trong lòng chị Lâm Lâm này khẳng định rất loạn, còn giảng bài thế nào nha?

Tiểu nha đầu cúi đầu, dùng khuôn mặt nịnh nọt ở con trym lớn trên nhẹ nhàng cọ lấy, đáng thương nhìn xem Vu Đồng nói:

- Anh, người ta mới vừa nói nói bậy rồi, Anh sẽ không trách người ta chứ?

- Như thế nào sẽ?

Vu Đồng sùng nịch nâng lên tiểu nha đầu mặt, hôn một cái trên cái miệng nhỏ của nàng, cười nói:

- Tiểu bảo bối của ta, cho dù làm ra lỗi lầm lớn thế nào, anh cũng sẽ không trách em đấy. Nói đi, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Tiểu nha đầu dùng sức hôn một cái trên mặt Vu Đồng, cười quyền rũ nói:

- Anh thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thánh Đồ Phong Lưu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.